

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 150

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

61. gadagājums
2018. gada 14. jūnijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/848 (2018. gada 30. maijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 1

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/849 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem ⁽¹⁾ 93
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/850 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem ⁽¹⁾ 100
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/851 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu 2008/98 par atkritumiem ⁽¹⁾ 109
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/852 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2018/853 (2018. gada 30. maijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Direktīvas 94/63/EK un 2009/31/EK un Padomes Direktīvas 86/278/EEK un 87/217/EEK groza attiecībā uz procedurāliem noteikumiem vides ziņojumu sniegšanas jomā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/692/EEK 155

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/848

(2018. gada 30. maijs)

**par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK)
Nr. 834/2007**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Bioloģiskā ražošana ir vispusīga lauku saimniecību pārvaldības un pārtikas ražošanas sistēma, kura apvieno labāko vides un klimata politikas praksi, lielu bioloģisko daudzveidību, dabas resursu saglabāšanu un augstus dzīvnieku labturības standartus un ražošanas standartus, kas atbilst arvien pieaugoša skaita patērētāju pieprasījumam pēc produktiem, kuru ražošanā izmantotas dabiskas vielas un procesi. Tāpēc bioloģiskajai ražošanai ir divējāda nozīme sabiedrībā – no vienas puses, tā nodrošina īpašu tirgu, kas atbilst patērētāju pieprasījumam pēc bioloģiskajiem produktiem, un, no otras puses, tā rada sabiedriskos labumus, kas sekmē vides aizsardzību un dzīvnieku labturību, kā arī lauku attīstību.
- (2) Lai nodrošinātu bioloģisko produktu augstu kvalitāti, minēto produktu ražošanā ir svarīgi ievērot augstus veselības, vides un dzīvnieku labturības standartus. Kā uzsvērts Komisijas 2009. gada 28. maija paziņojumā par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku, bioloģiskā ražošana ir daļa no Savienības lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmām, pie kurām pieder arī ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un garantētas tradicionālās īpatnības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ⁽⁴⁾ un produkti no tālākajiem Savienības reģioniem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 228/2013 ⁽⁵⁾. Šajā ziņā bioloģiskā ražošana tiecas sasniegt tos pašus kopējās lauksaimniecības politikas ("KLP") mērķus, kas raksturīgi visām Savienības lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmām.
- (3) Jo īpaši, bioloģiskās ražošanas politikas mērķi ir iestrādāti KLP mērķos, nodrošinot to, ka lauksaimnieki saņem taisnīgu atlīdzību par bioloģiskās ražošanas noteikumu ievērošanu. Turklāt pieaugošais patērētāju pieprasījums pēc bioloģiskiem produktiem rada apstākļus šo produktu tirgus turpmākai attīstībai un paplašināšanai un tādējādi palielina bioloģiskajā ražošanā iesaistīto lauksaimnieku peļņu.

⁽¹⁾ OV C 12, 15.1.2015., 75. lpp.⁽²⁾ OV C 19, 21.1.2015., 84. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 22. maija lēmums.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālakajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

- (4) Turklāt bioloģiskā ražošana ir sistēma, kas veicina vides aizsardzības prasību integrēšanu KLP un sekmē ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu. Tas ir iemels, kāpēc KLP ir ieviesti pasākumi, ar kuriem finansiāli atbalsta bioloģisko ražošanu, proti, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾, un tie ir īpaši nostiprināti lauku attīstības politikas tiesiskā regulējuma reformā, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 ⁽²⁾.
- (5) Bioloģiskā ražošana palīdz sasniegt arī Savienības vides politikas mērķus, jo īpaši tos, kuri izklāstīti Komisijas 2006. gada 22. septembra paziņojumā "Tematiskā stratēģija augsnes aizsardzībai", 2011. gada 3. maija paziņojumā "Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls – bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam" un 2013. gada 6. maija paziņojumā "Zaļā infrastruktūra (ZI) – Eiropas dabas kapitāla pilnveide", un tiesību aktos vides jomā, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK ⁽³⁾, 2001/81/EK ⁽⁴⁾, 2009/128/EK ⁽⁵⁾ un 2009/147/EK ⁽⁶⁾, un Padomes Direktīvās 92/43/EEK ⁽⁷⁾ un 91/676/EEK ⁽⁸⁾.
- (6) Ņemot vērā Savienības bioloģiskās ražošanas politikas mērķus, par minētās politikas īstenošanai izveidotā tiesiskā regulējuma mērķi būtu jāizvirza godīgas konkurences un bioloģisko produktu iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšana, centieni saglabāt un attaisnot patērētāju uzticēšanos produktiem, kas marķēti ar bioloģisko produktu marķējumu, un nodrošināt apstākļus, kuros šī politika varētu attīstīties saskaņā ar ražošanas un tirgus attīstību.
- (7) Stratēģijas "Eiropa 2020" politikas prioritātes, kas noteiktas Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumā "Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei", ietver mērķus panākt konkurētspējīgu ekonomiku, kuras pamatā ir zināšanas un inovācija, veicināt ekonomiku ar augstu nodarbinātības līmeni, kas nodrošina sociālo un teritoriālo kohēziju, un atbalstīt pāreju uz resursu ziņā efektīvu mazoglekļa ekonomiku. Tādēļ bioloģiskās ražošanas politikai būtu jānodrošina operatoriem pareizie instrumenti, ar kuriem iespējams labāk identificēt un reklamēt to produktus, vienlaikus aizsargājot tos no negodīgas prakses.
- (8) Pēdējo gadu laikā bioloģiskās lauksaimniecības nozare Savienībā ir strauji attīstījusies ne tikai bioloģiskajā lauksaimniecībā izmantotās platības, bet arī saimniecību skaita un kopējā Savienībā reģistrēto bioloģisko operatoru skaita ziņā.
- (9) Ņemot vērā bioloģiskās ražošanas nozares dinamisko attīstību, Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007 ⁽⁹⁾ ir konstatēta vajadzība arī turpmāk pārskatīt Savienības noteikumus par bioloģisko ražošanu, ņemot vērā minēto noteikumu piemērošanā gūto pieredzi. Komisijas veiktās pārskatīšanas rezultāti liecina, ka Savienības tiesiskais regulējums attiecībā uz bioloģisko ražošanu būtu jāuzlabo, lai paredzētu noteikumus, kuri atbilst patērētāju augstajām prasībām un garantē pietiekamu skaidrību tiem, kam šie noteikumi adresēti. Tāpēc Regula (EK) Nr. 834/2007 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.
- (10) Pieredze, kas līdz šim gūta Regulas (EK) Nr. 834/2007 piemērošanā, liecina, ka ir skaidri jānosaka, uz kuriem produktiem attiecas šī regula. Tai būtu jāattiecas galvenokārt uz produktiem, kam ir lauksaimniecības izcelsme, tostarp akvakultūras un biškopības produktiem, kuri uzskaitīti Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") I pielikumā. Turklāt tai būtu jāattiecas uz pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, ko izmanto kā pārtiku vai barību, jo, laižot šādus produktus tirgū kā bioloģiskos produktus, tiek radīts liels lauksaimniecības produktu noiets un patērētāji pamana to lauksaimniecības produktu bioloģisko izcelsmi, no kuriem tie ir pārstrādāti. Tāpat šai regulai būtu jāaptver daži citi produkti, kuri ir saistīti ar lauksaimniecības produktiem līdzīgi ciešā veidā kā

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniecīkiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/81/EK (2001. gada 23. oktobris) par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēras piesārņojošām vielām (OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

pārstrādātie lauksaimniecības produkti, ko izmanto kā pārtiku un barību, jo minētie citi produkti vai nu nodrošina lielu lauksaimniecības produktu noietu, vai arī ir ražošanas procesa neatņemama daļa. Visbeidzot, šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj jūras sāls un citi sāļi, ko izmanto pārtikā un barībā, jo tos var ražot, izmantojot dabiskus ražošanas paņēmienus, un to ražošana veicina lauku apvidu attīstību un tādējādi atbilst šīs regulas mērķiem. Skaidrības labad tādi citi produkti, kas nav uzskaitīti LESD I pielikumā, būtu jāuzskaita šīs regulas pielikumā.

- (11) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs regulas elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa lēstāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (12) Lai ņemtu vērā jaunas ražošanas metodes, jaunus materiālus vai starptautiskās saistības, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus par to citu ar lauksaimniecību cieši saistītu produktu saraksta papildināšanu, kuri ietilpst šīs regulas darbības jomā.
- (13) Produktus, kas iekļauti šīs regulas darbības jomā, bet kuru izcelsme ir savvaļas dzīvnieku medības vai zveja, nebūtu jāuzskata par bioloģiskiem, jo to ražošanas procesu nevar pilnībā kontrolēt.
- (14) Ņemot vērā sabiedriskās ēdināšanas vietējo raksturu, dalībvalstu veiktie pasākumi un privātās shēmas šajā jomā ir uzskatāmas par pietiekamām, lai nodrošinātu vienotā tirgus darbību. Tāpēc šai regulai nebūtu jāattiecas uz pārtiku, kas sagatavota sabiedriskās ēdināšanas iestādēs, un tāpēc šāda pārtika nebūtu jāmarķē vai jāreklamē, izmantojot Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu.
- (15) Pētniecības projekti ir apliecinājuši, ka bioloģiskās pārtikas tirgū izšķiroša nozīme ir patērētāju uzticībai. Noteikumi, kuri nav uzticami, ilgākā laikposmā var apdraudēt sabiedrības uzticēšanos un radīt tirgus traucējumus. Tāpēc bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgas attīstības Savienībā pamatā vajadzētu būt pārdomātiem ražošanas noteikumiem, kas ir saskaņoti Savienības līmenī un kas attaisno operatoru un patērētāju cerības attiecībā uz bioloģisko produktu kvalitāti un atbilstību šajā regulā izklāstītajiem principiem un noteikumiem.
- (16) Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot saistītos tiesību aktus, jo īpaši par nekaitīgumu pārtikas ķēdē, dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu, marķēšanu un vidi.
- (17) Šai regulai būtu jānodrošina pamats bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai un tās pozitīvai ietekmei uz vidi, vienlaikus nodrošinot bioloģisko produktu iekšējā tirgus efektīvu darbību un godīgu konkurenci, tādējādi palīdzot lauksaimniekiem gūt taisnīgus ienākumus, nodrošinot patērētāju uzticēšanos, aizsargājot patērētāju intereses un veicinot īsus izplatīšanas kanālus un vietēju produkciju. Minētos mērķus būtu jāpanāk, ievērojot vispārīgos un īpašos principus un vispārīgos un sīki izstrādātos ražošanas noteikumus, ko piemēro bioloģiskajai ražošanai.
- (18) Ņemot vērā bioloģiskās ražošanas sistēmu īpašās iezīmes, izvēloties augu šķirnes, īpaša uzmanība būtu jāpievērš agronomiskajām īpašībām, ģenētiskajai daudzveidībai, izturībai pret slimībām, ilgmūžībai, spējai pielāgoties dažādiem vietējiem augsnes un klimatiskajiem apstākļiem un būtu jāievēro dabiskie krustošanas ierobežojumi.
- (19) Uzskata, ka bioloģiskās ražošanas noteikumu neievērošanas risks ir lielāks tajās lauku saimniecībās, kurās ir vienības, kas netiek apsaimniekotas saskaņā ar minētajiem noteikumiem. Tāpēc pēc atbilstošā pārejas perioda

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

beigām visas lauku saimniecības, kuru mērķis ir kļūt par bioloģiskās ražošanas saimniecībām, Savienībā būtu jāpārvalda, pilnībā ievērojot bioloģiskajai ražošanai piemērojamās prasības. Tomēr konkrētos apstākļos vajadzētu atļaut tādas saimniecības, kurās ir vienības, kas tiek apsaimniekotas gan saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, gan nebioloģiskās ražošanas noteikumiem, tostarp jo īpaši tādos apstākļos, kad nodrošināts skaidrs un faktisks nodalījums starp bioloģiskām, pārejas un nebioloģiskām ražošanas vienībām un minētajās vienībās ražotajiem produktiem.

- (20) Tā kā ārējo resursu izmantošana bioloģiskajā ražošanā būtu jāierobežo, būtu jānosaka konkrēti mērķi, kuriem lauksaimniecības produktu vai pārstrādātu lauksaimniecības produktu ražošanā bieži izmanto produktus un vielas. Ja produktus vai vielas parasti minētajiem mērķiem, to lietošana būtu jāatļauj vienīgi tad, ja tie ir atļauti saskaņā ar šo regulu. Tomēr šādai atļaujai vajadzētu būt spēkā tikai tad, ja šādu ārējo resursu izmantošana nebioloģiskajā ražošanā nav aizliegta ar Savienības tiesību aktiem vai valstu tiesību aktiem, kuru pamatā ir Savienības tiesību akti. Bioloģiskajā ražošanā būtu jāatļauj izmantot tādus produktus vai vielas, kuri ir augu aizsardzības līdzekļos vai no kuriem augu aizsardzības līdzekļi sastāv, ja to izmantošana ir atļauta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ un ne minēto augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū, ne izmantošana dalībvalstīs nav aizliegta ar minēto regulu.
- (21) Ja visa saimniecība vai tās atsevišķas daļas ir paredzētas bioloģisko produktu ražošanai, tām būtu jāpiemēro pārejas periods, kura laikā tās pārvalda saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, bet bioloģiskos produktus tajās ražot nevar. Produktus būtu jāatļauj laist tirgū kā bioloģiskus produktus tikai pēc pārejas perioda beigām. Minētajam periodam būtu jābūt tikai tad, kad lauksaimnieks vai operators, kurš audzē aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, par minēto pāreju uz bioloģisko ražošanu ir paziņojis tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā atrodas saimniecība, un kurai tāpēc tiek piemērota kontroles sistēma, kas dalībvalstīm jāizveido saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 ⁽²⁾ un šo regulu. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai ar atpakaļejošu datumu atzīt laikposmus pirms pārejas perioda paziņošanas datuma tikai tad, ja attiecīgā saimniecība vai tās daļas ir bijušas iesaistītas agrovīdēs pasākumos, kuri saņēmuši Savienības fondu atbalstu, vai tās ir dabas vai lauksaimniecības platības, kurās vismaz trīs gadus nav izmantoti produkti vai vielas, ko nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.
- (22) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģisko ražošanu un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz papildu noteikumiem par saimniecību sadalīšanu bioloģiskās, pārejas un nebioloģiskās ražošanas vienībās.
- (23) Jonizējošā starojuma, dzīvnieku klonēšanas un mākslīgi radītu poliploīdu dzīvnieku vai ģenētiski modificētu organismu ("GMO"), kā arī tādu produktu izmantošana, kas ražoti no GMO vai ar GMO, nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas koncepciju un patērētāju uztveri par bioloģiskajiem produktiem. Tādēļ šāda izmantošana bioloģiskajā ražošanā būtu jāaizliedz.
- (24) Lai atbalstītu un veicinātu atbilstību šai regulai, operatoriem katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā attiecīgā gadījumā būtu jāveic preventīvi pasākumi, ar ko nodrošina bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un augšnes kvalitāti, veic augiem kaitīgo organismu un slimību profilaksi un kontroli un ar ko izvairās no negatīvas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts), par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontrolju regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

ietekmes uz vidi, dzīvnieku veselību un augu veselību. Tiem attiecīgā gadījumā būtu jāveic arī samērīgi piesardzības pasākumi, kas ir to pārziņā, lai nepieļautu kontamināciju ar produktiem vai vielām, kurus saskaņā ar šo regulu nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, un lai nepieļautu bioloģisko produktu, pārejas produktu un nebioloģisko produktu sajaukšanos.

- (25) Pārejas periodā ražotus produktus nebūtu jālaiž tirgū kā bioloģiskos produktus. Lai novērstu risku, ka patērētājiem tiek radītas neskaidrības vai tie tiek maldināti, minētos produktus nebūtu jālaiž tirgū arī kā pārejas produktus, izņemot augu reproduktīvo materiālu, augu izcelsmes pārtikas produktus un barības produktus, kam ir tikai viena lauksaimnieciskās izcelsmes kultūraugu sastāvdaļa, visos gadījumos ar nosacījumu, ka pirms ražas novākšanas ir ievērots vismaz 12 mēnešu pārejas periods.
- (26) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz pārejas noteikumiem citām dzīvnieku sugām.
- (27) Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas mērķu un principu saskaņošanu un ievērošanu, būtu jānosaka sīki izstrādāti ražošanas noteikumi attiecībā uz augkopību, lopkopību un akvakultūru, tostarp noteikumi par savvaļas augu aļģu ievākšanu, noteikumi par pārstrādātas pārtikas un barības ražošanu, kā arī par vīna un pārtikā vai barībā izmantojama rauga ražošanu.
- (28) Ņemot vērā to, ka bioloģiskās augkopības pamatā ir augu barošanās galvenokārt no augsnes ekosistēmas, augi būtu jāaudzē uz dzīvas augsnes un dzīvā augsnē saistībā ar augsnes apakškārtu un pamatiezi. Tādēļ nebūtu jāatļauj hidroponiskā ražošana, kā arī augu audzēšana tādos konteineros, maisos vai dobēs, kur saknes nav saskarsmē ar dzīvu augsni.
- (29) Tomēr būtu jāatļauj daži tādi kultivēšanas paņēmieni, kuri nav saistīti ar augsni, piemēram, diedzētu sēklu vai cigoriņu galviņu ražošana un dekoratīvo augu un garšaugu podiņos ražošana, ko patērētājiem pārdod podiņos, un kuriem kultūraugu audzēšanas augsnē princips nav pielāgots vai attiecībā uz kuriem nepastāv risks, ka patērētājs varētu tikt maldināts attiecībā uz ražošanas metodi. Lai atvieglotu bioloģisko ražošanu augu audzēšanas agrākā stadijā, būtu jāatļauj arī sējeņu vai stādāmo materiālu audzēšana konteineros turpmākai pārstādīšanai.
- (30) Ar zemi saistītu kultūraugu kultivēšanas princips un augu barošanas princips, galvenokārt izmantojot augsnes ekosistēmu, ir izveidots ar Regulu (EK) Nr. 834/2007. Tomēr daži operatori ir izvērsuši saimniecisko darbību, audzējot augus "norobežotās dobēs", un to valstu iestādes ir sertificējušas tos kā bioloģiskos saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007. Saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru 2017. gada 28. jūnijā tika panākta vienošanās, ka bioloģiskās ražošanas pamatā vajadzētu būt tam, ka notiek augu barošanās galvenokārt no augsnes ekosistēmas un tai vajadzētu būt saistītai ar augsni, un ka augu audzēšana norobežotās dobēs no minētā datuma nebūtu atļaujama. Lai operatoriem, kuri līdz minētajam datumam izvērsuši minēto saimniecisko darbību, dotu iespēju pielāgoties, tiem vēl desmit gadus, sākot no šīs regulas piemērošanas dienas, būtu jāatļauj saglabāt to ražošanas platības, ja tās pirms minētā datuma valstu iestādes ir sertificējušas kā bioloģiskas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007. Pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis sniegušas Komisijai, šādas darbības pirms 2017. gada 28. jūnija Savienībā bija atļautas vienīgi Somijā, Zviedrijā un Dānijā. Komisijai piecus gadus pēc šīs regulas piemērošanas ir jāpublicē ziņojums par norobežotu dobju izmantošanu bioloģiskajā lauksaimniecībā.
- (31) Bioloģiskajā augkopībā būtu jāizmanto ražošanas paņēmieni, kas novērš vai līdz minimumam samazina jebkādu vides piesārņošanu.
- (32) Nebioloģiskajai lauksaimniecībai ir vairāk ārējo līdzekļu, lai pielāgotos videi un tādējādi panāktu optimālu kultūraugu augšanu, savukārt bioloģiskās augkopības sistēmām ir vajadzīgs augu reproduktīvais materiāls, kas spēj pielāgoties attiecībā uz izturību pret slimībām, dažādiem vietējiem augsnes un klimatiskajiem apstākļiem, un īpašiem bioloģiskās lauksaimniecības kultivēšanas paņēmieniem, dodot ieguldījumu bioloģiskās ražošanas nozares attīstībā. Tāpēc ir svarīgi izveidot bioloģisko augu reproduktīvo materiālu, kas ir piemērots bioloģiskajai lauksaimniecībai.
- (33) Attiecībā uz augsnes apstrādi un mēslošanu būtu jāprecizē bioloģiskajā augkopībā atļauti kultivēšanas paņēmieni un jāparedz nosacījumi mēslošanas līdzekļu un augsnes ielabotāju lietošanai.

- (34) Būtu ievērojami jāierobežo augu aizsardzības līdzekļu lietošana. Priekšroka būtu jādod pasākumiem, ar kuriem novērš kaitīgo organismu un nezāļu radīto kaitējumu ar tādiem paņēmieniem, kas nav saistīti ar augu aizsardzības līdzekļu lietošanu, piemēram, ar augu seku. Lai izlemtu, vai ieviešanās ir pamatota no ekonomiskā un vides aspekta, būtu jāveic kaitīgo organismu un nezāļu monitorings. Tomēr konkrētu augu aizsardzības līdzekļu lietošana būtu jāatļauj tad, ja šādi paņēmieni nenodrošina pietiekamu aizsardzību, un tikai tad, ja minētie augu aizsardzības līdzekļi ir atļauti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009, pēc tam, kad ir novērtēta un atzīta to atbilstība bioloģiskās ražošanas mērķiem un principiem, tostarp ja minētie produkti ir atļauti ar ierobežojošiem lietošanas nosacījumiem, un tie attiecīgi ir tikusi atļauti saskaņā ar šo regulu.
- (35) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz dažām atkāpēm, pārejas vai nebioloģisku augu reprodūktīvā materiāla izmantošanu, vienošanos lauku saimniecību operatoru starpā, turpmākiem pasākumiem saistībā ar kaitīgo organismu un nezāļu apkarošanu un turpmākiem sīki izstrādātiem noteikumiem un kultivēšanas paņēmieniem attiecībā uz konkrētiem augiem un augkopību.
- (36) Savienībā veiktie pētījumi par to augu reprodūktīvo materiālu, kas neatbilst šķirnes definīcijai attiecībā uz vienveidīgumu, apliecina, ka šāda daudzveidīga materiāla izmantošanai varētu būt ieguvumi, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko ražošanu, piemēram, nolūkā samazināt slimību izplatīšanos, uzlabot noturību un palielināt bioloģisko daudzveidību.
- (37) Tāpēc izmantošanai bioloģiskajā ražošanā vajadzētu būt pieejamam tādu augu reprodūktīvajam materiālam, kas nepieder kādai šķirnei, bet drīzāk pieder kādai augu grupai vienā botāniskajā taksonomiskajā grupā ar lielu ģenētisko un fenotipisko daudzveidību starp atsevišķām reprodūktīvām vienībām.

Minētā iemesla dēļ operatoriem būtu jāatļauj tirgot augu reprodūktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla, neievērojot prasības par pirmsbāzes, bāzes un sertificēta materiāla reģistrāciju un sertifikāciju vai prasības citām kategorijām, kas izklāstītas Padomes Direktīvās 66/401/EEK, ⁽¹⁾ 66/402/EEK ⁽²⁾, 68/193/EEK ⁽³⁾, 98/56/EEK ⁽⁴⁾, 2002/53/EEK ⁽⁵⁾, 2002/54/EEK ⁽⁶⁾, 2002/55/EEK ⁽⁷⁾, 2002/56/EEK ⁽⁸⁾, 2002/57/EEK ⁽⁹⁾, 2008/72/EEK ⁽¹⁰⁾ un 2008/90/EEK ⁽¹¹⁾ vai aktos, kas ir pieņemti, ievērojot minētās direktīvas.

Minētajai tirdzniecībai būtu jānotiek pēc tam, kad par to ir paziņots minētajās direktīvās norādītajām atbildīgajām institūcijām un pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi saskaņotas prasības šādam materiālam, ar noteikumu, ka tas atbilst minētajām prasībām.

- (38) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz konkrētus noteikumus attiecībā uz konkrētu ģinšu vai sugu augu reprodūktīvā materiāla no bioloģiska heterogēna materiāla ražošanu un tirdzniecību.
- (39) Lai ņemtu vērā bioloģisko produktu ražotāju vajadzības, lai veicinātu pētniecību un attīstītu bioloģiskajai ražošanai piemērotas bioloģiskās šķirnes, ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības konkrētās vajadzības un mērķus, piemēram, veicināt ģenētisko daudzveidību, izturību vai toleranci pret slimībām un pielāgošanos dažādiem vietējiem

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 66/401/EEK (1966. gada 14. jūnijs) par lopbarības augu sēklu tirdzniecību (OV L 125, 11.7.1966., 2298. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 66/402/EEK (1966. gada 14. jūnijs) par graudaugu sēklu tirdzniecību (OV L 125, 11.7.1966., 2309. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 68/193/EEK (1968. gada 9. aprīlis) par vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiāla tirdzniecību (OV L 93, 17.4.1968., 15. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 98/56/EEK (1998. gada 20. jūlijs) par dekoratīvo augu pavairošanas materiāla tirdzniecību (OV L 226, 13.8.1998., 16. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 2002/53/EEK (2002. gada 13. jūnijs) par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu (OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 2002/54/EEK (2002. gada 13. jūnijs) par biešu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 12. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 2002/55/EEK (2002. gada 13. jūnijs) par dārzeņu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 33. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 2002/56/EEK (2002. gada 13. jūnijs) par sēklas kartupeļu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 60. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Direktīva 2002/57/EEK (2002. gada 13. jūnijs) par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Direktīva 2008/72/EEK (2008. gada 15. jūlijs) par tāda dārzeņu pavairošanas un stādāmā materiāla tirdzniecību, kas nav sēklas (OV L 205, 1.8.2008., 28. lpp.).

⁽¹¹⁾ Padomes Direktīva 2008/90/EEK (2008. gada 29. septembris) par tirdzniecību ar augļaugu pavairošanas materiālu un augļaugiem, kas paredzēti augļu ražošanai (OV L 267, 8.10.2008., 8. lpp.).

augšnes un klimatiskajiem apstākļiem, būtu jāveic īslaicīgs eksperiments saskaņā ar Direktīvu 66/401/EEK, 66/402/EEK, 68/193/EEK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/55/EK, 2002/56/EK, 2002/57/EK, 2008/72/EK un 2008/90/EK. Minētajam īslaicīgajam eksperimentam vajadzētu būt septiņus gadus ilgam, tajā būtu jāizmanto pietiekams augu reprodutīvā materiāla daudzums, un uz to būtu jāattiecas ikgadējam ziņošanas pienākumam. Tam būtu jāpalīdz noteikt minētā materiāla iezīmju apraksta kritērijus un ražošanas un tirdzniecības apstākļus.

- (40) Ņemot vērā to, ka lopkopība ir dabiski saistīta ar tādas lauksaimniecības zemes apsaimniekošanu, kurā kultūraugu mēslošanai tiek izmantoti kūstmēsli, izņemot biškopību, būtu jāaizliedz bezzemes lopkopība. Izvēloties šķirnes, būtu jāveicina tādu iezīmju izvēle, kas ir svarīgas bioloģiskajā lauksaimniecībā, piemēram, augsta ģenētiskās daudzveidības pakāpe, spēja pielāgoties vietējiem apstākļiem un izturība pret slimībām.
- (41) Bioloģiski audzēti dzīvnieki ne vienmēr ir pieejami pietiekamā daudzumā un kvalitātē, lai atbilstu to lauksaimnieku vajadzībām, kuri vēlas pirmo reizi izveidot ganāmpulku vai saimi vai palielināt vai atjaunināt savu lauksaimniecības dzīvnieku skaitu. Tāpēc konkrētos apstākļos vajadzētu būt iespējai nebioloģiski audzētus dzīvniekus ievest bioloģiskās ražošanas vienībā.
- (42) Lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanā būtu jāizmanto barības sastāvdaļas, kas ražotas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, un dodot priekšroku lauksaimnieka paša saimniecībā ražotai barībai, ņemot vērā lauksaimniecības dzīvnieku fizioloģiskās vajadzības. Tomēr konkrētos apstākļos lauksaimniekiem vajadzētu būt iespējai izmantot arī pārejas barību, kas ražota viņu pašu saimniecībā. Turklāt, lai apmierinātu lauksaimniecības dzīvnieku uztura pamatprasības, lauksaimniekiem būtu jāatļauj izmantot konkrētas mikrobiālās vai minerālās izcelsmes barības sastāvdaļas, barības piedevas un pārstrādes palīg līdzekļus, ievērojot skaidri definētus nosacījumus.
- (43) Dzīvnieku veselības pārvaldības pamatā galvenokārt vajadzētu būt slimību profilaksei. Papildus būtu jāveic konkrēti tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumi. Ķīmiski sintezētu alopātisku veterināro zāļu, tostarp antibiotiku, profilaktiskai lietošanai bioloģiskajā ražošanā nevajadzētu būt atļautai. Dzīvnieka saslimšanas vai ievainojuma gadījumos, kuros nepieciešama tūlītēja ārstēšana, šo zāļu lietošana būtu jāsamazina līdz minimumam, kas vajadzīgs dzīvnieka atveseļošanai. Lai šādos gadījumos patērētājiem garantētu bioloģiskās ražošanas integritāti, attiecīgajos Savienības tiesību aktos noteiktajam oficiālajam izdalīšanās periodam pēc šādu zāļu lietošanas vajadzētu būt divreiz garākam nekā parastam izdalīšanās periodam, un tam vajadzētu būt vismaz 48 stundas.
- (44) Turēšanas apstākļiem un dzīvnieku audzēšanas paņēmieniem bioloģiskajā lopkopībā būtu jāapmierina dzīvnieku etoloģiskās vajadzības un būtu jānodrošina augsts dzīvnieku labturības līmenis, kuram dažos aspektos vajadzētu būt augstākam par Savienības dzīvnieku labturības standartiem, ko piemēro lopkopībā kopumā. Vairumā gadījumu lauksaimniecības dzīvniekiem vajadzētu būt pastāvīgai piekļuvei āra platībām, kas dod tiem iespēju izkustēties. Nevienā dzīvnieka dzīves posmā nevajadzētu pieļaut jebkādu ciešanu, sāpju nodarīšanu vai diskomforta radīšanu, vai tās būtu jāsamazina līdz minimumam. Dzīvnieku piesiešanai un kroplošanai, piemēram, astu amputācijai aitām, knābja apgriešanai pirmajās trīs dzīves dienās un atragošanai, vajadzētu būt iespējamai tikai tad, ja to ir atļāvušas kompetentās iestādes un tikai konkrētos apstākļos.
- (45) Tā kā bioloģiskā ražošana ir visattīstītākā attiecībā uz liellopiem, aitām, kazām, zirgiem, briežiem un cūkām, kā arī mājputniem, trušiem un bitēm, minētajām sugām būtu jāpiemēro papildu sīki izstrādāti ražošanas noteikumi. Attiecībā uz minētajām sugām ir nepieciešams, lai Komisija noteiktu konkrētas prasības, kas ir svarīgas minēto dzīvnieku ražošanai, piemēram, prasības attiecībā uz dzīvnieku blīvumu, minimālajām platībām un raksturojumu, kā arī novietņu tehniskās prasības. Attiecībā uz citām sugām šādas prasības būtu jānosaka tad, kad minētajām sugām tiek piemēroti papildu sīki izstrādāti ražošanas noteikumi.
- (46) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz samazināt atkāpes attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi, organiskā slāpekļa robežvērtību, kas saistīta ar kopējo dzīvnieku blīvumu, bišu saimju piebarošanu, dravas dezinfekcijai piemērojamo apstrādi, metodēm un ārstēšanu cīņai pret *Varroa destructor* un sīki izklāstītus lopkopībā piemērojamus ražošanas noteikumus citām sugām.
- (47) Šajā regulā ir atspoguļoti jaunās kopējās zivsaimniecības politikas mērķi attiecībā uz akvakultūru, kurai ir būtiska nozīme, lai ilgtermiņā garantētu ilgtspējīgu pārtikas nodrošinājumu, kā arī izaugsmi un nodarbinātību, vienlaikus mazinot slogu uz savvaļas zivju krājumiem, kas ir saistīts ar pasaulē pieaugošo pieprasījumu pēc pārtikas, kuru iegūst no ūdens organismiem. Komisijas 2013. gada 29. aprīļa paziņojumā "Stratēģiskās vadlīnijas ES akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai" ir uzsvērtas Savienības akvakultūras galvenās problēmas un tās izaugsmes potenciāls. Minētajā paziņojumā bioloģiskā akvakultūra ir noteikta par īpaši daudzsoļošu nozari un ir uzsvērtas bioloģiskās sertifikācijas sagādātās konkurences priekšrocības.

- (48) Salīdzinājumā ar bioloģisko lauksaimniecību, kurā saimniecības ir uzkrājušas lielu pieredzi, bioloģiskā akvakultūra ir relatīvi jauna bioloģiskās ražošanas joma. Ņemot vērā patērētāju pieaugošo interesi par bioloģiskās akvakultūras produktiem, ir paredzams, ka arvien vairāk akvakultūras ražošanas vienību pāries uz bioloģisko ražošanu. Tas veicinās pieredzes uzkrāšanu, tehniskās zināšanas un tehnikas attīstību, kas bioloģiskajā akvakultūrā ienes uzlabojumus, kuri būtu jāatspoguļo ražošanas noteikumos.
- (49) Bioloģiskās akvakultūras pamatā vajadzētu būt tādu jaunu dzīvnieku audzēšanai, kuru izcelsme ir bioloģiskās ražošanas vienības. Bioloģiskās akvakultūras dzīvnieki pavairošanas un pieaudzēšanas nolūkos ne vienmēr ir pieejami pietiekamā daudzumā un kvalitātē, kas atbilst to operatoru vajadzībām, kuri nodarbojas ar akvakultūras dzīvnieku audzēšanu. Konkrētos apstākļos vajadzētu būt iespējai bioloģiskās ražošanas vienībā ievietot savvaļā notvertus vai nebioloģiskās akvakultūras dzīvniekus.
- (50) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku barību un minēto dzīvnieku veterināro ārstēšanu un attiecībā uz sīki izstrādātiem nosacījumiem vaislinieku apsaimniekošanai, pavairošanai un mazuļu audzēšanai.
- (51) Operatoriem, kuri ražo bioloģisko pārtiku vai barību, būtu jāievēro atbilstošas procedūras, kuru pamatā ir kritisko pārstrādes posmu sistematiska identificēšana ar mērķi nodrošināt to, ka pārstrādātie produkti atbilst bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Pārstrādātiem bioloģiskajiem produktiem vajadzētu būt ražotiem, izmantojot ražošanas metodes, kuras garantē, ka visos bioloģiskās ražošanas posmos tiek saglabātas produktu bioloģiskās iezīmes un īpašības.
- (52) Būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz pārstrādātas bioloģiskās pārtikas un barības sastāvu. Konkrētāk, šāda pārtika būtu jāražo galvenokārt no bioloģiskās lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām vai citām šīs regulas darbības jomā ietilpstošām sastāvdaļām, kas ir bioloģiskas, ar ierobežotu iespēju izmantot konkrētas šajā regulā norādītas lauksaimnieciskās izcelsmes nebioloģiskās sastāvdaļas. Turklāt pārstrādātas bioloģiskās pārtikas un barības ražošanā būtu jāatļauj izmantot tikai konkrētus produktus un vielas, kas ir atļautas saskaņā ar šo regulu.
- (53) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz piesardzības un profilaktiskajiem pasākumiem, kas jāveic operatoriem, kuri ražo pārstrādātu pārtiku vai barību, attiecībā uz produktu un vielu, ko atļauts izmantot pārstrādātā pārtikā, tipu un sastāvu, kā arī to izmantošanas nosacījumiem, un attiecībā uz lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu īpatsvara aprēķināšanu, tostarp tādu bioloģiskās pārtikas ražošanā atļautu piedevu precizēšanu, kas tiek uzskatītas par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, tāda īpatsvara aprēķināšanā, kas ir jāsasniedz, lai produktu tirdzniecības nosaukumā varētu aprakstīt kā bioloģisku.
- (54) Attiecībā uz bioloģisko vīnu ir jāpiemēro atbilstīgie noteikumi par pārstrādātu bioloģisku pārtiku. Tomēr, tā kā vīns ir īpaša un svarīga bioloģisko produktu kategorija, būtu jānosaka īpaši bioloģiskajam vīnam paredzēti papildu sīki izstrādāti ražošanas noteikumi. Bioloģiskais vīns būtu jāražo tikai no bioloģiskām izejvielām, un būtu jāatļauj tam pievienot tikai konkrētus produktus un vielas, kas atļautas saskaņā ar šo regulu. Bioloģiskā vīna ražošanā būtu jāaizliedz konkrētu vīndarības metožu, procesu un apstrādes izmantošana. Citas metodes, procesus un apstrādi būtu jāatļauj izmantot ar skaidri definētiem nosacījumiem.
- (55) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz papildu aizliegtu vīndarības metožu, procesu un apstrādes precizēšanu un attiecībā uz atļautu vīndarības metožu, procesu un apstrādes sarakstu grozīšanu.
- (56) Sākotnēji raugs netika uzskatīts par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007, un tāpēc tas netika ņemts vērā, nosakot bioloģisko produktu lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvu. Tomēr ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 889/2008 ⁽¹⁾ tika noteikts pienākums raugu un rauga produktus no 2013. gada 31. decembra uzskatīt par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām bioloģiskās ražošanas vajadzībām. Attiecīgi pārtikā un

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 889/2008 (2008. gada 5. septembris), ar ko paredz sīki izstrādātus bioloģiskās ražošanas, marķēšanas un kontroles noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu (OV L 250, 18.9.2008., 1. lpp.).

barībā izmantojama bioloģiskā rauga ražošanā no 2021. gada 1. janvāra būtu jāizmanto tikai bioloģiski ražoti substrāti. Turklāt bioloģiskā rauga, tā izstrādājumu un preparātu ražošanā būtu jāatļauj izmantot tikai konkrēti produkti un vielas.

- (57) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz papildu sīki izstrādātiem rauga ražošanas noteikumiem.
- (58) Ar šo regulu būtu jāskaidro bioloģiskās ražošanas noteikumi Savienībā visiem produktiem, kas ietilpst tās darbības jomā, un jānosaka sīki izstrādāti ražošanas noteikumi dažādām produktu kategorijām, savukārt dažus ražošanas noteikumus, piemēram, papildu sīki izstrādātus ražošanas noteikumus citām dzīvnieku sugām vai produktiem, kas neietilpst kategorijās, kurām šajā regulā ir paredzēti sīki izstrādāti ražošanas noteikumi, būs iespējams pieņemt tikai vēlākā posmā. Ja šādi ražošanas noteikumi Savienības līmenī nav, dalībvalstīm joprojām vajadzētu būt iespējai paredzēt valsts noteikumus attiecībā uz ražošanu savā valstī, ar noteikumu, ka minētie noteikumi nav pretrunā šai regulai. Tomēr dalībvalstīm minētie valsts noteikumi nebūtu jāpiemēro produktiem, kas ražoti vai laisti tirgū citās dalībvalstīs, ja minētie produkti atbilst šai regulai. Ja produktiem šādu sīki izstrādātu valsts ražošanas noteikumu nav, operatoriem, laižot tirgū šādus produktus ar norādēm par bioloģisko ražošanu, būtu vismaz jāievēro – ciktāl tos varētu piemērot attiecīgajiem produktiem – vispārējie ražošanas noteikumi un bioloģiskās ražošanas principi.
- (59) Lai ņemtu vērā to, ka nākotnē būs vajadzīgi īpaši ražošanas noteikumi attiecībā uz produktiem, kuru ražošana neietilpst nevienā no īpašo ražošanas noteikumu kategorijām, kas noteiktas šajā regulā, kā arī lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību, atbilstību šai regulai un tātad arī pielāgošanos tehnikas attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko paredz sīki izstrādātus šādu produktu ražošanas noteikumus, kā arī noteikumus par pienākumu veikt pāreju.
- (60) Izņēmumi bioloģiskās ražošanas noteikumos būtu jāparedz tikai katastrofas apstākļos. Lai šādos gadījumos varētu turpināt vai atsākt bioloģisko ražošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar ko nosaka kritērijus, pēc kuriem noteikt, vai situācija kvalificējama kā katastrofas apstākļi, kā arī pieņemt konkrētus noteikumus, tostarp iespējamu atkāpi no šīs regulas, attiecībā uz to, kā dalībvalstīm jānovērš šādi katastrofas apstākļi, un attiecībā uz vajadzīgo uzraudzību un ziņošanas prasībām šādos gadījumos.
- (61) Konkrētos apstākļos bioloģiskos produktus, pārejas produktus un nebioloģiskos produktus var savākt un pārvadāt vienlaicīgi. Būtu jāparedz īpaši noteikumi, lai dažādu manipulāciju laikā pienācīgi nošķirtu bioloģiskos, pārejas un nebioloģiskos produktus un nepieļautu to sajaukšanos.
- (62) Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas integritāti un pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz noteikumiem par bioloģisko produktu iepakojšanu un pārvadāšanu.
- (63) Dažu produktu vai vielu bioloģiskajā ražošanā būtu līdz minimumam jāierobežo un jāpakļauj šajā regulā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem tādu aktīvo vielu izmantošana, ko paredzēts izmantot augu aizsardzības līdzekļos, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr. 1107/2009, mēslošanas līdzekļos, augšnes ielabotājos, barības vielās, dažādas izcelsmes dzīvnieku uztura nebioloģiskajās sastāvdaļās, barības piedevās, pārstrādes palīgvielās un tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļos. Tāda pati pieeja būtu jāievēro attiecībā uz tādu produktu un vielu izmantošanu kā pārtikas piedevas un pārstrādes palīgvielām un attiecībā uz lauksaimnieciskās izcelsmes nebioloģisku sastāvdaļu izmantošanu pārstrādātās bioloģiskās pārtikas ražošanā. Tāpēc būtu jādefinē šādu produktu un vielu iespējamo izmantošanu bioloģiskajā ražošanā kopumā un jo īpaši pārstrādātās bioloģiskās pārtikas ražošanā, ievērojot šajā regulā noteiktos principus un konkrētus kritērijus.
- (64) Lai nodrošinātu kvalitāti, izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz bioloģisko ražošanu kopumā un jo īpaši uz pārstrādātās bioloģiskās pārtikas ražošanu, kā arī pielāgošanos tehnikas attīstībai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz papildu kritērijiem, saskaņā ar kuriem piešķir atļaujas produktu un vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā kopumā un jo īpaši pārstrādātās bioloģiskās pārtikas ražošanā, kā arī kritērijus šādu atļauju atsaukšanai.

- (65) Lai nodrošinātu piekļuvi lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, ja šādas sastāvdaļas bioloģiskā formā nav pieejamas pietiekamā daudzumā pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanai, dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai ar konkrētiem noteikumiem un uz ierobežotu laikposmu atļaut izmantot lauksaimnieciskās izcelsmes nebioloģiskās sastāvdaļas.
- (66) Lai veicinātu bioloģisko ražošanu un apmierinātu vajadzību pēc uzticamiem datiem, ir jāsavāc un jāizpata lauksaimniekiem un operatoriem informācija un dati par bioloģiska un pārejas augu reproduktīvā materiāla, bioloģiski audzētu dzīvnieku un bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļu pieejamību tirgū. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to teritorijā tiek izveidotas regulāri atjauninātas datubāzes un sistēmas ar šādu informāciju, un Komisijai šāda informācija būtu jā dara publiski pieejama.
- (67) Lai nodrošinātu atbilstību prasībām par bioloģisko ražošanu un patērētāju uzticēšanos šai ražošanas metodei, operatoriem ir jāinformē kompetentās iestādes vai – attiecīgā gadījumā – kontroles iestādes vai kontroles institūcijas par tādu aizdomu gadījumiem par neatbilstību šai regulai, kas ir pamatotas vai nav klie dējamas, attiecībā uz produktiem, ko tie ražo, sagatavo, importē vai saņem no citiem operatoriem. Šādas aizdomas, *inter alia*, var rasties tāpēc, ka produktā, ko paredzēts izmantot vai laist tirgū kā bioloģisku vai pārejas produktu, ir produkts vai viela, kuras izmantošana bioloģiskajā ražošanā nav atļauta. Operatoriem būtu jāinformē kompetentās iestādes, ja tie var pamatot aizdomas par neatbilstību vai ja tie šādas aizdomas nevar klie dēt. Šādos gadījumos, kamēr aizdomas nav klie dējamas, attiecīgie produkti nebūtu jālaiž tirgū kā bioloģiski vai pārejas produkti. Operatoriem būtu jāsadarbomas ar kompetentajām iestādēm un – attiecīgā gadījumā – ar kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, nosakot un pārbaudot iemeslus šāda neatbilstībai.
- (68) Lai bioloģiskajā ražošanā izvairītos no kontaminācijas ar produktiem vai vielām, ko Komisija nav atļāvusi izmantot bioloģiskajā ražošanā konkrētiem mērķiem, operatoriem būtu jāpieņem samērīgi un atbilstīgi pasākumi, kas ir to pārziņā, nolūkā identificēt un nepieļaut šādas kontaminācijas riskus. Šādi pasākumi būtu regulāri jāpārskata un vajadzības gadījumā jāpielāgo.
- (69) Lai visā Savienībā nodrošinātu saskaņotu pieeju attiecībā uz pasākumiem, kas jāpieņem gadījumā, kad ir aizdomas par neatbilstību, jo īpaši, ja šādas aizdomas rodas dēļ tā, ka bioloģiskos vai pārejas produktos ir neatļauti produkti un vielas, un lai izvairītos no neskaidrības attiecībā uz operatoriem, kompetentajām iestādēm vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām būtu jāveic oficiāla izmeklēšana saskaņā ar Regulu (ES) 2017/625, lai pārbaudītu atbilstību prasībām par bioloģisko ražošanu. Konkrētā gadījumā, kad ir aizdomas par neatbilstību neatļautu produktu vai vielu klātbūtnes dēļ, izmeklēšanā būtu jānosaka šādu produktu vai vielu avots un klātbūtnes iemesls, lai nodrošinātu, ka operatori ievēro bioloģiskās ražošanas prasības, un jo īpaši to, ka tie nav izmantojuši produktus vai vielas, kuru izmantošana nav atļauta bioloģiskajā ražošanā, un lai nodrošinātu, ka minētie operatori ir veikuši samērīgus un atbilstīgus piesardzības pasākumus, lai bioloģiskajā ražošanā izvairītos no kontaminācijas ar šādiem produktiem un vielām. Šādām izmeklēšanām vajadzētu būt samērīgām ar iespējamo neatbilstību, un tāpēc tās būtu jāpabeidz pēc iespējas drīz saprātīgā laikposmā, ņemot vērā produkta derīguma termiņu un lietas sarežģītību. Tās varētu ietvert jebkādas oficiālo kontroļu metodes un paņēmienus, kas tiek uzskatīti par piemērotiem, lai efektīvi un bez liekas kavēšanās klie dētu vai apstiprinātu aizdomas par neatbilstību šai regulai, tostarp tādas būtiskas informācijas izmantošanu, kas ļautu aizdomas par neatbilstību klie dēt vai apstiprināt, neveicot inspicēšanu uz vietas.
- (70) Ja produktos, kas tirgū tiek laisti kā bioloģiski vai pārejas produkti, tiek konstatēta tādu produktu vai vielu klātbūtne, kuru izmantošana bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, Komisijai un dalībvalstīm būtu jāveic turpmāka novērošana attiecībā uz šiem produktiem, kā arī attiecībā uz šajā saistībā veiktajiem pasākumiem. Tāpēc Komisijai četrus gadus pēc šīs regulas piemērošanas būtu Eiropas Parlamentam un Padomei jāiesniedz ziņojums, pamatojoties uz dalībvalstu savāktu informāciju par gadījumiem, kad ir veikta izmeklēšana par neatļautiem produktiem un vielām bioloģiskajā ražošanā. Turpmākas saskaņošanas nolūkos šādam ziņojumam attiecīgā gadījumā varētu pievienot leģislatīva akta priekšlikumu.

- (71) Ja šādas turpmākas saskaņošanas nav, dalībvalstīm, kas izstrādājušas pieejas, kā izvairīties no tā, ka produkti, kas satur noteiktu līmeni tādu produktu vai vielu, kuras nav atļautas izmantošanai bioloģiskajā ražošanā konkrētiem mērķiem, tiek laisti tirgū kā bioloģiski vai pārejas produkti, vajadzētu būt iespējai turpināt piemērot minētās pieejas. Tomēr, lai nodrošinātu bioloģisku un pārejas produktu brīvu apriti Savienības iekšējā tirgū, šādām pieejām nevajadzētu aizliegt, ierobežot vai kavēt laist tirgū produktus, kas ražoti citās dalībvalstīs saskaņā ar šo regulu. Tāpēc šādas pieejas būtu jāpiemēro tikai tiem produktiem, kas ražoti tās dalībvalsts teritorijā, kura izvēlējusies turpināt piemērot minēto pieeju. Dalībvalstīm, kas nolemj izmantot šo iespēju, būtu nekavējoties jāinformē Komisija.
- (72) Papildus pienākumiem, kas attiecas uz pasākumiem, kuri jāveic operatoriem, kas ražo, sagatavo, importē vai izmanto bioloģiskos un pārejas produktus, un kompetentajām iestādēm vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, kas noteiktas šajā regulā, nolūkā izvairīties no bioloģisko vai pārejas produktu kontaminācijas ar produktiem vai vielām, kuru izmantošana nav atļauta bioloģiskajā ražošanā, dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai savā teritorijā veikt citus piemērotus pasākumus, lai izvairītos no netīšas neatļautu produktu un vielu klātbūtnes bioloģiskajā lauksaimniecībā. Dalībvalstīm, kas nolemj izmantot šo iespēju, būtu nekavējoties jāinformē Komisija un citas dalībvalstis.
- (73) Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu marķēšanai būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011 ⁽¹⁾ vispārīgie noteikumi un jo īpaši noteikumi, kuru mērķis ir nepieļaut marķējumu, kas varētu radīt neskaidrības patērētājiem vai tos maldināt. Turklāt šajā regulā būtu jānosaka īpaši noteikumi par bioloģisko un pārejas produktu marķēšanu. Tiem būtu jāaizsargā gan operatoru intereses, nodrošinot, ka to produkti ir pareizi identificēti tirgū un ka operatori var darboties godīgas konkurences apstākļos, gan patērētāju intereses, ļaujot tiem izdarīt apzinātu izvēli.
- (74) Tāpēc termini, ko izmanto bioloģisko produktu apzīmēšanai, visā Savienībā un neatkarīgi no lietotās valodas būtu jāaizsargā pret to izmantošanu nebioloģisku produktu marķējumā. Minētajai aizsardzībai būtu jāattiecas arī uz šo terminu parastajiem atvasinājumiem vai deminutīviem neatkarīgi no tā, vai tos lieto atsevišķi vai saistīti.
- (75) Pārstrādāta pārtika būtu jāmarķē kā bioloģiska vienīgi tad, ja visas vai gandrīz visas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā. Lai veicinātu bioloģisko sastāvdaļu izmantošanu, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi, vajadzētu arī būt iespējai tikai pārstrādātās pārtikas sastāvdaļu sarakstā atsaukties uz bioloģisko ražošanu, jo īpaši norādīt, ka attiecīgā pārtika atbilst konkrētiem bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Būtu jānosaka arī īpaši marķēšanas noteikumi, lai operatoriem dotu iespēju norādīt bioloģiskas sastāvdaļas, kas izmantotas produktos, kurus galvenokārt veido sastāvdaļa, kuras izcelsme ir medījums vai zveja.
- (76) Pārstrādāta barība būtu jāmarķē kā bioloģiska tikai tad, ja visas vai gandrīz visas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā.
- (77) Lai radītu skaidrību patērētājiem visā Savienības tirgū, Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipa izmantošanai vajadzētu būt obligātai attiecībā uz visu Savienībā ražoto fasēto bioloģisko pārtiku. Turklāt vajadzētu būt iespējai brīvprātīgi izmantot minēto logotipu Savienībā ražotiem nefasētiem bioloģiskajiem produktiem un jebkādiem no trešām valstīm importētiem bioloģiskajiem produktiem, kā arī informācijas un izglītības nolūkos. Būtu jānosaka Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipa paraugs.
- (78) Tomēr, lai nemaldinātu patērētājus par produkta bioloģisko izcelsmi kopumā, ir lietderīgi minēto logotipu izmantot tikai tiem produktiem, kuri satur vienīgi vai gandrīz vienīgi bioloģiskas sastāvdaļas. Tāpēc šo logotipu nevajadzētu atļaut izmantot tādu pārejas produktu vai pārstrādātu produktu marķējumā, kuri pēc svara satur mazāk nekā 95 % lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu, kas iegūtas bioloģiskajā ražošanā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

- (79) Lai gadījumos, kad tiek lietots Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips, patērētāju vidū nerastos nekādas neskaidrības par to, vai produkta izcelsme ir Savienībā vai ārpus Savienības, patērētāji būtu jāinformē par vietu, kurā audzētas produkta sastāvā esošās lauksaimnieciskās izcelsmes izejvielas. Minētajā sakarībā būtu jāatļauj bioloģiskās akvakultūras izcelsmes produktu marķējumā izmantot atsauci uz akvakultūru, nevis uz lauksaimniecību.
- (80) Lai nodrošinātu patērētājiem skaidrību un to, ka tie saņem atbilstošu informāciju, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus, ar kuriem nosaka papildu noteikumus par bioloģisku produktu marķēšanu un šajā regulā iekļauto bioloģiskās ražošanas terminu saraksta, Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipa un ar to saistīto noteikumu grozīšanu.
- (81) Dažām produktiem vai vielām, kas tiek izmantoti augu aizsardzības līdzekļos vai kā mēslošanas līdzekļi, nebūtu jāietilpst šīs regulas darbības jomā, un tādēļ uz tiem principā nevajadzētu attiecināt šīs regulas noteikumus, tostarp noteikumus par marķēšanu. Tomēr, tā kā minētajiem produktiem un vielām ir būtiska loma bioloģiskajā lauksaimniecībā un saskaņā ar šo regulu to izmantošanai bioloģiskajā lauksaimniecībā ir jāsaņem atļauja, un tā kā praksē ir parādījušās dažas neskaidrības attiecībā uz to marķēšanu, jo īpaši attiecībā uz tādu terminu lietošanu, kas norāda uz bioloģisko ražošanu, būtu jāprecizē, ka gadījumos, kad šādus produktus vai vielas saskaņā ar šo regulu ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, tos var attiecināt marķēt.
- (82) Bioloģiskajai ražošanai var uzticēties tikai tad, ja visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos tiek veiktas faktiskas pārbaudes un kontroles.
- (83) Būtu jānosaka īpašas prasības operatoriem, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai. Jo īpaši būtu jāparedz noteikumi par operatoru darbību paziņošanu kompetentajām iestādēm un par sertifikācijas sistēmu, ar kuru identificē operatorus, kas atbilst noteikumiem, kuri reglamentē bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu. Minētie noteikumi principā būtu jāpiemēro arī visiem attiecīgo operatoru apakšuzņēmējiem, ja vien apakšuzņēmuma darbības ir pilnībā iekļautas apakšuzņēmēja operatora galvenajā darbībā un tiek kontrolētas minētajā sakarībā. Būtu jānodrošina sertifikācijas sistēmas pārredzamība, prasot, lai dalībvalstis publicē to operatoru sarakstus, kuri ir paziņojuši savas darbības, un maksas, ko var iekasēt par kontrolēm, kuras veiktas, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par bioloģisko ražošanu.
- (84) Mazi mazumtirdzniecības veikali, kas pārdod tikai fasētus bioloģiskos produktus, rada salīdzinoši zemu risku attiecībā uz neatbilstību bioloģiskās ražošanas noteikumiem un tiem bioloģisko produktu pārdošanā nebūtu jāsasaskaras ar nesamērīgu slogu. Tādēļ tiem nebūtu jāpiemēro paziņošanas un sertifikācijas prasības, bet joprojām būtu jāpiemēro oficiālās kontroles, kas tiek veiktas, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu. Tāpat oficiālās kontroles būtu jāpiemēro maziem mazumtirdzniecības veikalām, kas pārdod nefasētus bioloģiskos produktus, taču, lai veicinātu bioloģisko produktu tirdzniecību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai šādus veikalus atbrīvot no pienākuma sertificēt savu darbību.
- (85) Mazie lauksaimnieki un operatori, kas audzē alģes vai akvakultūras dzīvniekus, katrs atsevišķi Savienībā saskaras ar relatīvi lielām inspekcijas izmaksām un administratīvo slogu, kas saistīts ar bioloģiskās ražošanas sertifikāciju. Lai mazinātu inspekcijas un sertifikācijas izmaksas un ar to saistīto administratīvo slogu, nostiprinātu vietējos tīklus, uzlabotu noieta tirgus un nodrošinātu vienlīdzīgas konkurences apstākļus ar operatoriem trešās valstīs, būtu jāļauj ieviest grupu sertificēšanas sistēmu. Šajā nolūkā būtu jāievieš un jādefinē jēdziens "operatoru grupa" un būtu jānosaka noteikumi, kas atspoguļotu mazo lauksaimnieku un operatoru vajadzības un resursu kapacitāti.
- (86) Lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas un bioloģisko produktu marķēšanas sistēmas efektivitāti, lietderīgumu un pārredzamību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz prasībām par uzskaiti, kas jākrāto operatoriem vai operatoru grupām, un par atbilstības sertifikāta paraugu.
- (87) Lai nodrošinātu to, ka operatoru grupu sertificēšana tiek veikta efektīvi un lietderīgi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz operatoru grupu atsevišķu locekļu pienākumiem, kritērijiem to locekļu ģeogrāfiskā tuvuma noteikšanai un to iekšējo kontroļu sistēmas izveidi un darbību.

- (88) Lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu, bioloģiskajai ražošanai tiek piemērotas oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības saskaņā ar Regulu (ES) 2017/625. Tomēr, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, šādos gadījumos papildus minētajā regulā paredzētajiem noteikumiem būtu jāparedz papildu noteikumi bioloģiskajai ražošanai attiecībā uz kompetento iestāžu un attiecīgā gadījumā kontroles iestāžu un kontroles institūciju veiktajām oficiālajām kontrolēm un darbībām, attiecībā uz darbībām, kas jāveic operatoriem un operatoru grupām, attiecībā uz konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu vai konkrētu uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu un to uzraudzību, un attiecībā uz darbībām gadījumos, ja ir aizdomas par neatbilstību vai ja neatbilstība ir konstatēta, tostarp aizliegums produktus tirgot kā bioloģiskos vai pārejas produktus, ja konstatētā neatbilstība ietekmē minēto produktu integritāti.
- (89) Lai savās teritorijās nodrošinātu vienotu pieeju, tikai kompetentajām iestādēm būtu jālemj par tādu pasākumu kataloga nodrošināšanu, kas jāveic gadījumos, kad ir aizdomas par neatbilstību vai ir konstatēta neatbilstība.
- (90) Šajā regulā būtu jānosaka noteikumi par konkrētas būtiskas informācijas apmaiņu kompetento iestāžu, kontroles iestāžu, kontroles institūciju un dažu citu institūciju starpā un par šādu iestāžu un institūciju rīcību, ar ko papildina Regulas (ES) 2017/625 noteikumus.
- (91) Lai atbalstītu oficiālo kontroļu un citu tādu oficiālo darbību veikšanu, kuru mērķis ir pārbaudīt atbilstību šai regulai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz īpašiem kritērijiem un nosacījumiem par tādu oficiālo kontroļu veikšanu, kuru mērķis ir visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt izsekojamību un atbilstību šai regulai, un attiecībā uz papildu elementiem, kas jāņem vērā, lai, pamatojoties uz praktisko pieredzi, noteiktu neatbilstības iespējamību.
- (92) Lai atbalstītu oficiālo kontroļu un citu tādu oficiālo darbību veikšanu, kas tiek veiktas, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai, papildus šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz oficiālās kontroles uzdevumu un tādu uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu kontroles institūcijām.
- (93) Pieredze, kas gūta saistībā ar Regulā (EK) Nr. 834/2007 paredzēto kārtību, kādā bioloģiskos produktus importē Savienībā, liecina, ka minētā kārtība ir jāpārskata, lai tā attaisnotu patērētāju cerības, ka importēti bioloģiskie produkti atbilst tikpat augstiem standartiem kā Savienības standarti, kā arī lai labāk nodrošinātu Savienības bioloģisko produktu piekļuvi starptautiskajam tirgum. Turklāt ir jānodrošina skaidrība attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro bioloģisko produktu eksportam, jo īpaši, ieviešot bioloģiskā eksporta sertifikātus.
- (94) Būtu vēl vairāk jāpastiprina noteikumi par tādu produktu importu, kuri atbilst Savienības ražošanas un marķēšanas noteikumiem, attiecībā uz kuriem operatorus ir kontrolējušas kontroles iestādes un kontroles institūcijas, ko Komisija ir atzinusi bioloģiskās ražošanas kontrolēšanai un sertificēšanai trešās valstīs. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz kontroles institūciju uzraudzību, ko veic Komisija, jo īpaši būtu jānosaka prasības attiecībā uz akreditācijas institūcijām, kuras akreditē kontroles institūcijas prasībām atbilstošu bioloģisko produktu importēšanai Savienībā. Turklāt, lai padarītu efektīvāku attiecīgi kontroles iestāžu un kontroles institūciju uzraudzību, ir jānodrošina Komisijai iespēja tieši sazināties ar akreditācijas institūcijām un kompetentajām iestādēm trešās valstīs. Attiecībā uz produktiem, kas importēti no trešām valstīm vai Savienības tālākajiem reģioniem, kur ir īpaši klimatiskie un vietējie apstākļi, ir pienācīgi Komisijai dot iespēju piešķirt īpašas atļaujas bioloģiskajā ražošanā izmantot produktus un vielas.
- (95) Būtu jāsiglabā iespēja, ka piekļuve Savienības tirgum tiek dota bioloģiskajiem produktiem, kas neatbilst Savienības noteikumiem par bioloģisko ražošanu, bet tiek importēti no trešām valstīm, kuru bioloģiskās ražošanas un kontroles sistēmas ir atzītas par līdzvērtīgām Savienības sistēmām. Tomēr trešo valstu līdzvērtības atzīšana, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 834/2007, būtu jāsteno tikai ar starptautisku vienošanos starp Savienību un minētajām trešām valstīm, kurās arī Savienībai tiek nodrošināta savstarpēja līdzvērtības atzīšana.
- (96) Trešās valstis, kuras līdzvērtības nolūkā ir atzītas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007, būtu jāatzīst par līdzvērtīgām arī saskaņā ar šo regulu uz ierobežotu laikposmu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju uz atzīšanas shēmu, kuru īsteno ar starptautisku vienošanos, ar noteikumu, ka tās turpina nodrošināt savu bioloģiskās

ražošanas un kontroles noteikumu līdzvērtību attiecīgajiem spēkā esošajiem Savienības noteikumiem un izpilda visas prasības attiecībā uz to atzīšanas uzraudzību, ko veic Komisija. Minētajai uzraudzībai būtu jābalstās galvenokārt uz ikgadējiem ziņojumiem, ko minētās atzītās trešās valstis nosūta Komisijai.

- (97) Pieredze ar to kontroles iestāžu un kontroles institūciju shēmu, kuras Komisija atzinusi veikt kontroles un izdot sertifikātus trešās valstīs tādu produktu importēšanai, kam ir līdzvērtīgas garantijas, liecina, ka noteikumi, ko piemēro minētās iestādes un institūcijas, atšķiras un varētu būt grūti šādus noteikumus uzskatīt par līdzvērtīgiem attiecīgajiem Savienības noteikumiem. Turklāt kontroles iestāžu un kontroles institūciju standartu skaita palielināšanās liedz Komisijai veikt pienācīgu uzraudzību. Tāpēc minētā līdzvērtības atzīšanas shēma būtu jāatceļ. Tomēr būtu jādod minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām pietiekami ilgs laiks, lai tās varētu sagatavoties atzīšanas iegūšanai attiecībā uz tādu produktu importu, kuri atbilst Savienības noteikumiem. Turklāt jaunie noteikumi par tādu kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanu, kas vajadzīgas atbilstīgu produktu importa nolūkos, būtu jāpiemēro jau no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, lai Komisijai dotu iespēju sagatavoties šādu kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanai no šīs regulas piemērošanas dienas.
- (98) Lai jebkādu produktu, kas importēts Savienībā saskaņā ar kādu no šajā regulā paredzētajām importa procedūrām, varētu laist tirgū kā bioloģisku produktu, par to vajadzētu būt pieejamai informācijai, kas nepieciešama, lai nodrošinātu produkta izsekojamību pārtikas ķēdē.
- (99) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci operatoru starpā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz dokumentiem, kuri paredzēti trešo valstu muitas iestādēm, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko produktu eksporta sertifikātiem.
- (100) Lai nodrošinātu kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanas un uzraudzības procedūras pārredzamību saistībā ar prasībām atbilstošu bioloģisko produktu importu un importēto produktu kontroles efektivitāti, iedarbīgumu un pārredzamību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz papildu kritērijiem kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanai saistībā ar šai regulai atbilstošu bioloģisko produktu importu, kā arī papildu kritērijus šādas atzīšanas atsaukšanai, attiecībā uz kontroles iestāžu un kontroles institūciju uzraudzību, ko veic Komisija, un attiecībā uz kontroli un citām darbībām, kas šajā nolūka jāveic kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.
- (101) Ja tiek konstatēti smagi vai atkārtoti pārkāpumi attiecībā uz sertifikāciju vai kontrolēm un darbībām saskaņā ar šo regulu, un ja attiecīgā kontroles iestāde vai kontroles institūcija, atbildot uz Komisijas lūgumu, neveic atbilstošus un savlaicīgus korigējošus pasākumus, minētās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas atzīšana būtu nekavējoties jāatsauc.
- (102) Lai nodrošinātu to trešo valstu saraksta pārvaldību, kuras saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 ir atzītas par tādām, kas nodrošina līdzvērtību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz informāciju, kas ir jānosūta minētajām atzītajām trešām valstīm un kas ir vajadzīga, lai Komisija uzraudzītu to atzīšanu un veiktu minēto uzraudzību.
- (103) Būtu jāparedz noteikumi, ar kuriem nodrošina, ka tādu bioloģisko produktu apriti, kuri atbilst šai regulai un kuri tiek kontrolēti vienā dalībvalstī, nevar ierobežot citā dalībvalstī.
- (104) Lai iegūtu ticamu informāciju šīs regulas īstenošanai, dalībvalstīm būtu regulāri jāsniedz Komisijai vajadzīgā informācija. Skaidrības un pārredzamības labad dalībvalstīm būtu jāatjaunina kompetento iestāžu, kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksti. Dalībvalstīm kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksti būtu jāpublicē, un Komisijai tie būtu jāpublicē.
- (105) Ņemot vērā atteikšanos no atkāpēm attiecībā uz nebioloģiska augu reproduktīvā materiāla, nebioloģiski audzētu māļputnu un nebioloģiski audzētu lauksaimniecības vaislas dzīvnieku izmantošanu, Komisijai būtu jāizvērtē šāda materiāla pieejamība bioloģiskā formā Savienības tirgū. Šajā nolūkā un pamatojoties uz datiem par bioloģiskā materiāla pieejamību, kas savākti dalībvalstu izveidotās datubāzēs un sistēmās, Komisijai piecus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas būtu jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par pieejamību un iemesliem attiecībā uz bioloģiskās ražošanas operatoru iespējamu ierobežotu piekļuvi šādam materiālam.

- (106) Ņemot vērā atteikšanos no atkāpēm attiecībā uz nebioloģiskas olbaltumvielas saturošas barības mājputniem un cūkām izmantošanu un pamatojoties uz datiem par šādas olbaltumvielas saturošas barības bioloģiskā formā pieejamību Savienības tirgū, ko katru gadu sniedz dalībvalstis, Komisijai piecus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas būtu jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par pieejamību un iemesliem attiecībā uz bioloģiskās ražošanas operatoru iespējamu ierobežotu piekļuvi šādai bioloģiskās olbaltumvielas saturošai barībai.
- (107) Lai ņemtu vērā pieejamības attīstību tirgū attiecībā uz bioloģisko augu reproduktīvo materiālu, bioloģiski audzētiem dzīvniekiem un bioloģisku olbaltumvielas saturošu barību mājputniem un cūkām, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz to, lai izbeigtu vai pagarinātu atkāpes un atļaujas attiecībā uz nebioloģiska augu reproduktīvā materiāla, nebioloģiski audzētu dzīvnieku un nebioloģiskas olbaltumvielas saturošas barības mājputniem un cūkām izmantošanu.
- (108) Ir jāparedz pasākumi, ar kuriem nodrošina vienmērīgu pāreju uz tādu tiesisko regulējumu attiecībā uz bioloģisko produktu un pārejas produktu importu Savienībā, kā tas grozīts ar šo regulu.
- (109) Turklāt būtu jānosaka termiņš, kad beidzas kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšana līdzvērtības pārbaudes nolūkā, ko piešķir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007, un būtu jāparedz noteikumi par rīcību laikposmā līdz to atzīšanas termiņa beigām. Būtu jānosaka arī noteikumi par trešo valstu līdzvērtības atzīšanas pieteikumiem, kuri iesniegti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 un kuri šīs regulas spēkā stāšanās dienā vēl nav izskatīti.
- (110) Lai nodrošinātu to kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksta pārvaldību, kuras saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 ir atzītas par tādām, kas nodrošina līdzvērtību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz informāciju, ko minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām būtu jānosūta to atzīšanas uzraudzībai un attiecībā uz minēto uzraudzību, kuru veic Komisija.
- (111) Lai būtu vieglāk pabeigt to trešo valstu līdzvērtības atzīšanas pieteikumu izskatīšanu, kuri šīs regulas spēkā stāšanās dienā vēl nav izskatīti, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz procedūras noteikumiem, kas vajadzīgi, lai izskatītu visus vēl neizskatītos trešo valstu pieteikumus.
- (112) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz dokumentiem, kas ir jāiesniedz, lai iepriekšēju periodu atzītu par pārejas perioda daļu, attiecībā uz minimālo laikposmu, kurš jāievēro zīdāmu dzīvnieku barošanai ar mātes pienu, un konkrētiem tehniskiem noteikumiem par lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas un audzēšanas praksi, attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem katrai aļģu un akvakultūras dzīvnieku sugai vai sugu grupai par ielaiduma blīvumu un par ražošanas sistēmu un turēšanas sistēmu īpašajām iezīmēm, attiecībā uz paņēmieniem, kurus atļauts izmantot pārtikas un barības produktu pārstrādē, attiecībā uz atļauju piešķiršanu produktiem un vielām, kurus drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā kopumā un jo īpaši pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, kā arī šādu atļauju atsaukšanu, un attiecībā uz procedūram atļauju piešķiršanai un šādu produktu un vielu sarakstiem, un attiecīgā gadījumā šādu produktu aprakstu, sastāvam piemērojamām prasībām un izmantošanas nosacījumiem.
- (113) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tehniskiem datiem tādu datubāzu izveidei un uzturēšanai, kurās uzskaitīts pieejamais bioloģiskais vai pārejas augu reproduktīvais materiāls, kas iegūts ar bioloģisko ražošanas metodi, un attiecībā uz tehniskiem datiem tādu sistēmu izveidei un uzturēšanai, ar kurām dara pieejamus datus par bioloģisko vai pārejas augu reproduktīvo materiālu vai bioloģiski audzētiem dzīvniekiem, vai bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļiem, un specifikācijām par datu vākšanu minētajā nolūkā, attiecībā uz kārtību, kādā minētajās sistēmās piedalās operatori, un attiecībā uz sīkākām ziņām par informāciju, kas dalībvalstij jāsniedz attiecībā uz atkāpēm no bioloģiskā augu reproduktīvā materiāla izmantošanas, bioloģiski audzēto dzīvnieku un bioloģiskās barības izmantošanas, un attiecībā uz konkrētu bioloģisko produktu pieejamību tirgū.
- (114) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz pasākumiem, kas operatoriem ir jāpieņem un jāpārskata, lai identificētu un novērstu bioloģiskās ražošanas un produktu kontaminācijas risku ar neatļautiem produktiem un vielām, attiecībā uz procedūras pasākumiem, kas jāveic gadījumā, ja ir aizdomas par neatbilstību, un attiecīgajiem dokumentiem, attiecībā uz metodoloģiju neatļautu produktu un vielu klātbūtnes atklāšanai un izvērtēšanai un attiecībā uz sīkākām ziņām un formātu informācijai, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai un citām dalībvalstīm attiecībā uz izmeklēšanas rezultātiem par neatļautu produktu vai vielu klātbūtni.

- (115) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz sīki izklāstītām prasībām par konkrētu pārejas produktu marķējumu un reklāmu, attiecībā uz praktisku kārtību par to norāžu izmantošanu, noformējumu, saturu un izmēru, kas attiecas uz kontroles iestāžu un kontroles institūciju kodiem un to norāžu izmantošanu, noformējumu, saturu un izmēru kas attiecas uz lauksaimniecības izejvielu audzēšanas vietu, attiecībā uz kodu piešķiršanu kontroles iestādēm un kontroles institūcijām un attiecībā uz lauksaimniecības izejvielu audzēšanas vietas norādēm.
- (116) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz sīkāku informāciju un specifikācijām par to, kādā formātā un ar kādiem tehniskajiem līdzekļiem operatori un operatoru grupām jāziņo par savu darbību kompetentajām iestādēm, attiecībā uz šādu operatoru un operatoru grupu sarakstu publiskošanas kārtību, attiecībā uz to maksu, ko var iekasēt saistībā ar kontrolēm, publiskošanas kārtību, attiecībā uz sīkāku informāciju un specifikācijām attiecībā uz operatoru vai operatoru grupu sertifikāta veidu un tehniskajiem līdzekļiem, ar kuriem tas tiek izdots, attiecībā uz operatoru grupu sastāvu un apmēru, attiecībā uz attiecīgajiem dokumentiem un uzskaites sistēmām, attiecībā uz iekšējās izsekojamības sistēmu un operatoru sarakstu, un attiecībā uz informācijas apmaiņu starp operatoru grupām un kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām un starp dalībvalstīm un Komisiju.
- (117) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz visu to oficiālo kontroļu minimālo procentuālo daļu, kas jāveic bez iepriekšējā paziņojuma, un papildu kontroļu minimālo procentuālo daļu, kā arī minimālo paraugu skaitu, kas jāņoņem, un minimālo operatoru skaitu, kas jākontrolē operatoru grupā, attiecībā uz dokumentāciju nolūkā apliecināt atbilstību, attiecībā uz deklarācijām un citiem paziņojumiem, kas nepieciešami oficiālajām kontrolēm, attiecībā uz attiecīgajiem praktiskajiem pasākumiem, ar kuriem nodrošina atbilstību, attiecībā uz vienotiem pasākumiem gadījumos, kuros kompetentajām iestādēm ir jāveic pasākumi saistībā ar aizdomām par neatbilstību vai konstatētu neatbilstību, attiecībā uz informāciju, kas ir jāsniedz gadījumos, kuros ir aizdomas par neatbilstību vai ir konstatēta neatbilstība, attiecībā uz šādas informācijas saņēmējiem un attiecībā uz procedūrām šādas informācijas sniegšanā, tostarp par izmantotās datorsistēmas funkcijām.
- (118) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz trešo valstu izdotu inspekcijas sertifikātu saturu, attiecībā uz procedūru, kas jāievēro šādu sertifikātu izdošanā un pārbaudē, attiecībā uz tehniskajiem līdzekļiem, ar kuriem šādi sertifikāti tiek izdoti, attiecībā uz to kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanu, kas ir kompetentas veikt kontroles un izdot bioloģiskās ražošanas sertifikātu trešās valstīs, kā arī šādas atzīšanas atsaukšanu, attiecībā uz minēto kontroles iestāžu un kontroles institūciju saraksta izveidi, attiecībā uz noteikumiem, ar kuriem nodrošina, ka tiek piemēroti pasākumi saistībā ar gadījumiem, ja ir aizdomas par neatbilstību vai ja neatbilstība ir konstatēta, jo īpaši tādiem, kas ietekmē importēto bioloģisko vai pārejas produktu integritāti, attiecībā uz to trešo valstu saraksta izveidi, kuras ir atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu, un minētā saraksta grozīšanu, un noteikumiem, ar kuriem nodrošina pasākumu piemērošanu gadījumos, kad ir aizdomas par neatbilstību vai ja neatbilstība ir konstatēta, jo īpaši tādos gadījumos, kas ietekmē no minētajām valstīm importēto bioloģisko vai pārejas produktu integritāti.
- (119) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz sistēmu, kas ir jāizmanto, lai nosūtītu informāciju, kura ir vajadzīga šīs regulas īstenošanai un uzraudzībai, attiecībā uz sīkākām ziņām par informāciju, kas ir jānosūta, un termiņu, līdz kuram minētā informācija ir jānosūta, un attiecībā uz to kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu izveidi, kuras atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu, un minētā saraksta grozīšanu.
- (120) Komisijai piešķirtās īstenošanas pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (121) Būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus, lai pienācīgi pamatotos gadījumos, kas saistīti ar negodīgu praksi vai tādu praksi, kas nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas principiem un noteikumiem, patērētāju uzticības saglabāšanu vai godīgas konkurences nodrošināšanu starp operatoriem, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ nodrošinātu to, ka tiek piemēroti pasākumi attiecībā uz gadījumiem, ja ir aizdomas par neatbilstību vai ja neatbilstība ir konstatēta, kurus kontrolē atzītas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (122) Būtu jāparedz noteikumi, ar ko pēc šīs regulas piemērošanas dienas atļauj izlietot to produktu krājumus, kuri saražoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 pirms minētā datuma.
- (123) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, godīgu konkurenci un bioloģisko produktu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, kā arī nodrošināt patērētāju uzticēšanos šiem produktiem un Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipam, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet bioloģiskās ražošanas noteikumu nepieciešamās saskaņošanas dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (124) Ir lietderīgi noteikt tādu šīs regulas piemērošanas datumu, kas dotu operatoriem iespēju pielāgoties jaunajām prasībām,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā nosaka bioloģiskās ražošanas principus un paredz noteikumus par bioloģisko ražošanu, ar to saistīto sertifikāciju, un ar bioloģisko ražošanu saistīto norāžu izmantošanu marķējumā un reklāmā, kā arī noteikumus par kontrolēm, ar ko papildina Regulu (ES) 2017/625 paredzētos noteikumus.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro šādiem produktiem, kam ir lauksaimniecības, tostarp akvakultūras un biškopības, izcelsme, kā uzskaitīts LESD I pielikumā, un produktiem, kas iegūti no minētajiem produktiem, ja šādus produktus ražo, sagatavo, marķē, izplata, laiž tirgū vai importē Savienībā, vai eksportē no tās vai tos paredzēts ražot, sagatavot, marķēt, izplatīt, laist tirgū, importēt Savienībā vai eksportēt no tās:

- a) dzīvi vai nepārstrādāti lauksaimniecības produkti, tostarp sēklas un citi augu reproduktīvie materiāli;
- b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, ko izmanto pārtikā;
- c) barība.

Šo regulu piemēro arī citiem konkrētiem produktiem, kuri ir cieši saistīti ar lauksaimniecību, kuri uzskaitīti šīs regulas I pielikumā, ja tos ražo, sagatavo, marķē, izplata, laiž tirgū, importē Savienībā vai eksportē no Savienības vai ja tos ir paredzēts ražot, sagatavot, marķēt, izplatīt, laist tirgū, importēt Savienībā vai eksportēt no Savienības.

2. Šo regulu piemēro visiem operatoriem, kuri jebkurā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā ir iesaistīti darbībās, kas saistītas ar 1. punktā minētajiem produktiem.

3. Šī regula neattiecas uz sabiedriskās ēdināšanas darbībām, kuras veic ēdināšanas iestāde saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā, izņemot šajā punktā noteiktos gadījumus.

Attiecībā uz sabiedriskās ēdināšanas darbībās iegūtu produktu ražošanu, marķēšanu un kontroli dalībvalstis var piemērot valsts noteikumus vai – ja tādu nav – privātus standartus. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu neizmanto šādu produktu marķēšanā, noformēšanā vai reklamēšanā, ne arī ēdināšanas iestādes reklamēšanai.

4. Ja vien nav noteikts citādi, šo regulu piemēro, neskarot saistītos Savienības tiesību aktus, jo īpaši tiesību aktus tādās jomās kā nekaitīgums pārtikas ķēdē, dzīvnieku veselība un labturība, augu veselība un augu reproduktīvais materiāls.

5. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar produktu laišanu tirgū, un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ un Regulu (ES) Nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar kuriem groza I pielikumā izklāstīto produktu sarakstu, tam pievienojot papildu produktus vai grozot minētos pievienotos ierakstus. Minētajā sarakstā drīkst iekļaut tikai tādu produktu, kas ir cieši saistīti ar lauksaimniecības produktiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “bioloģiskā ražošana” ir šīs regulas prasībām atbilstošu ražošanas metožu izmantošana visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos, tostarp 10. pantā minētajā pārejas periodā;
- 2) “bioloģiskais produkts” ir no bioloģiskās ražošanas iegūts produkts, kas nav produkts, kas ražots 10. pantā minētajā pārejas periodā. Nomedītu vai nozvejotu savvaļas dzīvnieku produktus neuzskata par bioloģiskiem produktiem;
- 3) “lauksaimniecības izejviela” ir lauksaimniecības produkts, ar kuru nav veiktas nekādas saglabāšanas vai pārstrādes darbības;
- 4) “profilakses pasākumi” ir pasākumi, kas operatoriem katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā ir jāveic, lai nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un augsnes kvalitāti, pasākumi augiem kaitīgo organismu un slimību profilaksei un kontrolei, un pasākumi, kas jāveic, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz vidi, dzīvnieku veselību un augu veselību;
- 5) “piesardzības pasākumi” ir pasākumi, kas operatoriem jāveic katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā, lai nepieļautu kontamināciju ar produktiem vai vielām, kuru izmantošana saskaņā ar šo regulu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, un lai nepieļautu bioloģisko produktu sajaukšanos ar nebioloģiskiem produktiem;
- 6) “pāreja” ir pārkārtošanās no nebioloģiskās ražošanas uz bioloģisko ražošanu noteiktā laikposmā, kurā piemēro šīs regulas noteikumus par bioloģisko ražošanu;
- 7) “pārejas produkts” ir produkts, kas tiek ražots 10. pantā minētajā pārejas periodā;
- 8) “saimniecība” ir visas ražošanas vienības, kurām ir viena vadība nolūkā ražot dzīvus vai nepārstrādātus lauksaimniecības produktus, tostarp produktus, kuriem ir akvakultūras un biškopības izcelsme, kas minēti 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, vai produktus, kuri uzskaitīti I pielikumā, izņemot ēteriskās eļļas un raugu;
- 9) “ražošanas vienība” ir visi saimniecības resursi, piemēram, galvenās ražošanas telpas, zemes gabali, ganības, āra platības, lauksaimniecības dzīvnieku novietnes vai to daļas, bišu stropi, zivju dīķi, aļģu vai akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas un vietas, audzēšanas vienības, piekrastes vai jūras gultnes pielāgojumi, un ēkas ražas, kultūraugu produktu, aļģu produktu, dzīvnieku produktu, izejvielu un jebkuru citu attiecīgu resursu glabāšanai, ko pārvalda kā aprakstīts 10), 11) vai 12) punktā;
- 10) “bioloģiskās ražošanas vienība” ir ražošanas vienība, ko pārvalda saskaņā ar bioloģiskajai ražošanai piemērojamajām prasībām, izņemot 10. pantā minētajā pārejas periodā;
- 11) “pārejas ražošanas vienība” ir ražošanas vienība, ko pārvalda saskaņā ar bioloģiskajai ražošanai piemērojamajām prasībām 10. pantā minētajā pārejas periodā; tā var sastāvēt no zemes gabaliem vai citiem resursiem, attiecībā uz kuriem 10. pantā minētais pārejas periods sākas dažādā laikā;
- 12) “nebioloģiskās ražošanas vienība” ir ražošanas vienība, kas netiek pārvaldīta saskaņā ar bioloģiskajai ražošanai piemērojamajām prasībām;
- 13) “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas atbild par to, lai katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā, kurš ir minētās personas kontrolē, tiktu nodrošināta atbilstība šai regulai;
- 14) “lauksaimnieks” ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa, kura veic lauksaimniecisku darbību, neatkarīgi no minētās grupas un tās locekļu juridiskā statusa saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- 15) “lauksaimniecības zeme” ir lauksaimniecības zeme saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- 16) “augi” ir augi saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1107/2009 3. panta 5) punktā;

- 17) “augu reproduktīvais materiāls” ir augi un visas augu daļas, tostarp sēklas, jebkurā augšanas stadijā, no kā var audzēt pilnāpjoma augus un kas tam ir paredzētas;
- 18) “bioloģisks heterogēns materiāls” ir tāda augu grupa vienā viszemākā zināmā līmeņa botāniskā taksonomiskā grupā:
- a) kurai ir kopīgas fenotipiskās īpašības;
 - b) kuru raksturo liela ģenētiskā un fenotipiskā daudzveidība starp atsevišķām reproduktīvām vienībām, tādēļ minētā augu grupa ir pārstāvēta kā materiāls kopumā, nevis kā neliels vienību skaits;
 - c) kura nav šķirne Padomes Regulas (EK) Nr. 2100/94 5. panta 2. punkta nozīmē ⁽¹⁾;
 - d) kura nav šķirņu maisījums; un
 - e) kura tiek ražota saskaņā ar šo regulu;
- 19) “bioloģiskajai ražošanai piemērota bioloģiskā šķirne” ir šķirne saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 2100/94 5. panta 2. punktā, kuru:
- a) raksturo liela ģenētiskā un fenotipiskā daudzveidība starp atsevišķām reproduktīvām vienībām; un
 - b) iegūst šīs regulas II pielikuma I daļas 1.8.4. punktā minētās bioloģiskās pavairošanas darbību rezultātā;
- 20) “mātesaugs” ir identificēts augs, kura reproduktīvais materiāls ir izmantots jaunu augu pavairošanai;
- 21) “paaudze” ir augu grupa, kas veido vienu pakāpi augu tiešajā pēcnācēju līnijā;
- 22) “augkopība” ir lauksaimniecības kultūraugu produktu ražošana, tostarp savvaļas augu produktu ievākšana, ko veic komerciālos nolūkos;
- 23) “augu produkti” ir augu produkti saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1107/2009 3. panta 6) punktā;
- 24) “kaitīgais organisms” ir kaitīgais organisms saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/2031 1. panta 1. punktā ⁽²⁾;
- 25) “biodinamiskie preparāti” ir maisījumi, ko tradicionāli izmanto biodinamiskajā lauksaimniecībā;
- 26) “augu aizsardzības līdzekļi” ir līdzekļi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. pantā;
- 27) “lopkopība” ir mājdzīvnieku vai pieradinātu sauszemes dzīvnieku, tostarp kukaiņu, audzēšana;
- 28) “lievenis” ir mājputniem paredzētas novietnes ārpusē uzcelta neizolēta papildu piebūve ar jumtu, kuras garākā mala parasti ir aprīkota ar stiepļu žogu vai sietu un kurā ir āra apstākļi, dabīgais un vajadzības gadījumā mākslīgais apgaismojums, un pakaišiem klāta grīda;
- 29) “jaunvistas” ir jauni Gallus gallus sugas dzīvnieki, kuru vecums nepārsniedz 18 nedēļas;
- 30) “dējējvistas” ir Gallus gallus sugas dzīvnieki, kuri ir paredzēti olu ražošanai patēriņam pārtikā un kuru vecums ir vismaz 18 nedēļas;
- 31) “izmantojama platība” ir izmantojama platība saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 1999/74/EK ⁽³⁾ 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā;
- 32) “akvakultūra” ir akvakultūra saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 ⁽⁴⁾ 4. panta 1. punkta 25) apakšpunktā;
- 33) “akvakultūras produkti” ir akvakultūras produkti saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. panta 1. punkta 34) apakšpunktā;

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2031 (2016. gada 26. oktobris) par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 un (ES) Nr. 1143/2014 un atceļ Padomes Direktīvas 69/464/EEK, 74/647/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EK, 2000/29/EK, 2006/91/EK un 2007/33/EK (OV L 317, 23.11.2016., 4. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 1999/74/EK (1999. gada 19. jūlijs), ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai (OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

- 34) “slēgta akvakultūras recirkulācijas iekārta” ir iekārta uz sauszemes vai uz kuģa, kurā ar akvakultūru nodarbojas noslēgtā vidē un kurā notiek ūdens recirkulācija, un kurai nepieciešama pastāvīga ārēja enerģijas pievade, lai stabilizētu vidi, kurā atrodas akvakultūras dzīvnieki;
- 35) “enerģija no atjaunojamiem avotiem” ir enerģija no atjaunojamiem nefosiliem avotiem, piemēram, vēja, saules, ģeotermālā, viļņu, plūdmaiņu, hidroelektrostaciju, atkritumu poligonu gāzes, notekūdeņu attīrīšanas iekārtu gāzes un biogāzu enerģija;
- 36) “inkubators” ir vieta, kur notiek akvakultūras dzīvnieku, konkrēti zivju, gliemju, vēžveidīgo un adatādaļu, inkubācija, pavairošana un audzēšana agrīnajos dzīves posmos;
- 37) “audzētava” ir vieta, kurā norisinās akvakultūras audzēšanas starpposms pēc inkubatora un pirms nobarošanas posma. Audzētavas posms tiek pabeigts ražošanas cikla pirmajā trešdaļā, izņemot sugām, kuru attīstības ciklā ir smoltifikācijas stadija;
- 38) “ūdens piesārņojums” ir piesārņojums saskaņā ar definīciju Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 33. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/56/EK ⁽¹⁾ 3. panta 8) punktā tajos ūdeņos, kur piemēro katru no minētajām direktīvām;
- 39) “polikultūra” ir divu vai vairāku sugu, kuras parasti pārstāv dažādus trofiskos līmeņus, akvakultūras audzēšana vienā kultūras vienībā;
- 40) “ražošanas cikls” ir akvakultūras dzīvnieka vai aļģes dzīves ilgums no agrīnā dzīves posma (akvakultūras dzīvniekiem – apaugļoti ikri) līdz ievākšanai;
- 41) “vietēji audzētas sugas” ir akvakultūras sugas, kas nav ne svešzemju, ne arī vietējā areālā nesastopamas sugas attiecīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 708/2007 ⁽²⁾ 3. panta 6) un 7) punkta nozīmē, kā arī minētās regulas IV pielikumā uzskaitītās sugas;
- 42) “veterinārā ārstēšana” ir visi ārstnieciskie vai profilaktiskie kursi konkrētas slimības gadījumā;
- 43) “veterinārās zāles” ir veterinārās zāles saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/82/EK ⁽³⁾ 1. panta 2. punktā;
- 44) “sagatavošana” ir bioloģisko vai pārejas produktu saglabāšanas vai pārstrādes darbības vai jebkura cita darbība, ko veic ar nepārstrādātu produktu, neizmainot sākotnējo produktu, piemēram, kaušana, griešana, tīrīšana vai malšana, kā arī iepakojšana, marķēšana vai izmaiņas marķējumā saistībā ar bioloģisko ražošanu;
- 45) “pārtika” ir pārtika saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁴⁾ 2. pantā;
- 46) “barība” ir barība saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;
- 47) “barības sastāvdaļas” ir barības sastāvdaļas saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2009 ⁽⁵⁾ 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā;
- 48) “laišana tirgū” ir laišana tirgū saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 8. punktā;
- 49) “izsekojamība” ir spēja visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos izsekot un atrast pārtiku, barību vai jebkuru produktu, kas minēts 2. panta 1. punktā, un jebkuru vielu, ko paredzēts pievienot vai ko varētu pievienot pārtikai, barībai vai jebkuram produktam, kas minēts 2. panta 1. punktā;
- 50) “ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posms” ir jebkurš posms no bioloģiskā produkta primārās ražošanas līdz tā uzglabāšanai, pārstrādei, pārvadāšanai, un pārdošanai vai piegādei galapatērētājam, tostarp attiecīgā gadījumā arī marķēšana, reklāma, imports, eksports un ar līgumiem nodotas darbības;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 708/2007 (2007. gada 11. jūnijs) par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā (OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

- 51) “sastāvdaļa” ir sastāvdaļa saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta f) apakšpunktā vai – attiecībā uz produktiem, kas nav pārtika, – jebkura viela vai produkts, ko izmanto produktu ražošanā vai sagatavošanā un ko, pat izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts;
- 52) “marķējums” ir jebkādi vārdi, ziņas, preču zīmes, zīmolvārdi, attēli vai simboli, kas ir saistīti ar produktu un kas atrodas uz jebkāda iepakojuma, dokumenta, uzraksta, etiķetes, riņķa vai apsēja, kas pievienots minētajam produktam vai attiecas uz to;
- 53) “reklāma” ir jebkāda sabiedrībai sniegta informācija par produktiem, kura nav marķējums un kuras mērķis vai iespējamās sekas ir attieksmes, pārliecības un uzvedības ietekmēšana un veidošana, lai tieši vai netieši veicinātu produktu pārdošanu;
- 54) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes saskaņā ar definīciju Regulas (ES) 2017/625 3. panta 3) punktā;
- 55) “kontroles iestāde” ir bioloģisko produktu kontroles iestāde saskaņā ar definīciju Regulas (ES) 2017/625 3. panta 4) punktā, vai iestāde, kuru Komisija vai Komisijas atzīta trešā valsts ir atzinusi kontroļu veikšanai trešās valstīs attiecībā uz bioloģisko produktu un pārejas produktu importēšanu Savienībā;
- 56) “kontroles institūcija” ir deleģētā institūcija saskaņā ar definīciju Regulas (ES) 2017/625 3. panta 5) punktā, vai institūcija, kuru Komisija vai Komisijas atzīta trešā valsts ir atzinusi kontroļu veikšanai trešās valstīs attiecībā uz bioloģisko produktu un pārejas produktu importēšanu Savienībā;
- 57) “neatbilstība” ir neatbilstība šai regulai vai saskaņā ar šo regulu pieņemtajiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem;
- 58) “ģenētiski modificēts organisms” jeb “GMO” ir ģenētiski modificēts organisms saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK ⁽¹⁾ 2. panta 2) punktā un kas nav iegūts, izmantojot minētās direktīvas I.B pielikumā uzskaitītās ģenētiskās modifikācijas metodes;
- 59) “ražots no GMO” ir tāds, kas pilnībā vai daļēji iegūts no GMO, bet nesatur GMO vai nesastāv no tiem;
- 60) “ražots ar GMO” ir tāds, kas iegūts, izmantojot GMO kā pēdējo dzīvo organismu ražošanas procesā, bet nesatur GMO, nesastāv no GMO un nav ražots no GMO;
- 61) “pārtikas piedeva” ir pārtikas piedeva saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 ⁽²⁾ 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- 62) “barības piedevas” ir barības piedevas saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1831/2003 ⁽³⁾ 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- 63) “ar inženierijas paņēmieniem iegūts nanomateriāls” ir ar inženierijas paņēmieniem iegūts nanomateriāls saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/2283 ⁽⁴⁾ 3. panta 2. punkta f) apakšpunktā;
- 64) “līdzvērtība” ir atbilstība tiem pašiem mērķiem un principiem, kuru panāk, piemērojot noteikumus, kas nodrošina tādu pašu atbilstības apliecināšanas pakāpi;
- 65) “pārstrādes palīg līdzeklis” ir pārstrādes palīg līdzeklis saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1333/2008 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā attiecībā uz pārtiku un – Regulas (EK) Nr. 1831/2003 2. panta 2. punkta h) apakšpunktā attiecībā uz barību;
- 66) “pārtikas ferments” ir pārtikas ferments saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1332/2008 ⁽⁵⁾ 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- 67) “jonizējošais starojums” ir jonizējošais starojums saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 2013/59/Euratom ⁽⁶⁾ 4. panta 46) punktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām (OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām (OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2283 (2015. gada 25. novembris) par jauniem pārtikas produktiem un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1169/2011 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (OV L 327, 11.12.2015., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem un par grozījumiem Padomes Direktīvā 83/417/EEK, Padomes Regulā (EK) Nr. 1493/1999, Direktīvā 2000/13/EK, Padomes Direktīvā 2001/112/EK un Regulā (EK) Nr. 258/97 (OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom (OV L 13, 17.1.2014., 1. lpp.).

- 68) “fasēti pārtikas produkti” ir fasēti pārtikas produkti saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā;
- 69) “mājputnu novietne” ir fiksēta vai pārvietojama būve mājputnu saimju izmitināšanai, tostarp visas virsmas, ko sedz jumti, tostarp lievenis; novietne var būt sadalīta atsevišķos nodaļumos, no kuriem katrā tiek izmitināta viena saime;
- 70) “kultūraugu audzēšana augsnē” ir audzēšana dzīvā augsnē vai augsnē, kas sajaukta vai mēslota ar vielām un produktiem, kuri atļauti bioloģiskajā ražošanā, saistībā ar augsnes apakškārtu un pamatiezi;
- 71) “nepārstrādāti produkti” ir nepārstrādāti produkti saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004 ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta n) apakšpunktā, neatkarīgi no iepakojšanas un marķēšanas darbībām;
- 72) “pārstrādāti produkti” ir pārstrādāti produkti saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 852/2004 2. panta 1. punkta o) apakšpunktā, neatkarīgi no iepakojšanas un marķēšanas darbībām;
- 73) “pārstrāde” ir pārstrāde saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 852/2004 2. panta 1. punkta m) apakšpunktā; tostarp šīs regulas 24. un 25. pantā minēto vielu izmantošana, bet ne iepakojšanas vai marķēšanas darbības;
- 74) “bioloģisko vai pārejas produktu integritāte” nozīmē to, ka produkts neizrāda neatbilstību, kura:
- a) jebkurā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā ietekmē produkta bioloģiskās vai pārejas īpašības; vai
 - b) atkārtojas vai ir tīša;
- 75) “aploks” ir nožogojums, kurā ietilpst teritorija, kas dzīvniekiem nodrošina aizsardzību pret sliktiem laikapstākļiem.

II NODAĻA

BIOLOĢISKĀS RAŽOŠANAS MĒRĶI UN PRINCIPI

4. pants

Mērķi

Bioloģiskā ražošana atbilst šādiem vispārējiem mērķiem:

- a) dot ieguldījumu vides un klimata aizsardzībā;
- b) ilgtermiņā uzturēt augsnes auglību;
- c) sekmēt augstu bioloģiskās daudzveidības pakāpi;
- d) dot būtisku ieguldījumu netoksiskas vides saglabāšanā;
- e) dot ieguldījumu augstos dzīvnieku labturības standartos un jo īpaši ņemt vērā dzīvnieku sugām raksturīgās uzvedības vajadzības;
- f) sekmēt īsas izplatīšanas ķēdes un vietējās produkcijas patēriņu dažādās Savienības vietās;
- g) veicināt apdraudētu retu un vietēju šķirņu saglabāšanu;
- h) dot ieguldījumu tāda augu ģenētiskā materiāla piedāvājuma attīstīšanā, kurš ir pielāgots bioloģiskās lauksaimniecības specifiskajām vajadzībām un mērķiem;
- i) sekmēt augstu bioloģiskās daudzveidības pakāpi, jo īpaši, izmantojot tādu daudzveidīgu augu ģenētisko materiālu kā bioloģisks heterogēns materiāls un bioloģiskajai ražošanai piemērotas bioloģiskās šķirnes;
- j) sekmēt bioloģiskas augu selekcijas darbību attīstību, lai dotu ieguldījumu bioloģiskās nozares labvēlīgās ekonomiskajās perspektīvās.

5. pants

Vispārīgi principi

Bioloģiskā ražošana ir ilgtspējīgas pārvaldības sistēma, kuras pamatā ir šādi vispārīgie principi:

- a) respektēt dabas sistēmas un ciklus, saglabāt un uzlabot augsnes, ūdeņu un gaisa stāvokli, augu un dzīvnieku veselību un to savstarpējo līdzsvaru;
- b) saglabāt dabas ainavas elementus, piemēram dabas mantojuma vietas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

- c) atbildīgi izmantot tādas enerģijas un dabas resursus kā ūdens, augsne, organiskās vielas un gaiss;
- d) ražot plašu kvalitatīvu pārtikas produktu un citu lauksaimniecības un akvakultūras produktu klāstu, kas atbilst patērētāju pieprasījumam pēc precēm, kuras ražotas, izmantojot procesus, kas nekaitē videi, cilvēku veselībai, augu veselībai vai dzīvnieku veselībai un labturībai;
- e) visos pārtikas un barības ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos nodrošināt bioloģiskās ražošanas integritāti;
- f) pienācīgi izstrādāt un pārvaldīt bioloģiskos procesus, kuru pamatā ir ekoloģiskās sistēmas, kas izmanto pārvaldības sistēmā atrodamos iekšējos dabas resursus, lietojot metodes, kuras:
 - i) izmanto dzīvus organismus un mehāniskas ražošanas metodes;
 - ii) praktizē kultūraugu audzēšanu augsnē un ar zemi saistītu lopkopību vai praktizē akvakultūru, kas atbilst ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas principam;
 - iii) neizmanto ĢMO un produktus, kas ražoti no ĢMO vai kas ražoti ar ĢMO, izņemot veterinārās zāles;
 - iv) balstās uz risku novērtējumu un – attiecīgā gadījumā – uz piesardzības pasākumu un profilaktisku pasākumu izmantošanu;
- g) ierobežot ārēju resursu izmantošanu, ja ir vajadzīgi ārējie resursi vai ja nepastāv f) apakšpunktā minētās piemērotās pārvaldības prakses un metodes, izmanto vienīgi šādus ārējos resursus:
 - i) bioloģiskajā ražošanā iegūtus resursus; attiecībā uz augu reprodutīvo materiālu priekšroka ir dodama šķirnēm, kas spēj nodrošināt atbilstmi īpašām bioloģiskās lauksaimniecības vajadzībām un mērķiem;
 - ii) dabīgas vai dabiski iegūtas vielas;
 - iii) vāji šķīstošus minerālmēslus;
- h) vajadzības gadījumā un atbilstīgi šai regulai pielāgot ražošanas procesu, ņemot vērā sanitāro stāvokli, ekoloģiskā līdzsvara, klimatisko un vietējo apstākļu reģionālās atšķirības, attīstības pakāpi un īpašu lauksaimniecības praksi;
- i) no visas bioloģiskās pārtikas ķēdes izslēgt dzīvnieku klonēšanu, mākslīgi radītu poliploīdu dzīvnieku audzēšanu un jonizējošo starojumu;
- j) ievērot augstus dzīvnieku labturības standartus, ņemot vērā katras sugas specifiskās vajadzības.

6. pants

Īpašie principi, kas piemērojami lauksaimniecības darbībās un akvakultūrā

Saistībā ar lauksaimniecības darbībām un akvakultūru bioloģiskās ražošanas pamatā jo īpaši ir šādi īpašie principi:

- a) uzturēt un bagātināt dzīvos organismus augsnē un augsnes dabisko auglību, augsnes stabilitāti, augsnes ūdensietilpību un augsnes bioloģisko daudzveidību, novēršot un ierobežojot augsnes organisko vielu zudumu, augsnes sablīvēšanos un augsnes eroziju, un barot augus, galvenokārt izmantojot augsnes ekosistēmu;
- b) līdz minimumam ierobežot neatjaunojamo resursu un ārējo resursu izmantošanu;
- c) augu un dzīvnieku izcelsmes atkritumus un blakusproduktus otrreizēji izmantot par resursiem augkopībā un lopkopībā;
- d) uzturēt augu veselību ar profilaktisku pasākumu palīdzību, jo īpaši, izvēloties piemērotas sugas, šķirnes vai heterogēnu materiālu, kas ir izturīgs pret kaitīgajiem organismiem un slimībām, izvēloties piemērotu augu seku, mehāniskas un fiziskas metodes un kaitīgo organismu dabisko ienaidnieku aizsardzību;
- e) izmantot tādas sēklas un dzīvniekus, kam ir augsta ģenētiskā daudzveidība, izturība pret slimībām un ilgmūžība;
- f) augu šķirnes izvēlēties, ņemot vērā konkrēto bioloģiskās ražošanas sistēmu īpašās iezīmes, īpašu uzmanību pievēršot agronomiskajām īpašībām, izturībai pret slimībām, spējai pielāgoties dažādiem vietējiem augsnes un klimatiskajiem apstākļiem un ievērojot dabiskos krustošanas ierobežojumus;

- g) izmantot bioloģisku augu reproduktīvo materiālu, piemēram, augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla, un bioloģiskajai ražošanai piemērotas bioloģiskās šķirnes;
- h) bioloģiskās šķirnes ražot, izmantojot dabisko reproduktīvo spēju, un pievērst uzmanību dabisko krustošanas ierobežojumu ievērošanai;
- i) neskarot Regulas (EK) Nr. 2100/94 14. pantu un saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem piešķirto augu šķirņu aizsardzību, lauksaimniekiem ir iespēja izmantot augu reproduktīvo materiālu, kas iegūts viņu pašu saimniecībās, lai veicinātu ģenētiskos resursus, kas pielāgoti īpašajiem bioloģiskās ražošanas nosacījumiem;
- j) dzīvnieku šķirnes izvēlēties, ņemot vērā augstu ģenētiskās daudzveidības pakāpi, dzīvnieku spēju pielāgoties vietējiem apstākļiem, ciltsvērtību, ilgmūžību, to dzīvotspēju un to izturību pret slimībām vai veselības problēmām;
- k) praktizēt lopkopību, kas piemērota konkrētajai vietai un saistīta ar zemi;
- l) izmantot tādas lopkopības paņēmienus, kas uzlabo dzīvnieku imūnsistēmu un stiprina dabisko aizsardzību pret slimībām, tostarp regulāru kustību brīvību un iespēju uzturēties ārpus telpām un ganībās;
- m) lauksaimniecības dzīvnieku barošanā izmantot bioloģisko barību, kas sastāv no lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, kuras iegūtas bioloģiskajā ražošanā, un no dabīgām nelauksaimnieciskās izcelsmes vielām;
- n) bioloģiskās lopkopības produktus iegūt no dzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas vai izšķilšanās visu laiku ir audzēti bioloģiskajās saimniecībās;
- o) saglabāt ūdens vides veselību un apkārtnējo ūdens un sauszemes ekosistēmu kvalitāti;
- p) ūdens organismu barošanā izmantot barību no ilgtspējīgi izmantotām zvejniecībām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013 vai bioloģisko barību, kas sastāv no lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām, kuras iegūtas bioloģiskajā ražošanā, tostarp bioloģiskajā akvakultūrā, un no dabīgām nelauksaimnieciskās izcelsmes vielām;
- q) izvairīties no jebkura tāda apdraudējuma aizsargājamām sugām, kurš var rasties no bioloģiskās ražošanas.

7. pants

Īpašie principi, kas piemērojami bioloģiskās pārtikas pārstrādē

Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanas pamatā jo īpaši ir šādi īpašie principi:

- a) ražot bioloģisko pārtiku no bioloģiski ražotām lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām;
- b) ierobežot pārtikas piedevu, nebioloģisku sastāvdaļu, kam ir galvenokārt tehnoloģiskas un sensoras funkcijas, un mikrouzturvielu un pārstrādes palīg līdzekļu izmantošanu, proti, izmantot tos minimāli un vienīgi gadījumos, kad pastāv būtiskas tehnoloģiskas vajadzības, vai īpašiem uztura mērķiem;
- c) neizmantot vielas un pārstrādes metodes, kas varētu būt maldinošas attiecībā uz produkta patieso iedabu;
- d) bioloģisko pārtiku pārstrādāt uzmanīgi, vēlams, izmantojot bioloģiskas, mehāniskas un fiziskas metodes;
- e) izslēgt pārtiku, kas satur inženierijas ceļā iegūtus nanomateriālus vai sastāv no tiem.

8. pants

Īpašie principi, kas piemērojami bioloģiskās barības pārstrādē

Pārstrādātas bioloģiskās barības ražošanas pamatā jo īpaši ir šādi īpašie principi:

- a) ražot bioloģisko barību no bioloģiskām barības sastāvdaļām;
- b) ierobežot barības piedevu un pārstrādes palīg līdzekļu izmantošanu, proti, izmantot tos minimāli un vienīgi gadījumos, kad pastāv būtiskas tehnoloģiskas vai zootehniskas vajadzības, vai īpašiem uztura mērķiem;

- c) neizmantojot vielas un pārstrādes metodes, kas varētu būt maldinošas attiecībā uz produkta patieso iedabu;
- d) bioloģisko barību pārstrādāt uzmanīgi, vēlams, izmantojot bioloģiskas, mehāniskas un fiziskas metodes.

III NODAĻA

RAŽOŠANAS NOTEIKUMI

9. pants

Vispārīgie ražošanas noteikumi

1. Operatori ievēro šajā pantā paredzētos vispārīgos ražošanas noteikumus.
2. Visu saimniecību pārvalda saskaņā ar šīs regulas prasībām, ko piemēro bioloģiskajai ražošanai.
3. Regulas 24. un 25. pantā un II pielikumā minētajiem nolūkiem un izmantojumiem bioloģiskajā ražošanā drīkst izmantot tikai tādus produktus un vielas, kas ir atļautas, ievērojot minētos noteikumus, ar noteikumu, ka minētos produktus un vielas ir atļauts izmantot arī nebioloģiskajā ražošanā saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem un – attiecīgā gadījumā – saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri ir balstīti uz Savienības tiesību aktiem.

Bioloģiskajā ražošanā drīkst izmantot šādus produktus un vielas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. panta 3. punktā, ar noteikumu, ka tās ir atļautas saskaņā ar minēto regulu:

- a) kā augu aizsardzības līdzekļu sastāvdaļas – aizsargvielas, sinerģistus un papildvielas;
- b) palīgvielas, kuras paredzēts jaukt ar augu aizsardzības līdzekļiem.

Produktu un vielu izmantošana bioloģiskajā ražošanā tādos nolūkos, kas šajā regulā nav ietverti, ir atļauta ar noteikumu, ka to izmantošana atbilst II nodaļā noteiktajiem principiem.

4. Bioloģiskās pārtikas vai barības apstrādē un bioloģiskās pārtikas vai barības ražošanā izmantotu izejvielu apstrādē neizmanto jonizējošo starojumu.
5. Ir aizliegts izmantot dzīvnieku klonēšanu un audzēt mākslīgi radītus poliploīdus dzīvniekus.
6. Katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā attiecīgā gadījumā veic profilaktiskus un piesardzības pasākumus.
7. Neatkarīgi no 2. punkta saimniecību var sadalīt skaidri un faktiski nošķirtās ražošanas vienībās bioloģiskai, pārejas un nebioloģiskai ražošanai ar noteikumu, ka nebioloģiskās ražošanas vienībām:
 - a) attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem – ir iesaistītas atšķirīgas dzīvnieku sugas;
 - b) attiecībā uz augiem – ir iesaistītas atšķirīgas šķirnes, kas ir viegli atšķiramas.

Attiecībā uz alģēm un akvakultūras dzīvniekiem var būt iesaistītas tās pašas sugas ar noteikumu, ka ražošanas vietas vai vienības ir skaidri un faktiski nošķirtas.

8. Atkāpjoties no 7. punkta b) apakšpunkta, tādu daudzgadīgu kultūraugu gadījumā, kuru audzēšanas periods ir vismaz trīs gadi, var būt iesaistītas dažādas šķirnes, kuras nevar viegli atšķirt, vai tās pašas šķirnes ar noteikumu, ka attiecīgā ražošana ietilpst pārejas plānā un ka ar konkrēto ražošanu saistītās platības pēdējās daļas pāreja uz bioloģisko ražošanu sākas cik vien iespējams drīz un tiek pabeigta ne vēlāk kā piecu gadu laikā.

Tādos gadījumos:

- a) lauksaimnieks par katra attiecīgā produkta ievākšanas sākšanu vismaz 48 stundas iepriekš paziņo kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādei vai kontroles institūcijai;
 - b) pēc ražas novākšanas beigām lauksaimnieks informē kompetento iestādi vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādi vai kontroles institūciju par precīziem no attiecīgajām vienībām ievāktās ražas daudzumiem un par pasākumiem, kas veikti, lai nošķirtu produktus;
 - c) pēc pārejas plāna darbības sākuma kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija katru gadu apstiprina pārejas plānu un pasākumus, kas jāveic, lai nodrošinātu faktisku un skaidru nošķirumu.
9. Prasības par dažādām sugām un šķirnēm, kas noteiktas 7. punkta a) un b) apakšpunktā, nepiemēro attiecībā uz pētniecības un izglītības centriem, kokaudzētavām, sēklāudzētavām un selekcijas darbībām.

10. Ja 7., 8. un 9. punktā minētajos gadījumos ne visas vienas saimniecības ražošanas vienības tiek pārvaldītas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, tad operatori:

- a) produktus, ko izmanto bioloģiskās un pārejas ražošanas vienībām, nošķir no produktiem, ko izmanto nebioloģiskās ražošanas vienībām;
- b) produktus, ko ražojušas bioloģiskās, pārejas un nebioloģiskās ražošanas vienības, nošķir vienu no otra;
- c) uztur pienācīgu dokumentāciju, lai pierādītu ražošanas vienību un produktu faktisko nošķirumu.

11. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza šā panta 7. punktu, pievienojot turpmākus noteikumus par saimniecības sadalīšanu bioloģiskās, pārejas un nebioloģiskās ražošanas vienībās, jo īpaši saistībā ar I pielikumā uzskaitītajiem produktiem, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

10. pants

Pāreja

1. Lauksaimnieki un operatori, kuri audzē alģes vai akvakultūras dzīvniekus, ievēro pārejas periodu. Visā pārejas periodā tie piemēro visus bioloģiskās ražošanas noteikumus, kas paredzēti šajā regulā, jo īpaši šajā pantā un II pielikumā izklāstītos piemērojamos noteikumus par pāreju.

2. Pārejas periods sākas ne agrāk kā tad, kad lauksaimnieks vai operators, kurš audzē alģes vai akvakultūras dzīvniekus, par darbību saskaņā ar 34. panta 1. punktu ir paziņojis tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā veikta darbība un kurā minētā lauksaimnieka vai operatora saimniecība ir iekļauta kontroles sistēmā.

3. Nevienu iepriekšēju periodu nevar atpakaļejošu spēku atzīt par pārejas perioda daļu, izņemot tad, ja:

- a) operatoru zemes gabaliem tikuši piemēroti pasākumi, kuri noteikti programmā, kas īstenota, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1305/2013, nolūkā nodrošināt, ka minētajos zemes gabalos tikuši izmantoti tikai tie produkti vai vielas, kuru izmantošana bioloģiskajā ražošanā ir atļauta; vai
- b) operators var pierādīt, ka zemes gabali bijuši dabas vai lauksaimniecības teritorijas, kurās vismaz trīs gadus nav izmantoti produkti vai vielas, kuru izmantošana bioloģiskajā ražošanā nav atļauta.

4. Pārejas periodā ražotus produktus netirgo kā bioloģiskos produktus vai kā pārejas produktus.

Tomēr turpmāk norādītos produktus, kas ražoti pārejas periodā un saskaņā ar 1. punktu, var tirgot kā pārejas produktus:

- a) augu reproduktīvais materiāls, ar noteikumu, ka ir ievērots vismaz 12 mēnešu pārejas periods;
- b) augu izcelsmes pārtikas produkti un augu izcelsmes barības produkti ar noteikumu, ka produkts satur tikai vienu lauksaimnieciskās izcelsmes kultūraugu sastāvdaļu un ka pirms ražas novākšanas ir ievērots vismaz 12 mēnešu pārejas periods.

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikuma II daļas 1.2.2. punktu, pievienojot pārejas noteikumus sugām, kuras 2018. gada 17. jūnijā nav reglamentētas II pielikuma II daļā, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

6. Komisija attiecīgā gadījumā pieņem īstenošanas aktus, kuros precizē, kādi dokumenti ir jāiesniedz, lai ar atpakaļejošu spēku atzītu iepriekšēju periodu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

11. pants

GMO izmantošanas aizliegums

1. GMO, produktus, kas ražoti no GMO, vai produktus, kas ražoti ar GMO, nelieto pārtikā vai barībā vai kā pārtiku, barību, pārstrādes palīg līdzekļus, augu aizsardzības līdzekļus, mēslošanas līdzekļus, augsnes ielabotājus, augu reproduktīvo materiālu, mikroorganismus vai dzīvniekus bioloģiskajā ražošanā.

2. Lai piemērotu 1. punktā paredzēto aizliegumu, attiecībā uz pārtikai un barībai paredzētiem ĢMO un produktiem, kas ražoti no ĢMO, operatori drīkst paļauties uz produkta marķējumu, kas piestiprināts vai iesniegts, ievērojot Direktīvu 2001/18/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 ⁽¹⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1830/2003 ⁽²⁾, vai jebkādu pavaddokumentu, kas iesniegts, ievērojot minētos tiesību aktus.

3. Operatori drīkst pieņemt, ka pirkta pārtikas un barības ražošanā nav izmantoti ne ĢMO, ne produkti, kas ražoti no ĢMO, ja šādiem produktiem nav piestiprināts vai iesniegts marķējums vai tiem nav pievienots dokuments, kas iesniegts, ievērojot 2. punktā minētos tiesību aktus, izņemot gadījumus, kad operatori ir ieguvuši citu informāciju, kas liecina, ka attiecīgo produktu marķējums neatbilst minētajiem tiesību aktiem.

4. Lai piemērotu 1. punktā paredzēto aizliegumu, attiecībā uz produktiem, uz kuriem 2. un 3. punkts neattiecas, operatori, kuri izmanto šādus nebioloģiskus produktus, kas pirkti no trešām personām, prasa no pārdevēja apstiprinājumu, ka minētie produkti nav ražoti no ĢMO vai nav ražoti ar ĢMO.

12. pants

Ražošanas noteikumi augkopībā

1. Operatori, kuri audzē augus vai ražo augu produktus, jo īpaši ievēro II pielikuma I daļā izklāstītos sīki izstrādātos noteikumus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:
 - a) II pielikuma I daļas 1.3. un 1.4. punktu attiecībā uz atkāpēm;
 - b) II pielikuma I daļas 1.8.5. punktu attiecībā uz pārejas un nebioloģiska augu reproduktīvā materiāla izmantošanu;
 - c) II pielikuma I daļas 1.9.5. punktu, pievienojot turpmākus noteikumus par vienošanos starp lauku saimniecību operatoriem vai grozot minētos pievienotos noteikumus;
 - d) II pielikuma I daļas 1.10.1. punktu, pievienojot turpmākus pasākumus saistībā ar kaitīgo organismu un nezāļu apkarošanu vai grozot minētos pievienotos pasākumus;
 - e) II pielikuma I daļu, pievienojot sīki izstrādātus turpmākus noteikumus un kultivēšanas paņēmienus attiecībā uz konkrētiem augiem un augu produktiem, tostarp noteikumus par diedzētām sēklām, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

13. pants

Īpaši noteikumi par augu reproduktīvā materiāla no bioloģiska heterogēna materiāla tirdzniecību

1. Augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla var tirgot, neievērojot prasības par reģistrāciju un neievērojot pirmsbāzes, bāzes un sertificēta materiāla sertifikācijas kategorijas vai prasības citām kategorijām, kas izklāstītas Direktīvās 66/401/EEK, 66/402/EEK, 68/193/EEK, 98/56/EK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/55/EK, 2002/56/EK, 2002/57/EK, 2008/72/EK un 2008/90/EK vai aktos, kas pieņemti, ievērojot minētās direktīvas.
2. Augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla, kā minēts 1. punktā, var tirgot pēc tam, kad piegādātājs par bioloģisko heterogēno materiālu ir paziņojis atbildīgajām oficiālajām institūcijām, kas minētas Direktīvās 66/401/EEK, 66/402/EEK, 68/193/EEK, 98/56/EK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/55/EK, 2002/56/EK, 2002/57/EK, 2008/72/EK un 2008/90/EK, nosūtot dokumentāciju, kurā ietilpst:
 - a) pieteikuma iesniedzēja kontaktinformācija;
 - b) bioloģiska heterogēnā materiāla sugas un nosaukums;
 - c) minētajai augu grupai kopīgo galveno agronomisko un fenotipisko iezīmju apraksts, tostarp selekcijas metodes, jebkādi pieejami testu par minētajām iezīmēm rezultāti, ražošanas valsts un izmantotais vecāku materiāls;
 - d) pieteikuma iesniedzēja paziņojums par a), b) un c) apakšpunktā minēto elementu patiesumu; un
 - e) reprezentatīvais paraugs.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1830/2003 (2003. gada 22. septembris), kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību, un ar ko groza Direktīvu 2001/18/EK (OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.).

Minēto paziņojumu nosūta ierakstītā vēstulē vai izmantojot jebkādu citu oficiālo institūciju atzītus saziņas līdzekļus, un pieprasot apstiprinājumu par saņemšanu.

Pēc trīs mēnešiem no dienas, kas norādīta uz apstiprinājuma par saņemšanu, ar noteikumu, ka piegādātājam nav prasīta papildu informācija vai nav darīts zināms oficiāls atteikums tāpēc, ka dokumentācija nav pilnīga vai ka nav ievērota atbilstība, kā definēts 3. panta 57. punktā, pieņem, ka atbildīgā oficiālā institūcija ir atzinusi paziņojumu un tā saturu.

Pēc tam, kad atbildīgā oficiālā institūcija tieši vai netieši atzinusi paziņojumu, tā var uzsākt paziņotā bioloģiskā heterogēnā materiāla iekļaušanu sarakstā. Minētā iekļaušana sarakstā piegādātājam ir bez maksas.

Jebkura bioloģiska heterogēnā materiāla iekļaušana sarakstā jādara zināma pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai.

Šāds bioloģisks heterogēns materiāls atbilst prasībām, kas noteiktas deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu, paredzot noteikumus, ar ko reglamentē konkrētu ģinšu vai sugu augu reprodiktīvo materiālu no bioloģiska heterogēnā materiāla ražošanu un tirdzniecību attiecībā uz:

- a) bioloģiska heterogēnā materiāla aprakstu, tostarp attiecīgajām selekcijas un ražošanas metodēm un izmantoto vecāku materiālu;
- b) sēklu partiju minimālajām kvalitātes prasībām, tostarp identitāti, īpašo tīrību, dīgtspējas pakāpi un sanitāro kvalitāti;
- c) marķējumu un iepakojumu;
- d) ražošanas informāciju un paraugiem, kas profesionāliem operatoriem jāglabā;
- e) attiecīgā gadījumā bioloģiska heterogēnā materiāla uzturēšanu.

14. pants

Lopkopības noteikumi

1. Operatori, kas nodarbojas ar lopkopību, jo īpaši ievēro II pielikuma II daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

- a) II pielikuma II daļas 1.3.4.2., 1.3.4.4.2. un 1.3.4.4.3. punktus, samazinot procentuālo īpatsvaru attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi, tiklīdz Savienības tirgū ir nodrošināta pietiekama bioloģiski audzētu dzīvnieku pieejamība;
- b) II pielikuma II daļas 1.6.6. punktu attiecībā uz organiskā slāpekļa robežvērtību, kas saistīta ar kopējo dzīvnieku blīvumu;
- c) II pielikuma II daļas 1.9.6.2. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz bišu saimju piebarošanu;
- d) II pielikuma II daļas 1.9.6.3. punkta b) un e) apakšpunktu attiecībā uz dravas dezinfekcijai piemērojamo apstrādi, metodēm un ārstēšanu cīņai pret *Varroa destructor*;
- e) II pielikuma II daļu, pievienojot sīki izklāstītus lopkopībā piemērojamus ražošanas noteikumus sugām, kuras 2018. gada 17. jūnijā nav reglamentētas minētajā daļā, vai grozot minētos pievienotos noteikumus attiecībā uz:
 - i) atkāpēm attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi;
 - ii) ēdināšanu;
 - iii) turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi;
 - iv) veselības aprūpi;
 - v) dzīvnieku labturību.

3. Komisija attiecīgā gadījumā pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz II pielikuma II daļu, ar kuriem paredz noteikumus par:

- a) 1.4.1. punkta g) apakšpunktā minēto minimālo laikposmu, kurš jāievēro zīdāmu dzīvnieku barošanai ar mātes pienu;
- b) dzīvnieku blīvumu un minimālo iekštelpu un āra platību, kas jāievēro konkrētām lauksaimniecības dzīvnieku sugām, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 1.6.3., 1.6.4. un 1.7.2. punktu ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības;

- c) minimālās iekštelpu un āra platības raksturojumiem un tehniskajām prasībām;
- d) visām lauksaimniecības dzīvnieku sugām, izņemot bites, paredzēto ēku un aploku raksturojumiem un tehniskajām prasībām, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 1.7.2. punktu ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības;
- e) prasībām veģetācijai un aizsargātu iekārtu un āra platību iezīmēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

15. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz alģēm un akvakultūras dzīvniekiem

1. Operatori, kas nodarbojas ar alģu un akvakultūras dzīvnieku audzēšanu, jo īpaši ievēro II pielikuma III daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:
 - a) II pielikuma III daļas 3.1.3.3. punktu attiecībā uz barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji;
 - b) II pielikuma III daļas 3.1.3.4. punktu, pievienojot turpmākus īpašus noteikumus par barību konkrētiem akvakultūras dzīvniekiem vai grozot minētos pievienotos noteikumus;
 - c) II pielikuma III daļas 3.1.4.2. punktu attiecībā uz veterināro ārstēšanu akvakultūras dzīvniekiem;
 - d) II pielikuma III daļu, pievienojot turpmākus katrai atsevišķai sugai paredzētus sīki izstrādātus nosacījumus vaislinieku apsaimniekošanai, pavairošanai un mazuļu audzēšanai vai grozot minētos pievienotos nosacījumus.
3. Komisija attiecīgā gadījumā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus katrai sugai vai sugu grupai par ielaiduma blīvumu un ražošanas sistēmu un turēšanas sistēmu īpašajām iezīmēm, lai nodrošinātu, ka ir ievērotas sugu specifiskās vajadzības.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šajā pantā un II pielikuma III daļā "ielaiduma blīvums" ir akvakultūras dzīvnieku dzīvsvars uz kubikmetru ūdens jebkurā nobarošanas posma laikā un – plekstveidīgo zivju un garneļu gadījumā – svars uz virsmas kvadrātmētru.

16. pants

Pārstrādātas pārtikas ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo pārstrādātu pārtiku, jo īpaši ievēro II pielikuma IV daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:
 - a) II pielikuma IV daļas 1.4. punktu attiecībā uz piesardzības pasākumiem un profilakses pasākumiem, kas jāveic operatoriem;
 - b) II pielikuma IV daļas 2.2.2. punktu attiecībā uz produktu un vielu, ko atļauts izmantot pārstrādātā pārtikā, tipu un sastāvu, kā arī nosacījumiem, ar kādiem tos var izmantot;
 - c) II pielikuma IV daļas 2.2.4. punktu attiecībā uz to lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu procentuālā īpatsvara aprēķināšanu, kas minētas 30. panta 5. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunkta i) punktā, tostarp pārtikas piedevām, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā un ko šādas aprēķināšanas nolūkā uzskata par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām.

Minētajos deleģētajos aktos nav paredzēta iespēja izmantot aromatizējošas vielas vai aromatizējošus preparātus, kas nav nedz dabiski Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1334/2008 (¹) 16. panta 2., 3. un 4. punkta nozīmē, nedz arī bioloģiski.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz paņēmienus, kas atļauti pārtikas produktu pārstrādē.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā un uz tās un par grozījumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 1601/91, Regulā (EK) Nr. 2232/96 un (EK) Nr. 110/2008 un Direktīvā 2000/13/EK (OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.).

17. pants

Pārstrādātas barības ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo pārstrādātu barību, jo īpaši ievēro II pielikuma V daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikuma V daļas 1.4. punktu, pievienojot turpmākus piesardzības un profilakses pasākumus, kas jāveic operatoriem, vai grozot minētos pievienotos pasākumus.
3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko paredz paņēmienus, kuru izmantošana ir atļauta barības produktu pārstrādē.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

18. pants

Vīna ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo vīna nozares produktus, jo īpaši ievēro II pielikuma VI daļā izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:
 - a) II pielikuma VI daļas 3.2. punktu, pievienojot turpmākas aizliegtas vīndarības metodes, procesus un apstrādes vai grozot minētos pievienotos elementus;
 - b) II pielikuma VI daļas 3.3. punktu.

19. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz raugu, ko izmanto pārtikā vai barībā

1. Operatori, kas ražo pārtikā vai barībā izmantojamu raugu, jo īpaši ievēro II pielikuma VII daļā izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikuma VII daļas 1.3. punktu, pievienojot turpmākus sīki izstrādātus rauga ražošanas noteikumus vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

20. pants

Konkrētu ražošanas noteikumu neesamība konkrētām lauksaimniecības dzīvnieku sugām un akvakultūras dzīvnieku sugām

Kamēr nav pieņemti:

- a) papildu vispārīgie noteikumi citām lauksaimniecības dzīvnieku sugām, kuras nav reglamentētas II pielikuma II daļas 1.9. punktā, saskaņā ar 14. panta 2. punkta e) apakšpunktu;
- b) 14. panta 3. punktā minētie īstenošanas akti attiecībā uz lauksaimniecības dzīvnieku sugām; vai
- c) 15. panta 3. punktā minētie īstenošanas akti attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku sugām vai sugu grupu,

dalībvalsts var piemērot sīki izstrādātus valsts ražošanas noteikumus konkrētām dzīvnieku sugām vai sugu grupām saistībā ar elementiem, uz kuriem attiecas a), b) un c) punktā minētie pasākumi, ar noteikumu, ka minētie valsts noteikumi ir saskaņā ar šo regulu un ka ar tiem netiek aizliegta, ierobežota vai kavēta tādu produktu laišana tirgū, kas ražoti ārpus tās teritorijas un kas atbilst šai regulai.

21. pants

Ražošanas noteikumi produktiem, kuri neietilpst 12.–19. pantā minētajās produktu kategorijās

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikumu, pievienojot sīki izstrādātus ražošanas noteikumus, kā arī noteikumus par pienākumu veikt pāreju tiem produktiem, kuri neietilpst 12.–19. pantā minētajās produktu kategorijās, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

Minēto deleģēto aktu pamatā ir II nodaļā paredzētie bioloģiskās ražošanas mērķi un principi un tajos ievēro 9., 10. un 11. pantā paredzētos vispārīgos ražošanas noteikumus, kā arī spēkā esošos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus, kas attiecībā uz līdzīgiem produktiem noteikti II pielikumā. Tajos paredz prasības, kas jo īpaši attiecas uz attiecīgo produktu atļauto vai aizliegto apstrādi, praksi un resursiem vai pārejas periodiem.

2. Ja 1. pantā minēto sīki izstrādāto ražošanas noteikumu nav:

- a) operatori attiecībā uz 1. punktā minētajiem produktiem ievēro 5. un 6. pantā paredzētos principus, *mutatis mutandis* 7. pantā paredzētos principus un 9.–11. pantā paredzētos vispārīgos ražošanas noteikumus;
- b) Dalībvalsts attiecībā uz 1. punktā minētajiem produktiem var piemērot sīki izstrādātus valsts ražošanas noteikumus, ar noteikumu, ka minētie noteikumi ir saskaņā ar šo regulu un ka ar tiem netiek aizliegta, ierobežota vai kavēta tādu produktu laišana tirgū, kas ražoti ārpus tās teritorijas un kas atbilst šai regulai.

22. pants

Ražošanas izņēmuma noteikumu pieņemšana

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot:

- a) kritērijus lai noteiktu, vai situācija kvalificējama kā katastrofas apstākļi, kas izriet no “nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem”, “dzīvnieku slimībām”, “vides incidenta”, “dabas katastrofas” vai “katastrofāla notikuma”, kā definēts attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1305/2013 2. panta 1. punkta h), i), j), k) un l) apakšpunktā, kā arī jebkuru citu salīdzināmu situāciju;
- b) īpašus noteikumus, tostarp iespējamu atkāpi no šīs regulas attiecībā uz to, kā dalībvalstīm jānovērš šādi katastrofas apstākļi, ja tās nolemj piemērot šo pantu; un
- c) īpašus noteikumus par monitoringu un ziņošanu šādos gadījumos.

Minētajiem kritērijiem un noteikumiem piemēro II nodaļā paredzētos bioloģiskās ražošanas principus.

2. Ja dalībvalsts kādu notikumu ir oficiāli atzinusi par dabas katastrofu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 18. panta 3. punktā vai 24. panta 3. punktā un minētā notikuma dēļ nav iespējams ievērot šajā regulā paredzētos ražošanas noteikumus, minētā dalībvalsts uz ierobežotu laikposmu un līdz brīdim, kad bioloģiskā ražošana var tik atsākta, var piešķirt atkāpes attiecībā uz šiem ražošanas noteikumiem, ievērojot II nodaļā paredzētos principus un visus deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus saskaņā ar 1. pantā minētajiem deleģētajiem aktiem, lai katastrofas apstākļu gadījumā bioloģiskā ražošana varētu turpināties vai tikt atsākta.

23. pants

Savākšana, iepakošana, pārvadāšana un uzglabāšana

- 1. Operators nodrošina, ka bioloģiskos produktus un pārejas produktus savāc, iepako, pārvadā un uzglabā saskaņā ar III pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.
- 2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:
 - a) III pielikuma 2. iedaļu;
 - b) III pielikuma 3., 4. un 6. iedaļu, pievienojot turpmākus īpašus noteikumus par attiecīgo produktu pārvadāšanu un saņemšanu vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

24. pants

Atļaujas produktu un vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā

1. Komisija var atļaut konkrētus produktus un vielas izmantot bioloģiskajā ražošanā un jebkādos šādus atļautus produktus un vielas iekļauj ierobežojošos sarakstos izmantošanai šādiem nolūkiem:

- a) kā aktīvas vielas, ko paredzēts izmantot augu aizsardzības līdzekļos;
- b) kā mēslošanas līdzekļus, augsnes ielabotājus un barības vielas;
- c) kā augu, alģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes nebioloģisku barības sastāvdaļu vai kā mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes barības sastāvdaļu;
- d) kā barības piedevas un pārstrādes palīg līdzekļus;
- e) kā dzīvnieku audzēšanai paredzēto dīķu, sprostus, baseinus, kanālus, ēku vai iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus;
- f) kā augkopībai, tostarp uzglabāšanai lauku saimniecībā, izmantoto ēku un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus;

g) kā tīršanas un dezinfekcijas līdzekļus pārstrādes un uzglabāšanas telpās.

2. Papildus produktiem un vielām, kas atļauti saskaņā ar 1. punktu, Komisija var atļaut konkrētus produktus un vielas izmantot, lai ražotu pārstrādātu bioloģisko pārtiku un pārtikā vai barībā izmantojamu raugu, un jebkādos šādus atļautos produktus un vielas iekļauj ierobežojošos sarakstos izmantošanai šādiem nolūkiem:

a) kā pārtikas piedevas un pārstrādes palīg līdzekļus;

b) kā lauksaimnieciskās izcelsmes nebioloģiskās sastāvdaļas, ko izmanto pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā;

c) kā pārstrādes palīg līdzekļus rauga un rauga produktu ražošanā.

3. Šā panta 1. punktā minētos produktus un vielas atļauj izmantot bioloģiskajā ražošanā ar nosacījumu, ka ir ievēroti II nodaļā izklāstītie principi un turpmāk norādītie kritēriji, ko novērtē kopumā:

a) tie ir būtiski ilgtspējīgai ražošanai un lietojumam, kādam tie paredzēti;

b) visi attiecīgie produkti un vielas ir augu, alģu, dzīvnieku, mikroorganiskās vai minerālas izcelsmes produkti vai vielas, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamos daudzumos vai pieņemamā kvalitātē vai kad nav pieejamas alternatīvas;

c) attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā:

i) to izmantošana ir būtiska, lai ierobežotu kaitīgus organismus, attiecībā uz kuriem nav pieejamas citas bioloģiskās, fiziskās vai selekcijas alternatīvas, kultivēšanas paņēmieni, vai cita efektīva pārvaldības prakse;

ii) ja šādi produkti nav augu, alģu, dzīvnieku, mikroorganiskās vai minerālas izcelsmes produkti un ja tie nav identiski savai dabiskajai formai, to izmantošanas nosacījumi nepieļauj tiešu saskari ar kultūraugu ēdamajām daļām;

d) attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, – to izmantošana ir būtiska, lai iegūtu vai uzturētu augsnes auglību vai izpildītu konkrētas kultūraugu barošanas prasības, vai konkrētiem mērķiem saistībā ar augsnes ielabošanu;

e) attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta c) un d) apakšpunktā:

i) to izmantošana ir nepieciešama, lai uzturētu dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un vitalitāti, un palīdz nodrošināt piemērotu uzturu, kas atbilst attiecīgo sugu fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām, vai arī to izmantošana ir nepieciešama barības ražošanai vai saglabāšanai, jo barības ražošana vai saglabāšana bez šādu vielu izmantošanas nav iespējama;

ii) minerālas izcelsmes barībai, mikroelementiem, vitamīniem vai provitamīniem ir dabiska izcelsme, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamā daudzumā vai pieņemamā kvalitātē vai kad nav pieejamas alternatīvas;

iii) nebioloģiski audzētu augu vai dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļu izmantošana ir nepieciešama, jo augu vai dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļas, kas ražotas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, nav pieejamas pietiekamā daudzumā;

iv) nebioloģiski ražotu garšvielu, garšaugu un melases izmantošana ir nepieciešama, jo šādi produkti nav pieejami bioloģiskā formā; tie ir ražoti vai sagatavoti, neizmantojot ķīmiskus šķīdinātājus, un to izmantojums nepārsniedz 1 % barības devā konkrētai sugai, ko ik gadu aprēķina kā lauksaimnieciskās izcelsmes barības sausnas procentuālo daļu.

4. Šā panta 2. punktā minētos produktus un vielas atļauj izmantot pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā vai pārtikā vai barībā izmantojama rauga ražošanā ar nosacījumu, ka ir ievēroti II nodaļā izklāstītie principi un turpmāk norādītie kritēriji, ko novērtē kopumā:

a) nav pieejami alternatīvi produkti vai vielas, kas atļautas saskaņā ar šo pantu, vai paņēmieni, kas atbilst šai regulai;

b) bez minēto produktu un vielu izmantošanas būtu neiespējams ražot vai saglabāt pārtiku vai izpildīt konkrētas uztura vajadzības, kas noteiktas, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;

c) tie ir sastopami dabā un var būt apstrādāti vienīgi mehāniskos, fiziskos, bioloģiskos, fermentatīvos vai mikrobioloģiskos procesos, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamā daudzumā vai pieņemamā kvalitātē;

d) bioloģiskā sastāvdaļa nav pieejama pietiekamā daudzumā.

5. Ķīmiski sintezētus produktus un vielas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu ir atļauts izmantot tikai tajos gadījumos, kad 5. panta g) punktā minēto ārējo resursu izmantošana radītu nepieņemamu ietekmi uz vidi.

6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza šā panta 3. un 4. punktu, pievienojot papildu kritērijus, saskaņā ar kuriem piešķir šā panta 1. un 2. punktā minēto produktu un vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā kopumā un konkrēti pārstrādātas bioloģiskas pārtikas ražošanā, kā arī papildu kritērijus šādu atļauju atsaukšanai, vai grozot minētos pievienotos kritērijus.

7. Ja dalībvalsts uzskata, ka produkts vai viela būtu jāiekļauj 1. un 2. punktā minētajos atļauto produktu un vielu sarakstos vai jāsīvē no tiem vai ka būtu jāgroza ražošanas noteikumos minētās lietošanas specifikācijas, tā nodrošina to, ka dokumentāciju, kurā norādīti šādas iekļaušanas, svītrosanas vai citu izmaiņu iemesli, oficiāli nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm, un tā ir darīta publiski pieejama, ievērojot Savienības un valstu tiesību aktus datu aizsardzības jomā.

Komisija publicē visus šajā punktā minētos pieprasījumus.

8. Komisija regulāri pārskata šajā pantā minētos sarakstus.

Nebioloģisku sastāvdaļu sarakstu, kas minēts 2. punkta b) apakšpunktā, pārskata vismaz reizi gadā.

9. Komisija pieņem īstenošanas aktus, par atļauju piešķiršanu vai atsaukšanu saskaņā ar 1. un 2. punktu produktiem un vielām, kurus drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā kopumā un konkrēti pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, un ar ko nosaka procedūras, kas jāievēro attiecībā uz šādām atļaujām, šādu produktu un vielu sarakstiem un attiecīgā gadījumā to aprakstu, sastāvam piemērojamām prasībām un lietošanas nosacījumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Dalībvalstu atļaujas lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģiskām sastāvdaļām pārstrādātā bioloģiskā pārtikā

1. Ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu piekļuvi konkrētām lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām, un ja šādas sastāvdaļas bioloģiskā formā pietiekamā daudzumā nav pieejamas, tad dalībvalsts – pēc operatora pieprasījuma – var pagaidu kārtā uz laikposmu, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem, atļaut tās teritorijā pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanai izmantot lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģiskas sastāvdaļas. Minētā atļauja attiecas uz visiem operatoriem minētajā dalībvalstī.

2. Par jebkuru atļauju, kas piešķirta attiecībā uz tās teritoriju saskaņā ar 1. punktu, dalībvalsts nekavējoties paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm, izmantojot datoru sistēmu, kas ļauj elektroniski apmainīties ar dokumentiem un informāciju, kuru darījusi pieejamu Komisija.

3. Dalībvalstis 1. punktā paredzēto atļauju var pagarināt divas reizes katreiz ilgākais uz sešiem mēnešiem, ar noteikumu, ka neviena cita dalībvalsts, izmantojot 2. punktā minēto sistēmu, nav cēlusi iebildumus, proti, norādījusi, ka šādas sastāvdaļas bioloģiskā formā ir pieejamas pietiekamā daudzumā.

4. Saskaņā ar 46. panta 1. punktu atzīta kontroles iestāde vai kontroles institūcija var uz laikposmu, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem, piešķirt šā panta 1. punktā minēto pagaidu atļauju trešo valstu operatoriem, kuri šādu atļauju prasa un uz kuriem attiecas minētās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas kontroles, ar noteikumu, ka attiecīgajā trešajā valstī ir izpildīti minētā punktā paredzētie nosacījumi. Atļauju var pagarināt ne vairāk kā divas reizes katreiz uz sešiem mēnešiem.

5. Ja pēc diviem pagaidu atļaujas pagarinājumiem, pamatojoties uz objektīvu informāciju, dalībvalsts uzskata, ka šādu sastāvdaļu pieejamība bioloģiskā formā joprojām ir nepietiekama, lai apmierinātu operatoru vajadzības attiecībā uz kvalitāti un kvantitāti, tā var saskaņā ar 24. panta 7. punktu iesniegt pieprasījumu Komisijai.

26. pants

Datu vākšana par to, vai tirgū ir pieejams bioloģiskais un pārejas augu reproduktīvais materiāls, bioloģiski audzēti dzīvnieki un bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļi

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai tiktu izveidota regulāri atjaunināta datubāze, kurā tiek uzskaitīts tās teritorijā pieejamais bioloģiskais un pārejas augu reproduktīvais materiāls, izņemot sēņus, bet ietverot sēklas kartupeļus.

2. Dalībvalstis ir ieviešušas sistēmas, kas ļauj operatoriem, kuri tirgo bioloģisko vai pārejas augu reproduktīvo materiālu, bioloģiski audzētus dzīvniekus vai bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļus un kuri spēj tos piegādāt pietiekamos daudzumos un saprātīgā laikposmā, brīvprātīgi, bez maksas, kopā ar to vārdu/nosaukumu un kontaktinformāciju publicēt informāciju par:

- a) bioloģisko un pārejas augu reproduktīvo materiālu, piemēram, augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla, vai bioloģiskajai ražošanai piemērotām bioloģiskām šķirnēm, izņemot sējeņus, bet ietverot sēklas kartupeļus; minētā materiāla daudzumu izteiktu kā svaru un gada laikposmu, kad tas pieejams; šādu materiālu norāda sarakstā, izmantojot vismaz zinātnisko nosaukumu latīņu valodā;
- b) bioloģiski audzētiem dzīvniekiem, kuriem var paredzēt atkāpi saskaņā ar II pielikuma II daļas 1.3.4.4. punktu; pieejamo dzīvnieku skaitu, kas iedalīti pēc dzimuma; attiecīgā gadījumā informāciju par dažādām dzīvnieku sugām attiecībā uz pieejamo šķirni un līniju; dzīvnieku šķirnēm; dzīvnieku vecumu un jebkuru citu būtisku informāciju;
- c) bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļiem, kas pieejami saimniecībā, un akvakultūras dzīvnieku veselības stāvokli saskaņā ar Padomes Direktīvu 2006/88/EK ⁽¹⁾, un ražošanas jaudu katrai akvakultūras sugai.

3. Dalībvalstis var arī izveidot sistēmas, kas ļauj operatoriem, kuri tirgo bioloģiskajai ražošanai piemērotas šķirnes un līnijas saskaņā ar II pielikuma II daļas 1.3.3. punktu vai bioloģiski audzētas jaunvistas un kuri spēj minētos dzīvniekus piegādāt pietiekamos daudzumos un saprātīgā laikposmā, attiecīgo informāciju brīvprātīgi un bez maksas publicēt kopā ar to vārdu/nosaukumu un kontaktinformāciju.

4. Operatori, kuri izvēlas informāciju par augu reproduktīvo materiālu, dzīvniekiem vai bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļiem iekļaut 2. un 3. punktā minētajās sistēmās, nodrošina, ka informācija tiek regulāri atjaunināta un ka informācija no sarakstiem tiek svītrotā tad, kad augu reproduktīvais materiāls, dzīvnieki vai bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļi vairs nav pieejami.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis var turpināt izmantot jau esošās attiecīgās informācijas sistēmas.

6. Komisija tam īpaši paredzētā Komisijas tīmekļa vietnē publicē saiti uz katru valsts datubāzi vai sistēmu, lai dotu iespēju lietotājiem visā Savienībā piekļūt šādām datubāzēm vai sistēmām.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus nolūkā noteikt:

- a) tehniskus datus 1. punktā minētās datubāzes un 2. punktā minēto sistēmu izveidei un uzturēšanai;
- b) specifikācijas attiecībā uz 1. un 2. punktā minētās informācijas vākšanu;
- c) specifikācijas attiecībā uz kārtību līdzdalībai 1. punktā minētajās datubāzēs un 2. un 3. punktā minētajās sistēmās; un
- d) sīkas ziņas par informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar 53. panta 6. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

27. pants

Pienākumi un rīcība gadījumā, ja ir aizdomas par neatbilstību

Ja operatoram ir aizdomas par to, ka produkts, ko viņš ir ražojis, sagatavojis, importējis vai ir saņēmis no cita operatora, neatbilst šai regulai, minētais operators, ievērojot 28. panta 2. punktu:

- a) identificē un nošķir attiecīgo produktu;
- b) pārbauda, vai aizdomas var pamatot;
- c) attiecīgo produktu nelaiž tirgū kā bioloģisku vai pārejas produktu un to neizmanto bioloģiskajā ražošanā, ja vien aizdomas nav kļiedējamās;
- d) ja aizdomas ir pamatotas vai ja tās nav kļiedējamās, attiecīgā gadījumā par rīcībā esošajiem elementiem nekavējoties informē attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, un attiecīgā gadījumā tai iesniedz minētos esošos elementus;
- e) pilnībā sadarbojas ar attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, pārbaudot un nosakot iemeslus neatbilstībai, par kuru radušās aizdomas.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli (OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.).

28. pants

Piesardzības pasākumi ar mērķi izvairīties no neatļautu produktu un vielu klātbūtnes

1. Lai nepieļautu kontamināciju ar produktiem vai vielām, kuru izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, operatori katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā veic šādus piesardzības pasākumus:

- a) ievieš un turpina piemērot samērīgus un atbilstīgus pasākumus, ar ko identificē riskus attiecībā uz bioloģiskās ražošanas un produktu kontamināciju ar neatļautiem produktiem vai vielām, tostarp sistemātiski identificējot būtiskus procesuālus posmus;
- b) ievieš un turpina piemērot samērīgus un atbilstīgus pasākumus, lai izvairītos no riska attiecībā uz bioloģiskās ražošanas un produktu kontamināciju ar neatļautiem produktiem vai vielām;
- c) regulāri pārskata un pielāgo šādus pasākumus; un
- d) ievēro citas būtiskas šīs regulas prasības, kas nodrošina bioloģisku, pārejas un nebioloģisku produktu nošķiršanu.

2. Ja operatoram ir aizdomas, ka tāpēc, ka produktā, ko paredzēts izmantot vai tirgot kā bioloģisku vai pārejas produktu, ir produkts vai viela, kura izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, attiecīgais produkts neatbilst šai regulai, operators:

- a) identificē un nošķir attiecīgo produktu;
- b) pārbauda, vai aizdomas var pamatot;
- c) attiecīgo produktu nelaiž tirgū kā bioloģisku vai pārejas produktu un to neizmanto bioloģiskajā ražošanā, ja vien aizdomas nav kļiedējamās;
- d) ja aizdomas ir pamatotas vai ja tās nav kļiedējamās, attiecīgā gadījumā par rīcībā esošajiem elementiem nekavējoties informē attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, vai tos tām iesniedz;
- e) pilnībā sadarbojas ar attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, nosakot un pārbaudot neatļautu produktu vai vielu klātbūtnes iemeslus.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz vienotus noteikumus, ar ko norāda:

- a) procedūras pasākumus, kas operatoriem jāievēro saskaņā ar 2. punkta a)–e) apakšpunktu, un atbilstošos dokumentus, kas tiem jāiesniedz;
- b) samērīgus un atbilstīgus pasākumus, kas operatoriem jāpieņem un jāpārskata, lai identificētu un novērstu kontaminācijas riskus saskaņā ar 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

29. pants

Pasākumi, kas jāveic neatļautu produktu vai vielu klātbūtnes gadījumā

1. Ja kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija saņem pamatotu informāciju par tādu produktu vai vielu klātbūtni, kuru izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, vai ja operators to ir informējis saskaņā ar 28. panta 2. punkta d) apakšpunktu, vai tā konstatē šādus produktus vai vielas bioloģiskā vai pārejas produktā, tā:

- a) nekavējoties veic oficiālu izmeklēšanu saskaņā ar Regulu (ES) 2017/625 ar mērķi konstatēt avotus un cēloni, lai pārbaudītu atbilstību 9. panta 3. punkta pirmajai daļai un 28. panta 1. punktam; šāda izmeklēšana jāpabeidz pēc iespējas drīz, saprātīgā laikposmā, ņemot vērā produkta derīguma termiņu un lietas sarežģītību;
- b) provizoriski aizliedz gan laist tirgū attiecīgos produktus kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus, gan to izmantošanu bioloģiskajā ražošanā, kamēr nav pieejami a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti.

2. Attiecīgo produktu nelaiž tirgū kā bioloģisku produktu vai pārejas produktu vai neizmanto bioloģiskajā ražošanā, ja kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija ir konstatējusi, ka attiecīgais operators:

- a) ir izmantojis produktus vai vielas, kuru izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta;
- b) nav veicis 28. panta 1. punktā minētos piesardzības pasākumus; vai
- c) nav veicis pasākumus atbilstoši kompetento iestāžu, kontroles iestāžu vai kontroles institūciju attiecīgajiem iepriekšējiem pieprasījumiem.

3. Attiecīgajam operatoram dod iespēju izteikt komentārus par 1. punkta a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultātiem. Kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija kārto dokumentāciju par veikto izmeklēšanu.

Pēc pieprasījuma vajadzības gadījumā attiecīgais operators veic šādus korektīvos pasākumus, lai novērstu turpmāku kontamināciju.

4. Līdz 2024. gada 31. decembrim Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šā panta īstenošanu, par tādu produktu un vielu klātbūtni, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3) punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, un par šā panta 5. punktā minēto valsts noteikumu izvērtējumu. Turpmākas saskaņošanas nolūkos minētajam ziņojumam attiecīgā gadījumā var pievienot legīslatīva akta priekšlikumu.

5. Dalībvalstis, kurās ir ieviesti noteikumi, ar ko paredz, ka produkti, kuru sastāvā produkti vai vielas, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, ir tādā daudzumā, kas pārsniedz noteiktu līmeni, netiek tirgoti kā bioloģiski produkti, var turpināt piemērot minētos noteikumus, ar noteikumu, ka minētie noteikumi neaizliedz, neierobežo vai nekavē to, ka tirgū kā bioloģiskus laiž tādus produktus, kuri ražoti citās dalībvalstīs, ja minētie produkti ir ražoti atbilstīgi šai regulai. Dalībvalstis, kas izmanto šo punktu, nekavējoties informē par to Komisiju.

6. Kompetentās iestādes dokumentē 1. punktā minētās izmeklēšanas rezultātus, kā arī citus pasākumus, ko tās veic, lai izveidotu paraugpraksi un turpmākus pasākumus nolūkā izvairīties no tādu produktu un vielu klātbūtnes, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta.

Dalībvalstis dara šādu informāciju pieejamu pārējām dalībvalstīm un Komisijai, izmantojot datoru sistēmu, kas uzlabo elektronisko apmaiņu ar dokumentiem un informāciju, kuru darījusi pieejamu Komisija.

7. Dalībvalstis savā teritorijā var veikt atbilstīgus pasākumus, lai izvairītos no netīšas tādu produktu un vielu klātbūtnes bioloģiskajā lauksaimniecībā, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta. Šādi pasākumi neaizliedz, neierobežo vai nekavē laist tirgū kā bioloģiskus vai pārejas produktus tādus produktus, kas ražoti citās dalībvalstīs, ja minētie produkti ražoti atbilstīgi šai regulai. Dalībvalstis, kas izmanto šo punktu, nekavējoties informē par to Komisiju un pārējās dalībvalstis.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz vienotus noteikumus, ar ko norāda:

- a) metodoloģiju, kas jāizmanto kompetentajām iestādēm vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, lai atklātu un izvērtētu tādu produktu un vielu klātbūtni, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta;
- b) tādas informācijas saturu un formātu, kas dalībvalstīm jādara pieejama Komisijai un citām dalībvalstīm saskaņā ar šā panta 6. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Līdz katra gada 31. martam dalībvalstis Komisijai elektroniski nosūta attiecīgo informāciju par tiem gadījumiem iepriekšējā gadā, kuros iesaistīta kontaminācija ar neatļautiem produktiem vai vielām, tostarp robežkontroles punktos apkopoto informāciju, par iepriekšējo gadu, kas attiecas uz konstatētās kontaminācijas veidu un jo īpaši uz kontaminācijas cēloni, avotu un līmeni, kā arī kontaminēto produktu apjomu un veidu. Komisija vāc šo informāciju, izmantojot datoru sistēmu, kuru darījusi pieejamu Komisijai, un to izmanto, lai veicinātu paraugprakses izveidi kontaminācijas nepieļaušanai.

IV NODAĻA

MARĶĒŠANA

30. pants

Tādu norāžu lietošana, kuras apzīmē bioloģisko ražošanu

1. Šīs regulas vajadzībām produktu uzskata par tādu, kura apzīmēšanai izmantotās norādes apzīmē bioloģisko ražošanu, ja marķējumā, reklāmas materiālos vai tirdzniecības dokumentos šāds produkts, tā sastāvdaļas vai barības sastāvdaļas, ko izmanto tā ražošanā, ir apzīmētas ar norādēm, kuras patērētājam liek domāt, ka produkts, sastāvdaļas vai barības sastāvdaļas ir ražotas saskaņā ar šo regulu. Konkrēti – šīs regulas prasībām atbilstošu 2. panta 1. punktā minētu produktu marķējumā un reklāmā visā Savienībā un jebkurā no IV pielikumā uzskaitītajām valodām, atsevišķi vai saistīti, var lietot minētajā pielikumā dotās norādes un to atvasinājumus un deminutīvus, piemēram, “bio” un “eko”.

2. Attiecībā uz 2. panta 1. punktā minētajiem produktiem norādes, kas minētas šā panta 1. punktā, Savienībā nevienā no IV pielikumā uzskaitītajām valodām neizmanto šīs regulas prasībām neatbilstošu produktu marķējumā, reklāmas materiālos vai tirdzniecības dokumentos.

Turklāt marķējumā vai reklāmā neizmanto ne norādes, tostarp preču zīmēs vai uzņēmumu nosaukumos lietotas norādes, ne praksi, ja tā var maldināt patērētāju vai lietotāju, liekot domāt, ka produkts vai tā sastāvdaļas atbilst šai regulai.

3. Pārejas periodā ražotus produktus nemarķē vai nereklamē kā bioloģiskos produktus vai kā pārejas produktus.

Tomēr augu reproduktīvo materiālu, augu izcelsmes pārtikas produktus un augu izcelsmes barības produktus, kas ražoti pārejas periodā un kas atbilst 10. panta 4. punktam, var marķēt un reklamēt kā pārejas produktus, izmantojot norādi “pārejas” vai atbilstīgu norādi kopā ar 1. punktā minētajām norādēm.

4. Šā panta 1. un 3. punktā minētās norādes neizmanto produktam, kura marķējumā vai reklāmā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem ir jānorāda, ka produkts satur ĢMO, sastāv no ĢMO vai ir ražots no ĢMO.

5. Attiecībā uz pārstrādātu pārtiku 1. punktā minētās norādes var lietot:

a) tirdzniecības nosaukumā un sastāvdaļu sarakstā – ja šāds saraksts ir obligāts atbilstīgi Savienības tiesību aktiem – ar noteikumu, ka:

i) pārstrādātā pārtika atbilst ražošanas noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma IV daļā, un noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 16. panta 3. punktu;

ii) vismaz 95 % no produkta lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām pēc svara ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā; un

iii) aromatizētāju gadījumā – norādes var lietot tikai attiecībā uz dabiskām aromatizējošām vielām un dabiskiem aromatizējošiem preparātiem, kas marķēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1334/2008 16. panta 2., 3. un 4. punktu, un ja visas to aromatizējošās sastāvdaļas un attiecīgo aromatizējošo sastāvdaļu nesējvielas ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā;

b) tikai sastāvdaļu sarakstā ar noteikumu, ka:

i) mazāk nekā 95 % no produkta lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām pēc svara ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā un ar noteikumu, ka minētās sastāvdaļas atbilst šajā regulā izklāstītajiem ražošanas noteikumiem; un

ii) pārstrādātā pārtika atbilst ražošanas noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma IV daļas 1.5. punktā, 2.1. punkta a) apakšpunktā, 2.1. punkta b) apakšpunktā un 2.2.1. punktā, un noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 16. panta 3. punktu;

c) tirdzniecības nosaukumā un sastāvdaļu sarakstā ar noteikumu, ka:

i) galvenā sastāvdaļa ir medījuma vai zvejas produkts;

ii) šā panta 1. punktā minētā norāde tirdzniecības nosaukumā skaidri attiecas uz citu sastāvdaļu, kas ir bioloģiska un atšķiras no galvenās sastāvdaļas;

iii) visas pārējās lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas ir bioloģiskas; un

iv) pārtika atbilst noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma IV daļas 1.5. punktā, 2.1. punkta a) apakšpunktā, 2.1. punkta b) apakšpunktā un 2.2.1. punktā, un noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 16. panta 3. punktu.

Pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajā sastāvdaļu sarakstā norāda, kuras sastāvdaļas ir bioloģiskas. Atsauces uz bioloģisko ražošanu drīkst norādīt tikai attiecībā uz bioloģiskajām sastāvdaļām.

Pirmās daļas b) un c) apakšpunktā minētajā sastāvdaļu sarakstā iekļauj norādi par bioloģisko sastāvdaļu kopējo procentuālo daļu no lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu kopējā daudzuma.

Šā panta 1. punktā minētās norādes, kas izmantotas šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajā sastāvdaļu sarakstā, un īpatsvara norāde, kas minēta šā punkta trešajā daļā, ir tādas pašas krāsas, izmēra un stila burtiem kā pārējās norādes sastāvdaļu sarakstā.

6. Attiecībā uz pārstrādātu barību – 1. punktā minētās norādes var izmantot tirdzniecības nosaukumā un sastāvdaļu sarakstā ar noteikumu, ka:

- a) pārstrādātā barība atbilst ražošanas noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma II, III un V daļā, un īpašajiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 16. panta 3. punktu;
- b) visas pārstrādātās barības sastāvā esošās lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas ir bioloģiskas; un
- c) vismaz 95 % produkta sausas ir bioloģiska.

7. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

- a) šo pantu, pievienojot turpmākus noteikumus par I pielikumā uzskaitīto produktu marķēšanu vai grozot minētos pievienotos noteikumus; un
- b) IV pielikumā izklāstīto norāžu sarakstu, ņemot vērā ar valodu saistītas pārmaiņas dalībvalstīs.

8. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātas prasības par šā panta 3. punkta piemērošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

31. pants

Kultūraugu ražošanā izmantoto produktu un vielu marķēšana

Neatkarīgi no šīs regulas darbības jomas, kā izklāstīts 2. panta 1. punktā, produktiem un vielām, kas tiek izmantoti augu aizsardzības līdzekļos kā mēslošanas līdzekļi, augsnes ielabotāji vai barības vielas, kas ir atļautas saskaņā ar 9. un 24. pantu, var pievienot atsauci, kas norāda uz to, ka minētos produktus vai vielas drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā saskaņā ar šo regulu.

32. pants

Obligātās norādes

1. Ja uz produktiem, tostarp produktiem, kas ir marķēti kā pārejas produkti saskaņā ar 30. panta 3. punktu, ir 30. panta 1. punktā minētās norādes:

- a) marķējumā norāda arī tās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas kodu, kura kontrolē operatoru, kas ir veicis pēdējo ražošanas vai sagatavošanas darbību; un
- b) attiecībā uz fasētu pārtiku – uz iepakojuma norāda arī 33. pantā minēto Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, izņemot gadījumus, kas minēti 30. panta 3. punktā un 30. panta 5. punkta b) un c) apakšpunktā.

2. Ja izmanto Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, tajā pašā vizuālajā laukā, kurā redzams logotips, ir norāde par vietu, kurā audzētais produkta sastāvā esošās lauksaimniecības izejvielas, un minētā norāde ir attiecīgi vienā no šādiem veidiem:

- a) "Lauksaimniecība ES", ja lauksaimniecības izejvielas ir audzētas Savienībā;
- b) "Lauksaimniecība ārpus ES", ja lauksaimniecības izejvielas ir audzētas trešās valstīs;
- c) "Lauksaimniecība ES/ārpus ES", ja daļa lauksaimniecības izejvielu ir audzēta Savienībā un daļa – trešā valstī.

Pirmās daļas nolūkos attiecīgā gadījumā vārdu "lauksaimniecība" var aizstāt ar terminu "akvakultūra" un vārdus "ES" un "ārpus ES" var aizstāt vai papildināt ar valsts nosaukumu, vai ar valsts un reģiona nosaukumu, ja visas lauksaimniecības izejvielas, kas ir produkta sastāvā, ir audzētas minētajā valstī un attiecīgā gadījumā – minētajā reģionā.

Saistībā ar norādi par vietu, kurā ir audzētas lauksaimniecības izejvielas, kas ir produkta sastāvā, kā minēts pirmajā un trešajā daļā, var ņemt vērā svara ziņā nelielus sastāvdaļu daudzumus ar noteikumu, ka kopējais vērā ņemto sastāvdaļu daudzums nepārsniedz 5 % (no svara) no lauksaimnieciskās izcelsmes izejvielu kopējā daudzuma.

Vārdi “ES” vai “ārpus ES” nav tādas krāsas, izmēra un stila burtiem, kas ir vairāk pamanāmi nekā produkta nosaukums.

3. Norādes, kas minētas šā panta 1. un 2. punktā un 33. panta 3. punktā, izvieto labi redzamā vietā tā, lai tās būtu viegli pamanāmas, un tās ir skaidri salasāmas un neizdzēšamas.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar kuriem groza šā panta 2. punktu un 33. panta 3. punktu, pievienojot papildu noteikumus par marķēšanu vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas saistīti ar:

a) praktisku kārtību attiecībā uz šā panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā un 33. panta 3. punktā minēto norāžu izmantošanu, noformējumu, saturu un izmēru;

b) kodu piešķiršanu kontroles iestādēm un kontroles institūcijām;

c) lauksaimniecības izejvielu audzēšanas vietas norādēm saskaņā ar šā panta 2. punktu un 33. panta 3. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

33. pants

Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips

1. Lai marķētu, noformētu un reklamētu šai regulai atbilstošus produktus, var izmantot Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu.

Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu var izmantot arī informācijas un izglītības nolūkos saistībā ar paša logotipa esamību un reklāmu, ar noteikumu, ka šāda lietojuma rezultātā patērētājs nevar tikt maldināts attiecībā uz konkrētu produktu bioloģisku ražošanu un ar noteikumu, ka logotips ir attēlots saskaņā ar V pielikumā izklāstītajiem noteikumiem. Šādā gadījumā 32. panta 2. punkta un V pielikuma 1.7. punkta prasības netiek piemērotas.

Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu neizmanto pārstrādātai pārtikai, kas minēta 30. panta 5. punkta b) un c) apakšpunktā, un pārejas produktiem, kas minēti 30. panta 3. punktā.

2. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips ir oficiāls apliecinājums saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 86. un 91. pantu, izņemot gadījumus, kad to lieto saskaņā ar 1. punkta otro daļu.

3. Attiecībā uz produktiem, kas ir importēti no trešām valstīm, Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipa izmantošana nav obligāta. Ja minētais logotips ir šādu produktu marķējumā, tad marķējumā iekļauj arī 32. panta 2. punktā minēto norādi.

4. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips atbilst V pielikumā norādītajam paraugam un minētajā pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.

5. Lai marķētu, noformētu un reklamētu šai regulai atbilstošus produktus, var izmantot nacionālus un privātus logotipus.

6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko attiecībā uz Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu un ar to saistītajiem noteikumiem groza V pielikumu.

V NODAĻA

SERTIFIKĀCIJA

34. pants

Sertifikācijas sistēma

1. Pirms jebkādu produktu tirgū laiž kā “bioloģisko” vai “pārejas” produktu vai pirms pārejas perioda 36. pantā minētie operatori un operatoru grupas, kas ražo, sagatavo, izplata vai uzglabā bioloģiskos vai pārejas produktus, importē šādus produktus no trešās valsts vai eksportē šādus produktus uz trešo valsti, vai laiž šādus produktus tirgū, paziņo par savu darbību tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tā tiek veikta un kurā viņu uzņēmums ir pakļauts kontroles sistēmai.

Ja kompetentās iestādes savus pienākumus ir uzticējušas vairākām kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām vai ir tām deleģējušas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus vai konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, operatori vai operatoru grupas pirmajā daļā minētajā paziņojumā norāda, kura kontroles iestāde vai kontroles institūcija pārbauda, vai to darbības atbilst šai regulai un izsniedz 35. panta 1. punktā minēto sertifikātu.

2. Operatori, kuri fasētus bioloģiskos produktus pārdod tieši galapatērētājam vai lietotājam, tiek atbrīvoti no šā panta 1. punktā minētā paziņošanas pienākuma un no pienākuma, kas nosaka, ka viņu īpašumā ir jābūt 35. panta 2. punktā minētajam sertifikātam, ar noteikumu, ka viņi neražo, negatavo, neuzglabā (izņemot tikai saistībā ar pārdošanas vietu) vai neimportē šādus produktus no trešās valsts, vai nenodod šo darbību veikšanu ar apakšuzņēmuma līgumu citam operatoram.

3. Ja operatori vai operatoru grupas ar apakšuzņēmuma līgumu nodod kādu no savām darbībām trešām personām, gan operatori vai operatoru grupas, gan trešās personas, kam ar apakšuzņēmuma līgumu ir nodotas minētās darbības, izpilda 1. punkta noteikumus, ja vien operators vai operatoru grupa 1. punktā minētajā paziņojumā nav deklarējis, ka tas saglabā atbildību par bioloģisko ražošanu un ka minēto atbildību nav nodevis apakšuzņēmējam. Šādos gadījumos kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija, kontrolējot operatoru vai operatoru grupas, kas ar apakšuzņēmuma līgumu ir nodevušas savas darbības, pārbauda, vai ar apakšuzņēmuma līgumu nodotās darbības atbilst šai regulai.

4. Dalībvalstis var norīkot iestādi vai apstiprināt institūciju, kurai jāsaņem 1. punktā minētie paziņojumi.

5. Operatori, operatoru grupas un apakšuzņēmēji saskaņā ar šo regulu kārtu dokumentāciju par dažādajām darbībām, kuras tie veic.

6. Dalībvalstis uztur atjauninātus sarakstus ar to operatoru un operatoru grupu nosaukumiem un adresēm, kuri ir paziņojuši par savām darbībām saskaņā ar 1. punktu, un atbilstošā veidā, tostarp izmantojot saites uz vienotu tīmekļa vietni, publisko šo datu visaptverošu sarakstu kopā ar informāciju, kas saistīta ar sertifikātiem, kas saskaņā ar 35. panta 1. punktu izsniegti minētajiem operatoriem un operatoru grupām. To darot, dalībvalstis izpilda Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ paredzētās prasības par personas datu aizsardzību.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkuram operatoram vai operatoru grupai, kas atbilst šai regulai un kas, ja tiek iekasēta maksa saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 78. un 80. pantu, maksā samērīgu maksu, lai segtu kontroles izdevumus, ir tiesības būt iekļautiem kontroles sistēmā, un ka tiek publiskotas maksas, kas var tikt ievāktas.

8. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko attiecībā uz prasībām par dokumentu uzskaiti groza II pielikumu.

9. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros paredz sīkāku informāciju un specifikācijas par:

- a) 1. punktā minētās ziņošanas formātu un tehniskajiem līdzekļiem;
- b) 6. punktā minēto sarakstu publiskošanas kārtību; un
- c) 7. punktā minētās maksas publiskošanas procedūras un kārtību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

35. pants

Sertifikāts

1. Kompetentās iestādes vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādes vai kontroles institūcijas izsniedz sertifikātu jebkuram operatoram vai operatoru grupai, kas paziņojuši par savu darbību saskaņā ar 34. panta 1. punktu un atbilst šai regulai. Sertifikātu:

- a) kad vien tas iespējams – izdod elektroniskā formātā;
- b) tajā norāda vismaz operatora vai operatoru grupas identifikāciju, tostarp locekļu sarakstu, to produktu kategoriju, uz ko attiecas sertifikāts, un tā derīguma termiņu;
- c) tajā apliecina, ka paziņotā darbība atbilst šai regulai, un
- d) to izdod saskaņā ar VI pielikumā doto paraugu.

2. Neskarot šā panta 8. punktu un 34. panta 2. punktu, operatori un operatoru grupas netaisnīgi 2. panta 1. punktā minētos produktus kā bioloģiskus vai pārejas produktus, ja vien tie jau nav ieguvuši sertifikātu, kā minēts šā panta 1. punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

3. Šajā pantā minētais sertifikāts ir oficiāls sertifikāts Regulas (ES) 2017/625 86. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

4. Operators un operatoru grupa nav tiesīgi saņemt vairāku kontroles institūciju izdotus sertifikātus saistībā ar vienā un tajā pašā dalībvalstī veiktām darbībām attiecībā uz vienu un to pašu produktu kategoriju, tostarp gadījumos, kad minētais operators un operatoru grupa darbojas dažādos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos.

5. Operatoru grupas locekļi nav tiesīgi saņemt atsevišķu sertifikātu par jebkādam darbībām, uz kurām attiecas tās operatoru grupas sertifikāts, kurā viņi ietilpst.

6. Operatori pārbauda to operatoru sertifikātus, kas ir viņu piegādātāji.

7. Šā panta 1. un 4. punkta nolūkos produktus klasificē saskaņā ar šādām kategorijām:

a) nepārstrādāti augi un augu produkti, tostarp sēklas un citi augu reprodutīvie materiāli;

b) lauksaimniecības dzīvnieki un nepārstrādāti lopkopības produkti;

c) aļģes un nepārstrādāti akvakultūras produkti;

d) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, tostarp akvakultūras produkti, ko izmanto pārtikā;

e) barība;

f) vīns;

g) citi produkti, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā vai neietilpst iepriekšminētajās kategorijās.

8. Dalībvalstis no pienākuma, kas nosaka, ka operatoru īpašumā ir jābūt 2. punktā paredzētajam sertifikātam, var atbrīvot operatorus, kuri tieši galapatērētājam pārdod neiekasētos bioloģiskos produktus, kas nav barība, ar noteikumu, ka minētie operatori neražo, negatavo, neuzglabā (izņemot tikai saistībā ar pārdošanas vietu) vai neimportē šādus produktus no trešās valsts, vai nenodod šo darbību veikšanu ar apakšuzņēmuma līgumu trešām personām, un ar noteikumu, ka:

a) netiek pārdots vairāk par 5 000 kg gadā;

b) gada apgrozījums par šādi pārdotiem neiekasētiem bioloģiskiem produktiem nepārsniedz EUR 20 000; vai

c) iespējamās operatora sertifikācijas izmaksas pārsniedz 2 % no kopējā minētā operatora pārdoto neiekasētu bioloģisku produktu apgrozījuma.

Ja dalībvalsts nolenj pirmajā daļā minētajiem operatoriem piešķirt atbrīvojumu, tā var noteikt stingrākus limitus, nekā noteikts pirmajā daļā.

Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par jebkuru savu lēmumu atbrīvot operatorus, ievērojot pirmo daļu, un par limitiem, līdz kādiem šādi operatori ir atbrīvoti.

9. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza VI pielikumā dotā sertifikāta paraugu.

10. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz sīkāku informāciju un specifikācijas par 1. punktā minētā sertifikāta formu un tehniskos līdzekļus, ar kuriem sertifikātu izdod.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

36. pants

Operatoru grupa

1. Katra operatoru grupa:

a) sastāv tikai no tādiem locekļiem, kas ir lauksaimnieki, vai operatoriem, kuri ražo aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, un kas papildus tam var nodarboties ar pārtikas vai barības pārstrādi, sagatavošanu vai laišanu tirgū;

b) sastāv tikai no locekļiem:

i) kuru sertifikācijas izmaksas ir vairāk nekā 2 % no katra locekļa apgrozījuma vai bioloģiskās ražošanas standarta produkcijas apjoma un kuru bioloģisko ražojumu gada apgrozījums nepārsniedz EUR 25 000 vai kuru bioloģiskās ražošanas standarta produkcijas apjoms nepārsniedz EUR 15 000 gadā; vai

ii) kur katram ir saimniecība līdz:

— pieciem hektāriem,

- 0,5 hektāriem, ja tās ir siltumnīcas, vai
 - 15 hektāriem, tikai tad, ja ir ilggadīgs zālājs;
- c) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai trešā valstī;
- d) ir tiesību subjekts;
- e) sastāv tikai no locekļiem, kuru veiktās ražošanas darbības notiek savstarpēji ģeogrāfiski tuvu;
- f) izveido kopīgu tirdzniecības sistēmu grupas ražotiem produktiem; un
- g) izveido iekšējo kontroļu sistēmu, ko veido dokumentēts kontroles darbību un procedūru kopums, saskaņā ar kuru noteikta persona vai institūcija ir atbildīga par to, ka tiek pārbaudīta katra grupas locekļa atbilstība šai regulai.
2. Kompetentās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas anulē 35. pantā minēto sertifikātu visai grupai, ja nepilnības 1. punktā minētās iekšējo kontroļu sistēmas izveidē vai darbībā, jo īpaši nespēja konstatēt vai novērst operatoru grupas atsevišķu locekļu neatbilstību, ietekmē bioloģisko produktu un pārejas produktu integritāti.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza šā panta 1. un 2. punktu, pievienojot noteikumus vai grozot minētos pievienotos noteikumus, jo īpaši attiecībā uz:
- a) operatoru grupas atsevišķo locekļu pienākumiem;
 - b) kritērijiem grupas locekļu ģeogrāfiskā tuvuma noteikšanai, piemēram kopīgas ražošanas iekārtas vai vietas;
 - c) iekšējo kontroļu sistēmas izveidi un darbību, tostarp veicamo kontroļu tvērumu, saturu un biežumu, un kritērijiem, lai konstatētu iekšējo kontroļu sistēmas izveides vai darbības nepilnības.
4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz īpašus noteikumus par:
- a) operatoru grupas sastāvu un apmēru;
 - b) dokumentu un uzskaites sistēmām, iekšējās izsekojamības sistēmu un operatoru sarakstu;
 - c) informācijas apmaiņu starp operatoru grupu un kompetento iestādi vai iestādēm, kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, un starp dalībvalstīm un Komisiju.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI NODAĻA

OFICIĀLĀS KONTROLES UN CITAS OFICIĀLĀS DARBĪBAS

37. pants

Saikne ar Regulu (ES) 2017/625 un papildu noteikumiem par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kas saistītas ar bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu

Papildus noteikumiem, kas izklāstīti Regulā (ES) 2017/625, ja vien šīs regulas 40. panta 2. punktā nav paredzēts citādi, un papildus šīs regulas 29. pantam, ja vien šīs regulas 41. panta 1. punktā nav paredzēts citādi, šajā nodaļā izklāstītie īpašie noteikumi attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kas visā procesā tiek veiktas visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos, lai pārbaudītu, vai produkti, kas minēti šīs regulas 2. panta 1. punktā, ir ražoti atbilstīgi šai regulai.

38. pants

Papildu noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, kas jāveic kompetentajām iestādēm

1. Oficiālās kontroles, kas ir veiktas saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. pantu, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai, jo īpaši ietver:
- a) pārbaudi, ko veic, lai pārbaudītu, vai operatori katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā piemēro profilaktiskus un piesardzības pasākumus, kā minēts šīs regulas 9. panta 6. punktā un 28. pantā;

- b) ja saimniecība ietver nebioloģiskas vai pārejas ražošanas vienības, ierakstu un tādu pasākumu vai procedūru vai kārtības pārbaudi, kas pastāv, lai nodrošinātu skaidru un faktisku nodalījumu starp bioloģiskām, pārejas un nebioloģiskām ražošanas vienībām, kā arī starp minētajās vienībās ražotiem attiecīgiem produktiem, un starp bioloģiskās, pārejas un nebioloģiskās ražošanas vienībās izmantotām vielām un produktiem; šādas pārbaudes ietver tādu zemes gabalu pārbaudes, attiecībā uz kuriem iepriekšējais periods ar atpakaļejošu spēku bija atzīts par pārejas perioda daļu, un pārbaudes nebioloģiskas ražošanas vienībās;
- c) ja operatori bioloģiskos, pārejas un nebioloģiskos produktus ievāc vienlaicīgi, ja tie tiek sagatavoti vai uzglabāti tajā pašā sagatavošanas vienībā, teritorijā vai telpās, vai tiek piegādāti citiem operatoriem vai uz citām vienībām, tādu ierakstu un pasākumu, procedūru vai kārtības pārbaudi, kas pastāv, lai nodrošinātu, ka darbības tiek veiktas, tās nošķirot telpā vai laikā, ka tiek veikti piemēroti tīrīšanas pasākumi un, attiecīgā gadījumā, pasākumi, lai novērstu produktu aizvietošanu, ka bioloģiskie produkti un pārejas produkti vienmēr tiek identificēti, un ka bioloģiskie, pārejas un nebioloģiskie produkti pirms un pēc sagatavošanas tiek uzglabāti, laikā vai telpā tos nošķirot vienu no otra;
- d) operatoru grupu iekšējās kontroles sistēmas struktūru un darbību pārbaudi;
- e) ja operatori ir atbrīvoti no paziņošanas pienākuma saskaņā ar šīs regulas 34. panta 2. punktu vai no pienākuma, kas nosaka, ka viņu īpašumā ir jābūt sertifikātam, saskaņā ar šīs regulas 35. panta 8. punktu, pārbaudi, vai prasības attiecībā uz minēto atbrīvojumu ir izpildītas, un minēto operatoru pārdoto produktu pārbaudi.

2. Oficiālās kontroles, ko īsteno saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. pantu nolūkā pārbaudīt atbilstību šai regulai, tiek veiktas visā procesā visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos, pamatojoties uz neatbilstības iespējamību, kā definēts šīs regulas 3. panta 57) punktā un kuru nosaka, ņemot vērā – papildus Regulas (ES) 2017/625 9. pantā minētajiem elementiem – jo īpaši šādus elementus:

- a) operatoru un operatoru grupu tips, daudzums un struktūra;
- b) tas, cik ilgi operatori un operatoru grupas bijušas iesaistītas bioloģiskajā ražošanā, sagatavošanā un izplatīšanā;
- c) tādu kontroļu rezultāti, kas veiktas saskaņā ar šo pantu;
- d) laikposms, kurā veiktas darbības;
- e) produktu kategorijas;
- f) produktu tips, daudzums un vērtība un to izmaiņas laika gaitā;
- g) iespējamība, ka var notikt produktu sajaukšanās vai kontaminācija ar neatļautiem produktiem vai vielām;
- h) tas, kā operatori un operatoru grupas piemēro atkāpes un izņēmumus no noteikumiem;
- i) kritiskie punkti attiecībā uz neatbilstību un neatbilstības iespējamību katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā;
- j) ar apakšuzņēmuma līgumiem nodotas darbības.

3. Jebkurā gadījumā visiem operatoriem un operatoru grupām, izņemot 34. panta 2. punktā un 35. panta 8. punktā minētos, vismaz reizi gadā veic atbilstības pārbaudi.

Atbilstības pārbaude ietver fizisku inspicēšanu uz vietas, izņemot gadījumus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) attiecīgo operatoru vai operatoru grupu iepriekšējās pārbaudēs netika atklātas nekādas neatbilstības, kas ietekmētu bioloģisko vai pārejas produktu integritāti vismaz pēdējos trīs gados pēc kārtas; un
- b) attiecīgais operators vai operatoru grupa, pamatojoties uz šā panta 2. punktā un Regulas (ES) 2017/625 9. pantā minētajiem elementiem, ir novērtēti kā tādi, kam ir zema neatbilstības iespējamība.

Šajā gadījumā laikposms starp divām uz vietas veiktas fiziskas inspicēšanas reizēm nepārsniedz 24 mēnešus.

4. Oficiālās kontroles, kas ir veiktas saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. pantu, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai:
 - a) veic saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. panta 4. punktu, nodrošinot, ka operatoru vai operatoru grupu visu oficiālo kontroļu minimālā procentuālā daļa tiek veikta bez iepriekšēja paziņojuma;
 - b) nodrošina, ka bez šā panta 3. punktā minētajām kontrolēm tiek veikta papildu kontroļu minimālā procentuālā daļa;
 - c) veic, noņemot minimālo paraugu skaitu, kas noņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 14. panta h) punktu;
 - d) nodrošina, ka to operatoru minimālais skaits, kuri ir operatoru grupas locekļi, tiek kontrolēti saistībā ar šā panta 3. punktā minēto atbilstības pārbaudi.
 5. Regulas 35. panta 1. punktā minētā sertifikāta izsniegšanu vai atjaunošanu balsta uz atbilstības pārbaudes rezultātiem, kas minēti šā panta 1.–4. punktā.
 6. Rakstisko dokumentu, kas jā sagatavo par katru oficiālo kontroli, kura veikta, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai, saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 13. panta 1. punktu paraksta arī operators vai operatoru grupas, kā apstiprinājumu tam, ka viņi saņēmuši minēto rakstisko dokumentu.
 7. Regulas (ES) 2017/625 13. panta 1. punktu nepiemēro revīzijām un inspekcijām, ko kompetentās iestādes veic saistībā ar uzraudzības darbībām pār kontroles institūcijām, kurām deleģēti konkrēti oficiālās kontroles uzdevumi vai konkrēti uzdevumi, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām.
 8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu:
 - a) ar kuriem šo regulu papildina, nosakot konkrētus kritērijus un nosacījumus tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kuru mērķis ir visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz:
 - i) uzskaites dokumentu pārbaudēm;
 - ii) kontrolēm, ko veic konkrētām operatoru kategorijām;
 - iii) attiecīgā gadījumā laikposmu, kurā ir jāveic šajā regulā paredzētās kontroles, tostarp šā panta 3. punktā minētās fiziskās inspicēšanas uz vietas, un konkrētām telpām vai teritoriju, kur tās veicamas;
 - b) ar kuriem groza šā panta 2. punktu, pievienojot praktiskā pieredzē balstītus papildu elementus vai grozot minētos pievienotos elementus.
 9. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai precizētu:
 - a) to visu operatoru vai operatoru grupu oficiālo kontroļu minimālo procentuālo daļu, kas jāveic bez iepriekšējā paziņojuma, kā minēts 4. punkta a) apakšpunktā;
 - b) 4. punkta b) apakšpunktā minēto papildu kontroļu minimālo procentuālo daļu;
 - c) 4. punkta c) apakšpunktā minēto minimālo paraugu skaitu;
 - d) 4. punkta d) apakšpunktā minēto to operatoru minimālo skaitu, kuri ir operatoru grupas locekļi.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

39. pants

Papildu noteikumi par darbībām, kuras jāveic operatoriem un operatoru grupām

1. Papildus Regulas (ES) 2017/625 15. pantā noteiktajiem pienākumiem operatori un operatoru grupas:
 - a) kārtro dokumentāciju nolūkā apliecināt savu atbilstību šai regulai;
 - b) sniedz visas deklarācijas un citus paziņojumus, kas nepieciešami oficiālajām kontrolēm;
 - c) veic attiecīgus praktiskus pasākumus nolūkā nodrošināt atbilstību šai regulai;
 - d) ar deklarāciju, kas jāparaksta un vajadzības gadījumā jāatjaunina, sniedz:
 - i) bioloģiskās vai pārejas ražošanas vienības un saskaņā ar šo regulu veicamo darbību pilnīgu aprakstu;
 - ii) attiecīgos praktiskos pasākumus, kas jāveic, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai;

iii) apņemšanos:

- rakstiski un bez liekas kavēšanās informēt produktu pircējus un apmainīties ar attiecīgu informāciju ar kompetento iestādi vai attiecīgā gadījumā ar kontroles iestādi vai kontroles institūciju gadījumā, ja aizdomas par neatbilstību ir pamatotas, ja aizdomas par neatbilstību nevar kļiedēt, vai ja ir konstatēta neatbilstība, kas ietekmē produktu integritāti,
- akceptēt kontroles lietas nodošanu kontroles iestādes vai kontroles institūcijas maiņas gadījumā vai, ja bioloģisko ražošanu pārtrauc, to, ka pēdējā kontroles iestāde vai kontroles institūcija saglabā kontroles lietu vismaz piecus gadus,
- nekavējoties informēt kompetento iestādi vai iestādi vai institūciju, kas norīkota saskaņā ar 34. panta 4. punkta noteikumiem gadījumā, ja bioloģisko ražošanu pārtrauc,
- akceptēt informācijas apmaiņu starp minētajām iestādēm vai institūcijām gadījumā, ja apakšuzņēmējus pārbauda dažādas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros paredz sīkāku informāciju un specifikācijas par:

- a) dokumentāciju nolūkā apliecināt atbilstību šai regulai;
- b) deklarācijām un citiem paziņojumiem, kas nepieciešami oficiālajām kontrolēm;
- c) attiecīgajiem praktiskajiem pasākumiem, ar kuriem nodrošina atbilstību šai regulai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

40. pants

Papildu noteikumi par oficiālo kontroļu uzdevumu un uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu

1. Kompetentās iestādes var kontroles iestādēm deleģēt konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus un konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, tikai tad, ja papildus Regulas (ES) 2017/625 III nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) deleģējumā ir ietverts detalizēts apraksts par deleģētajiem oficiālās kontroles uzdevumiem un uzdevumiem, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, tostarp ziņošanas pienākumu un citiem konkrētiem pienākumiem, un par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem kontroles institūcija tos var veikt. Jo īpaši kontroles institūcija iesniedz kompetentajām iestādēm iepriekšējai apstiprināšanai:
 - i) savu riska novērtēšanas procedūru, kurā jo īpaši nosaka pamatu operatoru un operatoru grupu atbilstības pārbaudes intensitātei un biežumam un kura jāizveido, balstoties uz Regulas (ES) 2017/625 9. pantā minētajiem elementiem un šīs regulas 38. pantu, un kura jāievēro operatoru un operatoru grupu oficiālajās kontrolēs;
 - ii) standarta kontroles procedūru, kura ietver to kontroles pasākumu sīku aprakstu, kurus kontroles institūcija apņemas piemērot operatoriem un operatoru grupām, ko tā kontrolē;
 - iii) to pasākumu sarakstu, kuri atbilst 41. panta 4. punktā kas minētajam kopējam katalogam un kurus operatoriem un operatoru grupām piemēro gadījumos, ja ir aizdomas par neatbilstību vai tiek konstatēta neatbilstība;
 - iv) kārtība efektīvai oficiālās kontroles uzdevumu un uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, uzraudzībai, ko veic attiecībā uz operatoriem un operatoru grupām, un kārtība ziņošanai par minētajiem uzdevumiem.

Kontroles institūcija paziņo kompetentajai iestādei par i)–iv) punktā minēto elementu turpmākiem grozījumiem;

- b) minētajām kompetentajām iestādēm ir procedūras un kārtība, lai nodrošinātu kontroles institūciju uzraudzību, tostarp pārbaudītu, vai deleģētie uzdevumi tiek veikti efektīvi, neatkarīgi un objektīvi, jo īpaši attiecībā uz atbilstības pārbaudes intensitāti un biežumu.

Vismaz reizi gadā kompetentās iestādes, ievērojot Regulas (ES) 2017/625 33. panta a) punktu, rīko to kontroles institūciju revīziju, kurām tās ir deleģējušas oficiālās kontroles uzdevumus vai uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām.

2. Atkāpjoties no Regulas (ES) 2017/625 31. panta 3. punkta, kompetentās iestādes var kontroles institūcijai deleģēt lēmumu attiecībā uz uzdevumiem, kas paredzēti minētās regulas 138. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. un 3. punktā.

3. Regulas (ES) 2017/625 29. panta b) punkta iv) apakšpunkta piemērošanas nolūkā standarts, kas ir atbilstīgs saistībā ar jomu, uz kuru attiecas šī regula, konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu un konkrētu uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanai ar mērķi pārbaudīt atbilstību šai regulai ir starptautisko saskaņoto standartu "Atbilstības novērtēšana. Prasības institūcijām, kas sertificē produktus, procesus un pakalpojumus" visjaunākā paziņotā versija, atsauc uz kuru ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Kompetentās iestādes kontroles institūcijām nedeleģē šādus oficiālo kontroļu uzdevumus un uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām:

- a) citu kontroles iestāžu vai kontroles institūciju uzraudzību un revīziju;
- b) tiesības piešķirt atkāpes, izņemot atkāpes tāda augu reprodutīvā materiāla izmantošanai, kas nav iegūts no bioloģiskās ražošanas;
- c) tiesības saņemt paziņojumus par darbībām no operatoriem vai operatoru grupām saskaņā ar šīs regulas 34. panta 1. punktu;
- d) izvērtēšanu par neatbilstības iespējamību šīs regulas noteikumiem, ar kuriem nosaka to, cik bieži jāveic fiziskas pārbaudes bioloģiskiem sūtījumiem pirms to laišanas brīvā apgrozībā Savienībā saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 54. pantu;
- e) šīs regulas 41. panta 4. punktā minētā kopējā pasākumu kataloga izveidi.

5. Kompetentās iestādes oficiālo kontroļu uzdevumus vai uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, nedeleģē fiziskām personām.

6. Kompetentās iestādes nodrošina, ka kompetentās iestādes apkopo un izmanto informāciju, kas saņemta no kontroles institūcijām, ievērojot Regulas (ES) 2017/625 32. pantu, un informāciju par pasākumiem, kurus kontroles institūcijas piemēro konstatētas vai iespējamās neatbilstības gadījumā, ar mērķi uzraudzīt minēto kontroles institūciju darbību.

7. Ja kompetentā iestāde pilnībā vai daļēji atsauc konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu vai konkrētu uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 33. panta b) punktu, tā izlemj, vai sertifikāti, ko attiecīgās kontroles institūcijas izsniegušas pirms minētās daļējās vai pilnīgās atsaukšanas, turpina būt derīgi, un par minēto lēmumu informē attiecīgos operatorus.

8. Neskarot Regulas (ES) 2017/625 33. panta b) punktu, kompetentās iestādes – pirms pilnīgas vai daļējas oficiālās kontroles uzdevumu vai uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanas atsaukšanas – gadījumos, kas minēti attiecīgajā pantā, var šo deleģējumu pilnībā vai daļēji apturēt:

- a) uz laikposmu, kurš nepārsniedz 12 mēnešus, kura laikā kontroles institūcijai jānovērs revīziju un inspekciju laikā konstatētie trūkumi, vai jārisina neatbilstība, par kuru saskaņā ar šīs regulas 43. pantu notikusi informācijas apmaiņa ar citām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kompetentajām iestādēm, kā arī ar Komisiju; vai
- b) uz laikposmu, kurā akreditācija, kas minēta Regulas (ES) 2017/625 29. panta b) punkta iv) apakšpunktā saistībā ar šīs regulas 40. panta 3. punktu, ir apturēta.

Ja oficiālo kontroļu uzdevumu vai uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšana ir apturēta, attiecīgās kontroles institūcijas neizsniedz 35. pantā minētos sertifikātus tām daļām, attiecībā uz kurām deleģēšana ir apturēta. Kompetentās iestādes izlemj, vai sertifikāti, ko attiecīgās kompetentās institūcijas izsniegušas pirms minētās daļējās vai pilnīgās apturēšanas, turpina būt derīgi, un par minēto lēmumu informē attiecīgos operatorus.

Neskarot Regulas (ES) 2017/625 33. pantu, kompetentās iestādes, cik vien drīz iespējams, atceļ oficiālās kontroles uzdevumu vai uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanas apturēšanu, tiklīdz kontroles institūcija ir novērsusi pirmās daļas a) punktā minētos trūkumus vai neatbilstības, vai tiklīdz akreditācijas iestāde ir atcēlusi pirmās daļas b) punktā minēto akreditācijas apturēšanu.

9. Ja kontroles institūciju, kurai kompetentās iestādes ir deleģējušas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus vai konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, ir atzinusi arī Komisija saskaņā ar šīs regulas 46. panta 1. punktu attiecībā uz kontroles darbību veikšanu trešās valstīs un Komisija grasās atsaukt vai ir atsaukusi minētās kontroles institūcijas atzišanu, kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 33. panta a) punktu rīko kontroles institūcijas revīzijas vai inspekcijas par tās darbībām attiecīgajā(-ās) dalībvalstī(-īs).

10. Kontroles institūcijas kompetentajām iestādēm iesniedz:

- a) līdz katra gada 31. janvārim – to operatoru sarakstu, uz kuriem iepriekšējā gada 31. decembrī attiecās to kontroles; un
- b) līdz katra gada 31. martam – informāciju par iepriekšējā gadā veiktajām oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, lai palīdzētu sagatavot bioloģiskās ražošanas un bioloģisko produktu marķēšanas daļu Regulas (ES) 2017/625 113. pantā minētajā ikgadējā ziņojumā.

11. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu, šā panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem pievienojot papildu nosacījumus attiecībā uz oficiālās kontroles uzdevumu un uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu kontroles institūcijām.

41. pants

Papildu noteikumi par darbībām neatbilstības gadījumā

1. Ievērojot 29. pantu, ja kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādei vai kontroles institūcijai ir aizdomas vai tā saņem pamatotu informāciju, tostarp no citām kompetentajām iestādēm vai attiecīgā gadījumā no citām kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, par to, ka operators grasās izmantot vai laist tirgū produktu, kas var neatbilst šai regulai, taču tam ir norādes par bioloģisko ražošanu, vai ja operators informē šādu kompetento iestādi, kontroles iestādi vai kontroles institūciju par aizdomām par neatbilstību saskaņā ar 27. pantu:

- a) tā saskaņā ar Regulu (ES) 2017/625 nekavējoties veic oficiālu izmeklēšanu ar mērķi pārbaudīt atbilstību šai regulai; šāda izmeklēšana jāpabeidz pēc iespējas ātrāk, saprātīgā laikposmā, ņemot vērā produkta derīguma termiņu un lietas sarežģītību;
- b) tā provizoriski aizliedz gan laist tirgū attiecīgos produktus kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus, gan to izmantošanu bioloģiskajā ražošanā, kamēr nav pieejami a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti. Pirms šāda lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija dod iespēju operatoram izteikt komentārus.

2. Gadījumā, ja 1. punkta a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti neliecina par tādu neatbilstību, kas ietekmē bioloģisko vai pārejas produktu integritāti, operators drīkst attiecīgos produktus izmantot vai laist tos tirgū kā bioloģiskus vai pārejas produktus.

3. Dalībvalstis veic jebkādas pasākumus un paredz jebkādas sankcijas, kas vajadzīgas, lai novērstu šīs regulas IV nodaļā minēto norāžu negodīgu izmantošanu.

4. Kompetentās iestādes nodrošina kopēju pasākumu katalogu par gadījumiem, kuros ir aizdomas par neatbilstību un ir konstatēta neatbilstība, kurš jāpiemēro to teritorijā, tostarp kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuru mērķis ir precizēt vienotu kārtību attiecībā uz gadījumiem, kuros kompetentajām iestādēm ir jāveic pasākumi saistībā ar aizdomām par neatbilstību vai konstatētu neatbilstību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

42. pants

Papildu noteikumi par pasākumiem neatbilstības gadījumā

1. Tādas neatbilstības gadījumā, kas kādā no ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmiem ietekmē bioloģisko vai pārejas produktu integritāti, piemēram, neatļautu produktu, vielu vai paņēmieni izmantošanas dēļ vai sajaukšanās ar nebioloģiskiem produktiem dēļ, kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā kontroles iestādes un kontroles institūcijas nodrošina, ka papildus pasākumiem, kas veicami saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 138. pantu, visas attiecīgās produktu partijas vai sērijas marķējumā un reklāmā netiek iekļauta norāde uz bioloģisko ražošanu.

2. Nopietnas vai atkārtotas, vai ilgstošas neatbilstības gadījumā kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā kontroles iestādes un kontroles institūcijas nodrošina, ka papildus pasākumiem, kas noteikti 1. punktā, un jebkādiem atbilstīgiem pasākumiem, kas veikti jo īpaši saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 138. pantu, attiecīgajiem operatoriem vai operatoru grupām uz noteiktu laiku ir aizliegts tirgot produktus, kam ir norāde uz bioloģisko ražošanu, un ka to 35. pantā minētais sertifikāts attiecīgā gadījumā tiek apturēts vai atsaukts.

43. pants

Papildu noteikumi par informācijas apmaiņu

1. Papildus Regulas (ES) 2017/625 105. panta 1. punktā un 106. panta 1. punktā noteiktajiem pienākumiem kompetentās iestādes nekavējoties dalās informācijā ar citām kompetentajām iestādēm, kā arī ar Komisiju par jebkurām aizdomām par tādu neatbilstību, kas ietekmē bioloģisko vai pārejas produktu integritāti.

Kompetentās iestādes dalās minētajā informācijā ar citām kompetentajām iestādēm un Komisiju, izmantojot datoru sistēmu, kas ļauj apmainīties ar dokumentiem un informāciju, kuru darījusi pieejamu Komisija.

2. Ja pastāv aizdomas par neatbilstību vai tiek konstatēta neatbilstība attiecībā uz produktiem, kas ir citu kontroles iestāžu vai kontroles institūciju kontrolē, kontroles iestādes un kontroles institūcijas nekavējoties informē minētās citas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas.

3. Kontroles iestādes un kontroles institūcijas apmainās ar citu attiecīgu informāciju ar citām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

4. Pēc tāda pieprasījuma saņemšanas, kas ir pamatots ar nepieciešamību garantēt, ka produkts ražots saskaņā ar šo regulu, kontroles iestādes un kontroles institūcijas apmainās ar informāciju par veikto kontroļu rezultātiem ar citām kompetentajām iestādēm, kā arī ar Komisiju.

5. Kompetentās iestādes apmainās ar informāciju par kontroles institūciju uzraudzību ar valsts akreditācijas iestādēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾ 2. panta 11) punktā.

6. Kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus un izveido dokumentētas procedūras, kuru mērķis ir nodrošināt, ka informācija par kontroļu rezultātiem tiek paziņota maksājumu aģentūrai saskaņā ar tās vajadzībām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽²⁾ 58. panta nolūkā un to tiesību aktu nolūkā, kas pieņemti, balstoties uz minēto pantu.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem precizē informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kuras ir atbildīgas par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām saskaņā ar šo pantu, attiecīgos minētās informācijas saņēmējus un procedūras, saskaņā ar kurām šī informācija jāsniedz, tostarp 1. punktā minētās datoru sistēmas funkcijas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VII NODAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

44. pants

Bioloģisko produktu eksports

1. Produktu var eksportēt no Savienības kā bioloģisku produktu un uz tā var izvietot Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, ar noteikumu, ka minētais produkts atbilst noteikumiem par bioloģisko ražošanu saskaņā ar šo regulu.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 54. pantu, ar ko papildina šo regulu attiecībā uz dokumentiem, kuri paredzēti trešo valstu muitas iestādēm, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko produktu eksporta sertifikātu izdošanu elektroniskā formātā, kad vien tas iespējams, un apliecināšanu, ka eksportētie bioloģiskie produkti atbilst šai regulai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

45. pants

Bioloģisko produktu un pārejas produktu imports

1. Produktu var importēt no trešās valsts, lai to laistu Savienības tirgū kā bioloģisku produktu vai kā pārejas produktu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi trīs nosacījumi:

a) produkts ir produkts, kā minēts 2. panta 1. punktā;

b) piemērojams viens no turpmāk aprakstītajiem gadījumiem:

i) produkts atbilst šīs regulas II, III un IV nodaļas prasībām, un visus operatorus un operatoru grupas, kas minēti 36. pantā, tostarp eksportētājus attiecīgajā trešā valstī, kontrolē kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kuras atzītas saskaņā ar 46. pantu, un minētās iestādes vai institūcijas visiem šādiem operatoriem, operatoru grupām un eksportētājiem ir izsniegušas sertifikātu, kas apliecina, ka tie atbilst šai regulai;

ii) gadījumos, ja produkts ir no trešās valsts, kura ir atzīta saskaņā ar 47. pantu, minētais produkts atbilst attiecīgajā tirdzniecības nolīgumā paredzētajiem nosacījumiem; vai

iii) gadījumos, ja produkts ir no trešās valsts, kura ir atzīta saskaņā ar 48. pantu, minētais produkts atbilst līdzvērtīgiem ražošanas un kontroles noteikumiem minētajā trešā valstī, un ir importēts ar inspekcijas sertifikātu, kas apliecina šo atbilstību un ko izdevušas minētās trešās valsts kompetentās iestādes, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas; un

c) operatori trešās valstīs spēj jebkurā laikā sniegt importētājiem un valsts iestādēm Savienībā un minētajās trešās valstīs informāciju, kas ļauj identificēt operatorus, kuri ir to piegādātāji, un minēto piegādātāju kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, ar mērķi nodrošināt attiecīgā bioloģiskā produkta vai pārejas produkta izsekojamību. Minēto informāciju dara pieejamu arī importētāju kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām.

2. Komisija saskaņā ar 24. panta 9. punktā izklāstīto procedūru var piešķirt īpašas atļaujas izmantot produktus un vielas trešās valstīs un Savienības tālākajos reģionos, ņemot vērā atšķirības ekoloģiskajā līdzsvarā attiecībā uz augu vai dzīvnieku produktu ražošanu, konkrētus klimatiskos apstākļus, tradīcijas un vietējos apstākļus minētajās teritorijās. Šādas īpašas atļaujas var piešķirt uz diviem gadiem ar iespēju šo termiņu atjaunot, un uz tām attiecas II nodaļā paredzētie principi un 24. panta 3. un 6. punktā izklāstītie kritēriji.

3. Saskaņā ar 22. pantu paredzot kritērijus, lai noteiktu, vai situācija kvalificējas kā katastrofas apstākļi, un paredzot konkrētus noteikumus par rīcību šādos apstākļos, Komisija ņem vērā atšķirības ekoloģiskajā līdzsvarā, klimatiskos un vietējos apstākļus trešās valstīs un Savienības tālākajos reģionos.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai paredzētu konkrētus noteikumus par 1. punkta b) apakšpunktā minēto sertifikātu saturu, procedūru, kas jāievēro to izdošanā, to pārbaudi un tehniskajiem līdzekļiem, ar kuriem sertifikāts tiek izdots, jo īpaši attiecībā uz kompetento iestāžu, kontroles iestāžu un kontroles institūciju lomu, nodrošinot to importēto produktu izsekojamību un atbilstību, kurus paredzēts laist Savienības tirgū kā bioloģiskos produktus vai kā pārejas produktus, kā minēts 1. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Atbilstību nosacījumiem un pasākumiem 1. punktā minēto bioloģisko produktu un pārejas produktu importēšanai Savienībā pārbauda robežkontroles punktos saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 47. panta 1. punktu. Minētās regulas 49. panta 2. punktā minēto fizisko kontrolpārbaudžu biežums ir atkarīgs no neievērošanas iespējamības, kā definēts šīs regulas 3. panta 57) punktā.

46. pants

Kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšana

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai atzītu kontroles iestādes un kontroles institūcijas, kas ir kompetentas veikt kontroles un izdot bioloģiskās ražošanas sertifikātus trešās valstīs, lai atsauktu šādu kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanu, un lai izveidotu atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Kontroles iestādes vai kontroles institūcijas tiek atzītas saskaņā ar šā panta 1. punktu, 35. panta 7. punktā uzskaitīto produktu kategoriju importa kontroles veikšanai, ja tās atbilst šādiem kritērijiem:

- a) tās ir likumīgi izveidotas vienā dalībvalstī vai trešā valstī;
- b) tām ir spējas veikt kontroles, lai nodrošinātu, ka bioloģiskie produkti un pārejas produkti, ko paredzēts importēt Savienībā, atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 45. panta 1. punkta a) apakšpunktā, b) apakšpunkta i) punktā un c) apakšpunktā un šajā pantā;
- c) tās nodrošina pietiekamas objektivitātes un taisnīguma garantijas un nav iesaistītas nekādā interešu konfliktā attiecībā uz savu kontroles uzdevumu īstenošanu;
- d) kas attiecas uz kontroles institūcijām, tās tiek akreditētas saskaņā ar attiecīgo saskaņoto standartu "Atbilstības novērtēšana. Prasības institūcijām, kas sertificē produktus, procesus un pakalpojumus", atsauce uz kuru ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
- e) tām ir zināšanas, aprīkojums un infrastruktūra, kas vajadzīgi kontroles uzdevumu veikšanai, un pietiekams daudzums personāla ar piemērotu kvalifikāciju un pieredzi; un
- f) tās atbilst jebkādiem papildu kritērijiem, ko var paredzēt deleģētā aktā, ko pieņem, ievērojot 7. punktu.

3. Šā panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto akreditāciju var piešķirt tikai:

- a) valsts akreditācijas iestāde Savienībā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008; vai
- b) akreditācijas iestāde ārpus Savienības, kas parakstījusi daudzpusēju atzīšanas vienošanos Starptautiskā akreditācijas foruma paspārnē.

4. Kontroles iestādes un kontroles institūcijas iesniedz Komisijai atzīšanas pieprasījumu. Šāds pieprasījums sastāv no tehniskas dokumentācijas, kurā ietilpst visa informācija, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti 2. punktā izklāstītie kritēriji.

Kontroles iestādes iesniedz kompetentās iestādes izdotu jaunāko novērtējuma ziņojumu un kontroles institūcijas iesniedz akreditācijas iestādes izdotu akreditācijas sertifikātu. Attiecīgā gadījumā kontroles iestādes vai kontroles institūcijas iesniedz arī jaunākos ziņojumus par to darbības regulāru novērtēšanu uz vietas, uzraudzību un atkārtotu daudzgadu novērtēšanu.

5. Pamatojoties uz 4. punktā minēto informāciju un jebkādu citu attiecīgu informāciju, kas saistīta ar kontroles iestādi vai kontroles institūciju, Komisija nodrošina atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot to veikumu un atzīšanu. Lai īstenotu minēto uzraudzību, Komisija var pieprasīt papildu informāciju no akreditācijas iestādēm vai attiecīgā gadījumā no kompetentajām iestādēm.

6. Šā panta 5. punktā minēto uzraudzības veidu nosaka, pamatojoties uz izvērtējumu par neatbilstības iespējamību, jo īpaši ņemot vērā kontroles iestādes vai kontroles institūcijas darbību, tās kontrolēto produktu un operatoru veidu un izmaiņas ražošanas noteikumos un kontroles pasākumos.

Šā panta 1. punktā minētā kontroles iestāžu vai kontroles institūciju atzīšana jo īpaši saskaņā ar minētajā punktā minēto procedūru tiek nekavējoties atsaukta, ja tiek konstatēti smagi vai atkārtoti pārkāpumi attiecībā uz sertifikāciju vai kontrolēm un darbībām, kas noteiktas saskaņā ar 8. punktu, un ja attiecīgā kontroles iestāde vai kontroles institūcija pēc Komisijas lūguma neveic atbilstošus un savlaicīgus korigējošus pasākumus termiņā, kuru noteikusi Komisija. Šādu termiņu nosaka saskaņā ar problēmas nopietnību un parasti tas nav īsāks par 30 dienām.

7. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētus aktus:

- a) ar kuriem groza šā panta 2. punktu, tajā iekļautajiem kritērijiem pievienojot papildu kritērijus šā panta 1. punktā minētajai kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanai un šādas atzīšanas atsaukšanai, vai grozot minētos papildu kritērijus;
- b) ar kuriem papildina šo regulu attiecībā uz:
 - i) to kontroles iestāžu un kontroles institūciju uzraudzības īstenošanu, kuras Komisija ir atzinusi saskaņā ar 1. punktu, tostarp izmantojot pārbaudes uz vietas; un
 - ii) kontrolēm un citām darbībām, kas jāveic minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

8. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pasākumi, kas jāveic gadījumos, kad ir aizdomas par neatbilstību vai ir konstatēta neatbilstība, jo īpaši tajos gadījumos, kad tiek ietekmēta to bioloģisko vai pārejas produktu integritāte, kuri importēti saskaņā ar šajā pantā paredzēto atzīšanu. Šādi pasākumi jo īpaši var būt bioloģisko vai pārejas produktu integritātes pārbaude pirms produktu laišanas tirgū Savienībā un attiecīgā gadījumā atļaujas laist šādus produktus tirgū Savienībā kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus apturēšana.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Pienācīgi pamatotos, neatliekamos, steidzamos gadījumos, kas saistīti ar negodīgu praksi vai tādu praksi, kas nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas principiem un noteikumiem, patērētāju uzticības saglabāšanu vai godīgas konkurences nodrošināšanu starp operatoriem, Komisija saskaņā ar 55. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus nolūkā veikt šā panta 8. punktā minētos pasākumus vai lemt par atzīšanas atsaukšanu šā panta 1. punktā minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

47. pants

Līdzvērtība saskaņā ar tirdzniecības nolīgumu

Atzīta trešā valsts, kā minēts 45. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, ir trešā valsts, kuru Savienība saskaņā ar tirdzniecības nolīgumu ir atzinusi par tādu, kuras ražošanas sistēma atbilst tiem pašiem mērķiem un principiem, jo tiek piemēroti noteikumi, kas nodrošina tādu pašu atbilstības apliecināšanas pakāpi kā Savienības noteikumi.

48. pants

Līdzvērtība saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007

1. Atzīta trešā valsts, kā minēts 45. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā, ir trešā valsts, kura saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu ir atzīta līdzvērtības nolūkos, tostarp tās valstis, kas ir atzītas saskaņā ar šīs regulas 58. pantā paredzēto pārejas pasākumu.

Minētās atzīšanas termiņš beidzas 2025. gada 31. decembrī.

2. Pamatojoties uz gada ziņojumiem, kuri 1. punktā minētajām trešām valstīm katru gadu līdz 31. martam jānosūta Komisijai, par to noteikto kontroles pasākumu īstenošanu un izpildi un ņemot vērā jebkādu citu saņemtu informāciju, Komisija nodrošina atzīto trešo valstu pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot šo valstu atzīšanu. Šajā nolūkā Komisija var lūgt dalībvalstu palīdzību. Uzraudzības veidu nosaka, pamatojoties uz neatbilstības iespējamības novērtējumu, jo īpaši ņemot vērā apjomu, kādā eksports no attiecīgās trešās valsts uz Savienību tiek veikts, kompetentās iestādes veikto monitoringa un uzraudzības darbību rezultātus un iepriekšējo kontroļu rezultātus. Komisija regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par pārskatīšanas rezultātiem.

3. Komisija ar īstenošanas aktu izveido 1. punktā minēto trešo valstu sarakstu un ar īstenošanas aktiem var grozīt minēto sarakstu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētus aktus, ar ko papildina šo regulu attiecībā uz informāciju, kas saskaņā ar šā panta 3. punktu sarakstā iekļautajām trešām valstīm jānosūta un kas vajadzīga, lai Komisija uzraudzītu to atzīšanu, kā arī lai Komisija veiktu minēto uzraudzību, tostarp pārbaudes uz vietas.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pasākumi gadījumos, kad ir aizdomas par neatbilstību vai ir konstatēta neatbilstība, jo īpaši tajos gadījumos, kad tiek ietekmēta to bioloģisko vai pārejas produktu integritāte, kuri importēti no šajā pantā minētajām trešām valstīm. Šādi pasākumi jo īpaši var būt bioloģisko vai pārejas produktu integritātes pārbaude pirms produktu laišanas tirgū Savienībā un attiecīgā gadījumā atļaujas laist šādus produktus tirgū Savienībā kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus apturēšana.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

49. pants

Komisijas ziņojums par 47. un 48. panta piemērošanu

Līdz 2021. gada 31. decembrim Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par stāvokli saistībā ar 47. un 48. panta piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz trešo valstu atzīšanu līdzvērtības nolūkā.

VIII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Bioloģisko produktu un pārejas produktu brīva aprīte

50. pants

Bioloģisko produktu un pārejas produktu tirdzniecības neaizliegšana un neierobežošana

Kompetentās iestādes, kontroles iestādes un kontroles institūcijas ar produktu ražošanu, marķēšanu vai noformēšanu saistītu iemeslu dēļ neaizliedz vai neierobežo tādu bioloģisko produktu vai pārejas produktu tirdzniecību, kurus kontrolē cita kompetentā iestāde, kontroles iestāde vai kontroles institūcija, kas atrodas citā dalībvalstī, ja minētie produkti atbilst šai regulai. Jo īpaši veic tikai tādas oficiālas kontroles un citas oficiālas darbības, kas ir paredzētas Regulā (ES) 2017/625, un iekasē maksas tikai par tādām oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras paredzētas minētās regulas VI nodaļā.

2. IEDAĻA

Informācija, ziņošana un saistītās atkāpes

51. pants

Informācija par bioloģiskās ražošanas nozari un tirdzniecību

1. Katru gadu dalībvalstis nosūta Komisijai informāciju, kas vajadzīga šīs regulas īstenošanai un tās piemērošanas uzraudzībai. Šāda informācija pēc iespējas ir balstīta uz vispāratzītiem datu avotiem. Komisija ņem vērā datu vajadzības un potenciālo datu avotu sinerģiju, jo īpaši attiecīgā gadījumā to izmantošanu statistikas nolūkā.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz sistēmu, kas jāizmanto 1. punktā minētās informācijas nosūtīšanai, nosūtāmās informācijas saturu un informācijas nosūtīšanas termiņu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

52. pants

Informācija par kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un kontroles institūcijām

1. Dalībvalstis uztur regulāri atjauninātu sarakstu, kurā norāda:

- a) kompetento iestāžu nosaukumus un adreses; un
- b) kontroles iestāžu un kontroles institūciju nosaukumus, adreses un kodu numurus.

Dalībvalstis minētos sarakstus un jebkādas to izmaiņas nosūta Komisijai un tos publisko, izņemot gadījumus, ja šāda nosūtīšana un publicēšana jau ir notikusi saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 4. panta 4. punktu,

2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto informāciju, Komisija atjauninātu 1. punkta b) apakšpunktā minēto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu regulāri publicē internetā.

53. pants

Atkāpes, atļaujas un ziņojums

1. Atkāpes no bioloģiskā augu reproduktīvā materiāla un bioloģiski audzētu dzīvnieku izmantošanas, kas paredzētas II pielikuma I daļas 1.8.5. punktā un II pielikuma II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktā, izņemot II pielikuma II daļas 1.3.4.4.2. punktu, beidzas 2035. gada 31. decembrī.

2. No 2028. gada 1. janvāra, pamatojoties uz secinājumiem par bioloģiskā augu reproduktīvā materiāla un dzīvnieku pieejamību, kas izklāstīti šā panta 7. punktā paredzētajā ziņojumā, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar ko groza šo regulu un:

a) izbeidz II pielikuma I daļas 1.8.5. punktā un II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktā minētās atkāpes, izņemot II pielikuma II daļas 1.3.4.4.2. punktu, agrāk nekā 2035. gada 31. decembrī vai pagarina tās ilgāk par minēto datumu, vai;

b) izbeidz atkāpi, kas minēta II pielikuma II daļas 1.3.4.4.2. punktā.

3. No 2026. gada 1. janvāra Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar kuriem groza 26. panta 2. punkta b) apakšpunktu, lai paplašinātu 26. panta 2. punktā minētās informācijas sistēmas tvērumu, ietverot jaunvistas, un II pielikuma II daļas 1.3.4.3. punktu, lai atkāpes attiecībā uz jaunvīstām balstītu uz datiem, kas savākti saskaņā ar šo sistēmu.

4. No 2025. gada 1. janvāra Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, pamatojoties uz informāciju, kas attiecas uz bioloģiskās olbaltumvielas saturošās barības mājputniem un cūkām pieejamību un kuru dalībvalstis ir darījušas pieejamu saskaņā ar šā panta 6. punktu vai iekļāvušas ziņojumā, kas minēts šā panta 7. punktā, – ar ko II pielikuma II daļas 1.9.3.1. punkta c) apakšpunktā un 1.9.4.2. punkta c) apakšpunktā minētās atļaujas mājputnu un cūku ēdināšanai izmantot nebioloģiskās olbaltumvielas saturošu barību izbeidz agrāk nekā 2025. gada 31. decembrī, vai pagarina ilgāk par minēto datumu.

5. Pagarinot 2., 3. un 4. punktā minētās atkāpes vai atļaujas, Komisija to dara tikai tik ilgi, kamēr tai ir informācija – jo īpaši tā, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 6. punktu –, kas apstiprina attiecīgā augu reproduktīvā materiāla, dzīvnieku vai barības nepieejamību Savienības tirgū.

6. Katru gadu līdz 30. jūnijam dalībvalstis dara Komisijai un pārējām dalībvalstīm pieejamu:

a) informāciju, kas sniegta datubāzē, kas minēta 26. panta 1. punktā, un sistēmās, kas minētas 26. panta 2. punktā, un, attiecīgā gadījumā, sistēmās, kas minētas 26. panta 3. punktā;

b) informāciju par atkāpēm, kuras piešķirtas saskaņā ar II pielikuma I daļas 1.8.5. punktu un II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktu; un

c) informāciju par bioloģiskās olbaltumvielas saturošās barības mājputniem un cūkām pieejamību Savienības tirgū, un par atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar II pielikuma II daļas 1.9.3.1. punkta c) apakšpunktu un 1.9.4.2. punkta c) apakšpunktu.

7. Līdz 2025. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par pieejamību Savienības tirgū un, attiecīgā gadījumā, par iemesliem ierobežotai pieejamībai attiecībā uz:

a) bioloģisko augu reproduktīvo materiālu;

b) bioloģiski audzētiem dzīvniekiem, uz kuriem attiecas II pielikuma II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktā minētās atkāpes;

c) bioloģiskās olbaltumvielas saturošu barību, kas paredzēta mājputnu un cūku ēdināšanai, uz ko attiecas atļaujas, kas minētas II pielikuma II daļas 1.9.3.1. punkta c) apakšpunktā un 1.9.4.2. punkta c) apakšpunktā.

Izstrādājot minēto ziņojumu, Komisija ņem vērā jo īpaši datus, kas savākti saskaņā ar 26. pantu, un informāciju, kas saistīta ar atkāpēm un atļaujām, kuras minētas šā panta 6. punktā.

IX NODAĻA

PROCEDŪRAS, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Procedūras noteikumi

54. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas minēti 2. panta 6. punktā, 9. panta 11. punktā, 10. panta 5. punktā, 12. panta 2. punktā, 13. panta 3. punktā, 14. panta 2. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. panta 2. punktā, 17. panta 2. punktā, 18. panta 2. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 1. punktā, 22. panta 1. punktā, 23. panta 2. punktā, 24. panta 6. punktā, 30. panta 7. punktā, 32. panta 4. punktā, 33. panta 6. punktā, 34. panta 8. punktā, 35. panta 9. punktā, 36. panta 3. punktā, 38. panta 8. punktā, 40. panta 11. punktā, 44. panta 2. punktā, 46. panta 7. punktā, 48. panta 4. punktā, 53. panta 2., 3. un 4. punktā, 57. panta 3. punktā un 58. panta 2. punktā, Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2021. gada 1. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 2. panta 6. punktā, 9. panta 11. punktā, 10. panta 5. punktā, 12. panta 2. punktā, 13. panta 3. punktā, 14. panta 2. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. panta 2. punktā, 17. panta 2. punktā, 18. panta 2. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 1. punktā, 22. panta 1. punktā, 23. panta 2. punktā, 24. panta 6. punktā, 30. panta 7. punktā, 32. panta 4. punktā, 33. panta 6. punktā, 34. panta 8. punktā, 35. panta 9. punktā, 36. panta 3. punktā, 38. panta 8. punktā, 40. panta 11. punktā, 44. panta 2. punktā, 46. panta 7. punktā, 48. panta 4. punktā, 53. panta 2., 3. un 4. punktā, 57. panta 3. punktā un 58. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 2. panta 6. punktu, 9. panta 11. punktu, 10. panta 5. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 3. punktu, 14. panta 2. punktu, 15. panta 2. punktu, 16. panta 2. punktu, 17. panta 2. punktu, 18. panta 2. punktu, 19. panta 2. punktu, 21. panta 1. punktu, 22. panta 1. punktu, 23. panta 2. punktu, 24. panta 6. punktu, 30. panta 7. punktu, 32. panta 4. punktu, 33. panta 6. punktu, 34. panta 8. punktu, 35. panta 9. punktu, 36. panta 3. punktu, 38. panta 8. punktu, 40. panta 11. punktu, 44. panta 2. punktu, 46. panta 7. punktu, 48. panta 4. punktu, 53. panta 2., 3. un 4. punktu, 57. panta 3. punktu un 58. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

55. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja ar nosaukumu "Bioloģiskās ražošanas komiteja". Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu, ko lasa kopā ar tās 5. pantu.

4. Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

2. IEDAĻA

Atcelšana un pārejas un nobeiguma noteikumi

56. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 834/2007 atceļ.

Tomēr minēto regulu turpina piemērot, lai pabeigtu izskatīt vēl neizskatītus trešo valstu pieteikumus, kā paredzēts šīs regulas 58. pantā.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

57. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kuras atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu

1. Atzīšana, kas kontroles iestādēm un kontroles institūcijām piešķirta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu, zaudē spēku vēlākais 2023. gada 31. decembrī.
 2. Komisija ar īstenošanas aktu izveido saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu un ar īstenošanas aktiem var grozīt minēto sarakstu.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu attiecībā uz informāciju, kas šā panta 2. punktā minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām jānosūta un kas ir vajadzīga, lai Komisija uzraudzītu to atzīšanu, kā arī lai Komisija veiktu minēto uzraudzību, tostarp pārbaudi uz vietas.

58. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz trešo valstu pieteikumiem, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu

1. Komisija pabeidz izskatīt trešo valstu pieteikumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu un 2018. gada 17. jūnijā vēl nav izskatīti. Šādu pieteikumu izskatīšanai piemēro minēto regulu.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu, nosakot procedūras noteikumus, kas vajadzīgi, lai izskatītu šā panta 1. punktā minētos pieteikumus, tostarp par informāciju, ko iesniedz trešās valstis.

59. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz kontroles iestāžu un kontroles institūciju pirmo atzīšanu

Atkāpjoties no 61. panta otrajā daļā minētās piemērošanas dienas, 46. pantu piemēro no 2018. gada 17. jūnija, ciktāl tas nepieciešams, lai kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšana varētu notikt laikus.

60. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz to bioloģisko produktu krājumiem, kuri saražoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007

Produktus, kuri saražoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 pirms 2021. gada 1. janvāra, pēc minētā datuma var laist tirgū, līdz ir beigušies to krājumi.

61. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA

I PIELIKUMS

CITI 2. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTIE PRODUKTI

- Raugs, ko izmanto pārtikā vai barībā,
 - mate, cukurkukurūza, vīnogulāju lapas, palmu serdes, apiņu dzinumi un citas līdzīgas ēdamas augu daļas un no tām ražoti produkti,
 - jūras sāls un citi sāļi pārtikas un barības vajadzībām,
 - zīdtārpu kokoni, kas derīgi spolēšanai,
 - dabīgie sveķi,
 - bišu vasks,
 - ēteriskās eļļas,
 - dabīgā korķa aizbāžņi, kas nav aglomerēti un nesatur nekādas saistvielas,
 - kokvilna, kas nav kārsta vai ķemmēta,
 - vilna, kas nav kārsta vai ķemmēta,
 - jēlādas un neapstrādātas ādas,
 - uz augu bāzes izgatavoti tradicionāli augu izcelsmes preparāti.
-

II PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI RAŽOŠANAS NOTEIKUMI, KAS MINĒTI III NODAĻĀ

I daļa. Ražošanas noteikumi augkopībā

Papildus 9.–12. pantā paredzētajiem ražošanas noteikumiem bioloģiskajā augkopībā piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības
- 1.1. Bioloģiskus kultūraugus, izņemot tos, kurus dabiski audzē ūdenī, audzē saistībā ar augsnes apakškārtu un pamatiezi dzīvā augsnē vai dzīvā augsnē, kas sajaukta vai mēslota ar vielām un produktiem, kuri atļauti bioloģiskajā ražošanā.
- 1.2. Ir aizliegts izmantot hidroponisko ražošanu, kas ir metode tādu augu audzēšanai, kuri dabiskos apstākļos neaug ūdenī, to saknes ievietojot vienīgi barības vielu šķīdumā vai inertā vidē, kam pievienots barības vielu šķīdums.
- 1.3. Atkāpjoties no 1.1. punkta, ir atļauta dīgstu ražošana, mitrinot sēklas, un cigoriņu galviņu iegūšana, tostarp iemērcot tīrā ūdenī.
- 1.4. Atkāpjoties no 1.1. punkta, ir atļauta šāda prakse:
 - a) augu audzēšana podiņos tādu dekoratīvo augu un garšaugu ražošanai, kurus paredzēts galapatērētājam pārdot kopā ar podiņu;
 - b) sējeņu vai stādāmo materiālu audzēšana konteineros turpmākai pārstādīšanai.
- 1.5. Atkāpjoties no 1.1. punkta, kultūraugu audzēšana norobežotās dobēs ir atļauta vienīgi platībās, kas Somijā, Zviedrijā un Dānijā pirms 2017. gada 28. jūnija bija sertificētas kā bioloģiskas minētās prakses nolūkos. Minēto platību paplašināšana nav atļauta.

Minētā atkāpe zaudē spēku 2030. gada 31. decembrī.

Līdz 2025. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par norobežoto dobjū izmantošanu bioloģiskajā lauksaimniecībā. Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā var pievienot legīslatīva akta priekšlikumu par norobežotu dobjū izmantošanu bioloģiskajā lauksaimniecībā.

- 1.6. Visi izmantotie augkopības paņēmieni novērš vai līdz minimumam samazina jebkādu vides piesārņošanu.
- 1.7. Pāreja
 - 1.7.1. Lai augus un augu produktus uzskatītu par bioloģiskiem produktiem, šajā regulā paredzētos ražošanas noteikumus attiecībā uz zemes gabaliem pārejas periodā jāpiemēro vismaz divus gadus pirms sēšanas vai – attiecībā uz zālājiem vai daudzgadīgiem lopbarības augiem – vismaz divus gadus pirms to izmantošanas par bioloģisku barību, vai – attiecībā uz daudzgadīgiem kultūraugiem, kas nav lopbarības augi, – vismaz trīs gadus pirms pirmās bioloģisko produktu ražas.
 - 1.7.2. Ja zeme vai viens vai vairāki zemes gabali ir kontaminēti ar līdzekļiem vai vielām, kurus nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par pārejas perioda pagarināšanu attiecīgajai zemei vai zemes gabaliem ilgāk par 1.7.1. punktā noteikto termiņu.
 - 1.7.3. Ja ir veikta apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, kompetentā iestāde nosaka jaunu pārejas periodu saskaņā ar 1.7.1. punktu.

Minēto periodu var saīsināt šādos divos gadījumos:

- a) apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, ir veikta kā daļa no obligāta kaitīgo organismu vai nezāļu, tostarp karantīnas organismu vai invazīvu sugu, ierobežošanas pasākuma, ko noteikusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde;
- b) apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, ir veikta kā daļa no zinātniskiem testiem, ko apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

- 1.7.4. Gadījumos, kas minēti 1.7.2. un 1.7.3. punktā, pārejas perioda ilgumu nosaka, ņemot vērā šādas prasības:
- a) konkrētā līdzekļa vai vielas sadalīšanās procesam ir jānodrošina tas, ka pārejas perioda beigās atlieku daudzums augsnē un – daudzgadīgu kultūraugu gadījumā – augos ir nenozīmīgs;
 - b) ražu pēc apstrādes nedrīkst laist tirgū kā bioloģiskus vai pārejas produktus.
- 1.7.4.1. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem lēmumiem, kurus tās pieņemušas un ar kuriem nosaka obligātus pasākumus attiecībā uz apstrādi ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.
- 1.7.4.2. Ja ir veikta apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, 1.7.5. punkta b) apakšpunktu nepiemēro.
- 1.7.5. Attiecībā uz zemi, ko izmanto bioloģiskajā lopkopībā:
- a) pārejas noteikumus piemēro visai ražošanas vienības platībai, kurā audzē dzīvnieku barību;
 - b) neatkarīgi no a) apakšpunkta pārejas periodu drīkst saīsināt līdz vienam gadam ganībām un āra platībām, ko izmanto sugas, kas nav zālēdāji.
- 1.8. Augu izcelsme, tostarp augu reproduktīvā materiāla izcelsme
- 1.8.1. Augu un augu produktu, kas nav augu reproduktīvais materiāls, ražošanā drīkst izmantot tikai bioloģisku augu reproduktīvo materiālu.
- 1.8.2. Lai iegūtu bioloģisku augu reproduktīvo materiālu, kas izmantojams tādu produktu ražošanā, kas nav augu reproduktīvais materiāls, tad mātesaugi un attiecīgā gadījumā citi augi, ko paredzēts izmantot augu reproduktīvā materiāla iegūšanai, ir audzēti saskaņā ar šo regulu vismaz vienu paaudzi vai – daudzgadīgu kultūraugu gadījumā – vismaz vienu paaudzi divus veģetācijas periodus.
- 1.8.3. Izvēloties bioloģisko augu reproduktīvo materiālu, operatori priekšroku dod bioloģisko augu reproduktīvajam materiālam, kas ir piemērots bioloģiskajai lauksaimniecībai.
- 1.8.4. Bioloģiskajai ražošanai piemērotu bioloģisko šķirņu ražošanā bioloģiskās selekcijas darbības veic bioloģiskos apstākļos un koncentrējas uz ģenētiskās daudzveidības veicināšanu, paļaušanos uz dabiskajām reproduktīvajām spējām, kā arī uz agronomiskajām īpašībām, izturību pret slimībām, pielāgošanos dažādiem vietējiem augsnes un klimatiskajiem apstākļiem.
- Visas pavairošanas metodes, izņemot meristēmu kultūras metodi, veic atbilstoši sertificētai bioloģiskajai apsaimniekošanai.
- 1.8.5. Pārejas un nebioloģiska augu reproduktīvā materiāla izmantošana
- 1.8.5.1. Atkāpjoties no 1.8.1. punkta, ja dati, kas savākti 26. panta 1. punktā minētajā datubāzē vai 26. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā sistēmā, liecina, ka operatora kvalitātes vai kvantitātes vajadzības saistībā ar attiecīgo bioloģisko augu reproduktīvo materiālu, izņemot sējeņus, nav apmierinātas, kompetentās iestādes var atļaut izmantot pārejas vai nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti 1.8.5.3., 1.8.5.4. un 1.8.5.5. punktā.
- Pirms jebkādas šādas atkāpes lūgšanas operators aplūko 26. panta 1. punktā minēto datubāzi vai 26. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto sistēmu, lai pārliecinātos, vai viņa lūgums ir pamatots.
- 1.8.5.2. Kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kas atzītas saskaņā ar 46. panta 1. punktu, var trešo valstu operatoriem atļaut bioloģiskās ražošanas vienībā izmantot pārejas vai nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu, ja tās trešās valsts teritorijā, kurā atrodas operators, bioloģiskais augu reproduktīvais materiāls nav pieejams pietiekamā kvalitātē vai kvantitātē, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti 1.8.5.3., 1.8.5.4. un 1.8.5.5. punktā.
- 1.8.5.3. Nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu apstrādā tikai ar tādiem augu aizsardzības līdzekļiem, kuri saskaņā ar šīs regulas 24. panta 1. punktu ir atļauti sēkļu apstrādei, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar Regulu (ES) 2016/2031 attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde fitosanitāros nolūkos tajā teritorijā, kurā augu reproduktīvo materiālu paredzēts izmantot, ir noteikusi ķīmisku apstrādi visām konkrētās sugas šķirnēm.
- 1.8.5.4. Atļauju izmantot pārejas vai nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu jāsaņem pirms kultūraugu sēšanas.

- 1.8.5.5. Atļauju izmantot pārejas vai nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu jāpiešķir tikai atsevišķiem lietotājiem, vienā reizē vienai sezonai, un par atļaujām atbildīgā kompetentā iestādē reģistrē atļautā augu reproduktīvā materiāla daudzumus.
- 1.9. Augsnes apstrāde un mēslošana
- 1.9.1. Bioloģiskajā augkopībā izmanto augsnes apstrādes un kultivēšanas praksi, kas uztur vai palielina augsnes organisko vielu saturu, veicina augsnes stabilitāti un augsnes bioloģisko daudzveidību, kā arī novērš augsnes sablīvēšanos un augsnes eroziju.
- 1.9.2. Augsnes auglību un bioloģisko aktivitāti uztur un palielina:
- a) izņemot attiecībā uz zālājiem vai daudzgadīgiem lopbarības augiem – izmantojot daudzgadīgu augu seku, kurā iekļauj obligātus pākšaugus kā galvenos kultūraugus vai virsaugus augu maiņas sējumos un citus zaļmēslojuma augus;
 - b) attiecībā uz siltumnīcām vai daudzgadīgiem kultūraugiem, kas nav lopbarības augi – izmantojot starpkultūras zaļmēslojuma augus un pākšaugus, kā arī izmantojot augu daudzveidību; un
 - c) visos gadījumos – izmantojot bioloģiskus lauksaimniecības dzīvnieku kūtsmēslus vai organiskas vielas, abus minētos, vēlams, kompostētus.
- 1.9.3. Gadījumos, kad augu barošanas vajadzības nav iespējams nodrošināt ar pasākumiem, kas paredzēti 1.9.1. un 1.9.2. punktā, var izmantot tikai mēslošanas līdzekļus un augsnes ielabotājus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, un tikai vajadzīgajā apjomā. Operatori kārto dokumentāciju par minēto līdzekļu izmantošanu.
- 1.9.4. Kopējais pārejas un bioloģiskās ražošanas vienībās izmantoto kūtsmēslu daudzums, kā noteikts Direktīvā 91/676/EEK, nepārsniedz 170 kg slāpekļa uz vienu lauksaimniecībā izmantojamās platības hektāru gadā. Minētais ierobežojums attiecas tikai uz pakaišu kūtsmēslu, kaltētu pakaišu kūtsmēslu un dehidrētu mājputnu mēslu, kompostētu dzīvnieku ekskrementu, tostarp mājputnu mēslu, kompostētu pakaišu kūtsmēslu un dzīvnieku šķidro ekskrementu lietošanu.
- 1.9.5. Nolūkā izkļaidēt pārpalikušos kūtsmēslus, kas radušies bioloģiskās ražošanas vienībās, lauku saimniecību operatori drīkst slēgt rakstiskas sadarbības vienošanās tikai ar tādiem citu lauku saimniecību operatoriem un uzņēmumiem, kuri atbilst bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Maksimālo apjomu, kas minēts 1.9.4. punktā, aprēķina, ņemot vērā visas šādā sadarbībā iesaistītās bioloģiskās ražošanas vienības.
- 1.9.6. Drīkst izmantot mikroorganismu preparātus, lai uzlabotu augsnes vispārējo stāvokli vai barības vielu pieejamību augsnei vai kultūraugos.
- 1.9.7. Komposta aktivizēšanai drīkst izmantot attiecīgus uz augu bāzes izgatavotus preparātus un mikroorganismu preparātus.
- 1.9.8. Slāpekļa minerālmēslus neizmanto.
- 1.9.9. Var izmantot biodinamiskus preparātus.
- 1.10. Kaitīgo organismu un nezāļu apkarošana
- 1.10.1. Kaitīgo organismu un nezāļu radīto kaitējumu galvenokārt novērš, izmantojot aizsardzību, ko nodrošina:
- dabiskie ienaidnieki,
 - sugu, šķirņu un heterogēnā materiāla izvēle,
 - augu seka,
 - kultivēšanas paņēmieni, piemēram, biofumigācija, mehāniskas un fiziskas metodes, un
 - termiskie procesi, piemēram, augsnes solarizācija un – attiecībā uz segtā platībā audzētiem kultūraugiem – apstrāde ar tvaiku nelielā dziļumā (nepārsniedzot 10 cm dziļumu).
- 1.10.2. Gadījumos, kad ar 1.10.1. punktā paredzētajiem pasākumiem augus nevar pienācīgi aizsargāt no kaitīgajiem organismiem, vai ja kultūraugi ir reāli apdraudēti, drīkst izmantot tikai tos produktus un vielas, ko, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, un tikai vajadzīgajā apjomā. Operatori uzglabā dokumentāciju, kas pierāda nepieciešamību izmantot šādus produktus.
- 1.10.3. Saistībā ar produktiem un vielām, ko izmanto slazdos vai smidzinātājos, kuros izmanto produktus un vielas, kas nav feromoni, slazdi vai smidzinātāji nepieļauj līdzekļu un vielu nonākšanu vidē un šo līdzekļu un vielu nonākšanu saskarē ar audzētajiem kultūraugiem. Visus slazdus, tostarp slazdus, kuros izmanto feromonus, pēc lietošanas savāc un no tiem drošā veidā atbrīvojas.

- 1.11. Tīršanas un dezinfekcijas līdzekļi
Augkopībā tīršanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīršanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.
- 1.12. Uzskaites pienākums
Operatori uzglabā dokumentāciju par attiecīgajiem zemes gabaliem un ražas apjomu.
- 1.13. Nepārstrādātu produktu sagatavošana
Ja augiem tiek veiktas sagatavošanas darbības, kas nav pārstrāde, šādām darbībām *mutatis mutandis* piemēro vispārējās prasības, kas noteiktas IV daļas 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. un 2.2.3. punktā.
2. Sīki izstrādāti noteikumi konkrētiem augiem un augu produktiem
- 2.1. Noteikumi par sēņu audzēšanu
Sēņu audzēšanai drīkst izmantot substrātus, ja tie sastāv vienīgi no šādām sastāvdaļām:
 - a) pakaišu kūtsmēsli un dzīvnieku ekskrementi:
 - i) vai nu no bioloģiskās ražošanas vienībām vai pārejas vienībām to pārejas otrajā gadā; vai
 - ii) tādi, kas minēti 1.9.3. punktā, bet tikai tad, ja i) punktā minētā sastāvdaļa nav pieejama un ar noteikumu, ka minētie pakaišu kūtsmēsli un dzīvnieku ekskrementi pirms kompostēšanas nepārsniedz 25 % no substrāta sastāvdaļu kopsummas, izņemot segmateriālu un pievienotu ūdeni;
 - b) lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļas, kas nav minētas a) apakšpunktā, no bioloģiskās ražošanas vienībām;
 - c) kūdra, kas nav ķīmiski apstrādāta;
 - d) koksne, kas pēc nociršanas nav ķīmiski apstrādāta;
 - e) minerālprodukti, kas minēti 1.9.3. punktā, ūdens un augsne.
- 2.2. Savvaļas augu ievākšanas noteikumi
Dabiskās platībās, mežos un lauksaimniecības zemē dabiski augošu savvaļas augu un to daļu ievākšanu uzskata par bioloģisko ražošanu, ar noteikumu, ka:
 - a) vismaz trīs gadus pirms augu ievākšanas minētās teritorijas nav apstrādātas ar līdzekļiem vai vielām, kas nav tie, kurus, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;
 - b) augu ievākšana neapdraud dabiskas dzīvotnes stabilitāti vai sugu saglabāšanu ievākšanas apgabalā.

II daļa. Lopkopības noteikumi

Papildus 9., 10., 11. un 14. pantā paredzētajiem ražošanas noteikumiem bioloģiskajai lopkopībai piemēro arī šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības
- 1.1. Izņemot biškopību, ir aizliegta bezzemes lopkopība, ja lauksaimnieks, kas plāno ražot bioloģiski audzētus lauksaimniecības dzīvniekus, neapstrādā lauksaimniecības zemi un nav noslēdzis rakstisku sadarbības vienošanos ar kādu lauksaimnieku attiecībā uz bioloģiskās ražošanas vienību vai pārejas ražošanas vienību izmantošanu minētajiem lauksaimniecības dzīvniekiem.
- 1.2. Pāreja
- 1.2.1. Ja vienlaicīgi tiek uzsākta ražošanas vienības, tostarp ganību vai jebkādas zemes, ko izmanto lopbarībai, pāreja un to dzīvnieku pāreja, kuri šajā ražošanas vienībā atrodas šīs ražošanas vienības pārejas perioda sākumā, kā minēts I daļas 1.7.1. punktā un 1.7.5. punkta b) apakšpunktā, dzīvniekus un dzīvnieku produktus var uzskatīt par bioloģiskiem ražošanas vienības pārejas perioda beigās, pat ja šīs daļas 1.2.2. punktā noteiktais pārejas periods attiecīgajam dzīvnieku veidam ir ilgāks par ražošanas vienības pārejas periodu.

Atkāpjoties no 1.4.3.1. punkta, šādas vienlaicīgas pārejas gadījumā un ražošanas vienības pārejas perioda laikā dzīvniekiem, kuri šajā ražošanas vienībā atrodas kopš pārejas perioda sākuma, var izbarot pārejas barību, kas saražota pārejas ražošanas vienībā pirmajā pārejas gadā un/vai barību saskaņā ar 1.4.3.1. punktu un/vai bioloģisko barību.

Nebioloģiski audzētus dzīvniekus var ieviest pārejas ražošanas vienībā pēc pārejas perioda sākuma saskaņā ar 1.3.4. punktu.

1.2.2. Pārejas periodi konkrētiem dzīvnieku ražošanas veidiem ir noteikti šādi:

- a) 12 mēneši un katrā ziņā ne mazāk kā trīs ceturtdaļas no dzīves ilguma attiecībā uz gaļas ražošanai paredzētiem liellopiem un zirgu dzimtas dzīvniekiem;
- b) seši mēneši attiecībā uz aitām, kazām, cūkām un piena ražošanai paredzētiem dzīvniekiem;
- c) 10 nedēļas attiecībā uz gaļas ražošanai paredzētiem mājputniem, kuri ievesti saimniecībā pirms trīs dienu vecuma sasniegšanas, izņemot Pekinas pīles;
- d) septiņas nedēļas attiecībā uz Pekinas pīlēm, kuras ievestas saimniecībā pirms trīs dienu vecuma sasniegšanas;
- e) sešas nedēļas attiecībā uz olu ražošanai paredzētiem mājputniem, kuri ievesti saimniecībā pirms trīs dienu vecuma sasniegšanas;
- f) 12 mēneši attiecībā uz bitēm.

Pārejas periodā vasku aizstāj ar bioloģiskajā biškopībā iegūtu vasku.

Tomēr var izmantot nebioloģisku bišu vasku:

- i) ja tirgū nav pieejams bioloģiskā biškopībā iegūts bišu vasks;
 - ii) ja ir pierādīts, ka tas nav kontaminēts ar produktiem vai vielām, kuru izmantošana bioloģiskā ražošanā nav atļauta; un
 - iii) ar noteikumu, ka tas iegūts no kāres atvākojuma;
- g) trīs mēneši attiecībā uz trušiem;
- h) 12 mēneši attiecībā uz briežu dzimtas dzīvniekiem.

1.3. Dzīvnieku izcelsme

1.3.1. Neskarot noteikumus par pāreju, bioloģiski audzēti lauksaimniecības dzīvnieki ir dzimuši vai izperēti un izaudzēti bioloģiskās ražošanas vienībās.

1.3.2. Attiecībā uz bioloģiski audzētu dzīvnieku pavairošanu:

- a) reprodukcijā izmanto dabīgas metodes; tomēr ir atļauta mākslīgā apsēklošana;
- b) reprodukcijas ciklus nestimulē vai nekavē ar hormoniem vai citām vielām, kam ir līdzīga iedarbība, izņemot gadījumus, kad tā ir atsevišķa dzīvnieka veterinārā ārstēšana;
- c) neizmanto citas mākslīgās reprodukcijas metodes, piemēram, klonēšanu un embriju pārstādīšanu;
- d) šķirņu izvēle ir atbilstoša bioloģiskās ražošanas principiem, nodrošina augstu dzīvnieku labturības standartu un palīdz novērst jebkādas ciešanas un nepieļaut vajadzību kropļot dzīvniekus.

1.3.3. Izvēloties šķirnes vai līnijas, operatori apsver priekšroku došanu šķirnēm un līnijām, kam ir augsta ģenētiskā daudzveidība, un ņem vērā dzīvnieku spēju pielāgoties vietējiem apstākļiem, ciltsvērtību, ilgmūžību, dzīvotspēju un izturību pret slimībām vai veselības problēmām, visā šajā sakarā nepasliktinot to labturību. Turklāt dzīvnieku šķirnes vai līnijas izvēlas tā, lai izvairītos no konkrētām slimībām vai veselības problēmām, kas raksturīgas dažām intensīvā ražošanā izmantotām šķirnēm un līnijām, piemēram, cūku stresa sindroms, kā rezultātā, iespējams, gaļa ir bāla, mīksta, atsulojas (PSE), iespējama pēkšņa nāve, spontānie aborti un grūtas dzemdības, kam nepieciešams ķeizargrieziens. Priekšroku dod vietējām šķirnēm un līnijām.

Lai izvēlētos šķirnes un līnijas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, operatori izmanto informāciju, kas pieejama 26. panta 3. punktā minētajās sistēmās.

1.3.4. Nebioloģiski audzētu dzīvnieku izmantošana

1.3.4.1. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, pavairošanas nolūkos bioloģiskās ražošanas vienībā var ievest nebioloģiski audzētus dzīvniekus, ja kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 10. punkta b) apakšpunktā un uz tā pamata pieņemtos aktos šķirnēm draud izzušana no izmantošanas lauksaimniecībā. Šādā gadījumā minēto šķirņu dzīvniekiem nav noteikti jābūt tādiem, kas ne reizi nav atnesušies.

- 1.3.4.2. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, bišu dravu atjaunošanai katru gadu 20 % no bišu mātēm un spietiem bioloģiskās ražošanas vienībā var aizstāt ar nebioloģiski audzētām bišu mātēm un spietiem ar noteikumu, ka bišu mātēs un spietus ievieto stropos ar kārēm vai kāru pamatnēm no bioloģiskās ražošanas vienībām. Jebkurā gadījumā vienu spietu vai bišu māti gadā var aizstāt ar nebioloģisku spietu vai bišu māti.
- 1.3.4.3. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, ja putnu saimi veido pirmo reizi, vai to atjauno vai veido no jauna, un ja lauksaimnieku kvalitātes un kvantitātes vajadzības nevar apmierināt, kompetentā iestāde var nolemt, ka bioloģiskā mājputnu audzēšanas vienībā var ievest nebioloģiski audzētus mājputnus ar noteikumu, ka olu ražošanai paredzēto jaunvistu un gaļas ražošanai paredzēto mājputnu vecums ir mazāks nekā trīs dienas. Produktus, kas no tiem iegūti, var atzīt par bioloģiskiem vienīgi tad, ja ir bijis ievērots 1.2. punktā noteiktais pārejas periods.
- 1.3.4.4. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, ja dati, kas savākti 26. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā sistēmā, liecina, ka lauksaimnieka kvalitātes un kvantitātes vajadzības attiecībā uz bioloģiski audzētiem dzīvniekiem nav apmierinātas, kompetentās iestādes var atļaut bioloģiskās ražošanas vienībā iekļaut nebioloģiski audzētus dzīvniekus, uz to attiecinot nosacījumus, kas paredzēti 1.3.4.4.1.–1.3.4.4.4. punktā.

Pirms jebkādas šādas atkāpes lūgšanas lauksaimnieks aplūko 26. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā sistēmā savāktos datus, lai pārliecinātos, vai viņa lūgums ir pamatots.

Attiecībā uz trešo valstu operatoriem kontroles iestādes un kontroles institūcijas, kas atzītas saskaņā ar 46. panta 1. punktu, var atļaut bioloģiskās ražošanas vienībā iekļaut nebioloģiski audzētus dzīvniekus, ja tās valsts teritorijā, kurā atrodas operators, bioloģiski audzēti dzīvnieki nav pieejami pietiekamā kvalitātē vai kvantitātē.

- 1.3.4.4.1. Pavairošanas nolūkos jaunus nebioloģiski audzētus dzīvniekus var iekļaut, ja ganāmpulku vai saimi veido pirmo reizi. Tūlīt pēc atšķiršanas tos audzē saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Turklāt dienā, kad minētos dzīvniekus iekļauj ganāmpulkā vai saimē, uz tiem attiecas šādi ierobežojumi:

a) liellopu, zirgu un briežu dzimtas dzīvnieku vecums ir mazāks nekā seši mēneši;

b) aitū un kazu vecums ir mazāks nekā 60 dienas;

c) cūku svars ir mazāks nekā 35 kg;

d) trušu vecums ir mazāks nekā trīs mēneši.

- 1.3.4.4.2. Vaislas nolūkos ganāmpulka vai saimes atjaunošanai var iekļaut nebioloģiski audzētus pieaugušus dzīvnieku tēviņus un nebioloģiski audzētas mātītes, kas ne reizi nav atnesušas. Pēc tam tos audzē saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Turklāt dzīvnieku mātīšu skaitam piemēro šādus ierobežojumus gadā:

a) var iekļaut ne vairāk kā 10 % no pieaugušajiem zirgu dzimtas dzīvniekiem vai liellopiem un 20 % no pieaugušajām cūkām, aitām, kazām, trušiem vai briežu dzimtas dzīvniekiem;

b) vienībās, kurās ir mazāk nekā 10 zirgu vai briežu dzimtas dzīvnieku, vai liellopu, vai trušu, vai mazāk nekā piecas cūkas, aitas vai kazas, jebkura šāda atjaunošana nepārsniedz vienu dzīvnieku gadā.

- 1.3.4.4.3. 1.3.4.4.2. punktā noteiktos procentus var palielināt līdz 40 % ar noteikumu, ka kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka ir izpildīts jebkurš no šādiem nosacījumiem:

a) saimniecība ir būtiski paplašināta;

b) kāda šķirne ir aizstāta ar citu;

c) ir sāka jauna lopkopības specializācija.

- 1.3.4.4.4. Gadījumos, kas minēti 1.3.4.4.1., 1.3.4.4.2. un 1.3.4.4.3. punktā, nebioloģiski audzētus dzīvniekus var atzīt par bioloģiski audzētiem vienīgi tad, ja ir ievērots 1.2. punktā noteiktais pārejas periods. 1.2.2. punktā noteiktais pārejas periods sākas agrākais tad, kad dzīvnieki tiek ieviesti pārejas ražošanas vienībā.

- 1.3.4.4.5. Gadījumos, kas minēti 1.3.4.4.1.–1.3.4.4.4. punktā, nebioloģiski audzētus dzīvniekus vai nu tur atsevišķi no pārējiem lauksaimniecības dzīvniekiem, vai arī tie ir identificējami līdz 1.3.4.4.4. punktā minētajam pārejas perioda beigām.

1.4. Ēdināšana

1.4.1. Vispārīgas prasības attiecībā uz ēdināšanu

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

- a) lauksaimniecības dzīvnieku barību iegūst galvenokārt no tās lauku saimniecības, kurā dzīvnieki tiek turēti, vai no bioloģiskās vai pārejas ražošanas vienībām, kas pieder pie citām saimniecībām tajā pašā reģionā;
- b) lauksaimniecības dzīvniekiem izbaro bioloģisko vai pārejas barību, kas atbilst dzīvnieku uztura vajadzībām dažādās dzīvnieka attīstības stadijās; ierobežota ēdināšana lopkopībā nav atļauta, ja vien tas nav pamatoti veterināru iemeslu dēļ;
- c) lauksaimniecības dzīvniekus netur tādos apstākļos vai uztura režīmā, kas var veicināt anēmiju;
- d) nobarošanas praksē katrā audzēšanas posmā vienmēr ievēro katras sugas parastos uztura modeļus un dzīvnieku labturību; piespiedu barošana ir aizliegta;
- e) lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot cūkas, mājpūtnus un bites, ir pastāvīga piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to ļauj, vai rupjajai barībai;
- f) neizmanto augšanas stimulatorus un sintētiskās aminoskābes;
- g) zīdāmus dzīvniekus noteiktā minimālajā laikposmā, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 14. panta 3. punkta a) apakšpunktu, vēlams barot ar mātes pienu; minētajā laikposmā neizmanto piena aizstājējus, kas satur ķīmiski sintezētas sastāvdaļas vai augu izcelsmes daļas;
- h) augu, aļģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas ir bioloģiskas;
- i) nebioloģiskas augu, aļģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas, mikrobiālas vai minerālas izcelsmes barības sastāvdaļas, barības piedevas un pārstrādes palīg līdzekļus var izmantot vienīgi tad, ja, ievērojot 24. pantu, tos ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

1.4.2. Dzīvnieku ganīšana

1.4.2.1. Dzīvnieku ganīšana bioloģiskās ganībās

Neskarot 1.4.2.2. punktu, bioloģiski audzēti dzīvnieki ganās bioloģiskās ganībās. Tomēr katru gadu ierobežotu laikposmu bioloģiskās ganības var izmantot nebioloģiski audzēti dzīvnieki ar noteikumu, ka tie ir izaudzēti videi draudzīgā veidā ganībās, kam var piešķirt atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 23., 25., 28., 30., 31. un 34. pantu, un ka tie neatrodas bioloģiskajās ganībās tajā pašā laikā kad bioloģiski audzēti dzīvnieki.

1.4.2.2. Dzīvnieku ganīšana kopējās ganībās un sezonāla pārvietošana

1.4.2.2.1. Bioloģiski audzēti dzīvnieki drīkst ganīties kopējās ganībās ar noteikumu, ka:

- a) kopējās ganības vismaz trīs gadus nav apstrādātas ar produktiem vai vielām, kas nav atļauti izmantošanai bioloģiskajā ražošanā;
- b) nebioloģiski audzēti dzīvnieki, kas lieto kopējās ganības, ir izaudzēti videi draudzīgā veidā ganībās, kam var piešķirt atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 23., 25., 28., 30., 31. un 34. pantu;
- c) jebkurus bioloģiski audzētu lauksaimniecības dzīvnieku produktus, kas ražoti laikā, kad minētie dzīvnieki ganījušies kopējās ganībās, neuzskata par bioloģiskiem produktiem, izņemot gadījumus, kad var pierādīt, ka bioloģiski audzēti dzīvnieki ir pietiekami nošķirti no nebioloģiski audzētiem dzīvniekiem.

1.4.2.2.2. Sezonālas pārvietošanas periodā, bioloģiski audzētus dzīvniekus kājām pārdzenot no viena ganību apgabala uz citu, tie var ganīties nebioloģiskās ganībās. Minētajā periodā bioloģiski audzētus dzīvniekus tur atsevišķi no pārējiem dzīvniekiem. Nebioloģisko barību, proti, zāli un citu veģetāciju, kurā dzīvnieki ganās, drīkst uzņemt:

- a) ne ilgāk kā 35 dienas turpceļā un atpakaļceļā kopā; vai
- b) nepārsniedzot 10 % kopējās barības devas gadā, ko aprēķina kā lauksaimnieciskas izcelsmes barības sausas īpatsvaru.

1.4.3. Pārejas barība

1.4.3.1. Lauku saimniecībām, kas ražo bioloģiski audzētus lauksaimniecības dzīvniekus:

- a) barības devas sastāvā drīkst iekļaut vidēji līdz 25 % pārejas barības, kas iegūta pārejas otrajā gadā. Šo īpatsvaru drīkst palielināt līdz 100 %, ja šīs pārejas perioda barības izcelsme ir saimniecība, kurā lauksaimniecības dzīvnieki tiek turēti; un
- b) līdz 20 % no lauksaimniecības dzīvniekiem izbarotās barības kopējā vidējā daudzuma drīkst iegūt, noganot vai pļaujot pastāvīgās ganības, daudzgadīgo lopbarības augu zemes gabalus vai proteīna kultūraugu laukus, kas pārejas pirmajā gadā apsēti saskaņā ar bioloģiskās apsaimniekošanas noteikumiem, ar noteikumu, ka minētās ganības ir daļa no attiecīgās saimniecības.

Ja barošanai izmanto abus a) un b) punktā minētos pārejas barības veidus, šādas barības kopējais īpatsvars nepārsniedz a) punktā minēto maksimālo īpatsvaru.

1.4.3.2. Šīs daļas 1.4.3.1. punktā minētos skaitļus aprēķina ik gadu kā augu izcelsmes barības sausnas īpatsvaru.

1.5. Veselības aprūpe

1.5.1. Slimību profilakse

1.5.1.1. Slimību profilakses pamatā ir šķirņu un līniju izvēle, dzīvnieku audzēšanas prakse, augstas kvalitātes barība, kustēšanās iespējas, piemērots lauksaimniecības dzīvnieku blīvums un atbilstošas un piemērotas novietnes, kurās tiek uzturēti higiēniski apstākļi.

1.5.1.2. Drīkst izmantot imunoloģiskās veterinārās zāles.

1.5.1.3. Profilaktiskos nolūkos neizmanto ķīmiski sintezētas alopātiskas veterinārās zāles, tostarp antibiotikas un ķīmiski sintezētu alopātisku molekulu bolus.

1.5.1.4. Neizmanto vielas augšanas stimulēšanai vai ražīguma veicināšanai (tostarp antibiotikas, kokcidiostatus un citus mākslīgus augšanas veicināšanas palīg līdzekļus) un hormonus un līdzīgas vielas reprodukcijas kontrolei vai citiem nolūkiem (piemēram, meklēšanās ierosināšanai vai sinhronizēšanai).

1.5.1.5. Ja lauksaimniecības dzīvniekus iegūst no nebioloģiskām ražošanas vienībām, atkarībā no vietējiem apstākļiem piemēro īpašus pasākumus, piemēram, skrīninga testus vai karantīnas periodus.

1.5.1.6. Lauksaimniecības dzīvnieku novietņu un iekārtu tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

1.5.1.7. Novietnes, aplokus, aprīkojumu un darbarīkus pienācīgi tīra un dezinficē, lai novērstu savstarpēju inficēšanos un slimības pārnēsājošu organismu savairošanos. Fekālijas, urīnu un neapēstu vai izlijušu barību izvāc, cik vien bieži vajadzīgs, lai mazinātu smaku un nepiesaitītu kukaiņus vai grauzējus. Kukaiņu un citu kaitīgo organismu iznīcināšanai novietnēs un citās lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas vietās var izmantot rodenticīdus –tikai slazdos – un produktus un vielas, ko, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

1.5.2. Veterinārā ārstēšana

1.5.2.1. Ja, neraugoties uz profilakses pasākumiem, kas paredzēti dzīvnieku veselības nodrošināšanai, dzīvnieki saslimst vai tiek ievainoti, tos nekavējoties ārstē.

1.5.2.2. Slimības ārstē nekavējoties, lai nepieļautu dzīvnieku ciešanas. Vajadzības gadījumā un saskaņā ar stingriem nosacījumiem un veterinārārsta uzraudzībā var izmantot ķīmiski sintezētas alopātiskās veterinārās zāles, tostarp antibiotikas, ja fitoterapeitisko, homeopātisko un citu līdzekļu izmantošana ir nepiemērota. Jo īpaši nosaka ierobežojumus attiecībā uz ārstniecības kursiem un zāļu izdalīšanās periodiem.

1.5.2.3. Ar noteikumu, ka to ārstējošā iedarbība ir efektīva attiecīgajai dzīvnieku sugai un slimībai, ko paredzēts ārstēt, dod priekšroku minerālas izcelsmes barības sastāvdaļām un barības piedevām, kuras, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, un fitoterapeitiskajiem un homeopātiskajiem līdzekļiem, nevis ārstēšanai ar ķīmiski sintezētām alopātiskām veterinārajām zālēm, tostarp antibiotikām.

- 1.5.2.4. Izņemot vakcinēšanu, parazītu apkarošanu un obligātas slimību izskaušanas programmas, ja dzīvnieks vai dzīvnieku grupa 12 mēnešu laikā saņem vairāk nekā trīs ārstēšanas kursus ar ķīmiski sintezētām alopātiskām veterinārajām zālēm, tostarp antibiotikām, vai vairāk nekā vienu ārstēšanas kursu, ja dzīvnieka vai dzīvnieku grupas produktīvais dzīves cikls ir īsāks par vienu gadu, ne attiecīgos lauksaimniecības dzīvniekus, ne no tiem iegūtos produktus nepārdod kā bioloģiskus produktus un dzīvniekiem tiek piemēroti pārejas periodi, kas minēti 1.2. punktā.
- 1.5.2.5. Zāļu izdalīšanās laiks starp pēdējās ķīmiski sintezētas alopātiskās veterināro zāļu devas, tostarp antibiotikas, ievadīšanu dzīvniekam parastos lietošanas apstākļos un bioloģiski ražotu pārtikas produktu iegūšanu no minētā dzīvnieka ir divreiz garāks nekā Direktīvas 2001/82/EK 11. pantā minētais zāļu izdalīšanās laiks un vismaz 48 stundas.
- 1.5.2.6. Ir atļauta ārstēšana, kas saistīta ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un noteikta, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem.
- 1.6. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse
- 1.6.1. Novietnes izolācija, apkure un ventilācija nodrošina, ka gaisa cirkulācija, putekļu daudzums, temperatūra, relatīvais gaisa mitrums un gāzu koncentrācija nepārsniedz robežas, kuras garantē dzīvnieku labsajūtu. Novietnē ir nodrošināta pietiekama dabiskā ventilācija un apgaismojums.
- 1.6.2. Lauksaimniecības dzīvnieku turēšana novietnēs nav obligāta apvidos, kur ir piemēroti klimatiskie apstākļi, kas ļauj dzīvniekiem mitināties ārā. Šādos gadījumos dzīvniekiem ir piekļuve nojumēm vai ēnainām vietām, lai tos aizsargātu pret sliktiem laikapstākļiem.
- 1.6.3. Lauksaimniecības dzīvnieku blīvums novietnēs ir tāds, lai nodrošinātu dzīvniekiem ērtības, labsajūtu un sugai raksturīgās vajadzības, un kas jo īpaši ir atkarīgas no dzīvnieku sugas, šķirnes un vecuma. Ņem vērā arī dzīvnieku etoloģiskās vajadzības, kuras jo īpaši ir atkarīgas no grupas lieluma un dzīvnieku dzimuma. Lauksaimniecības dzīvnieku blīvums ir tāds, kas garantē dzīvnieku labturību, nodrošinot pietiekamu platību, kas ļauj tiem dabiski stāvēt, kustēties, viegli apgulties, apgriezties, sevi apkopt, ieņemt visas dabiskās pozas un veikt visas dabiskās kustības, piemēram, izstaipīšanos un spārnu vēcināšanu.
- 1.6.4. Ievēro minimālo iekārtu un āra platību un novietņu tehniskos datus, kas noteikti 14. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos.
- 1.6.5. Āra platības var būt daļēji nosegtas. Lieveņus neuzskata par āra platību.
- 1.6.6. Kopējais dzīvnieku blīvums nepārsniedz 170 kg organiskā slāpekļa uz vienu lauksaimniecības platības hektāru gadā.
- 1.6.7. Lai noteiktu piemērotu lauksaimniecības dzīvnieku blīvumu, kā minēts 1.6.6. punktā, kompetentā iestāde paredz nosacītās lauksaimniecības dzīvnieku vienības, kuras ir līdzvērtīgas 1.6.6. punktā minētajam limitam, ievērojot skaitļus, kas noteikti katrā no īpašajām dzīvnieku audzēšanas veida prasībām.
- 1.6.8. Nevienas lauksaimniecības dzīvnieku sugas audzēšanai neizmanto būrus, kastes un aizgaldus ar caurumotu grīdu.
- 1.6.9. Ja veterināru apsvērumu dēļ lauksaimniecības dzīvnieku ārstē atsevišķi, to tur telpās, kur ir cieta grīda, un tam nodrošina salmus vai pienācīgus pakaišus. Dzīvniekam jāvar brīvi apgriezties un ērti nogulties visā garumā.
- 1.6.10. Bioloģiski audzētus lauksaimniecības dzīvniekus nevar audzēt aplokā, kurā ir ļoti mitra vai purvainā augsne.
- 1.7. Dzīvnieku labturība
- 1.7.1. Visām personām, kas ir iesaistītas dzīvnieku turēšanā un veic dzīvnieku pārvadāšanu un kaušanu, ir nepieciešamās pamatzināšanas un prasmes attiecībā uz dzīvnieku veselības un labturības vajadzībām, un tās ir saņemušas atbilstošu apmācību, kā noteikts jo īpaši Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2005 ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 1099/2009 ⁽²⁾, lai nodrošinātu, ka šajā regulā izklāstītie noteikumi tiek pienācīgi piemēroti.
- 1.7.2. Dzīvnieku audzēšanas prakse, tostarp dzīvnieku blīvums un turēšanas apstākļi, nodrošina, ka ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.).

- 1.7.3. Lauksaimniecības dzīvniekiem ir pastāvīga piekļuve āra platībām, vēlams, ganībām, kas dod tiem iespēju izkustēties, kad vien to ļauj laikapstākļi un sezonas apstākļi un augsnes stāvoklis, izņemot ja, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, ir paredzēti ierobežojumi un pienākumi, kas ir saistīti ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību.
- 1.7.4. Lauksaimniecības dzīvnieku skaitu ierobežo, lai līdz minimumam samazinātu pārmērīgu noganīšanu, augsnes izmīdīšanu, eroziju un piesārņojumu, ko rada dzīvnieki vai to kūtsmēslu izkļiedšana.
- 1.7.5. Lauksaimniecības dzīvnieku piesiešana vai izolēšana ir aizliegta, izņemot attiecībā uz atsevišķiem dzīvniekiem uz ierobežotu laiku un tiktāl, ciktāl tas ir pamatoti veterināru iemeslu dēļ. Lauksaimniecības dzīvnieku izolāciju var atļaut tikai uz ierobežotu laiku un tikai tad, ja ir apdraudēta darbinieku drošība, vai dzīvnieku labturības nolūkā. Kompetentās iestādes var atļaut uzņēmumos, kuros ir ne vairāk kā 50 dzīvnieki (izņemot mazuļus), liellopus turēt piesietus, ja liellopus nav iespējams turēt grupās, kas atbilst to etoloģiskajām vajadzībām, ar noteikumu, ka tiem ganību periodā ir pieejamas ganības un vismaz divreiz nedēļā ir pieejamas āra platības, ja ganīšana nav iespējama.
- 1.7.6. Līdz minimumam ierobežo lauksaimniecības dzīvnieku transportēšanas ilgumu.
- 1.7.7. Visā dzīvnieka dzīves laikā, tostarp nogalināšanas laikā, nepieļauj un līdz minimumam samazina jebkādu ciešanu un sāpju nodarīšanu un diskomforta radīšanu.
- 1.7.8. Neskarot Savienības tiesību aktu attīstību dzīvnieku labturības jomā, astu amputācija aitām, knābju apgriešana pirmajās trīs dzīves dienās un ragu noņemšana var ārkārtas gadījumā tikt atļauta, bet tikai izvērtējot katru gadījumu atsevišķi un tikai tad, ja tas uzlabo lauksaimniecības dzīvnieku veselību, labturību vai higiēnu vai ja pretējā gadījumā tiktu apdraudēta darbinieku drošība. Atragošana var tikt atļauta, tikai izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, ja tā uzlabo lauksaimniecības dzīvnieku veselību, labturību vai higiēnu vai ja pretējā gadījumā tiktu apdraudēta darbinieku drošība. Kompetentā iestāde šādas darbības atļauj tikai tad, ja operators kompetentajai iestādei darbības ir pienācīgi paziņojis un pamatojis, un ja darbību jāveic kvalificētam personālam.
- 1.7.9. Jebkāda veida ciešanas dzīvniekiem samazina līdz minimumam, lietojot piemērotus anestēzijas un/vai pretsāpju līdzekļus un nodrošinot, ka katru darbību veic tikai vispiemērotākajā vecumā un to dara kvalificēts personāls.
- 1.7.10. Fiziska kastrācija ir atļauta vienīgi tādēļ, lai saglabātu produktu kvalitāti un tradicionālo audzēšanas praksi, bet tikai tad, ja tiek ievēroti 1.7.9. punktā izklāstītie nosacījumi.
- 1.7.11. Dzīvnieku iekraušānu un izkraušānu veic, nelietojot nekādas elektriskas ierīces vai citas sāpīgas metodes dzīvnieku fiziskai ietekmēšanai. Ir aizliegta jebkādu alopātisku nomierinošu līdzekļu lietošana pirms transportēšanas vai tās laikā.
- 1.8. Nepārstrādātu produktu sagatavošana
- Ja lauksaimniecības dzīvniekiem tiek veiktas sagatavošanas darbības, kas nav pārstrāde, šādām darbībām *mutatis mutandis* piemēro vispārējās prasības, kas noteiktas IV daļas 1.2., 1.3, 1.4., 1.5. un 2.2.3. punktā.
- 1.9. Papildu vispārīgi noteikumi
- 1.9.1. Attiecībā uz liellopu, aitu, kazu un zirgu dzimtas dzīvniekiem
- 1.9.1.1. Ēdināšana
- Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:
- a) vismaz 60 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām saimniecībām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona. Sākot ar 2023. gada 1. janvāri šis īpatsvars tiek palielināts līdz 70 %;
- b) dzīvniekiem ir piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to atļauj;
- c) neatkarīgi no b) apakšpunkta liellopu tēviņiem, kas vecāki par vienu gadu, nodrošina pieeju ganībām vai āra platībai;
- d) ja dzīvniekiem ir pieeja ganībām ganīšanas perioda laikā un ja ziemas novietņu sistēma dzīvniekiem nodrošina kustību brīvību, drīkst atcelt prasību ziemas mēnešos nodrošināt āra platības;
- e) audzēšanas sistēmas pamatā ir maksimāla ganību izmantošana atkarībā no ganību pieejamības dažādos gadalaikos;

- f) dienas devā vismaz 60 % sausnas veido rupjā barība, svaiga vai kaltēta barība vai skābbarība. Piena lopiem šis īpatsvars var tikt samazināts līdz 50 % ne ilgāk kā trīs mēnešus agrās laktācijas periodā.

1.9.1.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

- a) novietnēs ir gluda, bet ne slidena grīda;
- b) novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidus grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu gulvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus drīkst uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā kā mēslošanas līdzekli vai augsnes ielabotāju;
- c) neatkarīgi no Padomes Direktīvas 2008/119/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta un 3. panta 1. punkta otrās daļas ir aizliegta teļu turēšana atsevišķos aizgaldos pēc vienas nedēļas vecuma sasniegšanas, izņemot atsevišķus dzīvniekus uz ierobežotu laiku un tiktāl, ciktāl tas ir pamatoti veterināru iemeslu dēļ.
- d) ja veterināru apsvērumu dēļ teļu ārstē atsevišķi, to tur telpās, kur ir cieta grīda, un tam nodrošina salmu pakaišus. Teļam jāvar brīvi apgriezties un ērti nogulties visā garumā.

1.9.2. Attiecībā uz briežu dzimtas dzīvniekiem

1.9.2.1. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

- a) vismaz 60 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām saimniecībām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona. Sākot ar 2023. gada 1. janvāri šis īpatsvars tiek palielināts līdz 70 %;
- b) dzīvniekiem ir piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to atļauj;
- c) ja dzīvniekiem ir pieeja ganībām ganīšanas perioda laikā un ja ziemas novietņu sistēma dzīvniekiem nodrošina kustību brīvību, drīkst atcelt prasību ziemas mēnešos nodrošināt āra platības;
- d) audzēšanas sistēmas pamatā ir maksimāla ganību izmantošana atkarībā no ganību pieejamības dažādos gadalaikos;
- e) dienas devā vismaz 60 % sausnas veido rupjā barība, svaiga vai kaltēta barība vai skābbarība. Piena ražošanai paredzētām briežu dzimtas mātītēm šo īpatsvaru var samazināt līdz 50 % ne ilgāk kā trīs mēnešus agrās laktācijas periodā;
- f) veģetācijas periodā aplokā nodrošina dabīgu ganīšanos. Aploki, kuros veģetācijas periodā nav iespējams nodrošināt barošanas ganoties, ir aizliegti;
- g) ēdināšana ir atļauta tikai sliktu laikapstākļu izraisīta ganību trūkuma gadījumā;
- h) dzīvniekiem, ko audzē aplokā, nodrošina tīru un svaigu ūdeni. Ja nav dzīvniekiem viegli pieejama dabiska ūdens avota, nodrošina dzirdināšanas vietas.

1.9.2.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

- a) briežu dzimtas dzīvniekiem nodrošina slēptuves, patvērumus un žogus, kas nekaitē dzīvniekiem;
- b) staltbriežu aplokos dzīvniekiem jābūt iespējai vārtīties dubļos, lai nodrošinātu ādas apkopi un ķermeņa temperatūras regulāciju;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2008/119/EK (2008. gada 18. decembris), ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.).

- c) visās novietnēs ir gluda, bet ne slidena grīda;
- d) visās novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidus grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu gulvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus var uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā par mēslošanas līdzekli vai augsnes ielabotāju;
- e) barotavas iekārto vietās, kuras ir aizsargātas pret laikapstākļiem un ir pieejamas gan dzīvniekiem, gan to aprūpētājiem. Augsne barošanas vietās ir cieta, un barošanas iekārtu aprīko ar jumtu;
- f) ja nav iespējams nodrošināt pastāvīgu piekļuvi barībai, barošanas vietas iekārto tā, lai visi dzīvnieki varētu ēst vienlaicīgi.

1.9.3. Attiecībā uz cūku dzimtas dzīvniekiem

1.9.3.1. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

- a) vismaz 30 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražota sadarbībā ar citām bioloģiskajām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona;
- b) dienas devā iekļauj rupjo barību, svaigu vai kaltētu barību vai skābbarību;
- c) ja lauksaimnieki nespēj nodrošināt tādu barību, kura satur tikai bioloģiski ražotas olbaltumvielas, un kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka bioloģiskās olbaltumvielas saturoša barība nav pieejama pietiekamā apjomā, līdz 2025. gada 31. decembrim var izmantot barību, kas satur nebioloģiski ražotas olbaltumvielas, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - i) tā nav pieejama bioloģiskā formā;
 - ii) tā ir ražota vai sagatavota bez ķīmiskiem šķīdinātājiem;
 - iii) to izmanto tikai sivēnu, kas sver mazāk par 35 kg, barošanai ar īpašiem olbaltumvielu savienojumiem; un
 - iv) maksimālais atļautais īpatsvars 12 mēnešu periodā šiem dzīvniekiem nepārsniedz 5 %. Tiek aprēķināta procentuālā daļa no lauksaimnieciskas izcelsmes barības sausnas.

1.9.3.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

- a) novietnēs ir gluda, bet ne slidena grīda;
- b) novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidu grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu gulvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus var uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā par mēslošanas līdzekli vai augsnes ielabotāju;
- c) vienmēr ir gulvieta, kas gatavota no salmiem vai cita piemērota materiāla un ir pietiekami liela, lai nodrošinātu, ka visas cūkas aizgaldā var vienlaikus apgulties tādā veidā, kas aizņem visvairāk vietas;
- d) sivēnmātes tur grupās, izņemot grūsnības beigu posmus un zīdīšanas periodu, kura laikā sivēnmātei jābūt iespējai brīvi kustēties savā aizgaldā un kustības ierobežo tikai uz īsiem laikposmiem;
- e) neskarot nekādas papildu prasības saistībā ar salmiem, dažas dienas pirms paredzētās atnešanās sivēnmātēm nodrošina salmus vai citu piemērotu dabīgu materiālu tādā daudzumā, lai viņām būtu iespēja izveidot mīgu;
- f) pastaigu laukumus ierīko tā, lai cūkas varētu izkārnīties un rakņāties. Rakņāšanās nolūkam var izmantot dažādu veidu substrātus.

1.9.4. Attiecībā uz mājputniem

1.9.4.1. Dzīvnieku izcelsme

Lai nepieļautu intensīvu audzēšanas metožu izmantošanu, mājputnus audzē, līdz tie sasniedz minimālu vecumu, vai arī tie ir lēnaudzīgo šķirņu mājputni, kas ir pielāgoti audzēšanai āra apstākļos.

Kompetentā iestāde nosaka lēnaudzīgo šķirņu kritērijus vai izveido minēto šķirņu sarakstu un sniedz šo informāciju operatoriem, citām dalībvalstīm un Komisijai.

Ja lauksaimnieks neizmanto lēnaudzīgas mājputnu šķirnes, piemēro šādu minimālo kaušanas vecumu:

- a) 81 diena cāļiem;
- b) 150 dienas kapauniem;
- c) 49 dienas Pekinas pīlēm;
- d) 70 dienas muskuspīļu mātītēm;
- e) 84 dienas muskuspīļu tēviņiem;
- f) 92 dienas meža pīlēm;
- g) 94 dienas pērļu vistām;
- h) 140 dienas tītaru tēviņiem un cepeša zosīm; un
- i) 100 dienas tītaru mātītēm.

1.9.4.2. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

- a) vismaz 30 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona;
- b) dienas devā iekļauj rupjo barību, svaigu vai kaltētu barību vai skābbarību;
- c) ja lauksaimnieki mājputniem nespēj nodrošināt tādu barību, kura satur tikai bioloģiski ražotas olbaltumvielas, un kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka bioloģiskās olbaltumvielas saturoša barība nav pieejama pietiekamā apjomā, līdz 2025. gada 31. decembrim var izmantot barību, kas satur nebioloģiski ražotas olbaltumvielas, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - i) tā nav pieejama bioloģiskā formā;
 - ii) tā ir ražota vai sagatavota bez ķīmiskiem šķīdinātājiem;
 - iii) to izmanto tikai jaunu mājputnu barošanai ar īpašiem olbaltumvielu savienojumiem; un
 - iv) maksimālais atļautais īpatsvars 12 mēnešu periodā šiem dzīvniekiem nepārsniedz 5 %. Tiek aprēķināta procentuālā daļa no lauksaimnieciskas izcelsmes barības sausnas.

1.9.4.3. Dzīvnieku labturība

Dzīvū mājputnu noplūkšana ir aizliegta.

1.9.4.4. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

- a) vismaz viena trešdaļa platības ir ar vienlaidus grīdu, t. i., bez redelēm vai režģu konstrukcijām, un klāta ar pakaišiem, piemēram, salmiem, zāgskaidām, smiltīm vai kūdru;
- b) dējējvistu novietnēs pietiekami liela platība no vistām pieejamās grīdas ir viegli pieejama putnu mēslu savākšanai;
- c) atsevišķu mājputnu ganāmpulku audzēšanas starplaikos novietnes atbrīvo. Novietnes un iekārtas šajā laikā tīra un dezinficē. Turklāt tad, kad katra mājputnu ganāmpulka audzēšana ir pabeigta, aplokus uz dalībvalstu noteiktu laiku atstāj tukšus, lai ļautu veģetācijai ataugt. Minētās prasības nepiemēro mājputniem, kurus neaudzē ganāmpulkos, netur aplokus un kuri var brīvi staigāt visu dienu;

- d) māļputniem nodrošina piekļuvi āra platībai vismaz vienu trešdaļu no to dzīves. Tomēr dēļjvistām un sākumposma vecumu pārsniegušiem nobarojamiem māļputniem nodrošina piekļuvi āra platībai vismaz vienu trešdaļu no to dzīves, izņemot ja ir noteikti pagaidu ierobeļojumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;
- e) nepārtrauktu piekļuvi āra platībām dienā nodrošina pēc iespējas agrākā vecumā un kad vien fizioloģiskie un fiziskie apstākļi to atļauj, izņemot ja ir noteikti pagaidu ierobeļojumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;
- f) atkāļjoties no 1.6.5. punkta attiecībā uz vaislas putniem un jaunvistām, kas ir jaunākas par 18 nedēļām, ja ir ievēroti 1.7.3. punktā izklāstītie saskaņā ar Savienības tiesību aktiem paredzētie nosacījumi attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un tiek kavēta vaislas putnu un jaunvistu, kas ir jaunākas par 18 nedēļām, piekļūšana āra platībām, verandas tiek uzskatītas par āra platībām, un šādos gadījumos tām ir metāla sieta barjera, lai tur neiekļūtu citi putni;
- g) māļputniem paredzētajās āra platībās putni var viegli piekļūt pietiekamam skaitam dzirdināšanas siļu;
- h) āra platības māļputniem ir klātas galvenokārt ar veļetāciju;
- i) ja minētajā platībā barība ir pieejama ierobeļotā daudzumā, piemēram, tāpēc, ka zemi ilgi klāj sniegs vai valda sausums, māļputniem nodrošina papildu barošānu ar rupjo barību;
- j) ja māļputnus tur iekštelpās Savienības tiesību aktos noteiktu ierobeļojumu vai pienākumu dēļ, tiem nodrošina pastāvīgu piekļuvi pietiekamam daudzumam rupjās barības un piemērota materiāla, lai apmierinātu māļputnu etoloģiskās vajadzības;
- k) ūdensputniem ir nodrošināta piekļuve ūdenstecei, dīķim, ezeram vai baseinam, kad vien laikapstākļi un higiēnas apstākļi to atļauj, lai ievērotu to sugai raksturīgās vajadzības un dzīvnieku labturības prasības; kad laikapstākļi šādu piekļuvi neatļauj, ūdensputniem nodrošina piekļuvi ūdenim, kurā tie var iemērt galvu, lai notīrītu spalvas;
- l) dabisko gaismu drīkst papildināt ar mākslīgo apgaismojumu, lai nodrošinātu ne vairāk kā 16 gaismas stundas dienā un vismaz astoņas stundu ilgu nepārtrauktu nakts atpūtas periodu bez mākslīgā apgaismojuma;
- m) kopējā platība, ko var izmantot nobarojāmo māļputnu novietnēm, nepārsniedz 1 600 m² vienā raļošanas vienībā;
- n) vienā māļputnu novietnes nodaļījumā nevar būt vairāk par 3 000 dēļjvistām.

1.9.5. Attiecībā uz trušiem

1.9.5.1. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādos noteikumus:

- a) vismaz 70 % barības ir raļoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir raļoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām saimniecībām vai pārejas raļošanas vienībām un barības raļotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reļiona;
- b) trušiem ir piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to atļauj;
- c) audzēšanas sistēmas pamatā ir maksimāla ganību izmantošana atkarībā no ganību pieejamības dažādos gadalaikos;
- d) kad zāles nav pietiekamā daudzumā, nodrošina šķiedrvielām bagātu barību, piemēram, ar salmiem vai sienu. Vismaz 60 % no barības veido lopbarība.

1.9.5.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādos noteikumus:

- a) novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidus grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu gulvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus var uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā raļošanā par mēslšanas līdzekli vai augšnes ielabotāju;
- b) trušus tur grupās;

- c) trušu saimniecībās audzē izturīgas šķirnes, kas piemērotas āra apstākļiem;
- d) trušiem ir piekļuve:
 - i) nojumei, kurā ir aptumšotas slēpšanās vietas;
 - ii) āra aplokam ar veģetāciju, vēlams, ganībām;
 - iii) paaugstinātai platformai, uz kuras tie var sēdēt, vai nu iekšā, vai ārā;
 - iv) migu veidošanas materiālam visām mātītēm ar mazuļiem.

1.9.6. Attiecībā uz bitēm

1.9.6.1. Dzīvnieku izcelsme

Biškopībā priekšroku dod *Apis mellifera* un tās vietējiem ekotipiem.

1.9.6.2. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

- a) ražošanas sezonas beigās stropos atstāj pietiekamu medus un ziedputekšņu rezervi, lai bites varētu pārzīmot;
- b) bišu saimes drīkst piebarot tikai tad, ja saimes izdzīvošana ir apdraudēta klimatisko apstākļu dēļ. Šādā gadījumā bišu saimes piebaro ar bioloģiski ražotu medu, bioloģiski ražotiem cukura sīrupiem vai bioloģiski ražotu cukuru.

1.9.6.3. Veselības aprūpe

Attiecībā uz veselības aprūpi piemēro šādus noteikumus:

- a) lai aizsargātu rāmjus, stropus un kāres, jo īpaši no kaitīgajiem organismiem, ir atļauts izmantot tikai rodenticīdus, ko izmanto slazdos, un piemērotus produktus un vielas, kurus, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;
- b) dravas dezinfekcijai ir atļauta fiziska apstrāde, piemēram, ar tvaiku vai atklātu liesmu;
- c) tranu perējuma iznīcināšana ir atļauta, tikai lai novērstu *Varroa destructor* invāziju;
- d) ja, neraugoties uz visiem profilakses pasākumiem, saimes saslimst vai tiek inficētas, tās nekavējoties ārstē, un, ja vajadzīgs, tās var novietot izolētās dravās;
- e) *Varroa destructor* invāzijas gadījumos var lietot skudrskābi, pienskābi, etiķskābi un skābeņskābi, kā arī mentolu, timolu, eikaliptolu vai kamparu;
- f) ja piemēro ārstēšanu ar ķīmiski sintezētiem alopātiskiem līdzekļiem, tostarp ar antibiotikām, kas nav produkti un vielas, kurus, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, tad uz minētās ārstēšanas laiku saimes, kas tiek ārstētas, novieto izolētās dravās un visu vasku aizstāj ar bioloģiskā biškopībā iegūtu vasku. Pēc tam šīm saimēm piemēro 12 mēnešus ilgu pārejas periodu, kas paredzēts 1.2.2. punktā.

1.9.6.4. Dzīvnieku labturība

Attiecībā uz biškopību piemēro šādus papildu vispārīgos noteikumus:

- a) bišu iznīcināšana šūnās kā metode, kas saistīta ar biškopības produktu ievākšanu, ir aizliegta;
- b) ir aizliegta bišu māšu sakropļošana, piemēram, spārnu apgriešana.

1.9.6.5. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

- a) bišu dravas novieto apvidos, kuros ir iespējams nodrošināt to, ka nektārs un ziedputekšņi tiek iegūti galvenokārt no bioloģiski audzētiem kultūraugiem vai, attiecīgos gadījumos, savvaļas augiem vai tādiem nebioloģiski apsaimniekotiem mežiem vai kultūraugiem, kurus apstrādā tikai ar tādām metodēm, kam ir neliela ietekme uz vidi;
- b) dravas tur pietiekamā attālumā no avotiem, kas var radīt biškopības produktu piesārņojumu vai bišu veselības pasliktināšanos;

- c) dravu novietojums ir tāds, ka 3 km rādiusā no dravas par nektāra un ziedputekšņu avotiem kalpo galvenokārt bioloģiski audzēti kultūraugi vai savvaļas veģetācija, vai kultūraugi, kuri apstrādāti ar metodēm, kam ir neliela ietekme uz vidi, kas ir līdzvērtīgas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 30. pantā paredzētajām metodēm un nevar ietekmēt biškopības atzišanu par bioloģisko biškopību. Minēto prasību nepiemēro laikā, kad nenotiek ziedēšana, vai bišu saimju ziemošanas laikā;
- d) stropus un materiālus, ko izmanto biškopībā, gatavo galvenokārt no dabiskiem materiāliem, kas nerada vides vai biškopības produktu piesārņojuma risku;
- e) bišu vasku jaunām kārēm ņem no bioloģiskās ražošanas vienībām;
- f) stropus var lietot tikai dabiskus produktus, piemēram, propolisu, vasku un augu eļļas;
- g) medus ievākšanas laikā ir neizmanto sintētiskos ķīmiskos repelentus;
- h) medu neizņem no kārēm, kurās ir peri;
- i) biškopību neuzskata par bioloģisku, ja ar biškopību nodarbojas reģionos vai apvidos, ko dalībvalstis ir noteikušas par reģioniem vai apvidiem, kuros bioloģiskā biškopība nav iespējama.

III daļa. Ražošanas noteikumi attiecībā uz alģēm un akvakultūras dzīvniekiem

1. Vispārīgas prasības
- 1.1. Darbības norisinās tādās vietās, kur nenotiek piesārņošana ar produktiem vai vielām, kuras nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, vai piesārņotājiem, kas apdraudētu produktu bioloģisko raksturu.
- 1.2. Bioloģiskās un nebioloģiskās ražošanas vienības pienācīgi nošķir, attiecīgā gadījumā ievērojot dalībvalstu noteiktos minimālos nošķiršanas attālumus. Šādu nošķiršanas pasākumu pamatā ir dabiskā atrašanās vieta, atsevišķas ūdens sadales sistēmas, attālums, plūdmaiņu ietekme un bioloģiskās ražošanas vienības novietojums augšup vai lejup pa straumi. Alģu un akvakultūras ražošanu neuzskata par bioloģisku, ja to praktizē vietās vai apvidos, kuros dalībvalstu iestādes noteikušas par šādām darbībām nepiemērotām.
- 1.3. Lai noskaidrotu, kādi ir ražošanas vienības darbības apstākļi un tās tiešā vide un kādas ir darbības iespējamās sekas, veic ražošanas vienībai piemērotu vides novērtējumu par jebkuru jaunu darbību par kuru tiek iesniegts bioloģiskās ražošanas pieteikums un kurā gadā paredzēts saražot vairāk nekā 20 tonnu akvakultūras produktu. Vides novērtējumu operators iesniedz kontroles iestādei vai kontroles institūcijai. Vides novērtējuma satura pamatā ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES ⁽¹⁾ IV pielikums. Ja ražošanas vienībā jau ir veikts līdzvērtīgs novērtējums, to drīkst izmantot šim nolūkam.
- 1.4. Nav atļauts iznīcināt mangroves.
- 1.5. Attiecībā uz akvakultūru un alģu ieguvu operators iesniedz ilgtspējīgas pārvaldības plānu, kas ir proporcionāls ražošanas vienībai.
- 1.6. Plānu katru gadu atjaunina, un tajā sīki apraksta darbības ietekmi uz vidi un veicamo vides monitoringu un uzskaita veicamos pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi uz apkārtējo ūdens un sauszemes vidi, tostarp attiecīgā gadījumā mazinātu barības vielu izvadīšanu vidē ražošanas cikla laikā vai gadā. Plānā iekļauj tehniskā aprīkojuma uzraudzību un remontu.
- 1.7. Ilgtspējīgas pārvaldības plānā iekļauj aizsargpasākumus un preventīvus pasākumus, ko saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un valstu noteikumiem veic pret plēsējiem.
- 1.8. Gatavojot pārvaldības plānu, kaimiņos darbojošies operatori attiecīgā gadījumā tos saskaņo.
- 1.9. Akvakultūras un alģu uzņēmumu operatori ilgtspējīgas pārvaldības plāna ietvaros izstrādā atkritumu daudzuma samazināšanas grafiku, kura piemērošanu sāk reizē ar darbības uzsākšanu. Siltumu kā blakusproduktu iespēju robežās iegūst tikai no atjaunojamiem enerģijas avotiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

1.10. Nepārstrādātu produktu sagatavošana

Ja aļģēm vai akvakultūras dzīvniekiem tiek veiktas sagatavošanas darbības, kas nav pārstrāde, šādām darbībām *mutatis mutandis* piemēro vispārējās prasības, kas noteiktas IV daļas 1.2., 1.3, 1.4., 1.5. un 2.2.3. punktā.

2. Prasības attiecībā uz aļģēm

Papildus 9., 10., 11. un 15. pantā un attiecīgā gadījumā šīs daļas 1. iedaļā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz aļģu bioloģisku ievākšanu un audzēšanu piemēro šajā iedaļā paredzētos noteikumus. Minētos noteikumus *mutatis mutandis* piemēro fitoplanktona audzēšanai.

2.1. Pāreja

2.1.1. Ražošanas vienības pārejas periods aļģu ievākšanai ir seši mēneši.

2.1.2. Ražošanas vienības pārejas periods aļģu audzēšanai ir seši mēneši vai viens pilns ražošanas cikls atkarībā no tā, kurš no šiem periodiem ir ilgāks.

2.2. Aļģu ražošanas noteikumi

2.2.1. Savvaļas aļģu un to daļu ievākšanu uzskata par bioloģisko ražošanu ar noteikumu, ka:

a) audzēšanas vietas ir piemērotas no veselības viedokļa un tajās ir augsti ekoloģiskās kvalitātes rādītāji, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK, vai to kvalitāte ir līdzvērtīga:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 854/2004 ⁽¹⁾ klasificētajām A un B klases ražošanas teritorijām, līdz 2019. gada 13. decembrim, vai

— atbilstošajām klasifikācijas teritorijām, kas norādītas īstenošanas aktos, kuros Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 8. punktu, no 2019. gada 14. decembra;

b) ievākšana būtiski neapdraud dabiskās ekosistēmas stabilitāti vai sugu saglabāšanu ievākšanas apvidū.

2.2.2. Lai aļģu kultivēšanu varētu uzskatīt par bioloģisku, tai jānotiek apgabalos, kuros vides un veselības rādītāji ir vismaz tādi paši kā 2.2.1. punkta a) apakšpunktā noteiktie. Papildus piemēro šādus ražošanas noteikumus:

a) visos ražošanas posmos no jaunu aļģu ievākšanas līdz ražas novākšanai izmanto ilgtspējīgas metodes;

b) lai nodrošinātu plaša genofonda saglabāšanu, regulāri veic jaunu savvaļas aļģu ievākšanu, lai saglabātu un palielinātu iekštelpu kultūru daudzveidību;

c) mēslošanas līdzekļus neizmanto, izņemot telpās un tad, ja tos, ievērojot 24. pantu, ir atļauts šim nolūkam izmantot bioloģiskajā ražošanā.

2.3. Aļģu audzēšana

2.3.1. Aļģu kultūrās jūrā izmanto tikai tādas barības vielas, kas dabiski rodas vidē vai arī bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku ražotnē, kurai vēlams atrasties netālu, veidojot daļu no polikultūras sistēmas.

2.3.2. Iekārtās uz sauszemes, kur izmanto ārējos barības vielu avotus, barības vielu koncentrācija izplūdes ūdeņos ir pārbaudāmi tāda pati vai zemāka nekā ieplūdes ūdeņos. Var izmantot tikai tās augu vai minerālas izcelsmes barības sastāvdaļas, kuras, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

2.3.3. Kultūru blīvumu vai darbības intensitāti reģistrē un saglabā ūdens vides viendabību, nodrošinot to, ka netiek pārsniegts maksimālais aļģu daudzums, kuru var audzēt, neradot negatīvu ietekmi uz vidi.

2.3.4. Virves un citu aprīkojumu, ko izmanto aļģu audzēšanai, izmanto atkārtoti vai pārstrādā, ja tas ir iespējams.

2.4. Savvaļas aļģu ilgtspējīga ievākšana

2.4.1. Aļģu ievākšanas sākumā veic vienreizēju biomasas daudzuma novērtējumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.).

- 2.4.2. Vienībā vai telpās veido dokumentāru uzskaiti, kas ļautu operatoram identificēt un kontroles iestādei vai kontroles institūcijai pārbaudīt, vai ievāktas ir tikai savvaļas aļģes, kas ražotas saskaņā ar šo regulu.
- 2.4.3. Ievākšanu veic tā, lai ievāktie daudzumi būtiski neietekmētu ūdens vides stāvokli. Lai nodrošinātu aļģu atjaunošanos un lai nepieļautu piezveju, veic pasākumus, piemēram, saistībā ar ievākšanas paņēmieniem, minimālo izmēru, vecumu, vairošanās cikli vai atlikušo aļģu izmēru.
- 2.4.4. Ja aļģes ievāc kopīgā vai publiskā ievākšanas apgabalā, ir pieejami dokumentāri pierādījumi, ko izsniegusi attiecīgās dalībvalsts norīkotā attiecīgā iestāde un kas apliecina, ka visa ievākšana notikusi atbilstīgi šai regulai.
3. Prasības attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem
- Papildus 9., 10., 11. un 15. pantā un attiecīgā gadījumā šīs daļas 1. iedaļā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz zivju, vēžveidīgo, adatādainu un gliemju sugu bioloģisku ražošanu piemēro šajā iedaļā minētos noteikumus. Minētos noteikumus *mutatis mutandis* piemēro arī zooplanktona, mikroskopisko vēžveidīgo, virpotāju, tārpu un citu barības ūdensdzīvnieku ražošanai.
- 3.1. Vispārīgas prasības
- 3.1.1. Pāreja
- Turpmāk minēto tipu akvakultūras iekārtām un tajās esošajiem akvakultūras dzīvniekiem piemēro šādus akvakultūras ražošanas vienību pārejas periodus:
- a) iekārtām, ko nevar izsūkņēt, iztīrīt un dezinficēt, pārejas periods ir 24 mēneši;
 - b) iekārtām, kas ir izsūkņētas vai kurās pārtraukta ražošana, pārejas periods ir 12 mēneši;
 - c) iekārtām, kas ir izsūkņētas, iztīrītas un dezinficētas, pārejas periods ir seši mēneši;
 - d) iekārtām atklātā ūdenī, tostarp tām, kurās audzē divvāku gliemjus, pārejas periods ir trīs mēneši.
- 3.1.2. Akvakultūras dzīvnieku izcelsme
- 3.1.2.1. Attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku izcelsmi piemēro šādus noteikumus:
- a) bioloģiskās akvakultūras pamatā ir tādu jaunu dzīvnieku audzēšana, kuru izcelsme ir bioloģiskie vaislinieki un bioloģiskās ražošanas vienības;
 - b) izmanto vietēji audzētas sugas, un pavairošanas mērķis ir radīt ražošanas apstākļiem piemērotākas līnijas, lai nodrošinātu dzīvnieku labu veselību un labturību un barības resursu labu izmantojumu. Kompetentajai iestādei vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādei vai kontroles institūcijai iesniedz dokumentārus pierādījumus par dzīvnieku izcelsmi un aprūpi;
 - c) izvēlas tādas sugas, kuras ir noturīgas un kuras var ražot, nenodarot būtisku kaitējumu savvaļas krājumiem;
 - d) lai uzlabotu ģenētiskā krājuma piemērotību un tikai pienācīgi pamatotos gadījumos, kad bioloģiski pavairotas sugas nav pieejamas vai kad jauns ģenētiskais krājums pavairošanas nolūkā ir ievietots ražošanas vienībā pēc kompetentās iestādes atļaujas saņemšanas, pavairošanas nolūkā saimniecībā drīkst ievietot savvaļā notvertus vai nebioloģiskās akvakultūras dzīvniekus. Pirms šādu dzīvnieku var izmantot pavairošanai, tos vismaz trīs mēnešus tur saskaņā ar bioloģiskās apsaimniekošanas noteikumiem. Attiecībā uz dzīvniekiem, kas ir IUCN apdraudēto sugu sarakstā, atļauju izmantot savvaļā nozvejotos īpatņus var piešķirt tikai saistībā ar saglabāšanas programmām, kuras atzīst attiecīgā valsts iestāde, kas ir atbildīga par saglabāšanas centieniem;
 - e) savvaļas akvakultūras dzīvnieku mazuļu ievākšana pieaudzēšanas vajadzībām ir atļauta tikai šādos gadījumos:
 - i) ja, piepildot dīkus, akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas un iežogojumus, tajos dabīgā veidā iepeld zivju vai vēžveidīgo kāpuri un mazuļi;

ii) atjaunojot tādu savvaļas zivju mazuļu un vēžveidīgo kāpuru ielaidumu, kas nav IUCN apdraudēto sugu sarakstā, ekstensīvās akvakultūras saimniecībās, kuras atrodas mitrājos, piemēram, iesālūdens tilpēs, plūdmaiņu apgabalos un piekrastes lagūnās, ar noteikumu, ka:

- ielaiduma atjaunošana ir saskaņā ar pārvaldības pasākumiem, kurus apstiprinājušas attiecīgās iestādes, lai nodrošinātu attiecīgās sugas ilgtspējīgu izmantošanu, un
- dzīvnieki tiek baroti tikai ar tādu barību, kas ir dabiski pieejama vidē.

Atkāpjoties no a) apakšpunkta, dalībvalstis pieaudzēšanas vajadzībām var atļaut, ka bioloģiskās ražošanas vienībā pieaudzēšanas vajadzībām tiek ievadīti maksimāli 50 % tādu sugu nebioloģiskas izcelsmes mazuļu, kuras līdz 2021. gada 1. janvārim Savienībā nebija izveidotas kā bioloģiskas, ar noteikumu, ka vismaz pēdējās divas trešdaļas no ražošanas cikla laika notiek saskaņā ar bioloģiskās apsaimniekošanas noteikumiem. Šādu atkāpi var piešķirt uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus, un to nevar pagarināt.

Attiecībā uz akvakultūras saimniecībām, kas atrodas ārpus Savienības, šādas atrunas var piešķirt tikai kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kas ir atzītas saskaņā ar 46. panta 1. punktu attiecībā uz sugām, kuras ne tās valsts teritorijā, kurā atrodas saimniecība, ne Savienībā, nebija izveidotas kā bioloģiskas. Šādu atkāpi var piešķirt uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus, un to nevar pagarināt.

3.1.2.2. Attiecībā uz pavairošanu piemēro šādus noteikumus:

- a) neizmanto hormonus un hormonu atvasinājumus;
- b) neizmanto viendzimuma līniju mākslīgu ražošanu (izņemot manuālu atlasīšanu), inducētu poliploidiju, mākslīgu hibridizāciju un klonēšanu;
- c) izvēlas piemērotas līnijas.

3.1.3. Ēdināšana

3.1.3.1. Attiecībā uz zivju, vēžveidīgo un adatādaļu barību piemēro šādus noteikumus:

- a) dzīvniekiem izēdina barību, kas atbilst dzīvnieku uztura vajadzībām dažādās dzīvnieku attīstības stadijās;
- b) barošanas režīmus nosaka, ievērojot šādas prioritātes:
 - i) dzīvnieku veselība un labturība;
 - ii) augsta produktu kvalitāte, tostarp produkta barības vielu sastāvs, kas nodrošina augstu pārtikas gala produkta kvalitāti;
 - iii) neliela ietekme uz vidi;
- c) augu izcelsmes barības frakcija ir bioloģiska, un tās barības frakcijas izcelsme, kas iegūta no akvakultūras dzīvniekiem, ir no bioloģiskās akvakultūras vai no zvejniecībām, kuras saskaņā ar kompetentās iestādes atzītu shēmu ir sertificētas kā ilgtspējīgas atbilstīgi principiem, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 1380/2013;
- d) nebioloģiskas augu, dzīvnieku, aļģu vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas, minerālas vai mikrobiālas izcelsmes barības sastāvdaļas, barības piedevas un pārstrādes palīg līdzekļus izmanto vienīgi tad, ja tos saskaņā ar šo regulu ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;
- e) neizmanto augšanas stimulatorus un sintētiskās aminoskābes.

3.1.3.2. Attiecībā uz divvāku gliemjiem un citām sugām, ko neēdina cilvēki, bet kas barojas ar dabisko planktonu, piemēro šādus noteikumus:

- a) šādi dzīvnieki, kas barojas ar filtrēšanas palīdzību, visu sev nepieciešamo uzturu saņem no dabas; tas neattiecas uz mazuļiem, ko audzē inkubatoros un mazuļu audzētavās;
- b) audzēšanas vietas ir piemērotas no veselības viedokļa un tajās ir vai nu augsti ekoloģiskās kvalitātes rādītāji, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK, vai labs vides stāvoklis, kā definēts Direktīvā 2008/56/EK, vai to kvalitāte ir līdzvērtīga:
 - Regulā (EK) Nr. 854/2004 klasificētajām A klases ražošanas teritorijām, līdz 2019. gada 13. decembrim, vai

— atbilstošajām klasifikācijas teritorijām, kas norādītas īstenošanas aktos, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 8. punktu, no 2019. gada 14. decembra.

3.1.3.3. Īpaši noteikumi par barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji

Sagādājot barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji, ievēro šādas prioritātes:

- a) akvakultūras izcelsmes bioloģiska barība;
- b) zivju milti un zivju eļļa no bioloģiskās akvakultūras ražošanas atlikumiem, ko iegūst no zivīm, vēžveidīgajiem vai gliemjiem;
- c) zivju milti un zivju eļļa, un zivju izcelsmes barības sastāvdaļas, kuras iegūtas no tādu zivju, vēžveidīgo vai gliemju atlikumiem, kas ilgtspējīgās zvejniecībās jau nozvejoti lietošanai pārtikā;
- d) zivju milti un zivju eļļa, un zivju izcelsmes barības sastāvdaļas, kuras iegūtas no veselām zivīm, vēžveidīgajiem vai gliemjiem, kas nozvejoti ilgtspējīgās zvejniecībās un nav izmantoti pārtikā;
- e) bioloģiski ražotas augu vai dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļas; kopējais augu izcelsmes sastāvdaļu daudzums nepārsniedz 60 %.

3.1.3.4. Īpaši noteikumi par barību dažiem akvakultūras dzīvniekiem

Nobarošanas posmā zivis iekšējos ūdeņos, *Penaeidae* dzimtas garneles, saldūdens garneles un tropisko saldūdeņu zivis baro šādi:

- a) izmanto dīķos un ezeros dabiski pieejamo barību;
- b) ja a) apakšpunktā minētā dabiskā barība nav pieejama pietiekamā daudzumā, drīkst izmantot augu izcelsmes bioloģisko barību, kuru vēlams audzēt pašā saimniecībā, vai aļģes. Operatori glabā dokumentārus pierādījumus par vajadzību izmantot piebarojumu;
- c) ja saskaņā ar b) apakšpunktu papildus dabiskajai barībai izmanto piebarojumu:
 - i) *Penaeidae* dzimtas garneļu un saldūdens garneļu (*Macrobrachium* spp.) barības deva drīkst saturēt ne vairāk kā 25 % zivju miltu un 10 % zivju eļļas, kas iegūti ilgtspējīgās zvejniecībās;
 - ii) pangasiju (*Pangasius* spp.) barības deva drīkst saturēt ne vairāk kā 10 % zivju miltu vai zivju eļļas, kas iegūti ilgtspējīgās zvejniecībās.

3.1.4. Veselības aprūpe

3.1.4.1. Slimību profilakse

Attiecībā uz slimību profilaksi piemēro šādus noteikumus:

- a) slimību profilakses pamatā ir dzīvnieku turēšana optimālos apstākļos, izvēloties piemērotas vietas, ņemot vērā *inter alia* segu prasības attiecībā uz labu ūdens kvalitāti, ūdens plūsmas un apmaiņas ātrumu, optimālu saimniecības iekārtojumu, labas dzīvnieku audzēšanas un apsaimniekošanas prakses piemērošanu, tostarp regulāru telpu tīrīšanu un dezinfekciju, augstas kvalitātes barību, piemērotu ielaiduma blīvumu un šķirņu un līniju atlasī;
- b) var izmantot imunoloģiskās veterinārās zāles;
- c) dzīvnieku veselības pārvaldības plānā sīki izklāsta biodrošības un slimību profilakses praksi, tostarp paredz rakstisku vienošanos ražošanas vienībai samērīgā apmērā par veselības jautājumiem konsultēties ar kvalificētiem akvakultūras dzīvnieku veselības aizsardzības dienestiem, kam jāapmeklē saimniecība ne retāk kā reizi gadā vai – divvāku gliemju gadījumā – ne retāk kā reizi divos gados;
- d) audzēšanas sistēmas, aprīkojumu un darbarīkus atbilstoši tīra un dezinficē;
- e) dzīvos organismus, kas izraisa apaugšanu, aizvāc tikai ar rokām vai rokas darbarīkiem un attiecīgā gadījumā izmet jūrā tālāk no saimniecības;
- f) var izmantot tikai tās aprīkojuma un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas vielas, kuras, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;

g) attiecībā uz ražošanas pārtraukuma periodiem piemēro šādus noteikumus:

- i) kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija nosaka, vai ir vajadzīgs ražošanas pārtraukuma periods un kāds ir tā atbilstošais ilgums, ko piemēro un dokumentē pēc katra ražošanas cikla, kuru īsteno atklātās akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmās jūrā;
 - ii) tie nav obligāti divvāku gliemju kultivēšanā;
 - iii) ražošanas pārtraukuma periodā sprostu vai citu struktūru, ko izmanto akvakultūras dzīvnieku ražošanā, iztukšo, dezinficē un atstāj tukšu līdz atkārtotai izmantošanai;
- h) neapēsto zivju barību, izkārnījumus un mirušos dzīvniekus attiecīgā gadījumā ātri aizvāc, lai novērstu risku būtiski kaitēt videi ūdens stāvokļa kvalitātes ziņā, samazinātu slimību riskus un nepievilinātu kukaiņus vai grauzējus;
- i) ultravioleto gaismu un ozonu drīkst izmantot tikai inkubatoros un mazuļu audzētavās;
- j) ektoparazītu bioloģiskajā kontrolē priekšroku dod tīrītāzivīm, kā arī saldūdens, jūras ūdens un nātrija hlorīda šķīdumu izmantošanai.

3.1.4.2. Veterinārā ārstēšana

Attiecībā uz veterināro ārstēšanu piemēro šādus noteikumus:

- a) slimības ārstē nekavējoties, lai nepieļautu dzīvnieku ciešanas. Vajadzības gadījumā un saskaņā ar stingriem nosacījumiem un veterinārārsta uzraudzībā var izmantot ķīmiski sintezētas alopatiskās veterinārās zāles, tostarp antibiotikas, ja fitoterapeitisko, homeopātisko un citu līdzekļu izmantošana ir nepiemērota. Attiecīgā gadījumā nosaka ierobežojumus attiecībā uz ārstniecības kursiem un zāļu izdalīšanās periodiem;
- b) ir atļauta ārstēšana, kas saistīta ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un kas noteikta, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;
- c) ja, neraugoties uz 3.1.4.1. punktā minētajiem profilakses pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu dzīvnieku veselību, rodas veselības problēma, var izmantot veterināro ārstēšanu šādā prioritārajā secībā:
 - i) homeopātiski augu, dzīvnieku vai minerālu izcelsmes līdzekļi,
 - ii) augi un to ekstrakti, kam nav anestezējošas iedarbības, un
 - iii) tādas vielas kā mikroelementi, metāli, dabiskie imunitātes stimulatori vai atļautie probiotiķi;
- d) alopatisko ārstēšanu ierobežo līdz diviem ārstniecības kursiem gadā, izņemot vakcināciju un obligātās slimību izskaušanas shēmas. Tomēr, ja ražošanas cikls ir īsāks par gadu, nosaka tikai vienu alopatiskās ārstēšanas kursu. Ja minētie alopatiskās ārstēšanas limiti ir pārsniegti, attiecīgos akvakultūras dzīvniekus netirgo kā bioloģiskus produktus;
- e) parazītu apkarošanas kursu, kas netiek veikts dalībvalstu īstenotajās obligātās kontroles shēmās, var veikt divas reizes gadā vai vienu reizi gadā, ja ražošanas cikls ir īsāks par 18 mēnešiem;
- f) alopatiskajā veterinārajā ārstēšanā un d) apakšpunktā minētajā parazītu apkarošanas kursā, tostarp ārstēšanā, kas paredzēta saskaņā ar obligātajām kontroles un izskaušanas shēmām, zāļu izdalīšanās periods ir divas reizes ilgāks nekā zāļu izdalīšanās periods, kas minēts Direktīvas 2001/82/EK 11. pantā, vai 48 stundas, ja šis periods nav noteikts;
- g) jebkura veterināro zāļu izmantošana jāziņo kompetentajai iestādei vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādei vai kontroles institūcijai, pirms dzīvniekus tirgo kā bioloģiskus produktus. Ārstētie krājumi ir skaidri identificējami.

3.1.5. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

- 3.1.5.1. Ir aizliegts izmantot slēgtas ūdens recirkulācijas akvakultūras dzīvnieku ražošanas iekārtas, izņemot inkubatoros un mazuļu audzētavās vai iekārtas bioloģiskās barības organismiem izmantotu sugu ražošanā.

3.1.5.2. Ūdens mākslīga sildīšana vai dzesēšana ir atļauta tikai inkubatoros un mazuļu audzētavās. Ūdens sildīšanai vai dzesēšanai visos ražošanas posmos var izmantot dabisko ūdeni no dziļurbuma.

3.1.5.3. Akvakultūras dzīvnieku audzēšanas apstākļus plāno tā, lai atbilstīgi attiecīgās sugas īpašajām vajadzībām akvakultūras dzīvniekiem:

- a) būtu pietiekami daudz vietas to labturībai, un būtu nodrošināts atbilstošs ielaiduma blīvums, kas noteikts 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos;
- b) tie tiktu turēti labas kvalitātes ūdenī, kurā *inter alia* ir piemērots ūdens plūsmas un apmaiņas ātrums, pietiekams skābekļa daudzums un zems metabolītu līmenis;
- c) tie tiktu turēti tādā temperatūrā un apgaismojumā, kas atbilst attiecīgās sugas vajadzībām, ņemot vērā ģeogrāfisko atrašanās vietu.

Novērtējot ielaiduma blīvuma ietekmi uz audzēto zivju labturību, uzrauga zivju stāvokli (piemēram, spuru bojājumus, citus savainojumus, augšanas ātrumu, uzvedības izpausmes un kopējo veselības stāvokli) un ūdens kvalitāti un ņem tos vērā.

Saldūdens zivju gadījumā tilpnes pamats ir pēc iespējas tuvāks dabiskajiem apstākļiem.

Karpu un līdžu sugu gadījumā:

- tilpnes pamats ir klāts ar dabisko augsni,
- dīķu un ezeru mēslošanu ar bioloģisku mēslojumu un minerālmēslojumu veic tikai, izmantojot mēslošanas līdzekļus un augsnes ielabotājus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, maksimālajam slāpekļa daudzumam uz hektāru nepārsniedzot 20 kg,
- apstrāde ar sintētiskām ķīmiskajām vielām, ko veic ražošanas ūdeņos esošo hidrofitu un augu segas kontroles nolūkā, ir aizliegta.

3.1.5.4. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmu projekts un konstrukcija nodrošina ūdens plūsmas ātrumu un fizikāli ķīmiskos parametrus, kas uztur dzīvnieku veselību un labturību un apmierina to etoloģiskās vajadzības.

Jāievēro sugu vai sugu grupas ražošanas sistēmu un turēšanas sistēmu īpašās vajadzības, kas noteiktas 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos.

3.1.5.5. Audzēšanas vienības uz sauszemes atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) caurplūdes sistēmās ir iespēja uzraudzīt un kontrolēt gan ieplūstošā, gan izplūstošā ūdens plūsmas ātrumu un ūdens kvalitāti;
- b) vismaz 10 % no perimetra ("zemes-ūdens saskares vietā") jābūt dabiskai veģetācijai.

3.1.5.6. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas jūrā atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tās atrodas tur, kur ūdens straume, dziļums un apmaiņas ātrums ir piemēroti, lai pēc iespējas samazinātu ietekmi uz jūras gultni un apkārtējo ūdenstilpi;
- b) tām ir saskarei ar darbības vidi piemērots sprosta projekts, konstrukcija un apkope.

3.1.5.7. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas projektē, izvieto un darbina tā, lai līdz minimumam samazinātu izbēgšanas gadījumu risku.

3.1.5.8. Ja zivis vai vēžveidīgie izbēg, veic atbilstīgas darbības, attiecīgā gadījumā arī ķeršanu, lai samazinātu ietekmi uz vietējo ekosistēmu. Saglabā dokumentāciju.

3.1.5.9. Saimniecības, kurās notiek akvakultūras dzīvnieku ražošana zivju dīķos, baseinos vai kanālos, ir aprīkotas vai nu ar dabisku filtru pamatnēm, nogulsnešanās dīķiem, bioloģiskiem filtriem, vai ar mehāniskiem filtriem, lai savāktu barības vielu atlikumu, vai arī tajās izmanto aļģes vai dzīvniekus (divvāku gliemjus), kas palīdz uzlabot izplūdes ūdeņu kvalitāti. Attiecīgā gadījumā regulāri veic izplūdes ūdeņu monitoringu.

3.1.6. Dzīvnieku labturība

3.1.6.1. Visām personām, kas ir iesaistītas akvakultūras dzīvnieku turēšanā, ir nepieciešamās pamatzināšanas un prasmes attiecībā uz minēto dzīvnieku veselības un labturības vajadzībām.

3.1.6.2. Līdz minimumam samazina manipulācijas ar akvakultūras dzīvniekiem, un tās veic ar vislielāko piesardzību. Izmanto pienācīgu aprīkojumu atbilstīgi reglamentējošām procedūrām, lai izvairītos no stresa un fiziska kaitējuma, kas saistīts ar manipulāciju procedūrām. Vaisliniekus manipulē tā, lai līdz minimumam samazinātu fizisko kaitējumu un stresu, un attiecīgā gadījumā izmanto anestēziju. Šķirošanas darbības samazina līdz minimumam un tās izmanto tikai tad, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu zivju labturību.

3.1.6.3. Attiecībā uz mākslīgā apgaismojuma izmantošanu piemēro šādus ierobežojumus:

- a) lietots dabiskā dienas ilguma pagarināšanai, tas nepārsniedz maksimumu, kas atbilst dzīvnieku etoloģiskajām vajadzībām, ģeogrāfiskajiem apstākļiem un vispārējai veselībai; šis maksimums nepārsniedz 14 stundas diennaktī, izņemot, ja tas nepieciešams reproduktīvos nolūkos;
- b) izvairās no straujām gaismas intensitātes izmaiņām gaismas režīma nomaiņas laikā, izmantojot regulējamu gaismas vai fona apgaismojumu.

3.1.6.4. Dzīvnieku labturības un veselības nodrošināšanai atļauts izmantot aerāciju. Mehāniskos aeratorus vēlams darbināt, izmantojot atjaunojamus enerģijas avotus.

3.1.6.5. Skābekli var izmantot tikai saistībā ar dzīvnieku veselības un labturības prasībām ražošanas vai pārvadāšanas kritiskajos periodos, un tikai šādos gadījumos:

- a) ārkārtēji gadījumi, kas saistīti ar temperatūras maiņu, atmosfēras spiediena samazināšanos vai nejaušu ūdens piesārņojumu;
- b) atsevišķas krājuma pārvaldības procedūras, piemēram, paraugu ņemšana un šķirošana;
- c) lai nodrošinātu saimniecības krājuma izdzīvošanu.

3.1.6.6. Veic atbilstīgus pasākumus, lai līdz minimumam ierobežotu akvakultūras dzīvnieku transportēšanas ilgumu.

3.1.6.7. Visas dzīvnieka dzīves laikā, tostarp kaušanas laikā, līdz minimumam samazina jebkādu ciešanu nodarīšanu.

3.1.6.8. Acu kātiņu ekstirpācija un visas tai līdzīgas darbības, piemēram, nosiešana, iegriešana un saspiešana, ir aizliegtas.

3.1.6.9. Zivju nogalināšanas paņēmieni ir tādi, lai zivis tūlīt zaudētu samaņu un kļūtu nejūtīgas pret sāpēm. Manipulācijas pirms nogalināšanas veic tā, lai nepieļautu ievainojumus un lai līdz minimumam samazinātu ciešanas un stresu. Apsverot optimālās nogalināšanas metodes, ņem vērā zivju ieguves izmēra, sugas un ražošanas vietu atšķirības.

3.2. Sīki izstrādāti noteikumi par gliemjiem

3.2.1. Sēklas izcelsme

Attiecībā uz sēklas izcelsmi piemēro šādus noteikumus:

- a) savvaļas sēklu, kas iegūta ārpus ražošanas vienības robežām, drīkst izmantot divvāku gliemjiem, ar noteikumu, ka netiek nodarīts būtisks kaitējums videi, to ļauj vietējie tiesību akti un savvaļas sēkla iegūta no:
 - i) kolonijām, kurām ir maz izredžu pārdzīvot ziemu vai kuru ir vairāk, nekā paredzēts prasībās; vai
 - ii) dabiskajiem gliemju sēklas sakopojumiem kolektoros;
- b) Klusā okeāna austeres (*Crassostrea gigas*) gadījumā priekšroku dod krājumam, kas ir selektīvi pavairots, lai samazinātu nārstošanu savvaļā;
- c) jāreģistrē, kā, kur un kad savvaļas sēkla ievākta, lai varētu nodrošināt izsekojamību līdz ievākšanas apgabalam;
- d) savvaļas sēklu var ievākt tikai pēc tam, kad kompetentā iestāde ir tam piešķirusi atļauju.

3.2.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

- a) ražošanu var veikt tajā pašā ūdens apgabalā, kur notiek bioloģiskā zivju un aļģu ražošana polikultūras sistēmā, ko dokumentāri jāapstiprina ilgtspējīgas pārvaldības plānā. Divvāku gliemjus polikultūrā var audzēt kopā arī ar vēderkājiem, piemēram, ēdamajiem jūras gliemežiem;
- b) bioloģiskā divvāku gliemju ražošana notiek apgabalos, ko norobežo stabi, pludiņi vai citas skaidras zīmes, un tie attiecīgā gadījumā ir norobežoti ar tīkla linuma maisiem, sprostiem vai citiem cilvēka izgatavotiem līdzekļiem;
- c) bioloģiskās gliemju audzētavas līdz minimumam samazina riskus attiecībā uz aizsargājamām sugām. Ja tiek izmantoti tīkli pret plēsējiem, to konstrukcija ir tāda, kas neļauj savainoties nirējputniem.

3.2.3. Kultivēšana

Attiecībā uz kultivēšanu piemēro šādus noteikumus:

- a) bioloģiskajā ražošanā var izmantot kultivēšanu uz ēdamgliemeņu virvēm un citas 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos uzskaitītās metodes;
- b) gliemju kultivēšana uz grunts ir atļauta tikai tad, ja ievākšanas un audzēšanas vietās tā nerada būtisku ietekmi uz vidi. Kā ilgtspējīga pārvaldības plāna atsevišķa daļa tiek pievienots pārskats un ziņojums, kas sniedz pierādījumu par minimālu ietekmi uz vidi, un operators to iesniedz kompetentajai iestādei vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādei vai kontroles institūcijai pirms darbību sākuma.

3.2.4. Pārvaldība

Attiecībā uz pārvaldību piemēro šādus noteikumus:

- a) ražošanā izmantotais ielaiduma blīvums nepārsniedz nebioloģiskās akvakultūras gliemju ielaiduma blīvumu, ko izmanto attiecīgajā atrašanās vietā. Šķirošanu, retināšanu un ielaiduma blīvuma korekcijas veic atbilstīgi biomasai un tā, lai nodrošinātu dzīvnieku labturību un augstu produkcijas kvalitāti;
- b) dzīvos organismus, kuri izraisa apaugšanu, aizvāc ar rokām vai rokas darbarīkiem un attiecīgā gadījumā izmet jūrā tālāk no gliemju audzētavām. Ražošanas cikla laikā gliemjus var vienu reizi apstrādāt ar kaļķa šķīdumu, lai kontrolētu apaugšanu izraisīto konkurējošo organismu daudzumu.

3.2.5. Īpaši noteikumi par austeru kultivēšanu

Ir atļauta kultivēšana maisos uz stēķiem. Minētās vai citas struktūras, kurās atrodas austeres, izvieto tā, lai neveidotu nepārtrauktu barjeru gar krasta līniju. Lai optimizētu ražošanu, krājumu rūpīgi izvieto uz gultnes, ņemot vērā plūdmaiņu ietekmi. Ražošanā ievēro 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītās prasības.

IV daļa. Pārstrādātas pārtikas ražošanas noteikumi

Papildus 9., 11. un 16. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz pārstrādātas pārtikas bioloģisko ražošanu piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

- 1. Vispārīgas prasības attiecībā uz pārstrādātas pārtikas ražošanu.
- 1.1. Attiecībā uz pārtikas piedevām, pārstrādes palīg līdzekļiem un citām vielām un sastāvdaļām, kuras izmanto pārtikas pārstrādei vai jebkādai izmantotai pārstrādes praksei, piemēram, kūpināšanai, ievēro labas ražošanas prakses principus⁽¹⁾.
- 1.2. Operatori, kuri ražo pārstrādātu pārtiku, izveido un atjaunina atbilstošas procedūras, pamatojoties uz kritisko pārstrādes posmu sistemātisku identificēšanu.

⁽¹⁾ Laba ražošanas prakse, kas definēta 3. panta a) punktā Komisijas Regulā (EK) Nr. 2023/2006 (2006. gada 22. decembris) par materiālu un izstrādājumu, kam paredzēta saskare ar pārtiku, labu ražošanas praksi (OV L 384, 29.12.2006., 75. lpp.).

- 1.3. Šīs daļas 1.2. punktā minēto procedūru piemērošana nodrošina to, ka saražotie pārstrādātie produkti vienmēr atbilst šai regulai.
- 1.4. Operatori darbojas atbilstīgi 1.2. punktā minētajām procedūrām un īsteno tās, un, neskarot 28. pantu, jo īpaši:
- a) veic piesardzības pasākumus;
 - b) veic piemērotus tīrīšanas pasākumus, uzrauga to efektivitāti un kārtu minēto darbību dokumentāciju;
 - c) nodrošina, ka nebioloģiski produkti netiek laisti tirgū ar norādi par bioloģisko ražošanu.
- 1.5. Pārstrādāto bioloģisko, pārejas un nebioloģisko produktu gatavošana ir laikā vai telpā savstarpēji nošķirta. Ja attiecīgajā sagatavošanas vienībā sagatavo vai uzglabā bioloģiskus produktus, pārejas produktus un nebioloģiskus produktus jebkādā kombinācijā, operators:
- a) par to attiecīgi informē kompetento iestādi vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādi vai kontroles institūciju;
 - b) darbības veic nepārtraukti, līdz ir pabeigts ražošanas posms, un tās veic laikā vai telpā nošķirti no līdzīgām darbībām, ko veic ar jebkādu citu produkta veidu (bioloģisku, pārejas vai nebioloģisku produktu);
 - c) pirms un pēc šīm darbībām bioloģiskos, pārejas un nebioloģiskos produktus uzglabā laikā vai telpā savstarpēji nošķirti;
 - d) uztur pieejamu visu darbību un pārstrādāto daudzumu atjauninātu reģistru;
 - e) veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu partiju identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem, pārejas un nebioloģiskiem produktiem;
 - f) darbības ar bioloģiskiem vai pārejas produktiem veic tikai pēc ražošanas aprīkojuma piemērotas iztīrīšanas.
- 1.6. Neizmanto produktus, vielas un paņēmienus, kas atjauno bioloģiskās pārtikas pārstrādes un uzglabāšanas laikā zaudētās īpašības vai kas labo bioloģiskās pārtikas pārstrādē pieļautās nolaidības rezultātus, vai kā citādi var būt maldinoši attiecībā uz to produktu patieso izcelsmi, kurus ir paredzēts tirgot kā bioloģisko pārtiku.
2. Sīki izklāstītas prasības attiecībā uz pārstrādātas pārtikas ražošanu
- 2.1. Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas sastāvam piemēro šādus nosacījumus:
- a) produktu ražo galvenokārt no lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām vai no produktiem, kas paredzēti izmantošanai kā pārtika, kas minēta I pielikumā; lai noteiktu, vai produkts ir ražots galvenokārt no minētajiem produktiem, ņem vērā pievienoto ūdeni un sāli;
 - b) bioloģisku sastāvdaļu neizmanto kopā ar tādu pašu nebioloģisku sastāvdaļu;
 - c) pārejas sastāvdaļu neizmanto kopā ar tādu pašu bioloģisku vai nebioloģisku sastāvdaļu.
- 2.2. Konkrētu produktu un vielu izmantošana pārtikas pārstrādē
- 2.2.1. Pārtikas pārstrādē drīkst izmantot tikai tādas pārtikas piedevas, pārstrādes palīg līdzekļus un lauksaimnieciskās izcelsmes nebioloģiskās sastāvdaļas, ko, ievērojot 24. vai 25. pantu, bioloģiskajā ražošanā ir atļauts izmantot, un produktus un vielas, kas minētas 2.2.2. punktā, izņemot vīna nozares produktus un vielas, kam piemēro VI daļas 2. punktu, un raugu, kam piemēro VII daļas 1.3. punktu.
- 2.2.2. Pārtikas pārstrādē var izmantot šādus produktus un vielas:
- a) mikroorganismu un pārtikas fermentu preparātus, ko parasti izmanto pārtikas pārstrādē, ar noteikumu, ka pārtikas fermenti, kurus izmanto kā pārtikas piedevas, ievērojot 24. pantu, ir atļauti izmantošanai bioloģiskajā ražošanā;
 - b) vielas un produktus, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā un d) apakšpunkta i) punktā un kas saskaņā ar minētās regulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 16. panta 2., 3. un 4. punktu ir marķēti kā dabiskas aromatizējošas vielas vai dabiski aromatizējoši preparāti;

- c) krāsvielas gaļas un olu čaumalu zīmogošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1333/2008 17. pantu;
 - d) dabīgas krāsvielas un dabīgus pārklājuma materiālus vārītu olu čaumalu tradicionālam dekoratīvam krāsojumam, ko paredzēts laist tirgū konkrētā gada posmā;
 - e) dzeramo ūdeni un bioloģisku vai nebioloģisku sāli (pamatkomponenti – nātrija hlorīds vai kālija hlorīds), ko parasti izmanto pārtikas pārstrādē;
 - f) minerālvielas (tostarp mikroelementi), vitamīni, aminoskābes un mikrouzturvielas – ar noteikumu, ka:
 - i) to izmantošana parasta patēriņa pārtikā ir “tieša juridiska prasība”, proti, tā ir tieši prasīta Savienības tiesību aktu noteikumos vai valsts tiesību aktu noteikumos, kas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, kā rezultātā attiecīgo pārtiku vispār nevar laist tirgū kā parasta patēriņa pārtiku, ja minētās minerālvielas, vitamīni, aminoskābes vai mikrouzturvielas nav pievienotas; vai
 - ii) attiecībā uz pārtiku, kas laista tirgū kā tāda, kurai ir konkrētas raksturīgas iezīmes vai ietekme saistībā ar veselību vai uzturu vai saistībā ar konkrētu patērētāju grupu vajadzībām:
 - produktos, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 609/2013 ⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, – to izmantošana ir atļauta ar minēto regulu un ar aktiem, kas attiecībā uz minētajiem produktiem pieņemti uz minētās regulas 11. panta 1. punkta pamata, vai
 - produktos, ko regulē ar Komisijas Direktīvu 2006/125/EK ⁽²⁾, – to izmantošana ir atļauta ar minēto direktīvu.
- 2.2.3. Tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot pārstrādē.
- 2.2.4. Lai veiktu aprēķinus, kas minēti 30. panta 5. punktā, piemēro šādus noteikumus:
- a) noteiktas pārtikas piedevas, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, uzskata par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām;
 - b) preparātus un vielas, kas minētas 2.2.2. punkta a), c), d), e) un f) apakšpunktā, neuzskata par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām;
 - c) raugu un rauga produktus uzskata par lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām.

V daļa. Pārstrādātas barības ražošanas noteikumi

Papildus 9., 11. un 17. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz pārstrādātas barības bioloģisko ražošanu piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības attiecībā uz pārstrādātas barības ražošanu
- 1.1. Barības piedevas, pārstrādes palīg līdzekļi un citas vielas un sastāvdaļas, kuras izmanto barības pārstrādei vai jebkādai izmantotai pārstrādes praksei, piemēram, kūpināšanai, atbilst labas ražošanas prakses principiem.
- 1.2. Operatori, kuri ražo pārstrādātu barību, izveido un atjaunina atbilstošas procedūras, pamatojoties uz kritisko pārstrādes posmu sistematisku identificēšanu.
- 1.3. Šīs daļas 1.2. punktā minēto procedūru piemērošana nodrošina to, ka saražotie pārstrādātie produkti vienmēr atbilst šai regulai.
- 1.4. Operatori darbojas saskaņā ar 1.2. punktā minētajām procedūrām un īsteno tās, un, neskarot 28. pantu, jo īpaši:
 - a) veic piesardzības pasākumus;
 - b) veic piemērotus tīrīšanas pasākumus, uzrauga to efektivitāti un kārtu minēto darbību dokumentāciju;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 609/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 (OV L 181, 29.6.2013., 35. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Direktīva 2006/125/EK (2006. gada 5. decembris) par apstrādātu graudaugu pārtiku un bērnu pārtiku zīdaiņiem un maziem bērniem (OV L 339, 6.12.2006., 16. lpp.).

- c) nodrošina, ka nebioloģiski produkti netiek laisti tirgū ar norādi par bioloģisko ražošanu.
- 1.5. Pārstrādāto bioloģisko, pārejas un nebioloģisko produktu gatavošana ir laikā vai telpā savstarpēji nošķirta. Ja attiecīgajā sagatavošanas vienībā sagatavo vai uzglabā bioloģiskus, pārejas un nebioloģiskus produktus jebkādā kombinācijā, operators:
- a) par to informē kontroles iestādi vai kontroles institūciju;
 - b) darbības veic nepārtraukti, līdz ir pabeigts ražošanas posms, un tās veic laikā vai telpā nošķirti no līdzīgām darbībām, ko veic ar jebkādu citu produkta veidu (bioloģisku, pārejas vai nebioloģisku produktu);
 - c) pirms un pēc darbībām bioloģiskos, pārejas un nebioloģiskos produktus uzglabā laikā vai telpā savstarpēji nošķirti;
 - d) uztur pieejamu visu darbību un pārstrādāto daudzumu atjauninātu reģistru;
 - e) veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu partiju identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem produktiem, pārejas produktiem un nebioloģiskiem produktiem;
 - f) darbības ar bioloģiskajiem vai pārejas produktiem veic tikai pēc ražošanas aprīkojuma piemērotas iztīrīšanas.
2. Sīki izklāstītas prasības attiecībā uz pārstrādātas barības ražošanu
- 2.1. Bioloģiskās barības sastāvdaļas vai pārejas barības sastāvdaļas neiekļauj bioloģiska barības produkta sastāvā vienlaikus ar tādām pašām nebioloģiskām barības sastāvdaļām.
- 2.2. Barības sastāvdaļas, ko izmanto vai pārstrādā bioloģiskajā ražošanā, nav apstrādātas ar ķīmiski sintezētu šķīdinātāju palīdzību.
- 2.3. Barības ražošanā drīkst izmantot tikai tādas nebioloģiskas augu, aļģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas, minerālas izcelsmes barības sastāvdaļas, un barības piedevas un pārstrādes palīg līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, var izmantot bioloģiskajā ražošanā.
- 2.4. Tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādas tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot pārstrādē.

VI daļa. Vīns

1. Darbības joma
- 1.1. Papildus 9., 10., 11., 16. un 18. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem šajā daļā paredzētos noteikumus piemēro vīna nozares produktu bioloģiskajai ražošanai, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta l) apakšpunktā.
- 1.2. Ja vien šajā daļā nav skaidri paredzēts citādi, piemēro Komisijas Regulas (EK) Nr. 606/2009 ⁽¹⁾ un (EK) Nr. 607/2009 ⁽²⁾.
2. Noteiktu produktu un vielu izmantošana
- 2.1. Vīna nozares produktus ražo no bioloģiskām izejvielām.
- 2.2. Vīna nozares produktu ražošanā, tostarp vīndarības metodēs, procesos un apstrādē, drīkst izmantot tikai tāds produktus un vielas, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1308/2013 un Regulā (EK) Nr. 606/2009, jo īpaši tās I A pielikumā.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 606/2009 (2009. gada 10. jūlijs), ar ko nosaka konkrētus sīki izstrādātus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 īstenošanas noteikumus attiecībā uz vīnkopības produktu kategorijām, vīndarības metodēm un piemērojamiem ierobežojumiem (OV L 193, 24.7.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 607/2009 (2009. gada 14. jūlijs), ar ko paredz konkrētus sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 piemērošanai attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, tradicionālajiem apzīmējumiem, konkrētu vīna nozares produktu marķēšanu un noformēšanu (OV L 193, 24.7.2009., 60. lpp.).

3. Vīndarības metodes un ierobežojumi
- 3.1. Neskarot šīs daļas 1. un 2. iedaļu un 3.2., 3.3. un 3.4. punktā paredzētos konkrētos aizliegumus un ierobežojumus, ir atļauts izmantot tikai pirms 2010. gada 1. augusta izmantotas vīndarības metodes, procesus un apstrādi, tostarp ierobežojumus, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 80. pantā un 83. panta 2. punktā, Regulas (EK) Nr. 606/2009 3. pantā, 5.–9. pantā un 11.–14. pantā, un minēto regulu pielikumos.
- 3.2. Ir aizliegtas šādas vīndarības metodes, procesi un apstrāde:
 - a) daļēja koncentrēšana ar atdzesēšanas paņēmieni saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VIII pielikuma I daļas B iedaļas 1. punkta c) apakšpunktu;
 - b) sēra dioksīda izdalīšana ar fizikāliem procesiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 8. punktu;
 - c) elektrodialīzes apstrāde, lai nodrošinātu vīna vīnskābes stabilizāciju, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 36. punktu;
 - d) spirta satura korekcija vīnā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 40. punktu;
 - e) apstrāde ar katjonītiem, lai nodrošinātu vīna vīnskābes stabilizāciju, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 43. punktu.
- 3.3. Ir atļautas šādas vīndarības metodes, procesi un apstrāde, ievērojot šādus nosacījumus:
 - a) termiskajā apstrādē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 2. punktu, ar noteikumu, ka temperatūra nepārsniedz 75 °C;
 - b) izgulsnēšanā ar centrifūgu un filtrēšanā ar inerti filtrēšanas aģentu vai bez tā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 3. punktu, ar noteikumu, ka poru izmērs nav mazāks par 0,2 mikrometriem.
- 3.4. Visus pēc 2010. gada 1. augusta izdarītos grozījumus attiecībā uz vīndarības metodēm, procesiem un apstrādi, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1234/2007 vai Regulā (EK) Nr. 606/2009, var piemērot bioloģiskā vīna ražošanā tikai pēc tam, kad tie kā atļauti pasākumi ir iekļauti šajā iedaļā un, ja vajadzīgs, pēc tam, kad ir veikta izvērtēšana saskaņā ar šīs regulas 24. pantu.

VII daļa. Raugs, ko izmanto pārtikā vai barībā

Papildus 9., 11., 16., 17. un 19. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz pārtikā vai barībā izmantojama rauga bioloģisko ražošanu piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības
- 1.1. Bioloģiskā rauga ražošanai izmanto vienīgi bioloģiski ražotus substrātus. Tomēr līdz 2023. gada 31. decembrim bioloģiskā rauga ražošanā atļauj līdz 5 % nebioloģiski ražota rauga ekstrakta vai autolizāta pievienošanu substrātam (aprēķinot pēc sausas svaras) gadījumā, ja operatori nespēj iegūt rauga ekstraktu vai autolizātu no bioloģiskās ražošanas.
- 1.2. Bioloģiskās pārtikas vai barības sastāvā vienlaikus neizmanto bioloģisko raugu un nebioloģisko raugu.
- 1.3. Bioloģiskā rauga, tā izstrādājumu un preparātu ražošanā var izmantot šādus produktus un vielas:
 - a) pārstrādes palīg līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;
 - b) produktus un vielas, kas minēti IV daļas 2.2.2. punkta a), b) un e) apakšpunktā.
- 1.4. Tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot pārstrādē.

III PIELIKUMS

PRODUKTU SAVĀKŠANA, IEPAKOŠANA, PĀRVADĀŠANA UN UZGLABĀŠANA

1. Produktu savākšana un pārvadāšana uz sagatavošanas vienībām

Operatori drīkst vienlaicīgi savākt bioloģiskus, pārejas un nebioloģiskus produktus tikai tad, ja ir veikti attiecīgi pasākumi, lai novērstu jebkādu iespējamu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem, pārejas un nebioloģiskiem produktiem un lai nodrošinātu bioloģisko un pārejas produktu identifikāciju. Operators glabā informāciju par savākšanas dienām, stundām, maršrutu un produktu saņemšanas datumu un laiku, kas pieejama kontroles iestādei vai kontroles institūcijai.

2. Produktu iepakojšana un pārvadāšana pie citiem operatoriem vai uz citām vienībām

2.1. Operatori nodrošina to, ka bioloģiskos un pārejas produktus piegādā citiem operatoriem vai uz citām vienībām, tostarp vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem, pārvadājot tos tikai piemērotā iepakojumā, tvertnēs vai transportlīdzekļos, kuri ir noslēgti tā, lai bez manipulācijām vai zīmoga sabojāšanas nevarētu notikt satura aizvietošana, un kuriem ir marķējums, kurā, neskarot citas Savienības tiesību aktos noteiktās norādes, norādīts:

- a) operatora un, ja tas atšķiras, produkta īpašnieka vai pārdevēja vārds vai nosaukums un adrese;
- b) produkta nosaukums vai barības maisījuma apraksts, kam pievienota norāde par bioloģisko ražošanu;
- c) tās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas nosaukums vai kods, kurai ir pakļauts operators; un
- d) attiecīgā gadījumā partijas identifikācijas zīme saskaņā ar marķēšanas sistēmu, kas ir apstiprināta valsts līmenī vai kam piekritusi kontroles iestāde vai kontroles institūcija un kas ļauj šo partiju saistīt ar 34. panta 5. punktā minēto dokumentāciju.

Informāciju, kas minēta a)–d) apakšpunktā, var norādīt arī pavaddokumentā, ja šādu dokumentu var nenoliedzami saistīt ar produkta iepakojumu, tvertni vai transportlīdzekli. Šajā pavaddokumentā ir ietverta informācija par piegādātāju vai pārvadātāju.

2.2. Iepakojuma, tvertņu vai transportlīdzekļu noslēgšanu nepieprasa, ja:

- a) pārvadājums notiek tieši starp diviem operatoriem, kuri abi ir pakļauti bioloģiskās kontroles sistēmai;
- b) pārvadājums satur tikai bioloģiskos vai tikai pārejas produktus;
- c) produktiem ir pavaddokuments ar 2.1. punktā prasīto informāciju; un
- d) gan nosūtītājs, gan saņēmējs glabā dokumentāciju par pārvadāšanas darbībām tā, lai tā būtu pieejama kontroles iestādei vai kontroles institūcijai.

3. Īpaši noteikumi par barības pārvadāšanu uz citām ražošanas vai sagatavošanas vienībām vai uzglabāšanas telpām

Pārvadājot barību uz citām ražošanas vai sagatavošanas vienībām vai uzglabāšanas telpām, operatori nodrošina šādu nosacījumu izpildi:

- a) pārvadājot bioloģiski ražotu barību, pārejas perioda barību un nebioloģisku barību, tās ir faktiski fiziski nodalītas;

- b) transportlīdzekļus vai tvertnes, kurās ir tikuši pārvadāti nebioloģiski produkti, bioloģisko vai pārejas produktu pārvadāšanai izmanto tikai tad, ja:
 - i) pirms bioloģisko vai pārejas produktu pārvadāšanas uzsākšanas ir veikti piemēroti tīrīšanas pasākumi, kuru efektivitāte ir pārbaudīta, un operatori kārto minēto darbību dokumentāciju;
 - ii) ir īstenoti visi attiecīgie pasākumi atkarībā no riskiem, kas novērtēti saskaņā ar kontroles pasākumiem, un attiecīgā gadījumā operatori garantē, ka nebioloģiskus produktus nevar laist tirgū ar norādi par bioloģisko ražošanu;
 - iii) operators glabā šādu pārvadāšanas darbību dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama kontroles iestādei vai kontroles institūcijai;
- c) gatavo bioloģisko vai pārejas barību pārvadā fiziski vai laikā nošķirti no pārējās gatavās produkcijas;
- d) veicot pārvadājumu, reģistrē produktu daudzumu piegādes sākumā un katru atsevišķo piegādes braucienā piegādāto daudzumu.

4. Dzīvu zivju pārvadāšana

- 4.1. Dzīvas zivis pārvadā piemērotās tvertnēs ar tīru ūdeni, kas temperatūras un izšķīdušā skābekļa ziņā atbilst zivju fizioloģiskajām vajadzībām.
- 4.2. Pirms bioloģiski audzētu zivju un zivju produktu pārvadāšanas tvertnes rūpīgi iztīra, dezinficē un izskalo.
- 4.3. Ievēro piesardzības pasākumus, lai samazinātu stresu. Pārvadāšanas laikā zivju blīvums nesasniedz konkrētajai sugai kaitīgu līmeni.
- 4.4. Kārto dokumentāciju par 4.1., 4.2. un 4.3. punktā minētajām darbībām.

5. Produktu saņemšana no citiem operatoriem vai vienībām

Saņemot bioloģisku vai pārejas produktu, operators pārbauda, vai iepakojums, tvertne vai transportlīdzeklis ir noslēgts, ja tas ir prasīts, kā arī 2. iedaļā minēto norāžu esību.

Informāciju 2. iedaļā minētajā marķējumā operators salīdzina ar informāciju pavaddokumentos. Šo pārbaudes rezultātu precīzi atzīmē 34. panta 5. punktā minētajā uzskaitē.

6. Īpaši noteikumi produktu saņemšanai no trešās valsts

Ja bioloģiskos vai pārejas produktus importē no trešās valsts, tos pārvadā piemērotā iepakojumā vai tvertnēs, kas noslēgtas tādā veidā, kas nepieļauj satura aizstāšanu, un ar norādi par eksportētāju un jebkādu citu marķējumu un numuriem, kas palīdz identificēt partiju, un attiecīgā gadījumā tiem pievienots kontroles sertifikāts importam no trešām valstīm.

Saņemot no trešās valsts importētu bioloģisku vai pārejas produktu, fiziska vai juridiska persona, kurai sūtījumu piegādā un kura to saņem turpmākai sagatavošanai vai tirdzniecībai, pārbauda, vai iepakojums vai tvertne ir noslēgta un, ja produkti ir importēti saskaņā ar 45. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktu, pārbauda, vai sūtījumā ietvertais produkta veids atbilst minētajā pantā norādītajam inspekcijas sertifikātam. Šīs pārbaudes rezultātu precīzi atzīmē 34. panta 5. punktā minētajā dokumentācijā.

7. Produktu uzglabāšana

- 7.1. Produktu uzglabāšanas vietas apsaimnieko tā, lai nodrošinātu partiju identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos ar produktiem vai vielām, kas neatbilst bioloģiskās ražošanas noteikumiem, vai izvairītos no piesārņojuma ar šādiem produktiem vai vielām. Bioloģiskie un pārejas produkti vienmēr ir skaidri identificējami.
- 7.2. Bioloģiskajās vai pārejas augkopības un lopkopības ražošanas vienībās uzglabā tikai tos resursus vai vielas, ko, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.
- 7.3. Alopātiskās veterinārās zāles, tostarp antibiotikas, var uzglabāt lauku saimniecībās un akvakultūras saimniecībās ir atļauta ar noteikumu, ka tās ir izrakstījis veterinārārsts saistībā ar II pielikuma II daļas 1.5.2.2. punktā un III daļas 4.1.4.2. punkta a) apakšpunktā minēto ārstēšanu un ka tās uzglabā uzraudzītā vietā un ieraksta 34. panta 5. punktā minētajā dokumentācijā.
- 7.4. Ja operatori darbojas ar bioloģiskiem, pārejas vai nebioloģiskiem produktiem jebkādā kombinācijā un bioloģiskos vai pārejas produktus uzglabā noliktavās, kur glabā arī citus lauksaimniecības produktus vai pārtiku:
- a) bioloģiskos vai pārejas produktus glabā nošķirti no citiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem;
 - b) veic visus pasākumus, lai nodrošinātu sūtījumu identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem, pārejas un nebioloģiskiem produktiem;
 - c) pirms bioloģisko vai pārejas produktu glabāšanas ir veikti piemēroti tīrīšanas pasākumi, kuru efektivitāte ir pārbaudīta, un operatori kārtoti minēto darbību dokumentāciju.
- 7.5. Tīrīšanai un dezinfekcijai noliktavās lieto tikai tādas tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.
-

IV PIELIKUMS

NORĀDES, KAS MINĒTAS 30. PANTĀ

BG:	биологичен
ES:	ecológico, biológico, orgánico
CS:	ekologické, biologické
DA:	økologisk
DE:	ökologisch, biologisch
ET:	mahe, ökoloogiline
EL:	βιολογικό
EN:	organic
FR:	biologique
GA:	orgánach
HR:	ekološki
IT:	biologico
LV:	bioloģisks, ekoloģisks
LT:	ekologiškas
LU:	biologesch, ökologesch
HU:	ökológiai
MT:	organiku
NL:	biologisch
PL:	ekologiczne
PT:	biológico
RO:	ecologic
SK:	ekologické, biologické
SL:	ekološki
FI:	luonnonmukainen
SV:	ekologisk

V PIELIKUMS

EIROPAS SAVIENĪBAS BIOLOĢISKĀS RAŽOŠANAS LOGOTIPS UN KODI

1. Logotips

1.1. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips atbilst šādam paraugam:

1.2. Standartkrāsa *Pantone* skalā ir *Green Pantone* Nr. 376, ja izmanto četrkrāsu druku – zaļā (50 % ciāns + 100 % dzeltenais).

1.3. Tikai tad, ja krāsaina logotipa izmantošana nav praktiski iespējama, var izmantot arī melnbaltu Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, kā redzams attēlā:

1.4. Uz tumša iepakojuma vai etiķetes fona simbolus var atveidot negatīvā, izmantojot iepakojuma vai etiķetes fona krāsu.

1.5. Ja izmanto krāsainu logotipu uz krāsaina fona, kas padara to grūti saskatāmu, apkārt logotipam var attēlot norobežojošu ārēju līniju, lai uzlabotu kontrastu ar fona krāsām.

- 1.6. Ja norādes uz iepakojuma ir tikai vienā krāsā, Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu var atveidot tajā pašā krāsā.
- 1.7. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips ir vismaz 9 mm augsts un vismaz 13,5 mm plats; augstuma un platuma attiecība vienmēr ir 1:1,5. Ja iepakojums ir ļoti mazs, minimālo logotipa izmēru izņēmuma kārtā var samazināt līdz 6 mm augstumam.
- 1.8. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu var saistīt ar grafiskiem vai teksta elementiem, kas norāda uz bioloģisko ražošanu, ar nosacījumu, ka tie negroza vai nemaina Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipa un 32. pantā minēto norāžu būtību. Ja Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu saista ar nacionālu vai privātu logotipu, kurā izmantota zaļā krāsa, kas atšķiras no 1.2. punktā minētās standartkrāsas, var izmantot Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu attiecīgajā nestandarta krāsā.

2. Kodi

Parastais kodu formāts ir šāds:

AB-CDE-999

kur:

- a) "AB" ir tās valsts ISO kods, kurā notiek kontroles;
- b) "CDE" ir norāde, kas apzīmēta ar trim burtiem, par kuriem lēmums jāpieņem Komisijai vai katrai dalībvalstij, piemēram, "bio", "ēko", "org", vai "eko", un ar ko norāda uz bioloģisko ražošanu; un
- c) "999" ir atsauces numurs, kurā ir ne vairāk kā trīs cipari un kuru piešķir:
 - i) katras dalībvalsts kompetentā iestāde kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, kurām tā ir deleģējusi kontroles uzdevumus;
 - ii) Komisija:
 - kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kuras Komisija atzinusi saskaņā ar 46. pantu,
 - trešo valstu kompetentajām iestādēm, kuras Komisija atzinusi saskaņā ar 48. pantu.

VI PIELIKUMS

SERTIFIKĀTA PARAUGS

Sertifikāta paraugs, ievērojot Regulas (ES) 2018/848 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu 35. panta 1. punktu

1. Dokumenta numurs:	
2. (atzīmējiet vienu atbilstīgo rūtiņu) ☐ Operators ☐ Operatoru grupa – skatīt pielikumu	3. Operatora vai operatoru grupas nosaukums un adrese:
4. Operatora vai operatoru grupas darbība(-as) (izvēlieties atbilstīgo): ☐ Lauksaimnieciskā ražošana ☐ Sagatavošana ☐ Izplatīšana ☐ Uzglabāšana ☐ Imports ☐ Eksports ☐ Laišana tirgū	5. Operatora vai operatoru grupas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas nosaukums, adrese un kods:
6. Regulas (ES) 2018/848 35. panta 7. punktā minētā(-ās) produktu kategorija(-as) un ražošanas metodes (izvēlieties atbilstīgo):	
— Nepārstrādāti augi un augu produkti, tostarp sēklas un citi augu reprodiktīvie materiāli Ražošanas metode: ☐ bioloģiska ražošana, izņemot pārejas periodā ☐ ražošana pārejas periodā ☐ bioloģiska ražošana ar nebioloģisku ražošanu (saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 9. panta 7. punktu vai ja tiek sagatavoti, izplatīti, uzglabāti, importēti, eksportēti, laisti tirgū)	Sertifikāta derīguma termiņš no līdz
— Lauksaimniecības dzīvnieki un nepārstrādāti lopkopības produkti Ražošanas metode: ☐ bioloģiska ražošana, izņemot pārejas periodā ☐ ražošana pārejas periodā ☐ bioloģiska ražošana ar nebioloģisku ražošanu (saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 9. panta 7. punktu vai ja tiek sagatavoti, izplatīti, uzglabāti, importēti, eksportēti, laisti tirgū)	Sertifikāta derīguma termiņš no līdz
— Aļģes un nepārstrādāti akvakultūras produkti Ražošanas metode: ☐ bioloģiska ražošana, izņemot pārejas periodā ☐ ražošana pārejas periodā ☐ bioloģiska ražošana ar nebioloģisku ražošanu (saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 9. panta 7. punktu vai ja tiek sagatavoti, izplatīti, uzglabāti, importēti, eksportēti, laisti tirgū)	Sertifikāta derīguma termiņš no līdz

— Pārstrādāti lauksaimniecības produkti, tostarp akvakultūras produkti, ko izmanto pārtikā Ražošanas metode: ☐ bioloģisko produktu ražošana ☐ pārejas produktu ražošana ☐ bioloģiska ražošana ar nebioloģisku ražošanu (saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 9. panta 7. punktu vai ja tiek sagatavoti, izplatīti, uzglabāti, importēti, eksportēti, laisti tirgū)	Sertifikāta derīguma termiņš no līdz
— Barība Ražošanas metode: ☐ bioloģisko produktu ražošana ☐ pārejas produktu ražošana ☐ bioloģiska ražošana ar nebioloģisku ražošanu (saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 9. panta 7. punktu vai ja tiek sagatavota, izplatīta, uzglabāta, importēta, eksportēta, laista tirgū)	Sertifikāta derīguma termiņš no līdz
— Vīns Ražošanas metode: ☐ bioloģisko produktu ražošana ☐ pārejas produktu ražošana ☐ bioloģiska ražošana ar nebioloģisku ražošanu (saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 9. panta 7. punktu vai ja tiek sagatavots, izplatīts, uzglabāts, importēts, eksportēts, laists tirgū)	Sertifikāta derīguma termiņš no līdz
— Citi produkti, kas uzskaitīti I pielikumā Regulā (ES) 2018/848 vai neietilpst iepriekšminētajās kategorijās (lūgums norādīt): Ražošanas metode: ☐ bioloģisko produktu ražošana ☐ pārejas produktu ražošana ☐ bioloģiska ražošana ar nebioloģisku ražošanu (saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 9. panta 7. punktu vai ja tiek sagatavots, izplatīts, uzglabāts, importēts, eksportēts, laists tirgū)	Sertifikāta derīguma termiņš no līdz
Šis dokuments ir izdots saskaņā ar Regulu (ES) 2018/848, lai apliecinātu, ka operators vai operatoru grupa (izvēlieties atbilstīgo) atbilst minētās regulas prasībām.	
Datums, vieta Paraksts izdevējas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas vārdā:	

Pielikums – Regulas (ES) 2018/848 36. pantā noteiktās operatoru grupas locekļu saraksts

Locekļa nosaukums	Adrese

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/849

(2018. gada 30. maijs),

ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību, nodrošināt dabas resursu apdomīgu, efektīvu un racionālu izmantošanu, kā arī sekmēt aprites ekonomikas principu ieviešanu.
- (2) Lai samazinātu regulatīvo slogu mazajiem uzņēmumiem un struktūrām, attiecībā uz tiem būtu jāievieš vienkāršotas atļauju izsniegšanas un reģistrācijas prasības.
- (3) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies efektīvs instruments, lai verificētu atbilstību vai nodrošinātu pareizu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus. Tā vietā atbilstības uzraudzība būtu jābalsta tikai uz tiem datiem, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (4) Dalībvalstu paziņotie dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt to, kā dalībvalstis pilda Savienības tiesību aktus atkritumu jomā. Būtu jāuzlabo datu kvalitāte, ticamība un salīdzināmība, ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās ziņošanas prasības, salīdzinoši novērtējot valstu ziņošanas metodes un ieviešot datu kvalitātes pārbaudes ziņojumu.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 22. maija lēmums.

- (5) Ticama atkritumu apsaimniekošanas datu paziņošana ir ārkārtīgi svarīga sekmīgai īstenošanai un datu salīdzināmības nodrošināšanai starp dalībvalstīm. Tāpēc dalībvalstīm, kad tās ziņo par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/53/EK ⁽¹⁾, 2006/66/EK ⁽²⁾ un 2012/19/ES ⁽³⁾ noteikto mērķrādītāju sasniegšanu, būtu jāizmanto jaunākie noteikumi, ko izstrādājusi Komisija, un metodika, ko izstrādājušas attiecīgās valstu kompetentās iestādes, kuras atbild par minēto direktīvu īstenošanu.
- (6) Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija, kas izklāstīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽⁴⁾, prioritārā kārtā attiecas uz Savienības tiesību aktiem par atkritumu rašanās novēršanu un to apsaimniekošanu. Īstenojot šīs direktīvas mērķus, dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai ņemtu vērā atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas prioritāšu secību un nodrošinātu šo prioritāšu praktisko īstenošanu.
- (7) Saistībā ar Savienības apņemšanos pāriet uz aprites ekonomiku būtu jāpārskata Direktīvas 2000/53/EK, 2006/66/EK un 2012/19/ES un vajadzības gadījumā jāgroza, ņemot vērā to īstenošanu un apsverot, *inter alia*, iespēju nospraust mērķvērtības attiecībā uz specifiskiem materiāliem attiecīgajās atkritumu plūsmās. Direktīvas 2000/53/EK pārskatīšanā uzmanība būtu jāpievērš arī nolietotu un neuzskaitītu transportlīdzekļu problēmai, tostarp tādu lietotu transportlīdzekļu sūtījumiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir nolietoti transportlīdzekļi, un tam, kā tiem piemērotas Korespondentu pamatnostādnes Nr. 9 par nolietotu transportlīdzekļu sūtījumiem. Direktīvas 2006/66/EK pārskatīšanā būtu jāņem vērā arī tādu jaunu bateriju veidu tehnoloģiskā attīstība, kurās netiek izmantotas bīstamas vielas.
- (8) Lai grozītu un papildinātu Direktīvu 2000/53/EK un grozītu Direktīvu 2012/19/ES, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz Direktīvas 2000/53/EK 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 5. panta 5. punktu, 6. panta 6. punktu un 8. panta 2. punktu, kas grozīti ar šo direktīvu, un Direktīvas 2012/19/ES 19. pantu, kas grozīts ar šo direktīvu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁵⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistēmātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (9) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2000/53/EK īstenošanai attiecībā uz tās 7. panta 2. punktu un 9. panta 1.d punktu, kas grozīti ar šo direktīvu, un Direktīvas 2012/19/ES īstenošanai attiecībā uz tās 16. panta 9. punktu, kas grozīts ar šo direktīvu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (10) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Savienībā un tādējādi palīdzēt aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (11) Tādēļ Direktīvas 2000/53/EK, 2006/66/EK un 2012/19/ES būtu attiecīgi jāgroza.
- (12) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2000/53/EK

Direktīvu 2000/53/EK groza šādi:

1) direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 9.a pantu attiecībā uz regulāru II pielikuma grozīšanu nolūkā to pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai, lai:

- i) pēc vajadzības ieviestu maksimālās koncentrācijas vērtības, līdz kurām konkrētos transportlīdzekļu materiālos vai detaļās pieļaujama šā punkta a) apakšpunktā minēto vielu klātbūtne;
- ii) dažus transportlīdzekļu materiālus un detaļas atbrīvotu no šā punkta a) apakšpunkta ievērošanas, ja no minētajā apakšpunktā minēto vielu izmantošanas nav iespējams izvairīties;
- iii) svītrotu transportlīdzekļu materiālus un detaļas no II pielikuma, ja no šā punkta a) apakšpunktā minēto vielu izmantošanas var izvairīties;
- iv) piemērojot i) un ii) apakšpunktu, norādītu tos transportlīdzekļu materiālus un detaļas, kurus pirms turpmākas transportlīdzekļu apstrādes iespējams nodalīt, un pieprasītu tos marķēt vai citādi atbilstoši identificēt.

Komisija pieņem atsevišķu deleģēto aktu par katru vielu, materiālu vai detaļu, uz ko attiecas i) līdz iv) apakšpunkts.”;

2) direktīvas 5. pantā 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes savstarpēji atzīst un pieņem atbilstīgi šā panta 3. punktam citās dalībvalstīs izdotus likvidācijas sertifikātus.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 9.a pantu attiecībā uz šīs direktīvas papildināšanu, nosakot likvidācijas sertifikāta minimālās prasības.”;

3) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu visu nolietoto transportlīdzekļu uzglabāšanu (pat īslaicīgu) un apstrādi atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai un vispārējām prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) 4. pantā, un atbilstīgi minimālajām tehniskajām prasībām, kādas izklāstītas šīs direktīvas I pielikumā, neierobežojot valstu regulējumu veselības un vides jomā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 9.a pantu attiecībā uz I pielikuma grozīšanu nolūkā to pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai.”;

(1) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

4) direktīvas 7. panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas vajadzīgi, lai kontrolētu, kā dalībvalstis pilda šā punkta pirmajā daļā noteiktos mērķus. Izstrādājot šādus noteikumus, Komisija ņem vērā visus attiecīgos faktorus, cita starpā datu pieejamību un noliietotu transportlīdzekļu eksporta un importa jautājumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā.”;

5) direktīvas 8. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 9.a pantu attiecībā uz šīs direktīvas papildināšanu, nosakot šā panta 1. punktā minētos standartus. Izstrādājot šādus standartus, Komisija ņem vērā darbu, kas šajā jomā notiek attiecīgajos starptautiskajos forumos. Komisija šajā darbā sniedz atbilstošu ieguldījumu.”;

6) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu svīturo;

b) iekļauj šādus punktus:

“1.a Dalībvalstis paziņo Komisijai datus, kas saistīti ar 7. panta 2. punkta īstenošanu, par katru kalendāro gadu.

Tās paziņo minētos datus elektroniski 18 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tie ir savākti. Datus paziņo formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar šā panta 1.d punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tam, kad saskaņā ar šā panta 1.d punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu, un tas aptver datus par minēto pārskata periodu.

1.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 1.a punktu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu.

1.c Komisija izskata datus, kas paziņoti saskaņā ar 1.a punktu, un publicē ziņojumu par šīs izskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā novērtē datu vākšanas organizatorisko aspektu, datu avotus un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīgumu, ticamību, savlaicīgumu un konsekveni. Novērtējumā var iekļaut konkrētus uzlabošanas ieteikumus. Ziņojumu sagatavo pēc pirmās reizes, kad dalībvalstis paziņojušas datus, un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

1.d Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 1.a punktā minētās datu paziņošanas formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā.”;

7) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 5. panta 5. punktā, 6. panta 6. punktā un 8. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 5. panta 5. punktā, 6. panta 6. punktā un 8. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 5. panta 5. punktu, 6. panta 6. punktu un 8. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”;

8) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim pārskata šo direktīvu un šajā nolūkā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

9) direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/66/EK

Direktīvu 2006/66/EK groza šādi:

1) direktīvas 10. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis ik gadu pārbauda savākšanas normas saskaņā ar šīs direktīvas I pielikumā izklāstīto modeli. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2150/2002 (*), dalībvalstis elektroniski pārsūta Komisijai ziņojumus 18 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tie ir savākti. Ziņojumos norāda, kā tika iegūti savākšanas normas aprēķināšanai vajadzīgie dati.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2150/2002 (2002. gada 25. novembris) par atkritumu statistiku (OV L 332, 9.12.2002., 1. lpp.).”;

2) direktīvas 12. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dalībvalstis ziņo par katrā attiecīgajā kalendārējā gadā sasniegtajiem pārstrādes līmeņiem un par to, vai ir bijuši sasniegti III pielikuma B daļā minētie pārstrādes mērķlielumi. Tās elektroniski iesniedz datus Komisijai 18 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tie ir savākti.”;

- 3) direktīvas 22. pantu svītro;
- 4) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“22.a pants

Stimuli atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanai

Lai palīdzētu sasniegt šajā direktīvā noteiktos mērķus, dalībvalstis var izmantot ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, kas stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādus, kas norādīti Direktīvas 2008/98/EK IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus.”;

- 5) direktīvas 23. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim izstrādā ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un tās ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību.”;

- b) panta 2. punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“2. Savā ziņojumā Komisija ietver šādu šīs direktīvas aspektu izvērtējumu.”.

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2012/19/ES

Direktīvu 2012/19/ES groza šādi:

- 1) direktīvas 16. pantu groza šādi:

- a) panta 5. punktu svītro;

- b) pievieno šādus punktus:

“6. Dalībvalstis paziņo Komisijai datus, kas saistīti ar 4. punkta īstenošanu, par katru kalendāro gadu.

Tās paziņo minētos datus elektroniski 18 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tie ir savākti. Datus paziņo formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 9. punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tam, kad saskaņā ar 9. punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu, un tas aptver datus par minēto pārskata periodu.

7. Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 6. punktu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu.

8. Komisija izskata datus, kas paziņoti saskaņā ar 6. punktu, un publicē ziņojumu par šīs izskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā novērtē datu vākšanas organizatorisko aspektu, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīgumu, ticamību, savlaicīgumu un konsekveni. Novērtējumā var iekļaut konkrētus uzlabošanas ieteikumus. Ziņojumu sagatavo pēc pirmās reizes, kad dalībvalstis paziņojušas datus, un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

9. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 6. punktā minētās datu paziņošanas formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.”;

- 2) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“16.a pants

Stimuli atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanai

Lai palīdzētu sasniegt šajā direktīvā noteiktos mērķus, dalībvalstis var izmantot ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, kas stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādus, kas norādīti Direktīvas 2008/98/EK IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus.”;

3) direktīvas 19. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs direktīvas 20. pantu attiecībā uz grozījumiem, kas vajadzīgi, lai zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgotu šīs direktīvas IV, VII, VIII un IX pielikumu. Komisija pieņem atsevišķu deleģēto aktu par katru grozāmo pielikumu. Grozot šīs direktīvas VII pielikumu, ņem vērā atbrīvojumus, kas piešķirti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/65/ES (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).”

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2020. gada 5. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/850**(2018. gada 30. maijs),****ar ko groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai aizsargātu, saglabātu un uzlabotu vides kvalitāti, aizsargātu cilvēku veselību, nodrošinātu dabas resursu apdrošinātību, efektīvu un racionālu izmantošanu, veicinātu aprites ekonomikas principus, palielinātu energoefektivitāti un samazinātu Savienības atkarību no importētiem resursiem, būtu jāuzlabo atkritumu apsaimniekošana Savienībā.
- (2) Padomes Direktīvas 1999/31/EK ⁽⁴⁾ mērķrādītāji, kas nosaka ierobežojumus attiecībā uz atkritumu apglabāšanu poligonos, būtu jāpadara stingrāki, lai tie labāk atspoguļotu Savienības apņemšanos virzīties uz aprites ekonomiku un sekmīgi turpināt Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojuma "Izejvielu iniciatīva – apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā" īstenošanu, pakāpeniski līdz minimumam samazinot tādu atkritumu apglabāšanu, kas paredzēti nebīstamo atkritumu poligoniem. Komisijai un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šādu samazinājumu var panākt ar integrētu politiku, kas garantē atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas stabilu piemērošanu, sekmē pāreju uz darbībām, ar kurām var novērst atkritumu rašanos, tostarp sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, un nepieļauj, ka atkritumu apglabāšanu poligonos nomaina atkritumu sadedzināšana.
- (3) Lai nodrošinātu lielāku konsekvenci Savienības tiesību aktos atkritumu jomā, definīcijas, kas izklāstītas Direktīvā 1999/31/EK, attiecīgā gadījumā būtu jāsaskaņo ar definīcijām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽⁵⁾.
- (4) Jēdziena "savrupa apdzīvota vieta" spēkā esošā definīcija ir jāpielāgo attiecībā uz tālākajiem reģioniem, lai ņemtu vērā šādu savrupu apdzīvotu vietu specifiku, kuru problemātika vides aspektā salīdzinājumā ar citiem reģioniem būtiski atšķiras.
- (5) Direktīvas 1999/31/EK darbības joma būtu jāpielāgo Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/21/EK ⁽⁶⁾ darbības jomai, un tai būtu jāturpina aptvert to ieguves rūpniecības nozaru atkritumu likvidēšanu, uz kurām Direktīva 2006/21/EK neattiecas.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 22. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/21/EK (2006. gada 15. marts) par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK (OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.).

- (6) Vēl vairāk ierobežot atkritumu apglabāšanu poligonos, sākot ar atkritumu dalītas savākšanas, piemēram, plastmasas, metālu, stikla, papīra un bioloģisko atkritumu plūsmām, neapšaubāmi būtu izdevīgi no vides, ekonomikas un sabiedrības viedokļa. Šādi ierobežojot poligonos apglabājamo atkritumu daudzumu, būtu jāņem vērā, ciktāl no tehnikas, vides vai ekonomikas viedokļa ir lietderīgi pārstrādāt vai kā citādi reģenerēt atkritumus, kas paliek pāri pēc atkritumu dalītas vākšanas.
- (7) Liela daļa sadzīves atkritumu ir bioloģiski noārdāmi sadzīves atkritumi. Neapstrādātu bioloģiski noārdāmu atkritumu apglabāšanai poligonos ir stipri nelabvēlīga ietekme uz vidi, kas izpaužas kā siltumnīcefekta gāzu emisijas un virszemes ūdeņu, gruntsūdeņu, augšnes un gaisa piesārņojums. Lai gan Direktīvā 1999/31/EK jau ir paredzēti mērķrādītāji attiecībā uz bioloģiski noārdāmu atkritumu novirzīšanu no poligoniem, ir lietderīgi ieviest jaunus ierobežojumus bioloģiski noārdāmu atkritumu apglabāšanai poligonos, aizliedzot apglabāt tos bioloģiski noārdāmos atkritumus, kas saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK dalītā veidā ir savākti pārstrādei.
- (8) Lai panāktu, ka pareizi tiek piemērota atkritumu apsaimniekošanas hierarhija, būtu jāveic attiecīgi pasākumi, ar kuriem nodrošina, ka no 2030. gada ir spēkā ierobežojumi visu to atkritumu apglabāšanai poligonos, kas ir derīgi pārstrādei vai citādi materiālu vai enerģijas reģenerācijai. Minētie ierobežojumi nebūtu jāpiemēro tad, ja var uzskatāmi apliecināt, ka atkritumi nav derīgi nedz pārstrādei, nedz citādi reģenerācijai un ka to apglabāšana poligonos būtu kopumā videi nekaitīgākais rezultāts atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kas noteikta Direktīvā 2008/98/EK.
- (9) Daudzas dalībvalstis vēl nav pilnībā izveidojušas nepieciešamo atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru. Nosakot poligonos apglabājamo atkritumu daudzuma samazināšanas mērķrādītājus, atkritumu apsaimniekošanu daudzās dalībvalstīs nāksies būtiski mainīt un varēs panākt lielāku progresu attiecībā uz dalītas savākšanas, šķirošanas un pārstrādes iekārtām un vairāk investīciju šādās iekārtās un nepieļaut, ka materiāli, kurus var pārstrādāt, neizmantojami paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajā līmenī.
- (10) Atkritumu apglabāšana poligonos ir pakāpeniski jāsamazina, lai nepieļautu negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi un lai nodrošinātu, ka ekonomiski vērtīgi atkritumu materiāli tiek pakāpeniski un faktiski reģenerēti pareizas atkritumu apsaimniekošanas procesā un atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kā tā ir noteikta Direktīvā 2008/98/EK. Ar minēto samazināšanu būtu jāpanāk, ka neveidojas pārāk liela atkritumu atlikuma apstrādes jauda, piemēram, enerģijas reģenerācijas vai neapstrādātu sadzīves atkritumu zemākas pakāpes mehāniski bioloģiskas apstrādes ceļā, jo tādejādi varētu mazināties iespēja sasniegt Savienības ilgtermiņa mērķrādītājus sadzīves atkritumu sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, kas noteikti Direktīvā 2008/98/EK. Tāpat, un lai nepieļautu negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, kas nodrošina atkritumu apglabāšanu poligonos tikai pēc attiecīgas apstrādes, – būtu jāpanāk, ka šā pienākuma izpildes rezultātā neveidojas pārāk liela sadzīves atkritumu atlikuma apstrādes jauda. Turklāt, lai nodrošinātu konsekveni starp Direktīvas 2008/98/EK mērķrādītājiem un poligonos apglabājamo atkritumu daudzuma samazināšanas mērķrādītāju, kas noteikts Direktīvā 1999/31/EK, kura grozīta ar šo direktīvu, un lai nodrošinātu minēto mērķrādītāju sasniegšanu vajadzīgās infrastruktūras un ieguldījumu saskaņotu plānošanu, būtu jāļauj dalībvalstīm, kuras – saskaņā ar ESAO un Eurostat kopīgi rīkotās aptaujas rezultātā paziņotajiem datiem – 2013. gadā poligonos apglabājušas vairāk nekā 60 % no saviem sadzīves atkritumiem, pieņemt lēmumu pagarināt laikposmu, kas tām ir vajadzīgs, lai sasniegtu atkritumu apglabāšanai poligonos 2035. gadam noteikto mērķrādītāju.
- (11) Lai nodrošinātu, ka dati ir ticami, ir svarīgi precīzāk izklāstīt noteikumus, kas dalībvalstīm būtu jāievēro, ziņojot par poligonos apglabāto sadzīves atkritumu daudzumu. Dati būtu jāziņo, par pamatu ņemot sadzīves atkritumu daudzumu, kas poligonos ir apglabāts pēc attiecīgas apstrādes, kura veicama, lai šādus atkritumus sagatavotu apglabāšanai poligonā – piemēram, pēc bioloģiski noārdāmu sadzīves atkritumu stabilizācijas –, un atkritumu daudzumu, kas ievadīts likvidēšanai sadedzināšanas procesos. Lai aprēķinātu mērķrādītāju atkritumu apglabāšanai poligonos, būtu jāņem vērā arī to sadzīves atkritumu daudzums, kas pēc attiecīgas apstrādes, kura veicama pirms atkritumu pārstrādes un reģenerācijas – piemēram, pēc šķirošanas un mehāniskas apstrādes –, galarezultātā ir apglabāts poligonos.
- (12) Direktīvā 1999/31/EK noteiktais pienākums pirms apglabāšanas poligonos nodrošināt atkritumu apstrādi dalībvalstīm būtu jāpilda, izvēloties vispiemērotāko apstrādes veidu, kas cita starpā var būt arī bioloģiski noārdāmo atkritumu frakcijas stabilizācija, tā tiecoties panākt, ka šādu atkritumu apglabāšanas nelabvēlīgā ietekme uz vidi un cilvēku veselību ir pēc iespējas mazāka. Vērtējot to, cik piemērots ir apstrādes veids, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, kādi pasākumi jau ir veikti, lai šādu nelabvēlīgu ietekmi mazinātu, un jo īpaši tas, vai ir nošķirti bioloģiskie atkritumi un vai ir nodrošināta papīra un kartona dalīta savākšana.
- (13) Lai panāktu, ka šī direktīva tiek labāk, laicīgāk un vienotāk īstenota, un lai prognozētu jebkādas īstenošanas nepilnības, būtu jāizveido agrīnās brīdināšanas ziņojumu sistēma, kas ļautu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms ir pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.

- (14) Lai palīdzētu sasniegt Direktīvā 1999/31/EK noteiktos mērķus un sekmētu pāreju uz aprites ekonomiku, Komisijai būtu jāveicina koordinācija un informācijas un paraugprakses apmaiņa starp dalībvalstīm un starp dažādām ekonomikas nozarēm.
- (15) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies efektīvs instruments, lai pārliecinātos par izpildi vai nodrošinātu pareizu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus. Tā vietā izpildes uzraudzība būtu jābalsta tikai uz tiem datiem, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (16) Dalībvalstu paziņotie dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt, kā dalībvalstis pilda Savienības tiesību aktus atkritumu jomā. Būtu jāpanāk, ka tiek paziņoti kvalitatīvāki, ticamāki un salīdzināmāki dati, tāpēc ir jāievieš vienots kontaktpunkts visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, jāsvīturo novecojušās ziņošanas prasības, salīdzinoši jāvērtē valstu ziņošanas metodes un jāievieš datu kvalitātes pārbaudes ziņojumi. Ticama atkritumu apsaimniekošanas datu paziņošana ir ārkārtīgi svarīga sekmīgai īstenošanai, atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras pareizai plānošanai un datu salīdzināmības nodrošināšanai starp dalībvalstīm. Tāpēc dalībvalstīm, kad tās ziņo par Direktīvā 1999/31/EK, kas grozīta ar šo direktīvu, noteikto mērķrādītāju izpildi, būtu jāizmanto jaunākie noteikumi, ko izstrādājusi Komisija, un metodika, ko izstrādājušas attiecīgās valstu kompetentās iestādes, kuras atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu.
- (17) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 1999/31/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tās 5.a panta 4. punktu, 15. panta 5. punktu un 15.b un 15.c pantu, kas grozīti ar šo direktīvu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (18) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Savienībā un tādējādi palīdzēt aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šo pasākumu mēroga un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (19) Tāpēc Direktīva 1999/31/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (20) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽²⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 1999/31/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai atbalstītu Savienības pāreju uz aprites ekonomiku un lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) prasības, jo īpaši tās 4. un 12. pantu, šīs direktīvas mērķis ir panākt, ka pakāpeniski samazinās poligonos apglabāto atkritumu daudzums, sevišķi to atkritumu daudzums, kas derīgi pārstrādei vai citādi reģenerācijai, un ar stingrām ekspluatācijas un tehniskajām prasībām, kuras noteiktas atkritumiem un poligoniem, paredzēt

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(²) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

pasākumus, procedūras un ieteikumus, lai visā atkritumu poligona aprites ciklā nepieļautu vai pēc iespējas vairāk samazinātu šādas atkritumu apglabāšanas nelabvēlīgo ietekmi uz vidi – jo īpaši virszemes ūdeņu, gruntsūdeņu, zemes un gaisa piesārņojumu, – un uz pasaules vidi, cita starpā arī siltumnīcefektu, kā arī jebkādu apdraudējumu, ko šāda atkritumu apglabāšana var radīt cilvēku veselībai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).”;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) izmanto jēdzienu “atkritumi”, “bīstami atkritumi”, “nebīstami atkritumi”, “sadzīves atkritumi”, “atkritumu radītājs”, “atkritumu īpašnieks”, “atkritumu apsaimniekošana”, “dalīta savākšana”, “reģenerācija”, “sagatavošana atkārtotai izmantošanai”, “pārstrāde” un “apglabāšana” definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā.”;

b) panta b), c), d) un n) punktu svītrot;

c) panta r) punktā pievieno šādu daļu:

“Tālākajos reģionos Līguma 349. panta nozīmē dalībvalstis var nolemt piemērot šādu definīciju:

“savrupa apdzīvota vieta” ir apdzīvota vieta:

— kur kopējais iedzīvotāju skaits nepārsniedz 2 000 un iedzīvotāju blīvums nepārsniedz piecus iedzīvotājus uz kvadrātkilometru, vai kur kopējais iedzīvotāju skaits pārsniedz 2 000, bet ir mazāks par 5 000 un iedzīvotāju blīvums nepārsniedz piecus iedzīvotājus uz kvadrātkilometru un kur saražoto atkritumu daudzums gadā nepārsniedz 3 000 tonnu; un

— kur tuvākā pilsētas aglomerācija ar iedzīvotāju blīvumu, kas ir vismaz 250 iedzīvotāju uz kvadrātkilometru, atrodas ne mazāk kā 100 km attālumā un līdz tai nevar nokļūt pa ceļu.”;

3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pēdējo ievilkumu svītrot;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šo direktīvu nepiemēro sauszemes ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanai, proti, tādu atkritumu apsaimniekošanai, kas rodas saistībā ar minerālresursu ģeoloģisko izpēti, ieguvī (tostarp pirmsieguves posmu), apstrādi un uzglabāšanu, kā arī karjeru darbiem, ja uz šādu atkritumu apsaimniekošanu attiecas citi Savienības legīslatīvie akti.”;

4) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā svītrot šādu daļu:

“Divus gadus pirms c) punktā noteiktās dienas Padome atkārtoti izskata iepriekšminēto mērķi, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par dalībvalstu pieredzi, kas iegūta, īstenojot a) un b) punktā minētos mērķus, un vajadzības gadījumā pamatojoties arī uz vienlaikus iesniegtu priekšlikumu, kura nolūks ir apstiprināt vai grozīt šo mērķi, lai nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni.”;

b) panta 3. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“f) atkritumus, kas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 1. punktu un minētās direktīvas 22. pantu ir savākti dalīti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, ja vien tie nav atkritumi, kuri radušies dalīti savāktu atkritumu pēcapstrādes procesu rezultātā un kuru apglabāšana poligonā ir videi nekaitīgākais rezultāts saskaņā ar minētās direktīvas 4. pantu.”;

c) pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a Dalībvalstis cenšas panākt, lai no 2030. gada visi atkritumi, kas derīgi pārstrādei vai citādi reģenerācijai, jo īpaši sadzīves atkritumi, vairs netiktu pieņemti apglabāšanai poligonā, ja vien tie nav atkritumi, kuru apglabāšana poligonā ir videi nekaitīgākais rezultāts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. pantu.

Informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo punktu, dalībvalstis iekļauj Direktīvas 2008/98/EK 28. pantā minētajos atkritumu apsaimniekošanas plānos vai citos stratēģiskos dokumentos, kuri attiecas uz visu attiecīgās dalībvalsts teritoriju.”;

d) pievieno šādus punktus:

“5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdz 2035. gadam poligonos apglabāto sadzīves atkritumu īpatsvars ir samazinājies līdz 10 % no kopējā radīto sadzīves atkritumu daudzuma (pēc svara) vai ir vēl mazāks.

6. Termiņu, līdz kuram jāsasniedz šā panta 5. punktā minētais mērķrādītājs, dalībvalsts var atlikt uz laiku līdz pieciem gadiem, ar noteikumu, ka minētā dalībvalsts:

a) saskaņā ar ESAO un Eurostat kopīgi rīkotās aptaujas rezultātā paziņotajiem datiem poligonos ir apglabājusi vairāk nekā 60 % no saviem sadzīves atkritumiem, kas radīti 2013. gadā; un

b) vēlākais 24 mēnešus pirms šā panta 5. punktā noteiktā termiņa paziņo Komisijai, ka plāno atlikt termiņu, un iesniedz īstenošanas plānu saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu. Minēto plānu var apvienot ar īstenošanas plānu, kas iesniegts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

7. Trijos mēnešos pēc tam, kad saņemts īstenošanas plāns, kas iesniegts, ievērojot 6. punkta b) apakšpunktu, Komisija var prasīt dalībvalstij pārstrādāt minēto plānu, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst IV pielikuma prasībām. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārstrādātu plānu.

8. Ja termiņš ir atlikts saskaņā ar 6. punktu, dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdz 2035. gadam poligonos apglabāto sadzīves atkritumu īpatsvars ir samazinājies līdz 25 % no kopējā radīto sadzīves atkritumu daudzuma (pēc svara) vai ir vēl mazāks.

9. Līdz 2024. gada 31. decembrim Komisija izvērtē 5. punktā noteikto mērķrādītāju, lai to atstātu spēkā vai attiecīgā gadījumā samazinātu nolūkā apsvērt iespēju atkritumu apglabāšanai poligonos noteikt kvantitatīvu mērķi uz vienu iedzīvotāju un lai ieviestu ierobežojumus tādu nebīstamu atkritumu apglabāšanai, kas nav sadzīves atkritumi. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot legislatīvā akta priekšlikumu.”;

5) iekļauj šādus pantus:

“5.a pants

Noteikumi par to, kā aprēķināt, vai ir sasniegti mērķrādītāji

1. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 5. panta 5. un 6. punktā noteiktie mērķrādītāji:

a) aprēķina radīto sadzīves atkritumu masu, kas attiecīgajā kalendārajā gadā ir novirzīta uz atkritumu poligoniem;

b) to atkritumu masu, kas radušies pēc attiecīgas apstrādes, kura veicama pirms sadzīves atkritumu pārstrādes vai citādas reģenerācijas – piemēram, pēc šķirošanas vai mehāniskas bioloģiskās apstrādes –, un kas galarezultātā ir apglabāti poligonos, ieskaita to sadzīves atkritumu masā, par kuriem ziņo, ka tie ir apglabāti poligonos;

c) par to sadzīves atkritumu masu, kuri ievadīti sadedzināšanas procesos, un to atkritumu masu, kas radušies pēc tam, kad bioloģiski noārdāmo atkritumu frakcija ir stabilizēta, lai atkritumus galarezultātā apglabātu poligonā, ziņo, ka tie ir apglabāti poligonos;

d) to atkritumu masu, kas saražoti sadzīves atkritumu pārstrādes vai citādas reģenerācijas rezultātā un kas galarezultātā apglabāti poligonos, neieskaita to sadzīves atkritumu masā, par kuriem ziņo, ka tie ir apglabāti poligonos.

2. Dalībvalstis apglabātajiem sadzīves atkritumiem izveido efektīvu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti šā panta 1. punktā paredzētie nosacījumi. Minētajā nolūkā tās var izmantot sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 3. punktu.

3. Ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (*) sadzīves atkritumi tiek nosūtīti uz citu dalībvalsti vai no Savienības eksportēti, lai tos apglabātu poligonos, attiecīgo atkritumu daudzumu, ievērojot 1. punktu, ieskaita poligonos apglabāto atkritumu daudzumā tai dalībvalstij, kurā atkritumi savākti.

4. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par to, kā aprēķināt, pārbaudīt un paziņot datus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.

5.b pants

Agrinās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru vēlākais trīs gadus pirms katra termiņa, kas noteikts 5. panta 5. un 6. punktā paredzētajiem mērķrādītājiem, sagatavo ziņojumu par to, ciklā šos mērķrādītājus ir izdevies sasniegt.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) aplēsi tam, ciklā katrai dalībvalstij ir izdevies sasniegt mērķrādītājus;
- b) to dalībvalstu sarakstu, kas mērķrādītājus attiecīgajos termiņos varētu nesasnēgt, sarakstam pievienojot atbilstošus ieteikumus, kuri adresēti attiecīgajām dalībvalstīm;
- c) paraugprakses piemērus, kura tiek īstenota visā Savienībā un pēc kuras varētu vadīties, lai pakāpeniski sasniegtu mērķrādītājus.

5.c pants

Informācijas un paraugprakses apmaiņa

Komisija regulāri rīko informācijas un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, cita starpā – attiecīgos gadījumos – arī starp reģionālajām un vietējām iestādēm, par to, kā šīs direktīvas prasības tiek īstenotas praksē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).”;

6) direktīvas 6. panta a) punktā pievieno šādu teikumu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumi, kas veikti saskaņā ar šo punktu, netraucē sasniegt Direktīvas 2008/98/EK mērķus, jo īpaši attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un uz sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un pārstrādes palielināšanu, kā noteikts minētās direktīvas 11. pantā.”;

7) direktīvas 11. panta 2. punkta otro daļu svītrot;

8) direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai datus par 5. panta 2., 5. un 6. punkta īstenošanu par katru kalendāro gadu.

Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešu laikā pēc tam, kad ir noslēdzies pārskata perioda gads, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 5. punktu.

Pirmais pārskata periods par 5. panta 5. un 6. punkta īstenošanu sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā, kas seko tam, kurā ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko saskaņā ar šā panta 5. punktu nosaka paziņošanas formātu, un tas aptver datus par minēto pārskata periodu.

2. Datus par 5. panta 2. punkta īstenošanu dalībvalstis paziņo līdz 2025. gada 1. janvārim.

3. Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu.

4. Komisija izvērtē datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par izvērtēšanas rezultātiem. Ziņojumā izvērtē, kā datu vākšana ir organizēta, izvērtē datu avotus un dalībvalstīs izmantoto metodiku, kā arī to, cik dati ir pilnīgi un ticami, cik laicīgi tie ir sniegti un cik konsekventi tie ir. Novērtējumā var iekļaut konkrētus ieteikumus attiecībā uz to, kādi uzlabojumi ir vajadzīgi. Ziņojumu sagatavo pēc pirmās reizes, kad dalībvalstis paziņojušas datus, un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

5. Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka šā panta 1. punktā minētās datu paziņošanas formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.”;

9) iekļauj šādus pantus:

“15.a pants

Instrumenti, ar ko veicina pāreju uz pilnīgākas aprites ekonomiku

Lai veiksmīgāk sasniegtu šajā direktīvā noteiktos mērķus, dalībvalstis izmanto ekonomiskos instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu. Tie var būt arī instrumenti un pasākumi, kas norādīti Direktīvas 2008/98/EK IVa pielikumā, vai citi atbilstoši instrumenti un pasākumi.

15.b pants

Poligonu caurlaidības koeficienta noteikšana

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka metodi, kura jāizmanto poligona caurlaidības koeficienta noteikšanai konkrētā poligona vietā un visā poligona teritorijā kopumā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.

15.c pants

Atkritumu paraugu ņemšanas Savienības standarts

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka atkritumu paraugu ņemšanas standartu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā. Kamēr minētie īstenošanas akti nav pieņemti, dalībvalstis var piemērot valsts standartus un procedūras.”;

10) direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu:

“16. pants

Pielikumu izvērtēšana

Komisija pielikumus pastāvīgi izvērtē un vajadzības gadījumā iesniedz attiecīgus legīslatīvos priekšlikumus.”;

11) direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Tā ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

- 12) direktīvas I pielikuma 3.5. punktu svītro;
- 13) direktīvas II pielikuma 5. punktu svītro;
- 14) direktīvas III pielikuma 2. punkta pirmo daļu svītro;
- 15) pievieno IV pielikumu, kā izklāstīts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2020. gada 5. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA*

PIELIKUMS

Pievieno šādu pielikumu:

"TV PIELIKUMS

ĪSTENOŠANAS PLĀNS, KAS JĀIESNIEDZ SASKAŅĀ AR 5. PANTA 6. PUNKTU

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz saskaņā ar 5. panta 6. punktu, iekļauj:

1. novērtējumu par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem sadzīves atkritumu pārstrādes, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;
2. novērtējumu par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantu;
3. iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 5. panta 5. punktā, un novērtējumu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi;
4. pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu šīs direktīvas 5. panta 8. punktā noteiktos mērķrādītājus, kas ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp atbilstīgus ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK 4. panta 1. punktā un IVa pielikumā;
5. grafiku, kādā tiek īstenoti pasākumi, kas minēti 4. punktā, tās kompetentās struktūras iecelšanu, kas ir kompetenta to īstenošanā, un novērtējumu par to individuālo ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
6. informāciju par atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā";
7. pasākumus datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus."

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/851**(2018. gada 30. maijs),****ar ko groza Direktīvu 2008/98 par atkritumiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo un jāpārveido par ilgtspējīgu materiālu pārvaldību ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību, nodrošināt dabas resursu apdomīgu, efektīvu un racionālu izmantošanu, sekmēt aprites ekonomikas principus, izvērst atjaunojamās enerģijas izmantošanu, palielināt energoefektivitāti, samazināt Savienības atkarību no importētiem resursiem, radīt jaunas ekonomiskās iespējas un veicināt konkurētspēju ilgtermiņā. Lai ekonomiku patiešām padarītu par aprites ekonomiku, ir nepieciešams veikt papildu pasākumus attiecībā uz ilgtspējīgu ražošanu un patēriņu, pievēršoties visam produktu aprites ciklam tādā veidā, kas saglabā resursus un noslēdz aprites loku. Resursu efektīvāka izmantošana nodrošinātu arī būtiskus neto ieguvumus Savienības uzņēmumiem, publiskā sektora iestādēm un patērētājiem, vienlaikus samazinot kopējās gada siltumnīcefekta gāzu emisijas.
- (2) Resursu izmantošanas efektivitātes uzlabošana un atkritumu kā resursu vērtības atzīšana var dot ieguldījumu Savienības atkarības no izejvielu importa mazināšanā un veicināt pāreju uz materiālu ilgtspējīgāku pārvaldību un aprites ekonomikas modeli. Minētajai pārejai būtu jāveicina viedas, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes mērķu sasniegšana, kas noteikti stratēģijā Eiropa 2020, un būtu jārada būtiskas iespējas vietējām ekonomikām un ieinteresētajām personām, palīdzot veicināt sinerģijas starp aprites ekonomiku un enerģētikas, klimata, lauksaimniecības, rūpniecības un pētniecības politiku, kā arī nodrošinot ieguvumus vides jomā – siltumnīcefekta gāzu emisiju aiztaupījuma veidā, kā arī nodrošinot ieguvumus ekonomikai.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽⁴⁾ noteiktie mērķrādītāji atkritumu sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un pārstrādei būtu jāpalielina, lai tie labāk atspoguļotu Savienības ieceri pāriet uz aprites ekonomiku.
- (4) Ir jānodrošina Direktīvas 2008/98/EK un saistīto Savienības tiesību aktu, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽⁶⁾, saskaņotība.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 22. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OVL 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OVL 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OVL 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

- (5) Daudzām dalībvalstīm vēl tikai jāveido nepieciešamā atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūra. Tāpēc ir ļoti svarīgi noteikt skaidrus ilgtermiņa politikas mērķus, pēc kuriem vadīties, lemjot par pasākumiem un investīcijām, jo īpaši lai nepieļautu, ka rodas atkritumu atliku apstrādes jaudu strukturāls pārpalikums un ka pārstrādājamas izejvielas neizmantotas paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajos līmeņos.
- (6) Sadzīves atkritumi veido aptuveni 7 līdz 10 % no kopējā Savienībā radītā atkritumu daudzuma. Tomēr minētā atkritumu plūsma ir viena no vissarežģītāk apsaimniekojamām plūsmām, un tas, kā tā tiek apsaimniekota, ir laba liecība par kopējās atkritumu apsaimniekošanas sistēmas kvalitāti valstī. Ar sadzīves atkritumu apsaimniekošanu saistītās problēmas izriet no tā, ka tiem ir ārkārtīgi sarežģīts un jaukts sastāvs, radītie atkritumi ir tiešā tuvumā iedzīvotājiem, tie piesaista lielu sabiedrības uzmanību un tiem ir ietekme uz vidi un cilvēku veselību. Tāpēc sadzīves atkritumu apsaimniekošanai ir vajadzīgas ārkārtīgi sarežģītas sistēmas, tostarp efektīvas savākšanas shēmas, efektīvas šķirošanas sistēmas un atkritumu plūsmu pienācīga izsekojamība, iedzīvotāju un uzņēmumu aktīva iesaistīšanās, infrastruktūra, kas pielāgota konkrēto atkritumu sastāvam, un rūpīgi izstrādātas finansēšanas sistēmas. Valstīm, kuras ir izveidojušas efektīvas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas sistēmas, vispārējā atkritumu apsaimniekošanā kopumā veicas labāk, un tām arī labāk izdodas sasniegt pārstrādes mērķrādītājus.
- (7) Pieredze ir apliecinājusi, ka, neatkarīgi no pienākumu sadales starp publiskajiem un privātajiem dalībniekiem, atkritumu apsaimniekošanas sistēmas var palīdzēt nodrošināt aprites ekonomiku un ka lēmums par pienākumu sadalījumu bieži ir atkarīgs no ģeogrāfiskiem un strukturāliem apstākļiem. Šīs direktīvas noteikumi dod iespēju izmantot gan sistēmu, kurā pašvaldībai ir vispārēja atbildība par sadzīves atkritumu savākšanu, gan sistēmu, kurā šādu pakalpojumu sniedz nolīgti privātie operatori, gan sistēmu, kurā pienākumi starp publiskiem un privātiem dalībniekiem tiek sadalīti citādā veidā. Jebkuras šādas sistēmas izvēle un lēmumi par tās maiņu paliek dalībvalstu kompetencē.
- (8) Augu izcelsmes vielas no lauksaimnieciskās pārtikas ražošanas un ne dzīvnieku izcelsmes pārtika, kas vairs nav domāta cilvēka patēriņam, bet paredzēta izmantošanai par dzīvnieku barību – lai izvairītos no noteikumu dublēšanās – būtu jāizslēdz no Direktīvas 2008/98/EK darbības jomas, ja tās pilnībā atbilst Savienības tiesību aktiem dzīvnieku barības jomā. Tāpēc Direktīva 2008/98/EK nebūtu jāpiemēro šādiem produktiem un vielām, ja tās izmanto par barību, tāpēc minētās direktīvas darbības joma būtu attiecīgi jāprecizē. Neskarot citus Savienības noteikumus, kas piemērojami dzīvnieku uzturam, dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, ko paredzēts izmantot par barības materiāliem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2009 ⁽¹⁾ jau ir izslēgti no Direktīvas 2008/98/EK darbības jomas tādā mērā, cik uz tiem attiecas citi Savienības tiesību akti.
- (9) Direktīvā 2008/98/EK ir jāiekļauj nebīstamo atkritumu, sadzīves atkritumu, būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu, pārtikas atkritumu, materiālu reģenerācijas, aizbēršanas un ražotāja paplašinātas atbildības shēmas definīcijas, lai precizētu šo jēdzienu nozīmi.
- (10) Lai nodrošinātu, ka sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un pārstrādes mērķrādītāju pamatā ir ticami un salīdzināmi dati, un lai būtu iespējams efektīvi sekot līdzi šo mērķrādītāju sasniegšanas sekmēm, sadzīves atkritumu definīcijai Direktīvā 2008/98/EK vajadzētu būt saskanīgai ar to, kuru statistikas vajadzībām izmanto *Eurostat* un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) un kuru dalībvalstis jau vairākus gadus izmantojušas par pamatu datu paziņošanai. Sadzīves atkritumi tiek definēti kā mājssaimniecību atkritumi un citas izcelsmes atkritumi, piemēram, no mazumtirdzniecības, administrācijas, izglītības, veselības aprūpes pakalpojumiem, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumiem un citiem pakalpojumiem un darbībām radušies atkritumi, kas pēc to īpašībām un sastāva ir līdzīgi mājssaimniecības atkritumiem. Tādēļ sadzīves atkritumi, citstarp, ir atkritumi no parku un dārzu uzturēšanas, piemēram, lapas, zāle un koku atgriezumus, kā arī atkritumi no tirgu un ielu tīrīšanas pakalpojumiem, piemēram, no atkritumu tvertnēm un uzslaucīšanas, izņemot tādus materiālus kā smiltis, akmeņi, dubļi vai putekļi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka atkritumi no liela apjoma tirdzniecības un rūpniecības, kas nav līdzīgi mājsaimniecību atkritumiem, netiek uzskatīti par sadzīves atkritumiem. Atkritumi no ražošanas, lauksaimniecības, zvejniecības, būvniecības un ēku nojaukšanas, septiskajām tvertnēm un kanalizācijas tīkliem un to apstrādes un nolietotiem transportlīdzekļiem nebūtu jāuzskata par sadzīves atkritumiem. Par sadzīves atkritumiem ir jāuzskata atkritumi, kas atbilst atkritumu veidiem 15. nodaļā pozīcijā 01 un 20. nodaļā, izņemot pozīcijas 20 02 02, 20 03 04 un 20 03 06, atkritumu sarakstā, kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 2014/955/ES ⁽¹⁾ versijā, kura ir spēkā 2018. gada 4. jūlijā. Atkritumi, kas ir citās minētā saraksta nodaļās, nav jāuzskata par sadzīves atkritumiem, izņemot gadījumus, kad sadzīves atkritumi tiek apstrādāti un tiem piešķir kodus, kas uzskaitīti minētā saraksta 19. nodaļā. Statistikas vajadzībām dalībvalstis var izmantot minētā saraksta attiecīgās kategorijas. Sadzīves atkritumu definīcija šajā direktīvā ir ieviesta, lai noteiktu sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un pārstrādes mērķrādītāju piemērošanas jomu un to aprēķināšanas noteikumus. Tā ir neitrāla attiecībā uz atkritumu apsaimniekotāja piederību pie publiskā vai privātā sektora, un tāpēc tajā ir iekļauti mājsaimniecību atkritumi un citas izcelsmes atkritumi, kurus apsaimnieko pašvaldības vai to pārstāvji vai tieši privātie operatori.

- (11) Lai gan kā būvniecības un ēku nojaukšanas atkritumus definē atkritumus, kas radušies būvniecības un nojaukšanas darbību rezultātā kopumā, tie ietver arī atkritumus, kas rodas no mazākām pašrocīgām būvniecības un nojaukšanas darbībām privātās mājsaimniecībās. Būvniecības un ēku nojaukšanas atkritumi būtu jāsaprot kā tādi, kas atbilst atkritumu veidiem, kas iekļauti 17. nodaļā atkritumu sarakstā, kurš izveidots ar Lēmumu 2014/955/ES versijā, kura ir spēkā 2018. gada 4. jūlijā.
- (12) Būtu jāievieš materiālu reģenerācijas definīcija, lai ietvertu reģenerācijas veidus, kas nav enerģijas reģenerācija un kas nav atkritumu pārstrādāšana materiālos, kurus izmantos kā kurināmo. Tajā ietilpst sagatavošana atkārtotai izmantošanai, pārstrāde un aizbēršana, kā arī citi materiālu reģenerācijas veidi, piemēram, atkritumu pārstrādāšana otrreizējās izejvielās inženiertehniskām vajadzībām ceļu būvniecībā vai citā infrastruktūrā. Atkarībā no konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem šāda pārstrādāšana var atbilst pārstrādes definīcijai, ja materiālu izmantošanas pamatā ir pienācīga kvalitātes kontrole un tā atbilst visiem attiecīgajiem standartiem, normām, specifikācijām, kā arī vides un veselības aizsardzības prasībām, kas piemērojamas katram konkrētam izmantošanas veidam.
- (13) Būtu jāievieš aizbēršanas definīcija, lai precizētu, ka tā nozīmē jebkuru reģenerācijas darbību, kad piemērotus nebīstamus atkritumus izmanto izrakumu aizbēršanai vai inženiertehniskām vajadzībām ainavu veidošanā vai būvniecībā. Atkritumus izmanto aizbēršanai tikai tādā daudzumā, cik tas absolūti nepieciešams minēto mērķu sasniegšanai.
- (14) Būtu jāievieš ražotāja paplašinātās atbildības shēmas definīcija, lai precizētu, ka tā nozīmē pasākumu kopumu, ko īsteno dalībvalstis, lai nodrošinātu, ka produktu ražotājiem ir finansiāla vai finansiāla un organizatoriska atbildība īstenojot pārvaldību attiecībā uz to produkta aprites cikla posmu, kad tas kļuvis par atkritumu, tostarp attiecībā uz dalītās savākšanas, šķirošanas un apstrādes darbībām. Minētais pienākums var arī ietvert organizatorisku atbildību veicināt atkritumu rašanās novēršanu un produktu atkārtotu izmantojamību, kā arī pārstrādājamību. Produktu ražotāji var pildīt ražotāja paplašinātās atbildības shēmas pienākumus individuāli vai kolektīvi.
- (15) Lai veicinātu Direktīvā 2008/98/EK noteikto mērķu sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jāizmanto ekonomikas instrumenti un citi pasākumi, kas stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādi kā norādīts IVa pielikumā, kas ietver *inter alia* maksu par atkritumu poligonu izmantošanu un atkritumu sadedzināšanu, "maksā, kad izmet" shēmas, ražotāja paplašinātās atbildības shēmas, pārtikas ziedošanas atvieglošanu un stimulus pašvaldībām, vai citus atbilstīgus instrumentus un pasākumus.
- (16) Lai veicinātu resursu ilgtspējīgu izmantošanu un rūpniecisko simbiozi, dalībvalstīm būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, ar kuriem veicināt tādu vielu vai priekšmetu atzīšanu par blakusproduktiem, kas rodas tādā ražošanas procesā, kura galvenais mērķis nav saražot šādu priekšmetu vai vielu, ja ir ievēroti Savienības līmenī noteikti saskaņoti nosacījumi. Būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu sīki izstrādātus kritērijus blakusprodukta statusa piemērošanai, dodot priekšroku attiecīgās rūpnieciskās simbiozes praksei, kas ir replicējama.
- (17) Lai otrreizējo izejvielu tirgu dalībniekiem sniegtu lielāku noteiktību par to, vai vielas vai priekšmeti ir vai nav uzskatāmi par atkritumiem, un lai sekmētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ir svarīgi, ka dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumi, kas apstrādāti reģenerācijas procesā, vairs netiek uzskatīti par atkritumiem, ja tie atbilst visiem nosacījumiem, kas noteikti 6. panta 1. punktā Direktīvā 2008/98/EK, kā tā grozīta ar šo direktīvu. Šādi pasākumi var ietvert tiesību aktu pieņemšanu, lai transponētu minētos nosacījumus līdz ar procedūrām to īstenošanai, piemēram, izveidojot materiāliem un izmantošanai specifiskus kritērijus, saskaņā

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2014/955/ES (2014. gada 18. decembris), ar ko groza Lēmumu 2000/532/EK par atkritumu sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (OV L 370, 30.12.2014., 44. lpp.).

ar kuriem atkritumi vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, vadlīniju dokumentus, lēmumus attiecībā uz katru konkrētu gadījumu un citas procedūras Savienības līmenī noteiktu saskaņotu nosacījumu *ad hoc* piemērošanai. Šādiem pasākumiem būtu jāietver izpildes noteikumi, lai pārlicinātos, ka atkritumi, kuri vairs nav uzskatāmi par atkritumiem reģenerācijas darbību rezultātā, atbilst Savienības tiesību aktiem atkritumu, ķīmikāliju un produktu jomā, jo īpaši prioritāti piešķirot tām atkritumu plūsmām, kas rada lielāku risku cilvēku veselībai un videi, ņemot vērā minēto plūsmu veidu un apjomu, kā arī atkritumiem, kam piemērojami inovatīvi reģenerācijas procesi, vai atkritumiem, kas reģenerēti, lai turpmāk tos izmantotu citā dalībvalstī. Pasākumi var ietvert arī prasību operatoriem, kas reģenerē atkritumus, vai reģenerēto atkritumu materiālu īpašniekiem apliecināt atbilstību nosacījumiem, kas noteikti 6. panta 1. punktā Direktīvā 2008/98/EK, kā tā grozīta ar šo direktīvu. Lai nepieļautu nelikumīgus atkritumu sūtījumus un veicinātu dalībvalstu un ekonomikas operatoru izpratni, vajadzētu būt lielākai pārredzamībai attiecībā uz dalībvalstu pieeju attiecībā uz atkritumu stadijas izbeigšanos, jo īpaši attiecībā uz to lēmumiem par katru konkrētu gadījumu un kompetento iestāžu pārbažu rezultātiem, kā arī īpašām dalībvalstu un kompetento iestāžu bažām par konkrētām atkritumu plūsmām. Galīgais lēmums par to, vai ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti Direktīvas 2008/98/EK 5. un 6. pantā, ar grozījumiem, kas izdarīti ar šo direktīvu, paliek dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē, pamatojoties uz visu attiecīgo informāciju, ko sniedzis materiālu vai atkritumu īpašnieks.

- (18) Lai noteiktu detalizētus kritērijus atkritumu stadijas beigu statusa piemērošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētajā sakarā īpaši kritēriji, pēc kuriem nosaka atkritumu stadijas beigas, būtu jāapsver vismaz attiecībā uz granulātiem, papīru, riepām un tekstilmateriāliem.
- (19) Noteikumu par blakusproduktiem un atkritumu stadijas beigām piemērošanai nebūtu jāskar citi Savienības tiesību aktu noteikumi, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem ⁽¹⁾ 28. pants un 50. panta 4.a un 4.b punkts, tiesību aktu ķīmikāliju jomā un tiesību aktu par konkrētu produktu laišanu tirgū noteikumi. Atkritumu cikla beigu statusu var sasniegt vienīgi gadījumā, ja vielas vai priekšmeti atbilst attiecīgiem kritērijiem, kas piemērojami produktiem. Atkritumu cikla beigu noteikumus var noteikt attiecīgos katram produktam piemērojamās tiesību aktos.
- (20) Dalībvalstīm būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, kas sekmē tādu produktu un to sastāvdaļu izstrādi, ražošanu, pārdošanu un izmantošanu, kas piemēroti vairākkārtējai lietošanai, kuru sastāvā ir pārstrādāti materiāli, kas ir tehniski izturīgi un viegli labojami un kas, kļuvuši par atkritumiem, ir piemēroti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai un pārstrādātu nolūkā sekmēt atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pareizu īstenošanu, un tas jādara, neapdraudot preču brīvu apriti iekšējā tirgū. Šajos pasākumos būtu jāņem vērā produktu radītā ietekme visā to aprites ciklā, atkritumu apsaimniekošanas hierarhija un attiecīgos gadījumos būtu jāņem vērā to vairākkārtējās pārstrādes potenciāls.
- (21) Ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ir būtiska efektīvas atkritumu apsaimniekošanas daļa. Tomēr to efektivitāte un sekmes dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Tāpēc attiecībā uz šādām ražotāja paplašinātas atbildības shēmām ir jānosaka darbības prasību minimums un skaidri jānorāda, ka minētās prasības ir piemērojamas arī ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas noteiktas saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2000/53/EK ⁽²⁾, 2006/66/EK ⁽³⁾ un 2012/19/ES ⁽⁴⁾, papildus tajos jau noteiktajām prasībām, ja vien nav skaidri noteikts citādi. Ir jānošķir minētais vispārējais prasību minimums, kas piemērojams visām shēmām, un prasības, kas piemērojamas vienīgi organizācijām, kuras pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju uzdevumā. Ja vien dalībvalstis nenolemj citādi, ražotāja paplašinātas atbildības shēmu vispārējais prasību minimums nav piemērojams shēmām, kas neatbilst ražotāja paplašinātas atbildības shēmas definīcijai.
- (22) Vispārējam prasību minimumam vajadzētu samazināt izmaksas un uzlabot veikumu, kā arī nodrošināt vienlīdzīgus apstākļus, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem un e-komercijas uzņēmumiem, un novērst šķēršļus iekšējā tirgus netraucētai darbībai. Tām arī jānodrošina vajadzētu sekmēt aprites cikla beigu izmaksu iekļaušanu produkta cenā un rosināt ražotājus, izstrādājot to produktus, lielāku uzmanību pievērst pārstrādes, atkārtotas izmantošanas, remonta iespējām un bīstamu vielu klātbūtnei. Kopumā minētajām prasībām būtu jāuzlabo ražotāja paplašinātas atbildības

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EELIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

shēmu pārvaldība un pārredzamība un būtu jāmazina iespēja, ka varētu rasties interešu konflikti starp organizācijām, kuras pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju uzdevumā, un atkritumu apsaimniekotājiem, kurus minētās organizācijas noliegt. Prasības vajadzētu attiecināt gan uz jaunām, gan jau esošām ražotāja paplašinātas atbildības shēmām. Tomēr ir nepieciešams pārejas periods, lai esošo ražotāja paplašinātas atbildības shēmu struktūru un procedūru varētu pielāgot jaunajām prasībām.

- (23) Publiskajām iestādēm ir nozīmīga loma sadzīves atkritumu savākšanā un apstrādē, kā arī attiecīgajā saziņā ar iedzīvotājiem. Noteikumi, kas saistīti ar produktu ražotāju finansiālo atbildību, kuri ieviesti kā daļa no vispārējā prasību minimuma attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, būtu jāpiemēro, neskarot publisko iestāžu kompetenci attiecībā uz sadzīves atkritumu savākšanu un apstrādi.
- (24) Gadījumos, kad publiskās iestādes ir atbildīgas par to atkritumu, kas radušies no produktiem, kam piemērojamas ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, apsaimniekošanas darbību aspektu organizēšanu, minētie pakalpojumi būtu jāsniedz izmaksefektīvi un produktu ražotāju finansiālajai atbildībai nebūtu jāpārsniedz izmaksas, kas nepieciešamas, lai sniegtu šos pakalpojumus. Šādas izmaksas būtu jānosaka pārredzamā veidā starp attiecīgajiem dalībniekiem, tostarp produktu ražotājiem, to organizācijām un publiskajām iestādēm.
- (25) Lai nodrošinātu atkritumu pienācīgu apsaimniekošanu, gadījumos, kad produktu ražotāji vai organizācijas, kas pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus to vārdā, ir atbildīgi par atkritumu apsaimniekošanu, kas radušies no tiem produktiem, ko tie laiž tirgū, tiem būtu jānodrošina atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumu nepārtrauktība visa gada gaitā, pat gadījumos, ja tiem piemērojamie mērķrādītāji un mērķi ir sasniegti. Tiem arī nebūtu jāierobežo minētie pakalpojumi ģeogrāfiskā, materiālu un produktu ziņā, attiecinot tos tikai uz jomām, kur atkritumu savākšana un apsaimniekošana ir visienesīgākā.
- (26) Produktu ražotājiem būtu jāsedz izmaksas, kas nepieciešamas, lai sasniegtu atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītājus un mērķus, tostarp attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu, kas noteikti attiecīgajai ražotāja paplašinātas atbildības shēmai. Saskaņā ar stingriem nosacījumiem minētās izmaksas var tikt dalītas ar sākotnējiem atkritumu radītājiem vai izplatītājiem, ja tas ir attaisnojams ar nepieciešamību nodrošināt pienācīgu atkritumu apsaimniekošanu un ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ekonomisko dzīvotspēju.
- (27) Komisijai būtu jāpieņem vadlīnijas attiecībā uz produktu ražotāju iemaksu diferencēšanu ražotāja paplašinātas atbildības shēmās, lai palīdzētu dalībvalstīm šīs direktīvas īstenošanā, tādējādi sekmējot iekšējā tirgus darbību. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus saskaņotību, Komisijai vajadzētu būt iespējai ar īstenošanas aktiem pieņemt saskaņotus kritērijus.
- (28) Apstiprinātiem pārstāvjiem, kas iecelti, lai pildītu produktu ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus, var tikt piemērotas prasības, kas dod iespēju dalībvalstij, kuras teritorijā tie iecelti, uzraudzīt un pārbaudīt atbilstību attiecīgo pienākumu pildīšanai. Tomēr minētajām prasībām nebūtu jāpārsniedz prasības, kas piemērojamas produktu ražotājiem un organizācijām, kas pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus to vārdā un kas darbojas minētajā dalībvalstī.
- (29) Atkritumu rašanās novēršana ir pats iedarbīgākais paņēmieni, kā uzlabot resursefektivitāti un samazināt atkritumu ietekmi uz vidi. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis veiktu pienācīgus atkritumu rašanās novēršanas pasākumus un sekotu līdzi un novērtētu, cik sekmīgi šādi pasākumi tiek īstenoti. Kā daļu no šiem pasākumiem dalībvalstīm vajadzētu sekmēt inovatīvus ražošanas, uzņēmējdarbības un patēriņa modeļus, kas samazina bīstamo vielu klātbūtni materiālos un produktos, kas palielina produktu izmantojamības laiku un kas veicina atkārtotu izmantošanu, tostarp izveidojot un atbalstot atkārtotas izmantošanas un remonta tīklus, piemēram, tādus, ko vada sociālās ekonomikas uzņēmumi, depozītu kompensācijas un "atgriez un uzpildi" shēmas, kā arī stimulējot produktu atjaunošanu, renovāciju un, attiecīgos gadījumos, pārprofilēšanu, un stimulējot koplietošanas platformas. Lai nodrošinātu, ka atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanas sekmes mēra vienādi, vajadzētu ieviest kopīgus rādītājus un mērķrādītājus.

- (30) Ilgtspējības veicināšana ražošanā un patēriņā var būtiski samazināt atkritumu rašanos. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi patērētāju izpratnes veicināšanai par minēto jomu un jāmudina viņus aktīvāk iesaistīties, lai uzlabotu resursefektivitāti. Starp pasākumiem atkritumu rašanās samazināšanai dalībvalstīm būtu jāparedz pastāvīgas saziņas un izglītošanas iniciatīvas, lai veicinātu izpratni par jautājumiem, kas saistīti ar atkritumu rašanās un piegrižošanas novēršanu, un tie var ietvert arī depozītu kompensācijas shēmas un kvantitatīvu mērķrādītāju noteikšanu un attiecīgos gadījumos, atbilstīgu ekonomikas stimulu izveidi ražotājiem.
- (31) Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai veicinātu pārtikas atkritumu novēršanu un samazināšanu atbilstīgi Ilgtspējīgas attīstības programmai 2030. gadam, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Ģenerālā asambleja pieņēma 2015. gada 25. septembrī, jo īpaši atbilstīgi tajā noteiktajam mērķrādītājam – līdz 2030. gadam uz pusi samazināt pārtikas atkritumu apjomu uz vienu iedzīvotāju mazumtirdzniecības un patēriņa līmenī un samazināt pārtikas zudumus ražošanas un piegādes ķēdēs, tostarp zudumus pēc ražas novākšanas. Minētajiem pasākumiem vajadzētu būt vēršiem uz pārtikas atkritumu rašanās novēršanu un samazināšanu primārajā ražošanā, pārstrādē un izgatavošanā, mazumtirdzniecībā un citos pārtikas sadales kanālos, restorānos un sabiedriskajā ēdināšanā, kā arī māsaimniecībās. Lai sniegtu savu ieguldījumu un nodrošinātu, ka tiek darīts nepieciešamais, lai sasniegtu šo ANO Ilgtspējīgas attīstības mērķi, dalībvalstīm būtu jācenšas sasniegt indikatīvo Savienības mēroga pārtikas atkritumu samazināšanas mērķi – 30 % līdz 2025. gadam un 50 % līdz 2030. gadam. Nemot vērā ieguvumus videi, sabiedrībai un ekonomikai, ko nodrošina pārtikas atkritumu rašanās novēršana, dalībvalstīm savās atkritumu rašanās novēršanas programmās vajadzētu ieviest konkrētus pārtikas atkritumu novēršanas pasākumus, tostarp izpratnes veicināšanas kampaņas, kas demonstrētu, kā novērst šādu atkritumu rašanos. Dalībvalstīm būtu jāmēra pārtikas atkritumu un pārtikas zudumu samazināšanas progress. Lai mēritu minēto progresu un sekmētu paraugprakses apmaiņu visā Savienībā gan starp dalībvalstīm, gan starp pārtikas sektora uzņēmumiem, vajadzētu noteikt šādu mērījumu vienotu metodiku. Pamatojoties uz minēto metodiku, par pārtikas atkritumu apjomiem būtu jāziņo katru gadu.
- (32) Lai novērstu pārtikas atkritumu rašanos, dalībvalstīm būtu jānodrošina iniciatīvas nepārdoto pārtikas produktu savākšanai visos pārtikas piegādes ķēdes posmos un to drošai pārdalei, tostarp labdarības organizācijām. Lai samazinātu pārtikas atkritumu apjomu, būtu arī jāuzlabo patērētāju izpratne par “izlietot līdz” un “ieteicams līdz” termiņiem.
- (33) Piegrižojumam pilsētās, laukos, upēs un jūrā vai kur citur ir tieša un netieša negatīva ietekme uz vidi, iedzīvotāju labklājību un ekonomiku, un sakopšanas izmaksas ir lieks ekonomiskais slogs sabiedrībai. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai aizliegtu atkritumu visu veidu pamešanu, izgāšanu un nekontrolētu apsaimniekošanu vai citus veidus, kā notiek atbrīvošanās no atkritumiem. Dalībvalstīm būtu arī jāveic pasākumi, lai savāktu piegrižojumu vidē, neatkarīgi no tā avota vai izmēra un neatkarīgi no tā, vai atkritumi ir izmesti apzināti vai tas noticis nolaidības dēļ. Pasākumi piegrižošanas novēršanai un samazināšanai no produktiem, kas ir galvenais piegrižojuma avots dabas un jūras vidē, citstarp varētu būt arī atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras un prakses uzlabošana, ekonomikas instrumenti un izpratnes veicināšanas kampaņas. Ja dalībvalsts apsver pasākumu, kam ir ierobežojoša ietekme uz tirdzniecību starp Savienības dalībvalstīm, tai vajadzētu spēt pierādīt, ka attiecīgais pasākums ir piemērots tam, lai sasniegtu mērķi novērst un samazināt piegrižojumu dabas un jūras vidē, ka tas nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu minēto mērķi un ka tas nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai aplēpti centieni ierobežot tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (34) Piegrižošanas apkarošana kopīgiem spēkiem būtu jāveic kompetentajām iestādēm, ražotājiem un patērētājiem. Būtu jānodrošina stimuli patērētājiem mainīt uzvedības modeļus, tostarp izmantojot izglītošanu un izpratnes veicināšanu, savukārt ražotājiem būtu jāveicina savu produktu ilgtspējīga izmantošana un jāsniedz ieguldījums to aprites cikla beigu apsaimniekošanā.
- (35) Piegrižojums jūras vidē ir īpaši smaga problēma, un dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, kuru mērķis ir apturēt jūras piegrižojuma rašanos Savienībā, tādējādi sniedzot ieguldījumu Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 2015. gada 25. septembrī, īstenošanā, lai līdz 2025. gadam novērstu un būtiski samazinātu jebkāda veida jūras piesārņojumu, jo īpaši no sauszemes darbībām, tostarp jūras piegrižojumu un piesārņojumu ar barības vielām. Tā kā jūras piegrižojums, jo īpaši plastmasas atkritumi, lielā mērā nāk no sauszemes darbībām, ko izraisa nepilnvērtīga atkritumu apsaimniekošanas prakse un infrastruktūra, piegrižošana, ko veic iedzīvotāji, un izpratnes trūkums, atkritumu rašanās novēršanas programmās un atkritumu apsaimniekošanas plānos būtu jānosaka īpaši pasākumi. Minētajiem pasākumiem būtu jāpalīdz sasniegt mērķi – līdz 2020.

gadam nodrošināt labu vides stāvokli jūras vidē, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK ⁽¹⁾. Saskaņā ar minēto direktīvu dalībvalstīm ir jāievieš īpašas stratēģijas un pasākumi un tie jāatjaunina ik pēc sešiem gadiem. Sākot no 2018. gada, tām arī regulāri jāziņo par progresu laba vides stāvokļa uzturēšanā vai laba vides stāvokļa mērķa sasniegšanā. Tāpēc Direktīvā 2008/98/EK noteiktie pasākumi piegružojuma novēršanai būtu jākoordinē ar pasākumiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK un Direktīvā 2000/60/EK ⁽²⁾.

- (36) Ir tādas izejvielas, kuru nozīme Savienības ekonomikā ir ļoti liela un ar kuru apgādi saistās augsts risks. Lai garantētu drošu apgādi ar šādām izejvielām, dalībvalstīm saskaņā ar Izejvielu iniciatīvu, kas izveidota ar Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumu "Izejvielu iniciatīva – apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā", un Eiropas Izejvielu inovācijas partnerības mērķiem un mērķrādītājiem būtu jāveic pasākumi, ar ko veicina tādu produktu atkārtotu izmantošanu, kuri ir kritiski svarīgu izejvielu galvenie avoti, lai nepieļautu, ka šīs izejvielas kļūst par atkritumiem. Minētajā sakarā Komisija savā 2017. gada 13. septembra paziņojumā "ES kritiski svarīgo izejvielu saraksts 2017. gadam" ir izveidojusi Savienībai šādu materiālu sarakstu, un minētais saraksts tiks regulāri pārskatīts.
- (37) Lai turpmāk sekmētu Izejvielu iniciatīvas efektīvu īstenošanu, dalībvalstīm būtu arī jāveic pasākumi, kuru mērķis ir panākt labāko iespējamo apsaimniekošanu tiem atkritumiem, kas satur būtisku daudzumu kritiski svarīgu izejvielu, ņemot vērā ekonomiskās un tehnoloģiskās iespējas un ieguvumus videi un veselībai. Dalībvalstīm savos atkritumu apsaimniekošanas plānos būtu jāiekļauj valstij piemēroti pasākumi attiecībā uz tādu atkritumu savākšanu, šķirošanu un reģenerāciju, kas satur ievērojamu daudzumu minēto izejvielu. Šos pasākumus vajadzētu iekļaut atkritumu apsaimniekošanas plānos, kad tos pirmoreiz atjauninās pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā. Komisijai būtu jāsniedz informācija par attiecīgajām produktu grupām un atkritumu plūsmām Savienības līmenī. Minētās informācijas sniegšana tomēr neliedz dalībvalstīm veikt pasākumus attiecībā uz citām izejvielām, kas tiek uzskatītas par to tautsaimniecībai svarīgām.
- (38) Kad produkti, materiāli un vielas kļūst par atkritumiem, bīstamo vielu klātbūtne tajos var padarīt neiespējamu šo materiālu pārstrādi vai kvalitatīvu otrreizējo izejvielu ražošanu. Tāpēc saskaņā ar 7. vides rīcības programmu, kurā prasīts izstrādāt netoksisko materiālu aprites ciklus, ir nepieciešams veicināt pasākumus, lai samazinātu bīstamo vielu saturu materiālos un produktos, tostarp pārstrādātos materiālos, kā arī lai nodrošinātu, ka pietiekama informācija par bīstamo vielu un jo īpaši vielu, kas rada ļoti lielas bažas, klātbūtni, tiek sniegta visā produktu un materiālu aprites ciklā. Lai sasniegtu minētos mērķus, ir jāuzlabo saskaņotība starp Savienības tiesību aktiem atkritumu, ķīmikāliju un produktu jomā un jānosaka Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai uzdevums nodrošināt, ka informācija par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, klātbūtni, ir pieejama visā produktu un materiālu aprites ciklā, tostarp atkritumu posmā.
- (39) Resursu efektīvāka izmantošana var nodrošināt būtiskus neto ieguvumus Savienības uzņēmumiem, publiskā sektora iestādēm un patērētājiem un vienlaikus samazināt kopējo gada siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu. Tādēļ Komisijai līdz 2018. gada beigām būtu jāierosina galvenais resursefektivitātes rādītājs un tam pakārtoto rādītāju informatīvā bāze, ko varētu izmantot monitoringam attiecībā uz to, cik sekmīgi tiek sasniegti resursefektivitātes palielināšanas mērķrādītāji Savienības līmenī.
- (40) Ilgtspējīgas bioekonomikas veicināšana var palīdzēt samazināt Savienības atkarību no importētām izejvielām. Tāpēc bioloģiskas izcelsmes pārstrādājami produkti un kompostējami bioloģiski noārdāmi produkti var sniegt iespēju stimulēt turpmāku pētniecību un inovāciju un aizstāt fosilā kurināmā izejvielas ar atjaunojamiem resursiem.
- (41) Lai nepieļautu atkritumu tādu apstrādi, kurā izejvielas paliek neizmantotas atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajos līmeņos, lai palielinātu atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto atkritumu apjomu, lai nodrošinātu kvalitatīvu pārstrādi un lai veicinātu kvalitatīvu otrreizējo izejvielu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina lielāka atbilstība pienākumam veikt dalītu savākšanu, kā noteikts Direktīvas 2008/98/EK 10. panta 2. punktā un 11. panta 1. punktā, tostarp pienākumam nodrošināt dalītu savākšanu vismaz papīram, metālam, plastmasai un

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

stiklam, kas dalībvalstīm bija jāpanāk līdz 2015. gadam, un būtu jāievieš dalīta savākšana bioloģiskajiem atkritumiem, bīstamajiem atkritumiem no mājražniecībām un tekstilmateriālu atkritumiem. Attiecīgos gadījumos bīstamajiem bioloģiskajiem atkritumiem un iepakojuma atkritumiem, kas satur bīstamas vielas, būtu jāpiemēro īpašas savākšanas prasības.

- (42) Dalītu savākšanu varētu nodrošināt, savācot atkritumus tieši no to rašanās vietām, ar atvešanas un saņemšanas sistēmām vai citām savākšanas darbībām. Lai gan pienākums nodrošināt dalīto savākšanu paredz to, ka atkritumi tiek glabāti atsevišķi pēc veida un īpašībām, tomēr vajadzētu būt iespējai savākt noteikta veida atkritumus vienkopus, ar nosacījumu, ka tas netraucē kvalitatīvai pārstrādei vai citām atkritumu reģenerācijas darbībām atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai arī citos pienācīgi pamatotos gadījumos atkāpties no vispārējā pienākuma atkritumus vākt dalīti, piemēram, gadījumos, kad konkrētu atkritumu plūsmu dalītai vākšanai nomaļās un mazapdzīvotās teritorijās ir negatīva ietekme uz vidi, kas būtiski pārsniedz dalītās savākšanas nodrošinātos ieguvumus vai ir saistītas ar nesamērīgām izmaksām ekonomikā. Izvērtējot gadījumus, kad izmaksas ekonomikā varētu būt nesamērīgas, dalībvalstīm būtu jāņem vērā vispārējie ieguvumi ekonomikā, ko sniedz dalītā savākšana, tostarp izvairīšanās no tiešajām izmaksām, negatīvas ietekmes uz vidi un veselību izmaksām, kas saistītas ar jaukto atkritumu savākšanu un apstrādi, kā arī ieņēmumus no otrreizējo izejvielu pārdošanas un iespējas attīstīt šādu izejvielu tirgus, kā arī ieguldījumu, ko sniedz atkritumu radītāji un produktu ražotāji, kas varētu vēl vairāk uzlabot atkritumu apsaimniekošanas sistēmu izmaksu efektivitāti.
- (43) Būtu jānosaka augstāki mērķrādītāji attiecībā uz sadzīves atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, lai sniegtu būtiskus ieguvumus videi, ekonomikā un sabiedrībai un paātrinātu pāreju uz aprites ekonomiku.
- (44) Pakāpeniski paaugstinot pašreizējos mērķrādītājus attiecībā uz sadzīves atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, vajadzētu nodrošināt, ka saimnieciski vērtīgi atkritumu materiāli tiek efektīvi sagatavoti atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāti, vienlaikus nodrošinot cilvēku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību, un ka atkritumos atrodamie ekonomiski vērtīgie materiāli atgriežas Eiropas ekonomikā, un tas savukārt sekmēs Izejvielu iniciatīvas īstenošanu un aprites ekonomikas rašanos.
- (45) Dalībvalstu sasniegumi atkritumu apsaimniekošanas jomā ir ļoti atšķirīgi, jo īpaši sadzīves atkritumu pārstrādes ziņā. Lai ņemtu vērā šīs atšķirības, tām dalībvalstīm, kas 2013. gadā saskaņā ar *Eurostat* datiem sagatavojušas atkārtotai izmantošanai un pārstrādājušas mazāk nekā 20 % sadzīves atkritumu vai izgāzušas poligonos vairāk nekā 60 % sadzīves atkritumu saskaņā ar datiem, par kuriem ziņots ESAO un *Eurostat* kopīgajā aptaujā, vajadzētu dot iespēju lemt par papildu laiku, lai sasniegtu 2025., 2030. un 2035. gadam izvirzītos mērķrādītājus. Ņemot vērā pēdējos 15 gadus dalībvalstīs novēroto ikgadējo dinamiku, lai šīs dalībvalstis mērķrādītājus sasniegtu, tām pārstrādes jaudas būtu jākāpina krietni vairāk par agrākajiem vidējiem rādītājiem. Lai nodrošinātu stabilu virzību uz šo mērķrādītāju sasniegšanu un īstenošanas nepilnību savlaicīgu novēršanu, tām dalībvalstīm, kas izmanto papildu laiku, vajadzētu sasniegt starpposma mērķrādītājus un, pamatojoties uz sīki izstrādātiem kritērijiem, sagatavot īstenošanas plānu.
- (46) Lai nodrošinātu, ka savāktie dati ir ticami, ir svarīgi precīzāk noteikt noteikumus saskaņā ar kuriem dalībvalstīm būtu jāziņo par faktiski pārstrādātajiem un atkārtotai izmantošanai sagatavotajiem daudzumiem, kurus var ieskaitīt mērķrādītāju sasniegšanā. Pārstrādes mērķrādītāju aprēķina pamatā vajadzētu būt sadzīves atkritumu masai, kas tiek ielaista pārstrādē. Saskaņā ar vispārēju noteikumu faktiskie sadzīves atkritumu masas aprēķini, ko skaita kā pārstrādātus, būtu jāveic, pamatojoties uz to sadzīves atkritumu masu, kas tiek ielaista pārstrādē. Tomēr, lai ierobežotu administratīvo slogu, būtu jāļauj dalībvalstīm saskaņā ar stingriem nosacījumiem un atkāpjoties no vispārēja noteikuma noteikt sadzīves atkritumu pārstrādāto masu, pamatojoties uz aprēķiniem par jebkura šķirošanas procesa rezultātu. Materiālu zaudējumi, kas rodas pirms atkritumi nonāk pārstrādes procesā, piemēram, šķirošanas vai citu iepriekšēju darbību dēļ, nebūtu jāieskaita pārstrādāto atkritumu daudzumā. Minētos zudumus var konstatēt, pamatojoties uz elektronisko reģistru datiem, tehniskām specifikācijām, sīki izstrādātiem noteikumiem par zudumu vidējo rādītāju aprēķiniem vai citiem līdzvērtīgiem pasākumiem. Par šādiem pasākumiem dalībvalstīm būtu jāziņo kvalitātes pārbaudes ziņojumos, ko pievieno Komisijai paziņotajiem datiem par atkritumu pārstrādi. Vidējo zudumu rādītājus būtu vēlams noteikt atsevišķi par katru šķirošanas iekārtu, un tiem būtu jāatspoguļo situācija attiecībā uz dažādiem atkritumu veidiem, dažādiem avotiem (piemēram, mājražniecību vai

komerciālie), dažādām savākšanas shēmām un dažāda veida šķirošanas procesiem. Vidējie zudumu rādītāji būtu jāizmanto vienīgi gadījumā, ja nav pieejami nekādi citi uzticami dati, jo īpaši saistībā ar atkritumu sūtījumiem un eksportu. Materiālu vai vielu masas zudumi, kas rodas fiziskās vai ķīmiskās pārvērtībās, kuras ir raksturīgas pārstrādes procesam, kad atkritumu materiāli tiek pārstrādāti produktos, materiālos vai vielās, nebūtu jāatvelk no to atkritumu masas, par kuriem ziņots kā par pārstrādātiem.

- (47) Pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 94/62/EK ⁽¹⁾, 2000/53/EK, 2006/66/EK, 2008/98/EK un Direktīvā 2012/19/ES ietvertu definīciju saskaņošanas Direktīvas 2008/98/EK 6. panta noteikums par to, kad dažādi atkritumi vairs nav atkritumi minētajās direktīvās noteikto reģenerēšanas un pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanas aprēķiniem, vairs nav nepieciešams. Materiāli, kas vairs nav atkritumi reģenerēšanas vai pārstrādes darbību rezultātā, ieskaitāmi minētajās direktīvās noteikto attiecīgo reģenerēšanas un pārstrādes mērķrādītāju izpildē atbilstīgi piemērojamām aprēķina metodēm. Ja atkritumu materiāli vairs nav uzskatāmi par atkritumiem sagatavošanas darbības rezultātā, pirms tos reāli pārstrādā – šādus materiālus var ieskaitīt kā pārstrādātus, ar noteikumu, ka tie paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās to sākotnējam vai citam nolūkam. Materiāli, kas vairs nav atkritumi, kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citiem enerģijas ražošanas veidiem, kurus izmanto aizbēršanai vai kurus apglabā, vai kurus paredzēts izmantot jebkurai citai darbībai, kam ir tāds pats mērķis kā atkritumu reģenerēšanai, kas nav sagatavošana atkārtotai izmantošanai un pārstrāde, nebūtu jāieskaita pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā.
- (48) Ja pārstrādes rādītāju aprēķini tiek piemēroti bioloģiski noārdāmiem atkritumiem, kurus apstrādā aerobi vai anaerobi, atkritumu daudzumu, ko ievada aerobai vai anaerobai apstrādei, var ieskaitīt kā pārstrādātu ar nosacījumu, ka šādā apstrādē tiek iegūts rezultāts, ko izmantos kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Lai gan šādā apstrādē iegūtais rezultāts parasti ir komposts vai digestāts, citu rezultātu arī varētu ņemt vērā ar noteikumu, ka tas satur salīdzināmu pārstrādātā satura daudzumu attiecībā pret apstrādāto bioloģiski noārdāmo atkritumu daudzumu. Citos gadījumos saskaņā ar pārstrādes definīciju bioloģiski noārdāmo atkritumu pārstrāde materiālos, kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citiem enerģijas ražošanas veidiem, kurus apglabā vai kurus paredzēts izmantot jebkurai citai darbībai, kam ir tāds pats mērķis kā atkritumu reģenerēšanai, kas nav sagatavošana atkārtotai izmantošanai un pārstrāde, nebūtu jāieskaita pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā.
- (49) Lai varētu aprēķināt, vai mērķrādītāji, kas noteikti attiecībā uz sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, ir sasniegti, dalībvalstīm būtu jāspēj ņemt vērā pārstrādātos metālus, kas atdalīti pēc sadzīves atkritumu sadedzināšanas. Lai nodrošinātu šo datu vienveidīgu aprēķināšanu, Komisijai būtu jāpieņem detalizēti noteikumi par pārstrādātu metālu kvalitātes kritērijiem un par datu aprēķināšanu, verifikāciju un paziņošanu.
- (50) Attiecībā uz atkritumiem, kas eksportēti no Savienības, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai vai pārstrādātu, dalībvalstīm būtu efektīvi jāizmanto Regulas (EK) Nr. 1013/2006 50. panta 4.c punktā noteiktās inspekcijas pilnvaras pieprasīt dokumentētus apliecinājumus, lai pārliecinātos, ka atkritumu sūtījums ir paredzēts reģenerācijas darbībām, kas atbilst minētās regulas 49. panta prasībām, un tāpēc tiek apsaimniekots videi nekaitīgā veidā iekārtā, kas darbojas atbilstīgi tādiem cilvēku veselības un vides aizsardzības standartiem, kuri ir lielā mērā līdzvērtīgi Savienības tiesību aktos noteiktajiem. Veicot minēto uzdevumu, dalībvalstis varētu sadarboties ar citiem attiecīgiem dalībniekiem, piemēram, galamērķa valsts kompetentajām iestādēm, trešās puses neatkarīgām verifikācijas iestādēm vai organizācijām, kuras pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju uzdevumā, kuras izveidotas saistībā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas varētu veikt fiziskas un cita veida pārbaudes trešo valstu iekārtām. Kvalitātes pārbaudes ziņojumā, ko pievieno datiem par mērķrādītāju sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jāziņo par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu pienākumu nodrošināt, ka atkritumi, ko eksportē no Savienības, tiek apstrādāti apstākļos, kuri ir lielā mērā līdzvērtīgi apstākļiem, kas prasīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.
- (51) Lai nodrošinātu ar atkritumiem saistīto tiesību aktu labāku, savlaicīgāku un līdzvērtīgāku īstenošanu un laikus paredzētu jebkādas iespējamās īstenošanas nepilnības, būtu jāizveido agrīnas brīdināšanas ziņojumu sistēma, lai varētu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.
- (52) Rūpnieciskie atkritumi, zināma daļa komerciālo atkritumu un ieguves rūpniecības atkritumi ir ļoti daudzveidīgi gan sastāva, gan apjoma ziņā un ļoti atšķirīgi atkarībā no dalībvalsts ekonomiskās struktūras, atkritumus radošās rūpniecības vai tirdzniecības nozares struktūras vai rūpnieciskā vai komerciālā blīvuma attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Tāpēc lielākajai daļai rūpniecisko un ieguves rūpniecības atkritumu par piemērotu risinājumu tiek uzskatīta nozariska pieeja, kurā izmanto labāko pieejamo tehnisko paņēmieni atsaucēs dokumentus un līdzīgus

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

rīkus, lai risinātu specifiskus jautājumus saistībā ar konkrētā atkritumu veida apsaimniekošanu. Tomēr uz izlietoto rūpniecisko un komerciālo iepakojumu arī turpmāk būtu jāattiecas Direktīvu 94/62/EK un 2008/98/EK prasībām, tostarp to attiecīgajiem uzlabojumiem. Lai padziļināti pētītu potenciālu palielināt komerciālo atkritumu, nebīstamu rūpniecības atkritumu un citu galveno atkritumu plūsmu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, Komisijai būtu jāizvērtē mērķrādītāju noteikšana minētajām atkritumu plūsmām.

- (53) Lai nodrošinātu, ka joprojām tiek sasniegti Savienības tiesību aktu atkritumu apsaimniekošanas jomā mērķi, ir svarīgi, lai Komisija pārskatītu atkritumu apglabāšanas veidus, kas uzskaitīti Direktīvas 2008/98/EK I pielikumā. Šī pārskatīšana būtu jāveic saistībā ar minētās direktīvas 13. pantu, vienlaikus ņemot vērā attiecīgo informāciju, piemēram, tendences starptautiskā līmenī, jo īpaši saistībā ar 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvenciju par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu ⁽¹⁾.
- (54) Bīstamie atkritumi, ko rada māsaimniecības, piemēram, atkritumi no krāsām, lakām, šķīdinātājiem vai tīrīšanas līdzekļiem, arī būtu jāvēl dalīti, lai nepieļautu sadzīves atkritumu piesārņošanu ar bīstamu atkritumu daļām, kas varētu pazemināt pārstrādes kvalitāti, un būtu jānodrošina videi nekaitīga minēto bīstamo atkritumu apsaimniekošana. Šajā sakarā jau noteikti īpaši savākšanas pienākumi attiecībā uz māsaimniecību radītajiem elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem, kā arī baterijām un akumulatoriem, kas kļuvuši par atkritumiem.
- (55) Dalīta atkritumēļu savākšana un nodrošināšana, ka tās nesajaucas ar citiem atkritumu veidiem vai vielām, ir izšķiroši svarīga, lai panāktu, ka to apstrāde kopumā sniedz vislabākos rezultātus vides jomā. Apstrādājot atkritumēļus, prioritāte būtu jāpiešķir reģenerācijai vai alternatīvi citām pārstrādes darbībām, kas nodrošina līdzvērtīgus vai labākus vispārējos rezultātus vides jomā salīdzinājumā ar reģenerāciju. Lai vēl vairāk uzlabotu atkritumēļu apsaimniekošanu, Komisijai būtu jāapsver un vajadzības gadījumā jāierosina pasākumi atkritumēļu apstrādes uzlabošanai, tostarp kvantitatīvi mērķi attiecībā uz to reģenerāciju. Minētajā pārskatīšanā īpaša uzmanība būtu jāpievērš attīrīšanas iespējām attiecībā uz atkritumēļu reģenerāciju, kā arī reģenerēto un pārstrādāto produktu kvalitātei un galīgajai izmantošanai.
- (56) Lai nepieļautu atkritumu tādu apstrādi, kurā izejvielas neizmantotas paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajos līmeņos, lai nodrošinātu kvalitatīvu pārstrādi un lai veicinātu kvalitatīvu otrreizējo izejvielu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka bioloģiskie atkritumi tiek vākti atsevišķi un pārstrādāti tādā veidā, kas atbilst augstam vides aizsardzības līmenim, un ka pārstrādes rezultātā iegūtie materiāli atbilst attiecīgajiem kvalitātes standartiem.
- (57) Šajā direktīvā ir izvirzīti ilgtermiņa mērķi atkritumu apsaimniekošanai Savienībā un ekonomikas dalībniekiem un dalībvalstīm ir dots skaidrs signāls par investīcijām, kas nepieciešamas minēto mērķu sasniegšanai. Izstrādājot atkritumu apsaimniekošanas nacionālos plānus un plānojot investīcijas atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā, dalībvalstīm būtu jāizvērtē un jāņem vērā nepieciešamās investīcijas un citi finanšu līdzekļi, tostarp tas, kas nepieciešams pašvaldībām. Minētais novērtējums būtu jāiekļauj atkritumu apsaimniekošanas plānā vai citos stratēģiskos dokumentos. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu saprātīgi jāizmanto investīcijas, tostarp izmantojot Savienības fondus, par prioritāti izvirzot atkritumu rašanās novēršanu, tostarp atkārtotu izmantošanu, sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju. Komisijai būtu jāpalīdz kompetentajām iestādēm izstrādāt efektīvu finanšu shēmu, tostarp vajadzības gadījumā izmantojot Savienības fondus, lai īstenotu šīs direktīvas prasības saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un atbalstītu inovāciju tehnoloģijās un atkritumu apsaimniekošanā.
- (58) Bīstamo atkritumu pareiza apsaimniekošana Savienībā joprojām rada problēmas, un dati par to apstrādi ir nepilnīgi. Tāpēc ir nepieciešams stiprināt uzskaites un izsekojamības mehānismus, dalībvalstīs ieviešot elektroniskus bīstamo atkritumu reģistrus. Vajadzības gadījumā elektroniski būtu jāvēl dati arī par citiem atkritumu veidiem, lai uzņēmumiem un iestādēm atvieglinātu uzskaiti un lai uzlabotu atkritumu plūsmu monitoringu Savienībā.
- (59) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies gana iedarbīgi, lai verificētu atbilstību un nodrošinātu labu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus. Tā vietā atbilstības uzraudzības nolūkā būtu jāizmanto tikai dati, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 39, 16.2.1993., 3. lpp.

- (60) Dalībvalstu paziņotie dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt dalībvalstu atbilstību Savienības tiesību aktiem atkritumu jomā. Būtu jāuzlabo datu kvalitāte, ticamība un salīdzināmība, ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās ziņošanas prasības, salīdzinoši novērtējot valstu ziņošanas metodes un ieviešot datu kvalitātes pārbaudes ziņojumu. Tāpēc, sagatavojot ziņojumus par to mērķrādītāju sasniegšanu, kas noteikti Savienības tiesību aktos atkritumu jomā, dalībvalstīm būtu jāizmanto jaunākie noteikumi, ko izstrādājusi Komisija, un metodika, ko izstrādājušas attiecīgās valstu kompetentās iestādes, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu.
- (61) Lai atvieglotu Direktīvā 2008/98/EK noteikto prasību atbilstīgu interpretāciju un īstenošanu, ir lietderīgi izstrādāt un periodiski pārskatīt pamatnostādnes par šīm prasībām un nodrošināt informācijas apmaiņu un apmaiņu ar paraugpraksi starp dalībvalstīm par to, kā praktiski īstenot un piemērot šīs prasības. Šādām vadlīnijām, informācijas apmaiņai un paraugprakses apmaiņai cita starpā būtu jāveicina "atkritumu" definīcijas, tostarp termina "atbrīvoties", kopīga izpratne un piemērošana praksē un būtu jāņem vērā aprites uzņēmējdarbības modeļi, kuros, piemēram, viela vai priekšmets bez nodoma atbrīvoties no viena īpašnieka tiek nodots citam īpašniekam.
- (62) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 2008/98/EK, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz minētās direktīvas 7. panta 1. punktu, 9. panta 8. punktu, 11.a panta 10. punktu, 27. panta 1. un 4. punktu un 38. panta 2. un 3. punktu, kas grozīti ar šo direktīvu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (63) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 2008/98/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tās 5. panta 2. punktu, 6. panta 2. punktu, 8. panta 5. punktu, 9. panta 7. punktu, 11.a panta 9. punktu, 33. panta 2. punktu, 35. panta 5. punktu un 37. panta 7. punktu, kas grozīti ar šo direktīvu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾.
- (64) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Savienībā un tādējādi palīdzēt aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, okeānu veselīgu stāvokli un jūras produktu drošumu, samazinot jūras piegružojumu, un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus visā Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (65) Tāpēc Direktīva 2008/98/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (66) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽³⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (67) Šī direktīva ir pieņemta, ņemot vērā saistības, kas izklāstītas 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu, un šī direktīva būtu jāīsteno un jāpiemēro, ievērojot minētajā nolīgumā sniegtos norādījumus,

(1) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(3) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 2008/98/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šajā direktīvā ir paredzēti pasākumi vides un cilvēku veselības aizsardzībai, kas īstenojami, novēršot vai samazinot atkritumu rašanos, nepieļaujot vai samazinot atkritumu rašanās un apsaimniekošanas negatīvo ietekmi, samazinot resursu izmantošanas vispārējo ietekmi un veicinot resursu efektīvāku izmantošanu, un kas ir būtiski svarīgi pārejai uz aprites ekonomiku un iespējai ilgtermiņā garantēt Savienības konkurētspēju.”;

2) direktīvas 2. panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“e) vielas, kuras paredzēts lietot kā barības sastāvdaļas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2009 (*) 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā, un kas nesastāv no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai nesatur tos.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).”;

3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādus punktus:

“2.a “nebīstamie atkritumi” ir atkritumi, uz kuriem neattiecas 2. punkts;

2.b “sadzīves atkritumi” ir:

a) jaukti atkritumi un dalīti savākti atkritumi no mājāsaimniecībām, tostarp papīrs un kartons, stikls, metāli, plastmasa, bioloģiskie atkritumi, koksne, tekstilmateriāli, iepakojums, elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi, bateriju un akumulatoru atkritumi, kā arī lieltgabari atkritumi, tostarp matračī un mēbeles;

b) jaukti atkritumi un dalīti savākti atkritumi no citiem avotiem, kas pēc rakstura un sastāva ir līdzīgi atkritumiem no mājāsaimniecībām.

Sadzīves atkritumi nav atkritumi no ražošanas, lauksaimniecības, mežsaimniecības, zivsaimniecības, septiskajām tvertnēm un notekūdeņu kanalizācijas tīkla un attīrīšanas, tostarp notekūdeņu dūņas, noliekti transportlīdzekļi vai būvdarbos un ēku nojaukšanā radušies atkritumi.

Šī definīcija neskar atkritumu apsaimniekošanas pienākumu sadalījumu starp publiskā un privātā sektora dalībniekiem;

2.c “būvdarbos un ēku nojaukšanā radušies atkritumi” ir atkritumi, kas rodas no būvdarbiem un ēku nojaukšanas darbībām;”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. “bioloģiski atkritumi” ir bioloģiski noārdāmi dārza un parka atkritumi, mājāsaimniecību, biroju, restorānu, vairumtirdzniecības, ēdnīcu, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu un mazumtirdzniecības telpu pārtikas un virtuves atkritumi un tiem pielīdzināmi pārtikas rūpniecības uzņēmumu atkritumi;”;

c) iekļauj šādu punktu:

“4.a “pārtikas atkritumi” ir visu veidu pārtika, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (*) 2. pantā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.);”;

d) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. “atkritumu apsaimniekošana” ir atkritumu savākšana, pārvadāšana, reģenerācija (tostarp šķirošana), apglabāšana, tostarp šādu darbību pārraudzība un apglabāšanas vietu aprūpe pēc to slēgšanas, un arī darbības, ko veic kā tirgotājs vai starpnieks;”;

e) panta 12. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) bīstamu vielu koncentrāciju materiālos un produktos;”;

f) iekļauj šādu punktu:

“15.a “materiālu reģenerācija” ir jebkāda reģenerācijas darbība, kas nav enerģijas reģenerācija un atkritumu pārstrāde materiālos, ko paredzēts izmantot kā kurināmo vai citiem enerģijas ražošanas veidiem. Cita starpā tajā ietilpst sagatavošana atkārtotai izmantošanai, pārstrāde un aizbēršana;”;

g) iekļauj šādu punktu:

“17.a “aizbēršana” ir jebkādas reģenerācijas darbības, kad piemērotus nebīstamus atkritumus izmanto izrakto teritoriju atjaunošanai vai inženiertehniskām vajadzībām ainavu veidošanā vai būvniecībā. Atkritumiem, ko izmanto aizbēršanai, ir jāaizstāj materiāli, kuri nav atkritumi, jābūt piemērotiem iepriekš minētajiem nolūkiem un jābūt ierobežotiem līdz daudzumam, kas ir absolūti nepieciešams, lai sasniegtu minētos nolūkus;”;

h) pievieno šādu punktu:

“21. “ražotāja paplašinātās atbildības shēma” ir dalībvalstu veiktu pasākumu kopums, ar ko nodrošināt, lai produktu ražotājiem būtu finansiāla atbildība vai finansiāla un organizatoriska atbildība īstenot pārvaldību tajā produkta aprites cikla posmā, kad tas kļuvis par atkritumiem.”;

4) direktīvas 4. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Dalībvalstis izmanto ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādus, kā norādīts IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus.”;

5) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka vielas vai priekšmetus, kas radušies tādā ražošanas procesā, kura galvenais mērķis nav saražot šādu vielu vai priekšmetu, neuzskata par atkritumiem, bet gan par blakusproduktiem, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu sīki izstrādātus kritērijus, kā 1. punktā paredzētos nosacījumus vienoti piemērot konkrētām vielām vai priekšmetiem.

Ar minētajiem sīki izstrādātajiem kritērijiem nodrošina augsta līmeņa vides un cilvēku veselības aizsardzību un veicina dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pieņemot minētos īstenošanas aktus, Komisija par pamatu izvēlas visstingrākos un vidi aizsargājošākos kritērijus no tiem, kurus dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šā panta 3. punktu, un, izstrādājot detalizētus kritērijus, prioritāti piešķir atkārtotajai rūpnieciskās simbiozes praksei.”;

c) pievieno šādu punktu:

“3. Ja kritēriji nav noteikti Savienības līmenī saskaņā ar 2. punktu, dalībvalstis var noteikt sīki izstrādātus kritērijus, pēc kuriem 1. punktā paredzētos nosacījumus piemēro konkrētām vielām vai priekšmetiem.

Dalībvalstis par minētajiem sīki izstrādātajiem kritērijiem paziņo Komisijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2015 (*), ja tas ir prasīts minētajā direktīvā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.);

6) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu un a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārstrādātus vai kā citādi reģenerētus atkritumus vairs neuzskata par atkritumiem, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) viela vai priekšmets tiks izmantoti konkrētiem nolūkiem;”;

ii) otro daļu svīturo;

b) panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Komisija uzrauga dalībvalstu kritēriju izstrādi tam, kā noteikt atkritumu stadijas izbeigšanos, un novērtē nepieciešamību izstrādāt Savienības mēroga kritērijus uz šā pamata. Minētajā nolūkā un attiecīgā gadījumā Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu sīki izstrādātus kritērijus, kā 1. punktā paredzētos nosacījumus vienoti piemērot konkrētiem atkritumu veidiem.

Šie sīki izstrādātie kritēriji nodrošina augsta līmeņa vides un cilvēku veselības aizsardzību un veicina dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu. Tie ietver:

a) atkritumus, ko atļauts izmantot kā materiālu reģenerācijas darbībai;

b) atļautos apstrādes procesus un metodes;

c) kvalitātes kritērijus materiāliem, kas reģenerācijas darbības rezultātā vairs nav atkritumi, atbilstīgi piemērojamajiem produktu standartiem, vajadzības gadījumā nosakot arī piesārņotāju robežvērtības;

d) prasības pārvaldības sistēmai pierādīt atbilstību atkritumu stadijas beigu kritērijiem, tostarp attiecībā uz kvalitātes kontroli, pašuzraudzību un akreditāciju, ja vajadzīgs; un

e) prasību attiecībā uz atbilstības apliecinājumu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pieņemot minētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā attiecīgos kritērijus, ko noteikušas dalībvalstis saskaņā ar 3. punktu, un par pamatu izvēlas visstingrākos un vidi aizsargājošākos kritērijus.

3. Ja kritēriji nav noteikti Savienības līmenī saskaņā ar 2. punktā izklāstīto procedūru, dalībvalstis var noteikt sīki izstrādātus kritērijus, pēc kuriem 1. punktā paredzētos nosacījumus piemēro konkrētiem atkritumu veidiem. Minētajos sīki izstrādātajos kritērijos ņem vērā vielas vai priekšmeta jebkādu iespējamo negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēku veselību, un tie atbilst prasībām, kas noteiktas 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā.

Dalībvalstis par minētajiem kritērijiem paziņo Komisijai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/2015, ja tas ir prasīts minētajā direktīvā.

4. Ja kritēriji nav noteikti ne Savienības, ne dalībvalstu līmenī saskaņā ar attiecīgi 2. vai 3. punktu, dalībvalsts var lemt par katru gadījumu atsevišķi vai veikt atbilstīgus pasākumus, lai pārbaudītu, ka konkrēti atkritumi vairs nav atkritumi, pamatojoties uz 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem un, vajadzības gadījumā, ņemot vērā prasības, kas noteiktas 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā, un ņemot vērā piesārņotāju robežvērtības, kā arī jebkādu iespējamu negatīvu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību. Par šādiem katrā atsevišķā gadījumā pieņemtiem lēmumiem netiek prasīts ziņot Komisijai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/1535.

Dalībvalstis informāciju par lēmumiem katrā attiecībā gadījumā un par kompetento iestāžu veikto pārbauci rezultātiem var darīt publiski pieejamu elektroniskā veidā.”;

c) pievieno šādu punktu:

“5. Fiziska vai juridiska persona, kas:

a) pirmo reizi izmanto, materiālu, kas vairs nav atkritumi un kas nav laists tirgū; vai

b) pirmoreiz laiž tirgū materiālu pēc tam, kad tas vairs nav atkritumi,

nodrošina, ka materiāls atbilst attiecīgajām prasībām saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem ķīmikāliju un produktu jomā. Nosacījumi, kas paredzēti 1. punktā, ir jāizpilda pirms materiālam, kas vairs nav atkritumi, ir piemērojami tiesību akti ķīmikāliju un produktu jomā.”;

7) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“1. Lai papildinātu šo direktīvu, izveidojot un pārskatot atkritumu sarakstu saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis var uzskatīt atkritumus par bīstamiem atkritumiem, ja tiem piemīt viena vai vairākas no III pielikumā uzskaitītajām pazīmēm, pat, ja tie nav kā tādi minēti atkritumu sarakstā. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par visiem šādiem gadījumiem un sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju. Ņemot vērā saņemtos paziņojumus, sarakstu pārskata, lai izņemtu par tā pielāgošanu.”;

c) panta 5. punktu svītro;

8) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādas daļas:

“Ja šādi pasākumi ietver arī ražotāja paplašinātās atbildības shēmu izveidi, piemēro 8.a pantā noteiktās vispārīgās minimālās prasības.

Dalībvalstis var nolemt, ka produktu ražotājiem, kas pēc savas iniciatīvas veic finansiālus vai finansiālus un organizatoriskus pienākumus attiecībā uz apsaimniekošanu tajā produkta aprites cikla posmā, kad tas kļuvis par atkritumiem, būtu jāpiemēro dažas vai visas vispārīgās minimālās prasības, kas noteiktas 8.a pantā.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, lai veicinātu tādu produktu un produktu sastāvdaļu izstrādi, kas mazina to ietekmi uz vidi un atkritumu radīšanu ražošanas un produktu tālākas izmantošanas gaitā, kā arī lai nodrošinātu par atkritumiem kļuvošu produktu reģenerāciju un apglabāšanu saskaņā ar 4. un 13. pantu.

Šādi pasākumi cita starpā varētu sekmēt tādu produktu un produktu komponentu izstrādi, ražošanu un pārdošanu, kas piemēroti vairākkārtējai lietošanai, kas satur pārstrādātus materiālus, kas ir tehniski izturīgi un viegli labojami un kas, kļuvuši par atkritumiem, ir piemēroti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai un pārstrādātu nolūkā sekmēt atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pareizu īstenošanu. Šajos pasākumos ņem vērā produktu radīto ietekmi visā to aprites ciklā, atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un attiecīgos gadījumos to vairākkārtējas pārstrādes potenciālu.”;

c) pievieno šādu punktu:

“5. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ražotāja paplašinātas atbildības shēmu dalībniekiem par 8.a pantā noteiktā vispārējā prasību minimuma praktisko īstenošanu. Tajā cita starpā ietilpst informācijas apmaiņa par paraugpraksi, lai nodrošinātu pienācīgu pārvaldību, pārrobežu sadarbību attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām un iekšējā tirgus netraucētu darbību, par organizatoriskajiem aspektiem un uzraudzību saistībā ar organizācijām, kuras pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju uzdevumā, par finanšu iemaksu diferencēšanu, par atkritumu apsaimniekotāju atlasīšanu un par piegriešanas novēršanu. Komisija publicē informācijas apmaiņas rezultātus un var sniegt vadlīnijas par šiem un citiem attiecīgiem aspektiem.

Komisija publicē pamatnostādnes, apspriežoties ar dalībvalstīm, par pārrobežu sadarbību attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām un to finanšu iemaksu diferencēšanu, kuras minētas 8.a panta 4. punkta b) apakšpunktā.

Vajadzības gadījumā, lai novērstu iekšējā tirgus traucējumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu kritērijus, pēc kuriem būtu vienoti jāpiemēro 8.a panta 4. punkta b) apakšpunkts, bet precīzi nenosakot iemaksu līmeni. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

9) iekļauj šādu pantu:

“8.a pants

Ražotāja paplašinātas atbildības shēmām izvirzītās vispārīgās minimālās prasības

1. Tās dalībvalstis, kurās ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ir izveidotas saskaņā ar 8. panta 1. punktu, tostarp saskaņā ar citiem Savienības leģislatīviem aktiem:

- a) skaidri nosaka, kādi uzdevumi un atbildība ir visiem iesaistītajiem attiecīgajiem dalībniekiem, tostarp produktu ražotājiem, kas laiž produktus dalībvalsts tirgū, organizācijām, kas to vārdā pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus, publiskiem vai privātiem atkritumu apsaimniekotājiem, pašvaldībām un – attiecīgā gadījumā – operatori, kas nodarbojas ar atkārtotu izmantošanu un sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, kā arī sociālās ekonomikas uzņēmumiem;
- b) atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai nosaka ražotāja paplašinātas atbildības mērķrādītājus atkritumu apsaimniekošanai, tiecoties sasniegt vismaz tos kvantitatīvos mērķrādītājus, kas attiecas uz shēmu un ir noteikti šajā direktīvā, Direktīvā 94/62/EK, Direktīvā 2000/53/EK, Direktīvā 2006/66/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/19/ES (*), un nosaka citus kvantitatīvus mērķrādītājus un/vai kvalitātes mērķus, kurus uzskata par ražotāja paplašinātas atbildības shēmai atbilstošiem;
- c) nodrošina, ka ir ieviesta ziņošanas sistēma, lai vāktu datus par produktiem, uz kuriem attiecas ražotāja paplašināta atbildība un ko produktu ražotāji laiduši dalībvalsts tirgū, un datus par minēto produktu radīto atkritumu savākšanu un apstrādi, attiecīgā gadījumā norādot atkritumu materiālu plūsmas, kā arī citus datus, kas nepieciešami b) apakšpunkta nolūkiem;
- d) nodrošina vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret produktu ražotājiem neatkarīgi no to izcelsmes vai lieluma un neuzliekot tiem nesamērīgu regulatīvo slogu, tostarp mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas ražo nelielus produktu daudzumus.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu īpašnieki, kuriem domātas saskaņā ar 8. panta 1. punktu izveidotās ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, tiek informēti par atkritumu rašanās novēršanas pasākumiem, atkārtotas izmantošanas un sagatavošanas atkārtotai izmantošanai centriem, atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmām un piegriešanas novēršanu. Dalībvalstis arī veic pasākumus, lai rosinātu atkritumu īpašniekus uzņemties atbildību nogādāt savus atkritumus jau izveidotajās dalītās savākšanas sistēmās, konkrētāk, pēc vajadzības radot ekonomiskus stimulus vai regulējumu.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ikviens produktu ražotājs vai organizācija, kas pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju vārdā:

- a) ir ar skaidri definētu ģeogrāfisko, produktu un materiālu aptvērumu, kas nav attiecināts vienīgi uz tām jomām, kur atkritumu vākšana un apsaimniekošana ir visienesīgākā;
- b) nodrošina atbilstošu pieejamību atkritumu savākšanas sistēmām jomās, kas minētas a) apakšpunktā;

- c) ir ar nepieciešamajiem finansiālajiem vai finansiālajiem un organizatoriskajiem līdzekļiem, lai pildītu ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus;
- d) ievieš piemērotus paškontroles mehānismus, ko vajadzības gadījumā papildina regulāras neatkarīgas revīzijas, ar kuriem novērtē:
- i) to finansiālo pārvaldību, tostarp atbilstību 4. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajām prasībām,
 - ii) to datu kvalitāti, kas ievākti un paziņoti saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu un Regulas (EK) Nr. 1013/2006 prasībām;
- e) publisko informāciju par 1. punkta b) apakšpunktā minēto atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītāju sasniegšanu un gadījumā, ja ražotāja paplašinātas atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, arī informāciju par:
- i) saviem īpašniekiem un dalībniekiem;
 - ii) produktu ražotāju finanšu iemaksām par pārdotajām vienībām vai par tonnu tirgū laistā produkta; un
 - iii) atkritumu apsaimniekotāju atlases procedūru.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka finanšu iemaksas, ko produkta ražotājs maksā, lai izpildītu savus ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus:

a) sedz šādas izmaksas par produktiem, ko ražotājs laiž tirgū attiecīgajā dalībvalstī:

- izmaksas par atkritumu dalītu savākšanu un tai sekojošo transportēšanu un apstrādi, tostarp apstrādi, kas vajadzīga, lai sasniegtu Savienības atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītājus, un izmaksas, kas nepieciešamas, lai sasniegtu citus mērķrādītājus un mērķus, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, ņemot vērā ieņēmumus no atkārtotas izmantošanas, no otrreizējo izejvielu pārdošanas, kuras iegūtas no tā produktiem, un no nepieprasītas depozīta iemaksas,
- izmaksas par pienācīgas informācijas sniegšanu atkritumu īpašniekiem saskaņā ar 2. punktu,
- izmaksas par datu ievākšanu un paziņošanu saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu.

Šis apakšpunkts neattiecas uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvām 2000/53/EK, 2006/66/EK vai 2012/19/ES;

- b) gadījumos, kad ražotāja paplašinātas atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, izmaksas tiek pēc iespējas diferencētas attiecībā uz konkrētiem produktiem vai līdzīgu produktu grupām, jo īpaši ņemot vērā to izturību, remontējamību, atkārtotu izmantojamību, pārstrādājamību un bīstamu vielu klātbūtni, līdz ar to izmantojot aprites cikla pieeju un pielāgojoties prasībām, kas noteiktas attiecīgajos Savienības tiesību aktos, un, ja iespējams, pamatojoties uz saskaņotiem kritērijiem, lai nodrošinātu vienmērīgu iekšējā tirgus darbību; un
- c) nepārsniedz izmaksas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus izmaksu ziņā efektīvā veidā. Šādas izmaksas nosaka pārredzamā veidā starp iesaistītajiem dalībniekiem.

Gadījumos, kad to pamato vajadzība nodrošināt pareizu atkritumu apsaimniekošanu un ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ekonomisko dzīvotspēju, dalībvalstis var atkāpties no a) apakšpunktā noteiktā finanšu atbildības sadalījuma ar nosacījumu, ka:

- i) attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas, lai sasniegtu atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītājus un mērķus, kas noteikti Savienības legislatīvajos aktos – produktu ražotāji sedz vismaz 80 % no nepieciešamajām izmaksām;
- ii) attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas 2018. gada 4. jūlijā vai pēc tam, lai sasniegtu atkritumu apsaimniekošanas mērķus un mērķrādītājus, kas noteikti vienīgi dalībvalsts tiesību aktos – produktu ražotāji sedz vismaz 80 % no nepieciešamajām izmaksām;
- iii) attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija, lai sasniegtu atkritumu apsaimniekošanas mērķus un mērķrādītājus, kas noteikti vienīgi dalībvalsts tiesību aktos – produktu ražotāji sedz vismaz 50 % no nepieciešamajām izmaksām,

ar nosacījumu, ka atlikušās izmaksas sedz sākotnējie atkritumu radītāji vai izplatītāji.

Šo izņēmumu nevar izmantot, lai samazinātu izmaksu daļu, kas jāsedz produktu ražotājiem saskaņā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, kuras izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija.

5. Dalībvalstis izveido piemērotu uzraudzības un izpildes satvaru nolūkā nodrošināt, ka produktu ražotāji un organizācijas, kas to vārdā pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus, pilda savus ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus, tostarp tālpārdošanas gadījumā, ka finanšu līdzekļi tiek pienācīgi izmantoti un ka visi dalībnieki, kas iesaistīti ražotāja paplašinātas atbildības shēmu īstenošanā, ziņo ticamus datus.

Ja dalībvalsts teritorijā ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju vārdā pilda vairākas organizācijas, attiecīgā dalībvalsts ieceļ vismaz vienu struktūru, kas ir neatkarīga no privātam interesēm, vai uztic publiskai iestādei pārraudzīt ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu pildīšanu.

Katra dalībvalsts atļauj produktu ražotājiem, kuri veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un produktus laiž tirgū tās teritorijā, iecelt juridisku vai fizisku personu, kas reģistrēta tās teritorijā, kā pilnvaroto pārstāvi, lai tā pildītu ražotāja pienākumus, kas saistīti ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Uzraudzības nolūkā un lai pārbaudītu atbilstību produkta ražotāja pienākumiem saistībā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmu, dalībvalstis var noteikt prasības, piemēram, reģistrācijas, informācijas un ziņošanas prasības, kas jāievēro fiziskai vai juridiskai personai, lai tā tiktu iecelta par pilnvaroto pārstāvi to teritorijā.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka noris regulārs dialogs starp attiecīgajām ieinteresētajām personām, kas iesaistītas ražotāja paplašinātas atbildības shēmu pildīšanā, tai skaitā starp ražotājiem un izplatītājiem, publiskiem vai privātiem atkritumu apsaimniekotājiem, sociālās ekonomikas dalībniekiem, pašvaldībām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un – attiecīgā gadījumā – sociālās ekonomikas dalībniekiem, atkārtotas izmantošanas un remonta tīkliem, kā arī operatoriem, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, kas izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija, sasniedz atbilstību šim pantam līdz 2023. gada 5. janvārim.

8. Informācijas sniegšana sabiedrībai saskaņā ar šo pantu neskar konfidencialitāti attiecībā uz komerciāli sensitīvu informāciju saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

10) direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Atkritumu rašanās novēršana

1. Dalībvalstis veic atkritumu rašanās novēršanas pasākumus. Ar minētajiem pasākumiem vismaz:

- a) tiek veicināti un atbalstīti ilgtspējīgi ražošanas un patēriņa modeļi;
- b) tiek rosināts izstrādāt, ražot un izmantot resursefektīvus, izturīgus (tostarp darbības laika ziņā un bez plānotas nolietošanas), remontējamus, atkārtoti izmantojamus un atjaunināmus produktus;
- c) tiek aptverti produkti, kas satur kritiski svarīgās izejvielas, lai nepieļautu, ka šīs izejvielas kļūst par atkritumiem;
- d) tiek veicināta produktu atkārtota izmantošana un sistēmu, kas veicina remontu un atkārtotu izmantošanu, izveide, tostarp jo īpaši attiecībā uz elektriskām un elektroniskām iekārtām, tekstilmateriāliem un mēbelēm, kā arī iepakojumu, būvmateriāliem un būvniecībā izmantojamiem produktiem;

- e) vajadzības gadījumā, un neskarot intelektuālā īpašuma tiesības, veicina rezerves daļu, rokasgrāmatu, tehniskās informācijas vai citu instrumentu, iekārtu vai programmatūras pieejamību, kas dod iespēju produktus remontēt un atkārtoti izmantot, nekaitējot to kvalitātei un drošībai;
- f) tiek samazināta atkritumu rašanās procesos, kas saistīti ar rūpniecisko ražošanu, minerālu ieguvei, ražošanu, būvniecību un nojaukšanu, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus;
- g) tiek samazināta pārtikas atkritumu rašanās primārajā ražošanā, pārstrādē un izgatavošanā, mazumtirdzniecībā un citos pārtikas sadales kanālos, restorānos un sabiedriskajā ēdināšanā, kā arī māsaimniecībās, lai tādējādi palīdzētu sasniegt Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķi – par 50 % samazināt pārtikas izšķērdēšanu pasaules mērogā uz vienu iedzīvotāju mazumtirdzniecības un patēriņa līmenī un samazināt pārtikas zudumus visās ražošanas un piegādes ķēdēs līdz 2030. gadam;
- h) tiek veicināta pārtikas ziedošana un cita veida sadalīšana cilvēku patēriņam, priekšroku dodot tās izmantošanai cilvēku uzturā, nevis dzīvnieku barošanai un pārstrādāšanai nepārtikas precēs;
- i) tiek veicināta bīstamo vielu satursamazināšana materiālos un produktos, neskarot Savienības līmenī noteiktās saskaņotās juridiskās prasības attiecībā uz šiem materiāliem un produktiem, un tiek nodrošināts, ka jebkurš izstrādājuma piegādātājs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (*) 3. panta 33. punktā, sniedz informāciju Eiropas Ķimikāliju aģentūrai saskaņā ar minētās direktīvas 33. panta 1. punktu no 2021. gada 5. janvāra;
- j) tiek samazināta atkritumu rašanās, jo īpaši tādu atkritumu gadījumā, kas nav piemēroti sagatavošanai atkārtotai izmantošanai vai pārstrādei;
- k) tiek apzināti produkti, kas ir galvenie piegružošanas avoti, jo īpaši dabas un jūras vidē, un tiek veikti piemēroti pasākumi, lai samazinātu piegružojumu no šādiem produktiem; ja dalībvalstis nolemj šo pienākumu īstenot, izmantojot tirgus ierobežojumus, tās nodrošina, ka šie ierobežojumi ir samērīgi un nediskriminējoši;
- l) tiek īstenoti centieni apturēt jūras piegružojuma radīšanu, lai sasniegtu Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķi – novērst un ievērojami samazināt jūras visu veidu piesārņojumu; un
- m) tiek izstrādātas un atbalstītas informācijas kampaņas nolūkā vairot izpratni par atkritumu rašanās novēršanu un piegružošanu.

2. Eiropas Ķimikāliju aģentūra līdz 2020. gada 5. janvārim izveido datubāzi datiem, kuri tai jāiesniedz saskaņā ar 1. punkta i) punktu, un to uztur. Eiropas Ķimikāliju aģentūra sniedz atkritumu apstrādes operatoriem piekļuvi šai datubāzei. Tā arī sniedz piekļuvi šai datubāzei patērētājiem, ja viņi to pieprasa.

3. Dalībvalstis uzrauga un novērtē atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanu. Tālab tās izmanto piemērotus kvalitatīvos vai kvantitatīvos rādītājus un mērķrādītājus, jo īpaši attiecībā uz radīto atkritumu daudzumu.

4. Dalībvalstis uzrauga un novērtē savu pasākumu īstenošanu attiecībā uz atkārtotu izmantošanu, mērot tās apjomus, pamatojoties uz vienotu metodiku, kas izveidota ar 7. punktā minēto īstenošanas aktu, sākot ar pirmo pilno kalendāro gadu pēc minētā īstenošanas akta pieņemšanas.

5. Dalībvalstis uzrauga un novērtē pasākumu īstenošanu attiecībā uz pārtikas atkritumu rašanās novēršanu, mērot pārtikas atkritumu apjomus, pamatojoties uz metodiku, kas izveidota ar 8. punktā minēto deleģēto aktu, sākot ar pirmo kalendāro gadu pēc minētā deleģētā akta pieņemšanas.

6. Komisija līdz 2023. gada 31. decembrim izskata datus par pārtikas atkritumiem, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 37. panta 3. punktu, lai apsvērtu iespēju noteikt Savienības mēroga pārtikas atkritumu samazināšanas mērķi, kas jāsasniedz līdz 2030. gadam, pamatojoties uz datiem, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar vienotu metodiku, kas izstrādāta saskaņā ar šā panta 8. punktu. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

7. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu rādītājus, kas dod iespēju konstatēt kopējo progresu atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanā, un līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka vienotu metodiku ziņošanai par produktu atkārtotu izmantošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. Komisija līdz 2019. gada 31. martam, pamatojoties uz ES platformas par pārtikas zudumiem un pārtikas izšķērdēšanu darbības rezultātiem, pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 38.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, izstrādājot vienotu metodiku un nosakot minimālās kvalitātes prasības vienotiem pārtikas atkritumu līmeņu mērījumiem.

9. Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim izskata datus par atkārtotu izmantošanu, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 37. panta 3. punktu, lai apsvērtu iespēju noteikt pasākumus, kas veicinātu produktu atkārtotu izmantošanu, tostarp iespēju noteikt kvantitatīvus mērķus. Komisija izskata arī iespēju ieviest citus atkritumu rašanās novēršanas pasākumus, tostarp atkritumu samazināšanas mērķus. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).”;

11) direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Reģenerācija

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumi tiek sagatavoti atkārtotai izmantošanai, tiek pārstrādāti vai ar tiem tiek veiktas citas reģenerācijas darbības saskaņā ar 4. un 13. pantu.

2. Ja nepieciešams panākt atbilstību 1. punktam un atvieglot vai uzlabot sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādi vai citas reģenerācijas darbības, atkritumus vāc dalīti un nesajauc ar citiem atkritumiem vai citiem materiāliem, kam ir atšķirīgas īpašības.

3. Dalībvalstis var pieļaut atkāpes no 2. punkta, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem noteikumiem:

- a) konkrētu atkritumu veidu vākšana vienkopus neietekmē iespējas tos sagatavot atkārtotai izmantošanai, pārstrādāt vai veikt citas reģenerācijas darbības saskaņā ar 4. pantu, un no šīm darbībām tiek gūts tāds rezultāts, kura kvalitāte ir līdzvērtīga tai, ko panāk, izmantojot dalīto vākšanu;
- b) dalīta vākšana nedod iespējas sasniegt vislabākos rezultātus vides aizsardzības jomā, ņemot vērā kopējo ietekmi uz vidi, ko rada attiecīgo atkritumu plūsmu apsaimniekošana;
- c) dalīta vākšana nav tehniski iespējama, ņemot vērā labas prakses piemērus atkritumu savākšanas jomā;
- d) dalīta vākšana radītu nesamērīgas ekonomiskās izmaksas, ņemot vērā izmaksas, ko radītu jauktu atkritumu savākšanas un apstrādes negatīvā ietekme uz vidi un veselību, efektivitātes uzlabošanas potenciālu atkritumu savākšanā un apstrādē, ieņēmumus no otrreizējo izejvielu pārdošanas, kā arī principa “piesārņotājs maksā” piemērošanu un ražotāja paplašināto atbildību.

Dalībvalstis regulāri pārskata saskaņā ar šo punktu noteiktās atkāpes, ņemot vērā paraugpraksi atkritumu dalītas savākšanas jomā un citas tendences atkritumu apsaimniekošanas jomā.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumi, kas savākti dalīti sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un pārstrādei saskaņā ar 11. panta 1. punktu un 22. pantu, netiek sadedzināti, izņemot atkritumus, kas rodas dalīti savāktu atkritumu turpmākas apstrādes darbībās un kuru sadedzināšana sniedz videi nekaitīgāko rezultātu saskaņā ar 4. pantu.

5. Ja nepieciešams panākt atbilstību šā panta 1. punktam un atvieglot vai uzlabot reģenerāciju, dalībvalstis pirms un pēc reģenerācijas veic vajadzīgos pasākumus, lai atdalītu bīstamās vielas, to maisījumus un sastāvdaļas, ko iegūst no bīstamiem atkritumiem, ņemot vērā to apstrādi saskaņā ar 4. un 13. punktu.

6. Dalībvalstis līdz 2021. gada 31. decembrim iesniedz Komisijai ziņojumu par šā panta īstenošanu attiecībā uz sadzīves atkritumiem un bioloģiskajiem atkritumiem, tostarp par dalītas savākšanas materiālo un teritoriālo segumu un par jebkurām atkāpēm saskaņā ar 3. punktu.”;

12) direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Sagatavošana atkārtotai izmantošanai un pārstrādei”;

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, proti, veicinot sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un remontu tīklu izveidi un atbalstu tiem, un gadījumos, kad tas savienojams ar atkritumu pienācīgu apsaimniekošanu, atvieglot šiem tīkliem piekļuvi tādiem savākšanas shēmu vai iekārtu īpašumā esošiem atkritumiem, kurus var sagatavot atkārtotai izmantošanai, bet ko minētās shēmas vai iekārtas neparedz sagatavot atkārtotai izmantošanai, un veicinot ekonomikas instrumentu, iepirkuma kritēriju, kvantitatīvu mērķu vai citu pasākumu izmantošanu.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu kvalitatīvu pārstrādi, un tālab saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu ievieš atkritumu dalītās savākšanas sistēmas.

Ievērojot 10. panta 2. un 3. punktu, dalībvalstis izveido dalītas savākšanas sistēmas vismaz papīram, metālam, plastmasai un stiklam un līdz 2025. gada 1. janvārim – tekstilmateriāliem.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu selektīvu nojaukšanu, tādējādi nodrošinot iespēju izņemt bīstamās vielas un droši apieties ar tām, lai atvieglotu atkārtotu izmantošanu un augstas kvalitātes pārstrādi, selektīvi izņemot materiālus, un lai nodrošinātu būvdarbos un ēku nojaukšanā radušos atkritumu šķirošanas sistēmu izveidi vismaz koksnei, minerālu frakcijām (betons, ķieģeļi, flīzes un keramika, akmeņi), metālam, stiklam, plastmasai un apmetumam.”

c) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Lai sasniegtu atbilstību šīs direktīvas mērķiem un Eiropā veidotu aprites ekonomiku ar augstu resursu efektivitātes līmeni, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu šādus mērķus:”;

ii) punktam pievieno šādus apakšpunktus:

“c) līdz 2025. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 55 % pēc masas;

d) līdz 2030. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 60 % pēc masas;

e) līdz 2035. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 65 % pēc masas.”;

d) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Dalībvalsts var ilgākais par pieciem gadiem pagarināt termiņus, kuros jāsasniedz mērķi, kas minēti 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka minētā dalībvalsts:

a) saskaņā ar ESAO un Eurostat kopīgās aptaujas datiem ir sagatavojusi atkārtotai izmantošanai un pārstrādājusi mazāk nekā 20 % vai apglabājusi poligonos vairāk nekā 60 % no saviem sadzīves atkritumiem, kas radīti 2013. gadā; un

b) vēlākais 24 mēnešus pirms attiecīgā termiņa, kas noteikts 2. punkta c), d) vai e) apakšpunktā, paziņo Komisijai par savu nodomu pagarināt attiecīgo termiņu un iesniedz īstenošanas plānu saskaņā ar IVb pielikumu.

4. Komisija trīs mēnešu laikā pēc tā saņemšanas var prasīt dalībvalstij pārskatīt īstenošanas plānu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst IVb pielikumā noteiktajām prasībām. Attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai pārskatītu plānu triju mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas.

5. Ja termiņš 3. punktā minēto mērķrādītāju sasniegšanai ir pagarināts, attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai palielinātu atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu:

a) līdz vismaz 50 % līdz 2025. gadam, ja termiņš ir pagarināts, lai sasniegtu mērķi, kas minēti 2. punkta c) apakšpunktā;

b) līdz vismaz 55 % līdz 2030. gadam, ja termiņš ir pagarināts, lai sasniegtu mērķi, kas minēti 2. punkta d) apakšpunktā;

c) līdz vismaz 60 % līdz 2035. gadam, ja termiņš ir pagarināts, lai sasniegtu mērķi, kas minēts 2. punkta e) apakšpunktā.”;

e) pievieno šādus punktus:

“6. Līdz 2024. gada 31. decembrim Komisija apsver iespēju noteikt sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un pārstrādei mērķrādītājus attiecībā uz būvdarbu un ēku nojaukšanas atkritumiem un to materiālu ziņā specifiskām frakcijām, tekstilatkritumiem, komerciālajiem atkritumiem, nebīstamiem rūpnieciskiem atkritumiem un citām atkritumu plūsmām, kā arī sagatavošanas atkārtotai izmantošanai mērķrādītājus sadzīves atkritumiem un otrreizējās pārstrādes mērķrādītājus sadzīves bioloģiskajiem atkritumiem. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

7. Līdz 2028. gada 31. decembrim Komisija pārskata 2. punkta e) apakšpunktā noteikto mērķrādītāju. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

Komisija novērtē līdzapstrādes tehnoloģiju, kas ļauj iekļaut minerālvielas sadzīves atkritumu līdzsadedzināšanas procesā. Ja, veicot šo pārskatīšanu, ir iespējams rast uzticamu metodiku, Komisija apsver, vai šādus minerālus var ieskaitīt pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā.”;

13) iekļauj šādus pantus:

“11.a pants

Noteikumi mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu

1. Lai aprēķinātu, vai 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji ir sasniegti:

- dalībvalstis aprēķina sadzīves atkritumu masu, kas radīta un sagatavota atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāta attiecīgajā kalendārajā gadā;
- atkārtotai izmantošanai sagatavoto sadzīves atkritumu masa tiek aprēķināta kā to produktu vai produktu sastāvdaļu masa, kas kļuvuši par sadzīves atkritumiem un kam veiktas visas nepieciešamās pārbaudes, tīrīšanas vai remonta darbības, kuras dod iespēju tos izmantot atkārtoti bez tālākas šķirošanas vai priekšapstrādes;
- pārstrādāto sadzīves atkritumu masu aprēķina kā atkritumu masu, kuri pēc visas nepieciešamās pārbaudīšanas, šķirošanas un citām iepriekšējām darbībām to atkritumu materiālu izņemšanai, kas nav paredzēti turpmākai pārstrādei un kvalitātes pārstrādes nodrošināšanai, nonāk pārstrādes darbībā, kurā atkritumu materiāli tiek faktiski pārstrādāti produktos, materiālos vai vielās.

2. Piemērojot 1. punkta c) apakšpunktu, pārstrādāto sadzīves atkritumu masu mēra, kad atkritumus ievada pārstrādes darbībā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, pārstrādātu sadzīves atkritumu masu var mērīt tad, kad pabeigtas jebkādas šķirošanas darbības, ar noteikumu, ka:

- šķirošanas rezultātā iegūtie atkritumi tiek pēc tam pārstrādāti;
- tādu materiālu vai vielu masa, kuri tiek atdalīti turpmākās darbībās, kas paredzētas pirms pārstrādes, un kuri pēc tam netiek pārstrādāti, netiek ieskaitīti tajā atkritumu masā, par ko ziņots kā par pārstrādātu.

3. Dalībvalstis izveido efektīvu sadzīves atkritumu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti šā panta 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta nosacījumi. Lai nodrošinātu to datu ticamību un pareizību, kas savākti par pārstrādātajiem atkritumiem, šāda sistēma var būt vai nu elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar 35. panta 4. punktu, vai šķīrotajiem atkritumiem izvirzīto kvalitātes prasību tehniskās specifikācijas, vai šķīroto atkritumu vidējo zudumu rādītāji dažādiem atkritumu veidiem un attiecīgajai atkritumu apsaimniekošanas praksei. Vidējo zudumu līmeni izmanto tikai gadījumos, kad citādi nevar iegūt ticamus datus, un aprēķina, pamatojoties uz aprēķināšanas noteikumiem, kas noteikti saskaņā ar šā panta 10. punktu pieņemtajā deleģētajā aktā.

4. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji, bioloģiski noārdāmu sadzīves atkritumu daudzumu, kas nonāk anaerobā vai aerobā apstrādē, var ieskaitīt kā pārstrādātu, ja apstrādes rezultātā ir iegūts komposts, digestāts vai cits materiāls, kuram ir līdzīgs pārstrādātā satura daudzums salīdzinājumā ar apstrādē ievadīto un kuru izmanto kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Ja iegūto materiālu izmanto uz zemes, dalībvalstis var to ieskaitīt kā pārstrādātu vienīgi tad, ja šāda izmantojuma rezultātā labumu gūst lauksaimniecība vai notiek ekoloģiski uzlabojumi.

No 2027. gada 1. janvāra dalībvalstis bioloģiskus sadzīves atkritumus, kas nonāk aerobā vai anaerobā apstrādē, var ieskaitīt kā pārstrādātus vienīgi tad, ja saskaņā ar 22. pantu, tie ir dalīti savākti vai nodalīti to rašanās vietā.

5. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji, atkritumu daudzumu, kas sagatavošanas darbības rezultātā pirms pārstrādes vairs nav atkritumi, var ieskaitīt kā pārstrādātu ar nosacījumu, ka šādi materiāli ir paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās izmantošanai sākotnējam mērķim vai citiem mērķiem. Tomēr atkritumu beigu stadijas materiālus, ko paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu līdzekli enerģijas ražošanai, vai sadedzināt, izmantot aizbēršanai vai apglabāšanai poligonos, neieskaita pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā.

6. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji, dalībvalstis var ņemt vērā pēc sadzīves atkritumu sadedzināšanas atdalīto metālu daudzumu ar nosacījumu, ka pārstrādātie metāli atbilst konkrētiem kvalitātes kritērijiem, kas noteikti īstenošanas aktā, kurš pieņemts, ievērojot šā panta 9. punktu.

7. Atkritumus, kas nosūtīti uz citu dalībvalsti, lai tur tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai, pārstrādātu vai izmantotu aizbēršanai, 11. panta 2. un 3. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanā var ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā atkritumi savākti.

8. Atkritumus, kas eksportēti no Savienības, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai vai pārstrādātu, šīs direktīvas 11. panta 2. un 3. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanā var ieskaitīt tā dalībvalsts, kurā atkritumi savākti, tikai tad, ja ir izpildītas šā panta 3. punkta prasības un ja eksportētājs var atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1013/2006 pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām un ka atkritumu apstrāde ārpus Savienības ir notikusi atbilstīgi nosacījumiem, kas ir lielā mērā līdzvērtīgi prasībām attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.

9. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka noteikumus datu aprēķiniem, pārbaudēm un ziņošanai, jo īpaši attiecībā uz:

- a) vienotu metodiku, ar ko aprēķina ar sadedzināšanu pārstrādātu metālu masu, kas pārstrādāti saskaņā ar 6. punktu, tostarp pārstrādāto metālu kvalitātes kritērijiem; un
- b) bioloģiskajiem atkritumiem, kas pārstrādāti to rašanās vietā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

10. Lai papildinātu šo direktīvu, nosakot aprēķināšanas, pārbaudes un ziņošanas noteikumus attiecībā uz to materiālu vai vielu masu, kas izņemti pēc šķirošanas darbības un ko sekojoši nepārstrādā, pamatojoties uz zudumu vidējo rādītāju sašķirotajiem atkritumiem, Komisija līdz 2019. gada 31. martam saskaņā ar 38.a pantu pieņem deleģēto aktu.

11.b pants

Agrinās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru sagatavo ziņojumu par virzību uz 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 3. punktā izvirzīto mērķrādītāju sasniegšanu vēlākais trīs gadus pirms tajos noteiktajiem termiņiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) novērtējumu par katras dalībvalsts virzību uz mērķrādītāja izpildi;
- b) to dalībvalstu sarakstu, kuras mērķrādītājus varētu nesasniegt attiecīgajos termiņos, pievienojot attiecīgajām dalībvalstīm adresētus atbilstīgus ieteikumus;
- c) paraugprakses piemērus, ko izmanto visā Savienībā un kas varētu palīdzēt virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.”;

14) direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu:

“12. pants

Apglabāšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja nav veikta reģenerācija saskaņā ar 10. panta 1. punktu, atkritumiem piemēro drošas apglabāšanas darbības, kuras atbilst 13. panta noteikumiem attiecībā uz cilvēku veselības un vides aizsardzību.
2. Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim izvērtē I pielikumā uzskaitītās apglabāšanas darbības, jo īpaši ņemot vērā 13. pantu, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievieno legīslatīva akta priekšlikumu, lai paredzētu regulējumu apglabāšanas darbībām, tostarp, iespējams, nosakot ierobežojumus un apsverot apglabāšanas samazināšanas mērķrādītāju, lai nodrošinātu videi nekaitīgu atkritumu apsaimniekošanu.”;

15) direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu:

“14. pants

Izmaksas

1. Saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs, atkritumu apsaimniekošanas izmaksas, tostarp par nepieciešamo infrastruktūru un tās darbību, sedz sākotnējais atkritumu radītājs vai pašreizējais vai iepriekšējais atkritumu īpašnieks.
2. Neskarot 8. un 8.a pantu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka atkritumu apsaimniekošanas izmaksas pilnīgi vai daļēji jāsedz tā produkta ražotājam, no kā šie atkritumi radušies, un ka šīs izmaksas daļēji var segt šāda produkta izplatītāji.”;

16) direktīvas 18. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja, pārkāpjot šā panta noteikumus, bīstamie atkritumi ir nelikumīgi sajaukti, dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot 36. pantu, šo atdalīšanu veic, kur tas ir tehniski iespējams un nepieciešams, lai panāktu atbilstību 13. pantam.

Ja, ievērojot šā punkta pirmo daļu, atdalīšana nav prasīta, dalībvalstis nodrošina, ka jauktie atkritumi ir apstrādāti iekārtā, kas saņēmusi atļauju šāda maisījuma apstrādei saskaņā ar 23. pantu.”;

17) direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu:

“20. pants

Bīstami atkritumi, kas radīti māsaimniecībās

1. Līdz 2025. gada 1. janvārim dalībvalstis izveido dalīto savākšanu māsaimniecībās radītajām bīstamo atkritumu frakcijām, lai nodrošinātu, ka tās tiek apstrādātas saskaņā ar 4. un 13. pantu un nepiesārņo citas sadzīves atkritumu plūsmas.
2. Šīs direktīvas 17., 18., 19. un 35. pantu nepiemēro sajauktiem atkritumiem, kas radīti māsaimniecībās.
3. Šīs direktīvas 19. un 35. pantu nepiemēro atsevišķām bīstamo atkritumu plūsmām, kas radītas māsaimniecībās, tikmēr, kamēr tos savākšanai, apglabāšanai vai reģenerācijai nav pieņēmuši uzņēmums vai organizācija, kas ir ieguvis atļauju vai kas ir reģistrēts saskaņā ar 23. vai 26. pantu.
4. Līdz 2020. gada 5. janvārim Komisija izstrādā vadlīnijas, lai palīdzētu dalībvalstīm un veicinātu, ka tās dalīti vāc māsaimniecībās radītās bīstamo atkritumu frakcijas.”;

18) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- a) atkritumelļas savāc atsevišķi, izņemot gadījumus, kad dalīta vākšana nav tehniski iespējama, ņemot vērā labu praksi;
- b) atkritumelļas apstrādā, piešķirot prioritāti reģenerācijai vai alternatīvi citām pārstrādes darbībām, kas saskaņā ar 4. un 13. pantu nodrošina līdzvērtīgus vai labākus vispārējos rezultātus vides jomā salīdzinājumā ar reģenerāciju;
- c) atkritumelļas ar dažādām īpašībām nesajauc un atkritumelļas nesajauc ar cita veida atkritumiem vai vielām, ja šāda sajaukšana traucē to reģenerācijai vai alternatīvi citām pārstrādes darbībām, kas nodrošina līdzvērtīgus vai labākus vispārējos rezultātus vides jomā salīdzinājumā ar reģenerāciju.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Līdz 2022. gada 31. decembrim Komisija izskata datus par atkritumeļļām, ko dalībvalstis sniedz saskaņā ar 37. panta 4. punktu, lai apsvērtu iespēju pieņemt pasākumus attiecībā uz atkritumeļļu apstrādi, tostarp kvantitatīvus mērķrādītājus attiecībā uz atkritumeļļu reģenerāciju un jebkādiem turpmākiem pasākumiem atkritumeļļu reģenerācijas veicināšanai. Šajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno legīslatīva akta priekšlikumu.”;

19) direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu:

“22. pants

Bioloģiskie atkritumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2023. gada 31. decembrim un saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu bioloģiskie atkritumi ir vai nu atdalīti un pārstrādāti rašanās vietā, vai savākti dalīti un nav sajaukti ar citiem atkritumu veidiem.

Dalībvalstis var atļaut kopā ar bioloģiskajiem atkritumiem vākt arī atkritumus ar līdzīgām bioloģiskās noārdīšanās un kompostēšanās īpašībām, kas atbilst attiecīgajiem Eiropas standartiem vai jebkuriem līdzvērtīgiem valsts standartiem attiecībā uz iepakojumu, kas reģenerējams kompostējot un bioloģiskās noārdīšanās procesā.

2. Dalībvalstis saskaņā ar 4. un 13. pantu veic pasākumus, lai:

a) veicinātu bioloģisko atkritumu pārstrādi, tostarp kompostēšanu un sadalīšanos, tādā veidā, kas nodrošina augstu vides aizsardzības līmeni un ļauj panākt, ka rezultāti atbilst attiecīgiem augstiem kvalitātes standartiem;

b) mudinātu kompostēšanu veikt māsjaunniecībās; un

c) atbalstītu no bioloģiskiem atkritumiem ražotu materiālu izmantošanu.

3. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim pieprasa Eiropas standartizācijas organizācijām, pamatojoties uz labāko paraugpraksi, izstrādāt Eiropas standartus bioloģiskajiem atkritumiem, kas nonāk organiskās pārstrādes procesos komposta vai digestāta ieguvei.”;

20) direktīvas 27. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai papildinātu šo direktīvu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem paredz minimālos tehniskos standartus tādām apstrādes darbībām, tostarp atkritumu šķirošanai un pārstrādei, kam saskaņā ar 23. pantu vajadzīga atļauja, ja ir pierādījumi, ka šādi minimālie standarti nāks par labu cilvēku veselības un vides aizsardzībai.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Lai papildinātu šo direktīvu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem paredz minimālos standartus darbībām, kas saskaņā ar 26. panta a) un b) punktu ir jāreģistrē, ja ir pierādījumi, ka šādi minimālie standarti nāks par labu cilvēku veselības un vides aizsardzībai vai ļaus izvairīties no iekšējā tirgus traucējumiem.”;

21) direktīvas 28. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b) un c) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

“b) pašreizējās svarīgākās apglabāšanas un reģenerācijas iekārtas, tostarp jebkādi īpaši ar atkritumeļļām, bīstamiem atkritumiem, atkritumiem, kas satur ievērojamu daudzumu kritiski svarīgo izejvielu, vai atkritumu plūsmām saistīti pasākumi, uz ko attiecas konkrēti Savienības tiesību akti;

c) izvērtējums par to, vai jāslēdz esošas atkritumu apsaimniekošanas iekārtas, un vai saskaņā ar 16. pantu vajadzīga papildu atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūra.

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikts novērtējums par ieguldījumiem un citiem finanšu līdzekļiem, tostarp vietējām iestādēm, kas nepieciešami, lai apmierinātu minētās vajadzības. Šo novērtējumu iekļauj attiecīgajos atkritumu apsaimniekošanas plānos vai citos stratēģiskos dokumentos, kas attiecas uz visu attiecīgās dalībvalsts teritoriju.”;

ii) iekļauj šādus apakšpunktus:

- “ca) informācija par pasākumiem, kas veikti lai sasniegtu mērķus, kuri noteikti saskaņā ar Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 3.a punktu vai ar citiem stratēģiskiem dokumentiem, kas attiecas uz visu attiecīgās dalībvalsts teritoriju;
- cb) novērtējums par esošajām atkritumu savākšanas sistēmām, tostarp dalītās savākšanas materiālo un teritoriālo segumu un pasākumiem tās darbības uzlabošanai, par jebkurām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar 10. panta 3. punktu, un par to, vai vajadzīgas jaunas savākšanas sistēmas;”;

iii) pievieno šādus apakšpunktus:

- “f) pasākumi, lai apkarotu un novērstu visu veidu piegružošanu un satīrītu visu veidu piegružojumu;
- g) atbilstīgi kvalitatīvie vai kvantitatīvie rādītāji un mērķrādītāji, tostarp attiecībā uz radīto sadzīves atkritumu daudzumu un to apstrādi, kā arī attiecībā uz sadzīves atkritumiem, ko apglabā vai izmanto enerģijas reģenerācijai.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atkritumu apsaimniekošanas plāni atbilst Direktīvas 94/62/EK 14. pantā noteiktajām atkritumu apsaimniekošanas plānošanas prasībām, šīs direktīvas 11. panta 2. un 3. punktā noteiktajiem mērķrādītājiem un Direktīvas 1999/31/EK 5. pantā noteiktajām prasībām, un attiecībā uz piegružojuma novēršanu tie atbilst prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/56/EK (*) 13. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (**) 11. pantā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).”;

22) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis izveido atkritumu rašanās novēršanas programmas, kurās paredzēti vismaz atkritumu rašanās novēršanas pasākumi, kā noteikts 9. panta 1. punktā, saskaņā ar 1. un 4. pantu.

Tādas programmas attiecīgi ietver vai nu 28. pantā prasītajos atkritumu apsaimniekošanas plānos, vai citās vides politikas programmās, vai arī tās darbojas kā atsevišķas programmas. Ja kādu tādu programmu ietver atkritumu apsaimniekošanas plānā vai minētajās citās programmās, atkritumu rašanās novēršanas mērķus un pasākumus skaidri identificē.”;

b) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Izstrādājot šādas programmas, dalībvalstis attiecīgā gadījumā apraksta IVa pielikumā uzskaitīto instrumentu un pasākumu ieguldījumu atkritumu rašanās novēršanā un izvērtē IV pielikumā minēto pasākumu piemēru vai citu attiecīgu pasākumu lietderību. Programmās arī apraksta spēkā esošos atkritumu rašanās novēršanas pasākumus un to ietekmi uz atkritumu rašanās novēršanu.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Dalībvalstis savās atkritumu rašanās novēršanas programmās iekļauj īpašas pārtikas atkritumu rašanās novēršanas programmas.”;

d) panta 3. un 4. punktu svīturo;

23) direktīvas 30. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Eiropas Vides aģentūra reizi divos gados publicē ziņojumu, kurā iekļauj pārskatu par panākto progresu atkritumu rašanās novēršanas programmu izstrādē un īstenošanā, tostarp novērtējumu par to, kāda ir attīstība attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu katrā dalībvalstī un Savienībā kopumā, kā arī attiecībā uz atkritumu rašanās atsaistīšanu no ekonomiskās izaugsmes un pāreju uz aprites ekonomiku.”;

24) direktīvas 33. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu informācijas paziņošanai par atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu pieņemšanu un būtiskiem to grozījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

25) direktīvas 35. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Direktīvas 23. panta 1. punktā minētie uzņēmumi un organizācijas, bīstamu atkritumu radītāji un uzņēmumi vai organizācijas, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar bīstamu atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu vai kas darbojas kā bīstamu atkritumu tirgotāji vai starpnieki, hronoloģiski reģistrē:

a) minēto atkritumu daudzumu, īpašības un izcelsmi, kā arī produktu un materiālu daudzumu, ko iegūst no sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes vai citām reģenerācijas darbībām; un

b) attiecīgā gadījumā – atkritumu galamērķi, savākšanas biežumu, transporta veidu un paredzamo apstrādes metodi.

Šos datus tie dara pieejamus kompetentajām iestādēm elektroniskā reģistrā vai reģistros, kas jāizveido saskaņā ar šā panta 4. punktu.”;

b) pievieno šādus punktus:

“4. Dalībvalstis izveido elektronisku reģistru vai koordinētus reģistrus, kuros reģistrē datus par 1. punktā minētajiem bīstamajiem atkritumiem un kuri aptver visu attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju. Dalībvalstis var šādus reģistrus izveidot arī par citām atkritumu plūsmām, jo īpaši tādām atkritumu plūsmām, attiecībā uz kurām Savienības tiesību aktos ir noteikti mērķrādītāji. Dalībvalstis izmanto datus par atkritumiem, ko tām paziņojuši rūpniecības uzņēmumi Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistrā, kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (*).

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu minimālos nosacījumus šādu reģistru darbībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 166/2006 (2006. gada 18. janvāris) par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistra ieviešanu un Padomes Direktīvu 91/689/EEK un 96/61/EK grozīšanu (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).”;

26) direktīvas 36. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai aizliegta atkritumu pamešanu, izgāšanu un nekontrolētu apsaimniekošanu, tostarp piegružošanu.”;

27) direktīvas 37. pantu aizstāj ar šādu:

“37. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis Komisijai paziņo datus par 11. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunkta un 3. punkta īstenošanu par katru kalendāro gadu.

Tās datus paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 7. punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārā gadā pēc tam, kad saskaņā ar šā panta 7. punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu.

2. Lai pārbaudītu atbilstību 11. panta 2. punkta b) apakšpunktam, dalībvalstis paziņo aizbēršanai un citām materiālu reģenerācijas darbībām izmantoto atkritumu apjomu atsevišķi no to atkritumu apjoma, kas sagatavoti atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāti. Dalībvalstis atkritumu pārstrādi materiālos, ko izmanto aizbēršanai, ziņojumā uzrāda kā aizbēršanu.

Lai pārbaudītu atbilstību 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktam un 11. panta 2. un 3. punktam, dalībvalstis atkritumu apjomu, kas sagatavoti atkārtotai izmantošanai, paziņo atsevišķi no pārstrādāto atkritumu apjoma.

3. Dalībvalstis ik gadu Komisijai paziņo datus par 9. panta 4. un 5. punkta īstenošanu

Tās datus paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata perioda beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 7. punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārājā gadā pēc tam, kad saskaņā ar šā panta 7. punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu.

4. Dalībvalstis par katru kalendāro gadu Komisijai paziņo datus par tirgū laistajām minerālu vai sintētiskajām ziežvielām vai rūpnieciskajām eļļām, un dalīti savāktām un apstrādātām atkritumeļļām.

Šos datus tās paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 7. punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārājā gadā pēc tam, kad saskaņā ar 7. punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu.

5. Datus, ko dalībvalstis paziņo saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu un ziņojumu par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 11.a panta 3. un 8. punktu, tostarp attiecīgos gadījumos sīki izstrādātu informāciju par vidējiem zudumu rādītājiem. Minēto informāciju paziņo ziņošanas formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 7. punktu.

6. Komisija pārskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par tās pārskata rezultātiem. Ziņojumā ietver datu vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Šis novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo pēc pirmās reizes, kad dalībvalstis paziņojušas datus, un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

7. Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 1., 3., 4. un 5. punktā minēto datu paziņošanas formātu. Lai ziņotu par 11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta īstenošanu, dalībvalstis izmanto formātu, kas noteikts Komisijas 2012. gada 18. aprīļa Īstenošanas lēmumā, ar ko izveido anketu dalībvalstu ziņojumiem par to, kā tiek īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem. Attiecībā uz ziņošanu par pārtikas atkritumiem, izstrādājot ziņošanas formātu, ņem vērā metodiku, kas izstrādāta saskaņā ar 9. panta 8. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

28) direktīvas 38. pantu aizstāj ar šādu:

“38. pants

Informācijas apmaiņa un paraugprakses apmaiņa, interpretācija un pielāgošana tehnikas attīstībai

1. Komisija organizē regulāru informācijas un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, tostarp, attiecīgos gadījumos, ar reģionālajām un vietējām iestādēm, par šīs direktīvas prasību praktisku īstenošanu un izpildi, tostarp par:

- a) aprēķināšanas noteikumu, kas izklāstīti 11.a pantā, piemērošanu, kā arī pasākumu un sistēmu izstrādi sadzīves atkritumu plūsmu izsekošanai no šķirošanas līdz pārstrādei;
- b) pienācīgu pārvaldību, izpildi, pārrobežu sadarbību;
- c) inovāciju atkritumu apsaimniekošanas jomā;
- d) valstu blakusproduktu un atkritumu beigu stadijas kritērijiem, kas minēti 5. panta 3. punktā un 6. panta 3. un 4. punktā, kuru izstrādi atvieglo ar Savienības mēroga elektronisku reģistru, ko izveido Komisija;

- e) ekonomikas instrumentiem un citiem pasākumiem, ko izmanto saskaņā ar 4. panta 3. punktu, lai veicinātu minētajā pantā noteikto mērķu sasniegšanu;
- f) pasākumiem, kas noteikti 8. panta 1. un 2. punktā;
- g) atkritumu rašanās novēršanu un tādu sistēmu izveidi, kas veicina atkārtotas izmantošanas darbības un izmantošanas laika pagarināšanu;
- h) pienākumu īstenošanu attiecībā uz dalīto vākšanu;
- i) instrumentiem un stimuliem 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanai.

Komisija šīs informācijas un paraugprakses apmaiņas rezultātus dara publiski pieejamus.

2. Komisija var izstrādāt vadlīnijas, kā interpretēt šajā direktīvā noteiktās prasības, tostarp attiecībā uz atkritumu, atkritumu rašanās novēršanas, atkārtotas izmantošanas, sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, reģenerācijas, pārstrādes, apglabāšanas definēšanu un 11.a pantā izklāstīto aprēķināšanas noteikumu piemērošanu.

Komisija izstrādā vadlīnijas attiecībā uz sadzīves atkritumu un aizbēršanas definīcijām.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai grozītu šo direktīvu, precizējot, kā II pielikuma R 1 punktā minēto formulu piemēro sadedzināšanas iekārtām. Var ņemt vērā vietējos klimatiskos apstākļus, piemēram, lielu aukstumu un vajadzību pēc apkures, ciktāl tie ietekmē tās enerģijas apjomus, ko tehniski var izmantot vai saražot kā elektroenerģiju, siltumenerģiju, dzesēšanas enerģiju vai darba tvaiku. Var arī ņemt vērā vietējos apstākļus tālākajos reģionos, kā atzīts Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta trešajā daļā, un 1985. gada Pievienošanās akta 25. pantā minētajās teritorijās.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai grozītu IV un V pielikumu, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību.”;

29) iekļauj šādu pantu:

“38.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 1. punktā, 9. panta 8. punktā, 11.a panta 10. punktā, 27. panta 1. un 4. punktā un 38. panta 2. un 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neieilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 1. punktā, 9. panta 8. punktā, 11.a panta 10. punktā, 27. panta 1. un 4. punktā un 38. panta 2. un 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 7. panta 1. punktu, 9. panta 8. punktu, 11.a panta 10. punktu, 27. panta 1. un 4. punktu un 38. panta 2. un 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”;

30) direktīvas 39. pantu aizstāj ar šādu:

“39. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.);

31) II pielikuma R 3, R 4 un R 5 punktu aizstāj ar šādiem:

“R 3 Organisko vielu pārstrāde/atgūšana, izņemot šķīdinātājus (arī kompostēšana un citi bioloģiskas pārstrādes paņēmieni) (**)

R 4 Metālu un metālu savienojumu pārstrāde/atgūšana (***)

R 5 Citu neorganisko materiālu pārstrāde/atgūšana (****)

(**) Tas ietver sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, gazifikāciju un pirolīzi, izmantojot sastāvdaļas kā ķīmikālijas, un organisku materiālu reģenerāciju aizbēršanas veidā.

(***) Tas ietver sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

(****) Tas ietver sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, neorganisku būvniecības materiālu pārstrādi, neorganisku materiālu reģenerāciju aizbēršanas veidā un augsnes attīrīšanu, kuras rezultātā notiek augsnes reģenerācija.”;

32) šīs direktīvas pielikumā izklāstīto tekstu pievieno kā IVa un IVb pielikumu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2020. gada 5. jūlijam. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA

PIELIKUMS

Iekļauj šādus pielikumus:

“TVa PIELIKUMS

EKONOMIKAS INSTRUMENTU UN CITU PASĀKUMU PIEMĒRI, LAI SNIEGTU STIMULUS ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANAS HIERARHIJAS PIEMĒROŠANAI, KĀ MINĒTS 4. PANTA 3. PUNKTĀ ⁽¹⁾

1. Maksa un ierobežojumi attiecībā uz atkritumu apglabāšanu poligonos un atkritumu sadedzināšanu, kas veicina atkritumu rašanās novēršanu un pārstrādi, vienlaikus nodrošinot, ka apglabāšana poligonos ir vismazāk vēlmais atkritumu apsaimniekošanas veids.
2. “Maksā, kad izmet” shēmas, saskaņā ar kurām iekasē maksu no atkritumu radītājiem, pamatojoties uz faktiski radīto atkritumu daudzumu, un nodrošina stimulus pārstrādājamo atkritumu atdalīšanai to rašanās vietā un jauktu atkritumu apjoma samazināšanai.
3. Fiskāli stimuli produktu, jo īpaši pārtikas, ziedošanai.
4. Ražotāja paplašinātas atbildības shēmas attiecībā uz dažādu veidu atkritumiem un pasākumiem, lai palielinātu šo shēmu efektivitāti, izmaksu efektivitāti un pārvaldību.
5. Depozīta sistēmas un citi pasākumi, lai veicinātu izmantoto produktu un materiālu efektīvu savākšanu.
6. Atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā veiktu investīciju pārdomāta plānošana, tostarp izmantojot Savienības fondus.
7. Ilgtspējīgs publiskais iepirkums, lai veicinātu atkritumu labāku apsaimniekošanu un pārstrādātu produktu un materiālu izmantošanu.
8. Pasākumi, ar ko ierobežo subsīdijas, kuras neatbilst atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai.
9. Fiskālo pasākumu vai citu līdzekļu izmantošana, lai veicinātu produktu un materiālu, kas ir sagatavoti atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāti, izmantošanu.
10. Atbalsts pētniecībai un inovācijām modernajās pārstrādes tehnoloģijās un atjaunošanā.
11. Labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošana atkritumu apstrādē.
12. Ekonomiski stimuli reģionālām un vietējām iestādēm, jo īpaši, lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu un intensīvāk izmantotu dalītās savākšanas sistēmas, vienlaikus izvairoties no atbalsta apglabāšanai poligonos un sadedzināšanai.
13. Sabiedrības izpratnes veicināšanas kampaņas, jo īpaši attiecībā uz dalīto savākšanu, atkritumu rašanās novēršanu un piegriezuma mazināšanu, un šo jautājumu integrēšana izglītībā un apmācībā.
14. Koordinācijas sistēmas, tostarp ar digitāliem līdzekļiem, starp visām kompetentajām publiskā sektora iestādēm, kuras iesaistītas atkritumu apsaimniekošanā.
15. Nepārtraukta dialoga un sadarbības veicināšana starp visām ieinteresētajām pusēm atkritumu apsaimniekošanā un brīvprātīgu vienošanos sekmēšana un uzņēmumu ziņošanas par atkritumiem sekmēšana.

IVb PIELIKUMS

ĪSTENOŠANAS PLĀNS, KAS JĀIESNIEDZ SASKAŅĀ AR 11. PANTA 3. PUNKTU

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz saskaņā ar 11. panta 3. punktu, iekļauj:

- 1) novērtējumu par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem sadzīves atkritumu pārstrādes, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;

⁽¹⁾ Lai gan šie instrumenti un pasākumi var nodrošināt stimulus atkritumu rašanās novēršanai, kas ir atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas augstākā pakāpe, visaptverošs saraksts ar konkrētiem atkritumu rašanās novēršanas pasākumu piemēriem ir izklāstīts IV pielikumā.

- 2) novērtējumu par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti saskaņā ar 28. un 29. pantu;
 - 3) iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 11. panta 2. punktā, un novērtējumu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi;
 - 4) pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu 11. panta 2. un 5. punktā noteiktos mērķrādītājus, kas ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp atbilstīgus ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā norādīts 4. panta 1. punktā un IVa pielikumā;
 - 5) grafiku, kādā tiek īstenoti pasākumi, kas minēti 4. punktā, tās kompetentās struktūras iecelšanu, kas ir kompetenta to īstenošanā, un novērtējumu par to individuālo ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
 - 6) informāciju par atkritumu apsaimniekošanas finansējumu saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā”;
 - 7) pasākumus datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus.”
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/852
(2018. gada 30. maijs),
ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu
(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību, nodrošināt dabas resursu apdomīgu, efektīvu un racionālu izmantošanu, sekmēt aprites ekonomikas principus, veicināt atjaunojamās enerģijas izmantošanu, uzlabot energoefektivitāti, samazināt Savienības atkarību no importētiem resursiem, radīt jaunas ekonomiskās iespējas un palīdzēt attīstīt ilgtermiņa konkurētspēju. Resursu efektīvāka izmantošana nodrošinātu arī būtiskus neto ietaupījumus Savienības uzņēmumiem, publiskā sektora iestādēm un patērētājiem, vienlaikus samazinot kopējās gada siltumnīcefekta gāzu emisijas.
- (2) Lai labāk atspoguļotu Savienības mērķi virzīties uz aprites ekonomiku, Direktīvas 94/62/EK ⁽⁴⁾ mērķrādītāji par iepakojuma un izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi būtu jāgroza, palielinot pārstrādājamo izlietotā iepakojuma daudzumu.
- (3) Turklāt, lai nodrošinātu lielāku konsekvensi Savienības tiesību aktos par atkritumiem, definīcijas Direktīvā 94/62/EK vajadzības gadījumā būtu jāaskaņo ar definīcijām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽⁵⁾, kura attiecas uz atkritumiem vispārīgā nozīmē.
- (4) Atkritumu rašanās novēršana ir labākais veids, kā uzlabot resursu efektivitāti un samazināt atkritumu ietekmi uz vidi. Tāpēc ir būtiski, lai dalībvalstis veiktu piemērotus pasākumus, ar ko mudinātu palielināt tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma īpatsvaru un iepakojuma atkārtotu izmantošanu. Šādi pasākumi var ietvert depozīta shēmas un citus stimulus, tādus kā kvantitatīvo mērķrādītāju noteikšana, atkārtotas izmantošanas ņemšana vērā centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus un diferencētas finanšu iemaksas atkārtoti lietojamam iepakojumam saskaņā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, ko piemēro iepakojumam. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai stimulētu ieviest atkārtoti lietojamu iepakojumu un samazinātu tāda iepakojuma patēriņu, kas nav pārstrādājams, kā arī panāktu pārmērīgas iepakojuma izmantošanas samazinājumu.
- (5) Tā kā atkārtota izmantošana ietver izvairīšanos no jauna iepakojuma laišanas tirgū un radītā izlietotā iepakojuma apjoma palielināšanu, tad centienos sasniegt attiecīgos iepakojuma pārstrādes mērķrādītājus būtu jāņem vērā tirgū pirmoreiz laistais atkārtoti lietojamais tirdzniecības iepakojums un salabots koka iepakojums, kas paredzēts atkārtotai izmantošanai.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 22. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

- (6) Dalībvalstīm būtu jāievieš atbilstīgi stimuli saistībā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, tostarp ekonomiski instrumenti un citi pasākumi. Šādu pasākumu mērķim vajadzētu būt iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmes uz vidi samazināšanai no aprites cikla perspektīvas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā ieguvumus, ko rada bioloģiskas izcelsmes materiālu un vairākkārtējai pārstrādei piemērotu materiālu izmantošana. Pasākumi sabiedrības izpratnes palielināšanai par ieguvumiem, ko rada no pārstrādātiem materiāliem izgatavots iepakojums, var sekmēt izlietotā iepakojuma pārstrādes nozares paplašināšanos. Ja vienreizlietojams iepakojums ir nepieciešams, lai garantētu pārtikas higiēnu un patērētāju veselību un drošību, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šāda iepakojuma pārstrādi.
- (7) Veicinot ilgtspējīgu bioekonomiku, varētu samazināt Savienības atkarību no importētām izejvielām. Pārstrādājams bioloģiskas izcelsmes iepakojums un kompostējams bioloģiski noārdāms iepakojums varētu būt iespēja, kā veicināt iepakojuma ražošanu no atjaunojamiem resursiem, ja tas ir izdevīgi no aprites cikla perspektīvas.
- (8) Pieguļojumam pilsētās, laukos, upēs un jūrās vai kur citur ir tieša un netieša negatīva ietekme uz vidi, iedzīvotāju labjutību un ekonomiku, un sakopšanas izmaksas uzliek sabiedrībai nevajadzīgu ekonomisko slogu. Daudzi no pludmalēs visbiežāk atrodamiem priekšmetiem ir izlietotais iepakojums, kam ir ilgtermiņa ietekme uz vidi, kā arī tūrisma un sabiedrības iespējām baudīt attiecīgās dabas teritorijas. Turklāt jūras vidē nonākušais izlietotais iepakojums izjauc atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas prioritāro secību, jo šādus atkritumus nav iespējams atkārtoti izmantot, pārstrādāt un citādi reģenerēt.
- (9) Vēl vairāk palielinot Direktīvas 94/62/EK mērķrādītājus par izlietotā iepakojuma pārstrādi, tiktu gūti acīmredzami vides, ekonomikas un sociālās jomas ieguvumi. Būtu jānodrošina tas, ka ekonomiskā ziņā vērtīgi atkritumu materiāli tiek pakāpeniski un faktiski reģenerēti pareizas atkritumu apsaimniekošanas gaitā un atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kas noteikta Direktīvā 2008/98/EK, un tiek atgriezti atpakaļ Eiropas ekonomikā, tādējādi sekmējot to, ka tiek īstenots Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojums "Izejvielu iniciatīva: apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā", un aprites ekonomikas izveidi.
- (10) Daudzas dalībvalstis vēl nav pilnībā izveidojušas nepieciešamo atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru. Tāpēc ir būtiski noteikt skaidrus ilgtermiņa politikas mērķus un tādā veidā novērst to, ka pārstrādājamas izejvielas neizmantojas paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajos līmeņos.
- (11) Šī direktīva nosaka ilgtermiņa mērķus Savienības atkritumu apsaimniekošanai un dod uzņēmējiem un dalībvalstīm skaidru ievirzi attiecībā uz ieguldījumiem, kas vajadzīgi, lai sasniegtu minētos mērķus. Kad dalībvalstis izstrādā atkritumu apsaimniekošanas plānus un plāno ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā, tām būtu saprātīgi jāizmanto ieguldījumi, tostarp no Savienības fondiem, par prioritāti izvirzot atkritumu rašanās novēršanu, tostarp atkārtotu izmantošanu un pārstrādi, saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju.
- (12) Ja Direktīvā 2008/98/EK un Padomes Direktīvā 1999/31/EK ⁽¹⁾ paredzētie pārstrādes mērķrādītāji un poligonos apglabājamo atkritumu ierobežojumi tiek skatīti kopā, vairs nav nepieciešams noteikt mērķrādītājus reģenerācijai un maksimālos mērķrādītājus izlietotā iepakojuma pārstrādei.
- (13) Lai tiktu pārstrādāts vairāk alumīnija, tādējādi gūstot nozīmīgus enerģijas ietaupījumus un samazinot oglekļa dioksīda emisijas un panākot būtiskus ekonomiskos un vides ieguvumus, melno metālu un alumīnija pārstrādes mērķrādītāji būtu jānosaka atsevišķi. Tāpēc pašreizējais mērķrādītājs metāla taras pārstrādei būtu jāsadala divos atsevišķos mērķrādītājos abiem minētajiem atkritumu veidiem.
- (14) Būtu jāpārskata 2030. gadam izvirzītie iepakojuma pārstrādes mērķrādītāji, lai tos vai nu saglabātu, vai arī vajadzības gadījumā paaugstinātu. Minētajā pārskatīšanā uzmanība būtu jāpievērš arī atsevišķām izlietotā iepakojuma plūsmām, tādām kā mājāsaimniecību, komerciālo un rūpniecisko darbību radītais izlietotais iepakojums, kā arī izlietotais kompozītais iepakojums.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

- (15) Pārstrādes mērķrādītāju aprēķināšanas pamatā vajadzētu būt pārstrādē nonākušā izlietotā iepakojuma svaram. Kā vispārēji pieņemts, tā izlietotā iepakojuma svars, ko ieskaita kā pārstrādātu, būtu faktiski jānosaka posmā, kad izlietotais iepakojums nonāk pārstrādē. Tomēr, lai ierobežotu administratīvo slogu, ar stingriem nosacījumiem un atkāpjoties no vispārēji pieņemtā, būtu jāatļauj dalībvalstīm pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru noteikt, pamatojoties uz procesa rezultātā iegūto materiālu aprēķiniem jebkurā šķirošanas procesā. Materiālu zudumi, kas rodas pirms atkritumu nonākšanas pārstrādes procesā, piemēram, šķirošanas vai citu iepriekšēju darbību dēļ, nebūtu jāiekļauj atkritumu apjomā, par ko paziņo kā par pārstrādātu. Minētos zudumus var noteikt, pamatojoties uz elektronisko reģistru datiem, tehniskām specifikācijām, sīki izstrādātiem noteikumiem par zudumu vidējo rādītāju aprēķināšanu dažādām atkritumu plūsmām vai citiem līdzvērtīgiem pasākumiem. Par šādiem pasākumiem dalībvalstīm būtu jāziņo kvalitātes pārbaudes ziņojumos, kurus pievieno Komisijai paziņotajiem datiem par atkritumu pārstrādi. Vidējo zudumu rādītājus būtu vēlams noteikt atsevišķi katrai šķirošanas iekārtai, un tiem vajadzētu būt saistītiem ar dažādiem galvenajiem atkritumu veidiem, dažādiem avotiem, piemēram, no mājsaimniecībām vai komerciālās darbības, dažādām savākšanas shēmām un dažādu veidu šķirošanas procesiem. Vidējie zudumu rādītāji būtu jāizmanto vienīgi gadījumos, kad nav pieejami nekādi citi uzticami dati, jo īpaši saistībā ar atkritumu sūtījumiem un eksportu. Materiālu vai vielu svara zudumi, kuri rodas fiziskās vai ķīmiskās pārvērtībās, kas ir raksturīgas pārstrādes procesam, kurā izlietotais iepakojums faktiski tiek pārstrādāts produktos, materiālos vai vielās, nebūtu jāatvelk no to atkritumu svara, par kuriem ziņots kā par pārstrādātiem.
- (16) Ja sagatavošanas darbības rezultātā izlietotā iepakojuma materiāli pirms to faktiskās pārstrādes vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, šādus materiālus var uzskatīt par pārstrādātiem ar noteikumu, ka tie ir paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam. Centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus nebūtu jāieskaita materiāli, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus izmanto aizbēršanai vai kurus apglabā, vai kurus paredzēts izmantot jebkurai citai darbībai ar tādu pašu mērķi, kāds ir atkritumu reģenerēšanai, kas nav pārstrāde.
- (17) Ja pārstrādes rādītāju aprēķināšanu piemēro bioloģiski noārdāma izlietotā iepakojuma aerobai vai anaerobai apstrādei, atkritumu apjomu, kas nonāk aerobā vai anaerobā apstrādē, var ieskaitīt kā pārstrādātu ar noteikumu, ka šādas apstrādes iegūto rezultātu ir paredzēts izmantot kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Lai gan šādas apstrādes rezultāts parasti ir komposts vai digestāts, var ņemt vērā arī citu šā procesa rezultātu ar noteikumu, ka tas attiecībā pret apstrādātā bioloģiski noārdāmā izlietotā iepakojuma apjomu satur salīdzināmu pārstrādātā satura daudzumu. Citos gadījumos saskaņā ar pārstrādes definīciju centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus nebūtu jāieskaita bioloģiski noārdāma izlietotā iepakojuma pārstrāde materiālos, kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus apglabā vai kurus paredzēts izmantot jebkurai citai darbībai ar tādu pašu mērķi, kāds ir atkritumu reģenerēšanai, kas nav pārstrāde.
- (18) Ja izlietoto iepakojumu eksportē no Savienības, lai pārstrādātu, dalībvalstīm būtu efektīvi jāizmanto Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ 50. panta 4.c punktā noteiktās inspekcijas pilnvaras prasīt dokumentārus pierādījumus tam, ka atkritumu sūtījums ir paredzēts reģenerācijas darbībām, kuras atbilst minētās regulas 49. panta prasībām, un tādejādi tiek apsaimniekots videi nekaitīgā veidā iekārtā, kas darbojas atbilstīgi tādiem cilvēku veselības un vides aizsardzības standartiem, kuri lielā mērā ir līdzvērtīgi tiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos. Veicot minēto uzdevumu, dalībvalstis varētu sadarboties ar citiem attiecīgiem dalībniekiem, piemēram, galamērķa valsts kompetentajām iestādēm, neatkarīgām trešās puses verifikācijas struktūrām vai organizācijām, kuras pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju uzdevumā, kas izveidotas saistībā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām un kas varētu veikt fiziskas un citu veidu pārbaudes trešo valstu iekārtās. Kvalitātes pārbaudes ziņojumā, ko pievieno datiem par mērķrādītāju sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jāziņo par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu pienākumu nodrošināt, ka atkritumi, ko eksportē no Savienības, tiek apstrādāti apstākļos, kuri ir lielā mērā līdzvērtīgi apstākļiem, kas prasīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.
- (19) Lai nodrošinātu labāku, savlaicīgāku un vienotāku šīs direktīvas īstenošanu un prognozētu īstenošanas jebkādas nepilnības, būtu jāievieš agrīnas brīdināšanas ziņojumu sistēma, kas ļautu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

- (20) Tā kā izmantotā iepakojuma apjoms un veids parasti ir atkarīgs no ražotāja, nevis patērētāja izdarītās izvēles, būtu jāievieš ražotāja paplašinātas atbildības shēmas. Efektīvas ražotāja paplašinātas atbildības shēmas var labvēlīgi ietekmēt vidi, samazinot izlietotā iepakojuma rašanos un uzlabojot tā dalītu savākšanu un pārstrādi. Lai gan gandrīz visās dalībvalstīs jau pastāv ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, to izveides struktūra, efektivitāte un ražotājiem piemērotā atbildības joma ir ļoti atšķirīga. Tāpēc Direktīvas 2008/98/EK noteikumi attiecībā uz ražotāja paplašināto atbildību būtu jāpiemēro ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, ko attiecina uz iepakojuma ražotājiem.
- (21) Lai efektīvāk novērstu izlietotā iepakojuma rašanos, samazinātu tā ietekmi uz vidi un veicinātu materiālu kvalitatīvu pārstrādi, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus darbību, novēršot šķēršļus tirdzniecībai un nepieļaujot konkurences kropļošanu un ierobežošanu Savienībā, būtu jāpārskata un vajadzības gadījumā jāgroza Direktīvas 94/62/EK pamatprasības un tās II pielikums, lai prasības stiprinātu nolūkā uzlabot iepakojuma atkārtotas izmantošanas un kvalitatīvas pārstrādes sistēmu.
- (22) Dalībvalstu paziņotie dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt atkritumu jomā pieņemto Savienības tiesību aktu izpildi dalībvalstīs. Būtu jāuzlabo datu kvalitāte, uzticamība un salīdzināmība, ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās prasības par ziņošanu, salīdzinoši novērtējot valstu izmantoto ziņošanas metodiku un ieviešot datu kvalitātes pārbaudes ziņojumu.
- (23) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies efektīvs instruments, lai verificētu atbilstību vai nodrošinātu labu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus. Tā vietā atbilstības uzraudzības nolūkā būtu jāizmanto vienīgi statistikas dati, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (24) Atkritumu apsaimniekošanas jomā paziņoto datu ticamība ir ārkārtīgi svarīga sekmīgai īstenošanai un dalībvalstu sniegto datu salīdzināmības nodrošināšanai. Tāpēc, sagatavojot ziņojumus par to mērķrādītāju sasniegšanu, kuri noteikti Direktīvā 94/62/EK, kas grozīta ar šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāizmanto jaunākie noteikumi, ko izstrādājusi Komisija, un metodika, ko izstrādājušas attiecīgās valstu kompetentās iestādes, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu.
- (25) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 94/62/EK, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz minētās direktīvas 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. pantu, kas grozīti ar šo direktīvu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa lēstāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti būtu jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (26) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 94/62/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tās 5. panta 4. punktu, 6.a panta 9. punktu, 12. panta 3.d punktu un 19. panta 1. punktu, kas grozīti ar šo direktīvu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾.
- (27) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – no vienas puses, novērst vai samazināt iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augstu vides aizsardzības pakāpi, un, no otras puses, nodrošināt iekšējā tirgus darbību un novērst tirdzniecības šķēršļus un konkurences izkropļojumus un ierobežojumus Savienībā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (28) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 94/62/EK.
- (29) Atbilstīgi 2001. gada 28. novembra Iestāžu Nolīgumam par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu⁽¹⁾ pārstrādāšanas tehnika ir piemērots līdzeklis, lai pastāvīgi un vispārēji nodrošinātu Savienības tiesību aktu lasāmību nolūkā nepieļaut tādu atsevišķu grozošo aktu izplatību, kuri bieži padara tiesību aktus grūti saprotamus. Turklāt 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu visas trīs iestādes apņēmas biežāk izmantot tiesību aktu pārstrādāšanas tehniku, lai grozītu spēkā esošos tiesību aktus. Tāpēc, ņemot vērā, ka Direktīva 94/62/EK ir grozīta jau sešas reizes, tuvākajā nākotnē Direktīva 94/62/EK būtu jāpārstrādā.
- (30) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽²⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 94/62/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantā 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Lai to panāktu, šajā direktīvā paredzēti pasākumi, kuru prioritārais mērķis ir novērst izlietotā iepakojuma rašanos un kuru papildu pamatprincipi ir iepakojuma atkārtota izmantošana, pārstrāde un citi izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidi un līdz ar to šādu atkritumu galīgās apglabāšanas samazinājums nolūkā sekmēt pāreju uz aprites ekonomiku.”;

- 2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktā svītrot šādu tekstu:

“Komisija attiecīgi izvērtē un vajadzības gadījumā pārskata I pielikumā ietvertos piemērus, kas ilustrē iepakojuma definīciju. Pirmām kārtām to dara attiecībā uz šādiem priekšmetiem: CD un videokasešu apvalki, puķu podi, ar elastīgu materiālu aptītas tūbiņas un cilindri, pašlīmējošo etiķešu aizsargpapīrs un iesaiņojamais papīrs. Minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta 21. panta 3. punktā.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. “Izlietotais iepakojums” ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā sniegtā atkritumu definīcija, izņemot ražošanas pārpalikumus.”;

- c) iekļauj šādus punktus:

“2.a “Atkārtoti lietojams iepakojums” ir iepakojums, kas ir projektēts, izstrādāts un laists tirgū, lai aprites ciklā to pārvietotu vai nodrošinātu tā rotāciju vairākkārt, to atkārtoti piepildot vai izmantojot tam pašam nolūkam, kādam tas sākotnēji paredzēts.

2.b “Kompozīts iepakojums” ir iepakojums, kas izgatavots no diviem vai vairākiem dažādu materiālu slāņiem, kurus nevar atdalīt manuāli un kuri veido vienu nedalāmu vienību, kas sastāv no iekšējās kameras un ārējā korpusa un ko šādā izskatā arī aizpilda, glabā, pārvadā un iztukšo.

2.c Piemēro “atkritumu”, “atkritumu apsaimniekošanas”, “savākšanas”, “dalītas savākšanas”, “atkritumu rašanās novēršanas”, “atkārtotas izmantošanas”, “apstrādes”, “reģenerācijas”, “pārstrādes”, “apglabāšanas” un “ražotāja paplašinātas atbildības shēmas” definīcijas, kas sniegtas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā.”;

- d) panta 3.–10. punktu svītrot;

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

3) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka papildus pasākumiem, ko veic saskaņā ar 9. pantu, tiek īstenoti citi preventīvie pasākumi, lai novērstu izlietotā iepakojuma rašanos un mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi.

Šādi preventīvi papildpasākumi var ietvert valsts programmas, ražotāja paplašinātās atbildības shēmās iestrādātus stimulus, lai mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, vai līdzīgus pasākumus, kas pieņemti, vajadzības gadījumā apspriežoties ar uzņēmējiem un patērētāju un vides organizācijām, un kuru mērķis ir apkopot un izmantot daudzās iniciatīvas, kas attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu īstenotas dalībvalstīs.

Dalībvalstis izmanto ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādus, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus.”;

b) panta 3. punktu svītro;

4) 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

Atkārtota izmantošana

1. Saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā noteikto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju dalībvalstis veic pasākumus, ar ko mudina palielināt tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma un iepakojuma atkārtotas izmantošanas sistēmu īpatsvaru vidi saudzējošā veidā un atbilstīgi Līgumam, neapdraudot pārtikas higiēnu vai patērētāju drošību. Šādi pasākumi *inter alia* var būt šādi:

a) depozīta sistēmu izmantošana;

b) kvalitatīvu vai kvantitatīvu mērķrādītāju noteikšana;

c) ekonomisku stimulu izmantošana;

d) katru gadu tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma minimālās procentuālās daļas noteikšana katrai iepakojuma plūsmai.

2. Dalībvalsts var nolemt attiecīgajā gadā sasniegt 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā minēto mērķrādītāju pielāgotu līmeni, ņemot vērā tā atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma vidējo īpatsvaru iepriekšējos trijos gados, kas pirmoreiz laists tirgū un atkārtoti izmantots iepakojuma atkārtotas izmantošanas sistēmas ietvaros.

Pielāgoto līmeni aprēķina šādi:

a) no 6. panta 1. punkta f) un h) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita šā punkta pirmajā daļā minēto atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru visos tirgū laistajos tirdzniecības iepakojumos un

b) no 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru, kas minēts šā punkta pirmajā daļā un sastāv no attiecīgā iepakojuma materiāla, visos tirgū laistajos tirdzniecības iepakojumos, kuri sastāv no attiecīgā materiāla.

Lai aprēķinātu mērķrādītāja attiecīgo pielāgoto līmeni, ņem vērā ne vairāk kā piecus procentpunktus no šāda īpatsvara.

3. Lai aprēķinātu 6. panta 1. punkta f) apakšpunktā, g) apakšpunkta ii) punktā, h) apakšpunktā un i) apakšpunkta ii) punktā noteiktos mērķrādītājus, dalībvalsts var ņemt vērā atkārtotai izmantošanai paredzētā salabotā koka iepakojuma apjomus.

4. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta 2. un 3. punkta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par datu aprēķināšanu, verificēšanu un ziņošanu un par mērķrādītāju aprēķināšanu saskaņā ar šā panta 3. punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

5. Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim izskata datus par atkārtoti lietojamo iepakojumu, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 12. pantu un III pielikumu, lai apsvērtu iespēju noteikt iepakojuma atkārtotas izmantošanas kvantitatīvos mērķrādītājus, tostarp aprēķināšanas noteikumus, un jebkurus turpmākus pasākumus iepakojuma atkārtotas izmantošanas veicināšanai. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

5) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādus apakšpunktus:

“f) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 65 svara % no visa izlietotā iepakojuma;

g) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķrādītājus – izteiktus svara procentos – šādiem konkrētiem materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:

i) 50 % attiecībā uz plastmasu;

ii) 25 % attiecībā uz koksni;

iii) 70 % attiecībā uz melno metālu;

iv) 50 % attiecībā uz alumīniju;

v) 70 % attiecībā uz stiklu;

vi) 75 % attiecībā uz papīru un kartonu;

h) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 70 svara % no visa izlietotā iepakojuma;

i) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķrādītājus – izteiktus svara procentos – šādiem konkrētiem materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:

i) 55 % attiecībā uz plastmasu;

ii) 30 % attiecībā uz koksni;

iii) 80 % attiecībā uz melno metālu;

iv) 60 % attiecībā uz alumīniju;

v) 75 % attiecībā uz stiklu;

vi) 85 % attiecībā uz papīru un kartonu.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“1.a Neskarot 1. punkta f) un h) apakšpunktu, dalībvalsts var ilgākais par pieciem gadiem atlikt termiņus to mērķrādītāju sasniegšanai, kas noteikti 1. punkta g) apakšpunkta i)–vi) punktā un i) apakšpunkta i)–vi) punktā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) atkāpe nepārsniedz 15 procentpunktus no viena mērķrādītāja vai diviem sadalītiem mērķrādītājiem;

b) atkāpes rezultātā pārstrādes līmenis vienam mērķrādītājam nepazeminās zem 30 %;

c) atkāpes rezultātā pārstrādes līmenis vienam mērķrādītājam, kas noteikts 1. punkta g) apakšpunkta v) un vi) punktā un i) apakšpunkta v) un vi) punktā, nepazeminās zem 60 %; un

d) vismaz 24 mēnešus pirms šā panta 1. punkta g) vai i) apakšpunktā noteiktā attiecīgā termiņa dalībvalsts paziņo Komisijai par savu nodomu atlikt attiecīgo termiņu un saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu iesniedz īstenošanas plānu. Dalībvalsts minēto plānu var apvienot ar īstenošanas plānu, kas iesniegts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

1.b Trijos mēnešos pēc tam, kad saņemts īstenošanas plāns, kas iesniegts, ievērojot 1.a punkta d) apakšpunktu, Komisija var prasīt dalībvalstij pārstrādāt minēto plānu, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst IV pielikuma prasībām. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārstrādātu plānu.

1.c Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim pārskata 1. punkta h) un i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus, lai tos vai nu saglabātu, vai arī vajadzības gadījumā paaugstinātu. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot legīslatīvā akta priekšlikumu.”;

c) panta 2., 3., 5., 8. un 9. punktu svītro;

6) iekļauj šādu pantu:

“6.a pants

Noteikumi par mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu

1. Lai aprēķinātu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti:

- a) dalībvalstis aprēķina attiecīgajā kalendārajā gadā radītā un pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru. Dalībvalstī radītā izlietotā iepakojuma apjomu var uzskatīt par līdzvērtīgu iepakojuma apjomam, kāds attiecīgajā dalībvalstī ir laists tirgū tajā pašā gadā;
- b) pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru aprēķina kā tā iepakojuma svaru, kas kļuvis par atkritumiem pēc tam, kad ar to veiktas visas nepieciešamās pārbaudes, šķirošanas un citas iepriekšējas darbības, lai atdalītu atkritummateriālus, kam nepiemēro turpmākas apstrādes darbības, un lai nodrošinātu kvalitatīvu pārstrādi, nonāk pārstrādes procesā, kurā atkritummateriālus faktiski pārstrādā produktos, materiālos vai vielās.

2. Panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru nosaka, kad atkritumi nonāk pārstrādes procesā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru var noteikt šķirošanas rezultātā ar noteikumu, ka:

- a) šķirošanas rezultātā iegūtie atkritumi pēc tam tiek pārstrādāti;
- b) to materiālu vai vielu svars, kurus atdala papildu darbībās pirms pārstrādes procesa un pēc tam nepārstrādā, netiek iekļauts atkritumu svarā, par ko paziņo kā par pārstrādātu.

3. Lai nodrošinātu šā panta 1. punkta a) apakšpunkta un šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumu izpildi, dalībvalstis izveido efektīvu izlietotā iepakojuma kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu. Lai nodrošinātu par pārstrādāto izlietoto iepakojumu savāktu datu ticamību un pareizību, šo sistēmu attiecīgi var veidot elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 4. punktu, tehniskās specifikācijas par šķiroto atkritumu kvalitātes prasībām vai dažādu veidu šķiroto atkritumu vidējie zuduma rādītāji un atkritumu apsaimniekošanas prakse. Vidējos zudumu rādītājus izmanto vienīgi gadījumos, kad citādi nevar iegūt ticamus datus, un aprēķina, pamatojoties uz aprēķināšanas noteikumiem deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 10. punktu.

4. Lai aprēķinātu to, vai ir sasniegti 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktie mērķrādītāji, bioloģiski noārdāma izlietotā iepakojuma apjomu, kas nonāk aerobā vai anaerobā apstrādē, var uzskatīt par pārstrādātu, ja minētajā apstrādē iegūst kompostu, digestātu vai citu rezultātu, kurā pārstrādātā satura daudzums ir līdzīgs saturam pie procesa uzsākšanas un kuru paredzēts izmantot kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Ja procesa rezultātu izmanto augsnē, dalībvalstis to var ieskaitīt kā pārstrādātu tikai tad, ja šī izmantošana nāk par labu lauksaimniecībai vai tiek panākts ekoloģisks uzlabojums.

5. Ja sagatavošanas darbības rezultātā izlietotā iepakojuma materiāli pirms to pārstrādes vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, šādus materiālus var ieskaitīt pārstrādāto materiālu apjomā ar noteikumu, ka tie ir paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam. Tomēr centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus neieskaita materiālus, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli vai kurus paredzēts izmantot sadedzināšanai, aizbēšanai vai apglabāšanai poligonā.

6. Aprēķinos, kurus veic, lai noteiktu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti, dalībvalstis var ņemt vērā pēc atkritumu sadedzināšanas atdalīto metālu daudzumu proporcionāli sadedzinātā izlietotā iepakojuma īpatsvaram ar noteikumu, ka pārstrādātie metāli atbilst noteiktiem kvalitātes kritērijiem, kuri paredzēti īstenošanas aktā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 9. punktu.

7. Izlietoto iepakojumu, kas nosūtīts uz citu dalībvalsti, lai minētajā citā dalībvalstī to pārstrādātu, centienos sasniegt 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus drīkst ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā minētais izlietotais iepakojums tika savākts.

8. No Savienības eksportētā izlietotā iepakojuma apjomu centienos sasniegt šīs direktīvas 6. panta 1. punktā noteiktos mērķrādītājus ieskaita to savākusī dalībvalsts tikai tad, ja ir izpildītas šā panta 3. punkta prasības un ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (*) eksportētājs spēj pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām un ka izlietotā iepakojuma apstrāde ārpus Savienības ir notikusi saskaņā ar nosacījumiem, kas lielā mērā ir līdzvērtīgi prasībām, kas paredzētas attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.

9. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta 1.–5. punkta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par datu aprēķināšanu, verificēšanu un ziņošanu, jo īpaši attiecībā uz radītā izlietotā iepakojuma svaru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.);

7) iekļauj šādu pantu:

“6.b pants

Agrīnās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija vēlākais trīs gadus pirms katra 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktā termiņa sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru sagatavo ziņojumus par virzību uz tajos izvirzīto mērķrādītāju sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) novērtējumu par katras dalībvalsts virzību uz mērķrādītāju sasniegšanu;
- b) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķrādītājus varētu nesasniegt attiecīgajos termiņos, pievienojot attiecīgajām dalībvalstīm adresētus atbilstīgus ieteikumus;
- c) paraugprakses piemērus, kurus izmanto visā Savienībā un kuri var palīdzēt virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.”;

8) direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

Nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas

1. Lai sasniegtu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tādu sistēmu izveidi, kas ietver:

- a) lietotā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma nodošanu un/vai savākšanu no patērētāja, cita gala lietotāja vai no atkritumu plūsmas, lai tam piemērotu visatbilstīgākās atkritumu apsaimniekošanas iespējas;
- b) savāktā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu un reģenerāciju, ieskaitot pārstrādi.

Minētajām sistēmām jābūt atvērtām dalībai visiem atbilstīgo nozaru uzņēmējiem, kā arī kompetentajām valsts iestādēm. Tās piemēro arī importētajiem ražojumiem – bez diskriminācijas, tostarp attiecībā uz sīki izstrādātiem pasākumiem un tarifiem, ko piemēro par piekļuvi sistēmām, – un tām jābūt izstrādātām tā, lai neradītu šķēršļus tirdzniecībai vai konkurences izkropļojumus saskaņā ar Līgumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2024. gada 31. decembrim saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu tiek ieviestas ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, ko piemēro visam iepakojumam.

3. Panta 1. un 2. punktā minētie pasākumi ietilpst politikā, kas attiecas uz visu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, un pasākumos jo īpaši ņem vērā prasības par vides un patērētāju veselības aizsardzību, drošumu un higiēnu, kvalitātes aizsardzību, iepakoto preču un izmantoto materiālu autentiskumu un tehniskajiem raksturlielumiem, kā arī rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību aizsardzību.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu izlietotā iepakojuma kvalitatīvu pārstrādi un izpildītu nepieciešamos kvalitātes standartus attiecīgajās pārstrādes nozarēs. Tādēļ Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 1. punktu piemēro izlietotajam iepakojumam, tostarp izlietotam kompozītam iepakojumam.”;

9) direktīvas 9. pantā pievieno šādu punktu:

“5. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim apsver iespēju pastiprināt pamatprasības, lai *inter alia* uzlabotu atkārtotas izmantošanas un kvalitatīvas pārstrādes veicināšanas sistēmu, kā arī stiprinātu šādu pamatprasību izpildi. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

10) direktīvas 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, paredzot nosacījumus, kuriem iestājoties, šā panta 1. punktā minētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz pārstrādātiem materiāliem un uz produktu apriti kontrolētas slēgtās ķēdes ietvaros, kā arī nosakot iepakojuma veidus, uz kuriem neattiecas šā panta 1. punkta trešā ievilkuma prasība.”;

11) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu: “*Informācijas sistēmas un ziņošana*”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. punktā minētajās datubāzēs iekļauj datus no III pielikuma un sniedz konkrētu informāciju par iepakojuma un izlietotā iepakojuma plūsmu apjomu, raksturlielumiem un dinamiku atsevišķu dalībvalstu līmenī, tostarp informāciju par iepakojuma materiālu un to ražošanā izmantoto komponentu toksicitāti vai bīstamību.”;

c) panta 3. punktu svīturo;

d) pievieno šādus punktus:

“3.a Dalībvalstis Komisijai par katru kalendāro gadu paziņo datus par 6. panta 1. punkta a)–i) apakšpunkta īstenošanu un datus par atkārtoti lietojamu iepakojumu.

Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi, pamatojoties uz III pielikumu un saskaņā ar šā panta 3.d punktu.

Pirmais pārskata periods par 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem un datiem par atkārtoti lietojamu iepakojumu sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tā īstenošanas akta pieņemšanas, ar ko nosaka paziņošanas formātu saskaņā ar šā panta 3.d punktu, un ietver datus par minēto pārskata periodu.

3.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu un ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, ievērojot 6.a panta 3. un 8. punktu, tostarp attiecīgā gadījumā detalizētu informāciju par vidējiem zuduma rādītājiem.

3.c Komisija caurskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par šīs caurskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā ietver datu vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Šis novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo pēc tam, kad dalībvalstis pirmoreiz paziņojušas datus, un turpmāk reizi četros gados.

3.d Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu datu paziņošanai saskaņā ar šā panta 3.a punktu. Ziņošanai par šīs direktīvas 6. panta 1. punkta a)–e) apakšpunkta īstenošanu dalībvalstis izmanto formātu, kas noteikts Komisijas Lēmumā 2005/270/EK (*). Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs direktīvas 21. panta 2. punktā.

(*) Komisijas Lēmums 2005/270/EK (2005. gada 22. marts), ar ko nosaka datu bāzu sistēmu formātus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 86, 5.4.2005., 6. lpp.).”;

e) panta 5. punktu svītrot;

12) direktīvas 17. pantu svītrot;

13) direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu:

“19. pants

Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai identifikācijas sistēmu, kas minēta 8. panta 2. punktā un 10. panta otrās daļas sestajā ievilkumā, pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai grozītu I pielikumā iekļauto iepakojuma definīciju paskaidrojošos piemērus.”;

14) direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu:

“20. pants

Īpaši pasākumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, ja tas vajadzīgs, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz inertiem iepakojuma materiāliem, kas Savienībā laisti tirgū ļoti nelielos apjomos (t. i., apmēram 0,1 svara %), medicīnas ierīču un farmaceitisko produktu primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksusa iepakojumu.”;

15) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu:

“21. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

16) iekļauj šādu pantu:

“21.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlija Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”;

17) direktīvas II un III pielikumu groza tā, kā noteikts šīs direktīvas pielikumā;

18) pievieno IV pielikumu, kā noteikts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2020. gada 5. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA

PIELIKUMS

1. Direktīvas II pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— Iepakojumu projektē, ražo un realizē tā, lai tas būtu atkārtoti lietojams vai reģenerējams, tostarp pārstrādājams, atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, un lai maksimāli samazinātu tā ietekmi uz vidi, kad izlietoto iepakojumu vai izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas darbību rezultātā radušos atkritumus apglabā.”;

b) pielikuma 3. punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) *Iepakojums ir reģenerējams, to kompostējot.*

Izlietotais iepakojums, ko apstrādā, lai kompostētu, ir pietiekami bioloģiski noārdāms, lai tas netraucē dalīto savākšanu un kompostēšanas procesu vai darbību, kur to izmanto.

d) *Bioloģiski noārdāms iepakojums.*

Bioloģiski noārdāms izlietotais iepakojums ir tāds, kas fizikāli, ķīmiski, termiski vai bioloģiski sadalās tā, ka iegūtā gatavā komposta lielākā daļa sadalās, veidojot oglekļa dioksīdu, biomasu un ūdeni. Oksonoārdāmas plastmasas iepakojumu neuzskata par bioloģiski noārdāmu.”

2. Direktīvas III pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. un 2. tabulā rindu ar nosaukumu “Metāls” aizstāj ar divām rindām: “Melnais metāls” un “Alumīnijs”;

b) pielikuma 2. tabulu groza šādi:

i) otrās slejas nosaukumu “Patērētā iepakojuma daudzums tonnās” aizstāj ar “Pirmoreiz tirgū laistā iepakojuma daudzums tonnās”;

ii) trešās slejas nosaukumu “Atkārtoti lietotais iepakojums” aizstāj ar “Atkārtoti lietojams iepakojums”;

iii) aiz trešās slejas pievieno šādu sleju:

“Atkārtoti lietojams tirdzniecības iepakojums	
Daudzums tonnās	Procentuālā daļa;

c) pielikuma 3. un 4. tabulā rindu ar nosaukumu “Metāla tara” aizstāj ar divām rindām: “Melnā metāla tara” un “Alumīnija tara”.

3. Pievieno šādu pielikumu:

“IV PIELIKUMS

ĪSTENOŠANAS PLĀNS, KAS JĀIESNIEDZ SASKAŅĀ AR 6. PANTA 1.A PUNKTA D) APAKŠPUNKTU

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz saskaņā ar 6. panta 1.a punkta d) apakšpunktu, iekļauj:

1. novērtējumu par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem sadzīves atkritumu pārstrādes, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;

2. novērtējumu par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantu;
 3. iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā, un novērtējumu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi;
 4. pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu šīs direktīvas 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus, kas ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp atbilstīgus ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK 4. panta 1. punktā un IVa pielikumā;
 5. grafiku, kādā tiek īstenoti pasākumi, kas minēti 4. punktā, tās kompetentās struktūras iecelšanu, kas ir kompetenta to īstenošanā, un novērtējumu par to individuālo ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
 6. informācija par atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā”;
 7. pasākumus datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus.”
-

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS (ES) 2018/853

(2018. gada 30. maijs),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Direktīvas 94/63/EK un 2009/31/EK un Padomes Direktīvas 86/278/EEK un 87/217/EEK groza attiecībā uz procedurāliem noteikumiem vides ziņojumu sniegšanas jomā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/692/EEK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvas 86/278/EEK ⁽³⁾ un 87/217/EEK ⁽⁴⁾ balstās uz Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 100. pantu un 235. pantu, tagad Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. pantu un 352. pantu. Grozījumi minētajās direktīvās šajā lēmumā ir saistīti ar Savienības vides politiku un tiešā veidā izriet no Padomes Direktīvas 91/692/EEK ⁽⁵⁾ atcelšanas, pamatojoties uz LESD 192. panta 1. punktu. Tāpēc ir lietderīgi veikt minētos grozījumus, pamatojoties uz LESD 192. panta 1. punktu.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/63/EK ⁽⁶⁾ balstās uz Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 100.a pantu, tagad LESD 114. pantu. Grozījumi minētajā direktīvā šajā lēmumā ir saistīti ar Savienības vides politiku un tiešā veidā izriet no Padomes Direktīvas 91/692/EEK atcelšanas, pamatojoties uz LESD 192. panta 1. punktu. Tāpēc ir lietderīgi veikt minētos grozījumus, pamatojoties uz LESD 192. panta 1. punktu.
- (3) Direktīva 91/692/EEK tika pieņemta, lai racionalizētu un uzlabotu nozares noteikumus par informācijas nosūtīšanu un ziņojumu publicēšanu saistībā ar dažām direktīvām par vides aizsardzību. Lai sasniegtu minēto mērķi, ar Direktīvu 91/692/EEK grozīja vairākas direktīvas, ieviešot vienotas ziņošanas prasības.

⁽¹⁾ OV C 173, 31.5.2017., 82. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 14. maija lēmums.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 86/278/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas (OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 87/217/EEK (1987. gada 19. marts) par vides piesārņojuma ar azbestu novēršanu un samazināšanu (OV L 85, 28.3.1987., 40. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/63/EK (1994. gada 20. decembris) par kontroli attiecībā uz gaistošu organisko savienojumu (GOS) emisiju, ko rada benzīna glabāšana un nosūtīšana no termināliem uz degvielas uzpildes stacijām (OV L 365, 31.12.1994., 24. lpp.).

- (4) Ar Direktīvu 91/692/EEK ieviesto ziņošanas prasību izpilde ir kļuvusi apgrūtināta un nelietderīga. Turklāt daudzi no Savienības tiesību aktiem, kas grozīti ar Direktīvu 91/692/EEK, ir aizstāti un vairs neietver tās ziņošanas prasības, kuras ieviestas ar minēto direktīvu. Piemēram, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK ⁽¹⁾ tika atcelti septiņi Savienības tiesību akti ūdens resursu politikas jomā un netika pārņemta ziņošanas sistēma, kas ieviesta ar Direktīvu 91/692/EEK. Turklāt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES ⁽²⁾ nav atsaucies uz Direktīvu 91/692/EEK, un tajā ir paredzēta atsevišķa ziņošanas sistēma.
- (5) Direktīvā 91/692/EEK nav paredzēta elektronisko līdzekļu izmantošana. Līdz ar Eiropas Vides aģentūras rīka *Reportnet* veiksmīgo izstrādi un nozares iniciatīvām ziņošanas racionalizācijas jomā – tādām kā ūdens informācijas sistēma Eiropai, – arvien biežāk tiek apšaubīta vajadzība pēc horizontāla tiesību akta par ziņojumu sniegšanu un šāda tiesību akta lietderīgums. Visbeidzot, līdz ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/2/EK ⁽³⁾ pieņemšanu un saistīto kopīgās vides informācijas sistēmas izstrādi tika ieviesta modernāka un iedarbīgāka horizontāla pieeja ar Savienības vides politiku saistītajā informācijas pārvaldībā un ziņojumu sniegšanā.
- (6) Tāpēc Direktīva 91/692/EEK būtu jāatceļ.
- (7) Lielākā daļa ar Direktīvu 91/692/EEK grozīto direktīvu vairs nav spēkā. Tomēr Direktīvas 86/278/EEK un 87/217/EEK joprojām ir spēkā.
- (8) Direktīvā 86/278/EEK ir ietverta prasība dalībvalstīm sniegt ziņojumu par minētās direktīvas īstenošanu, pamatojoties uz anketu vai plānu, ko izstrādā Komisija saskaņā ar Direktīvā 91/692/EEK paredzēto procedūru. Lai izvairītos no juridiska vakuuma Direktīvas 91/692/EEK atcelšanas rezultātā, atsauce uz Direktīvu 91/692/EEK ir jāaizstāj ar atsauci uz Direktīvā 86/278/EEK minēto procedūru.
- (9) Saskaņā ar Direktīvu 87/217/EEK dalībvalstīm vairs nav jāsniedz ziņojumi, jo ir pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 ⁽⁴⁾, kas nosaka jēlazbesta un azbestu saturošu produktu ražošanas un izmantošanas pakāpenisku izbeigšanu Savienībā. Tāpēc ir lietderīgi svītrot attiecīgās ziņošanas prasības, kas izklāstītas minētajā direktīvā.
- (10) Pēc Direktīvas 91/692/EEK stāšanās spēkā atsauce uz minēto direktīvu tika iekļauta šādās regulās un direktīvās: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK ⁽⁵⁾, Direktīva 94/63/EK, Padomes Direktīva 1999/31/EK ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK ⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK ⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK ⁽¹⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2013 ⁽¹¹⁾.
- (11) ES rīcības plānā pārejai uz aprites ekonomiku Komisija ierosināja grozīt Direktīvas 94/62/EK, 1999/31/EK, 2000/53/EK un 2008/98/EK, lai aizstātu atsauci uz Direktīvu 91/692/EEK.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006 (OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2013 (2013. gada 20. novembris) par kuģu pārstrādi un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Direktīvu 2009/16/EK (OV L 330, 10.12.2013., 1. lpp.).

- (12) Lai nodrošinātu dažu Direktīvas 86/278/EEK pielikumu noteikumu aktualitāti, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tādus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, kuri attiecas uz minēto noteikumu pielāgošanu zinātnes un tehnikas attīstībai. Tāpat lai nodrošinātu Direktīvas 2009/31/EK pielikumu aktualitāti, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tādus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, kuri attiecas uz minēto pielikumu pielāgošanu zinātnes un tehnikas attīstībai. Direktīvas 2009/31/EK pielikumu pielāgošanas rezultātā nevajadzētu pazemināt drošības līmeni vai vājināt monitoringa principus, kas noteikti ar minētajos pielikumos ietvertajiem kritērijiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (13) Regulas (ES) Nr. 1257/2013 21. panta 2. punkta otrajā daļā ir atsauce uz Direktīvu 91/692/EEK, kas tiek atcelta. Saskaņā ar minēto normu pirmās ziņošanas laikposms sākas Regulas (ES) Nr. 1257/2013 piemērošanas dienā. Komisija 2016. gada 19. decembrī ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/2323⁽²⁾ izveidoja Kuģu pārstrādes rūpnīcu Eiropas saraksta (Eiropas saraksts) pirmo versiju. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1257/2013 26. panta dalībvalstis pirms minētās regulas piemērošanas dienas var atļaut kuģu pārstrādi veikt Eiropas sarakstā iekļautās kuģu pārstrādes rūpnīcās. Šādos apstākļos nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006⁽³⁾. Lai nepieļautu pārrāvumu, kurā informācija netiek vākta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 vai Regulu (ES) Nr. 1257/2013, ir lietderīgi ieviest pārejas ziņošanas laikposmu starp pirmās paredzamās atļaujas datumu, ko attiecīgajā dalībvalstī nosaka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1257/2013 26. pantu, un minētās regulas piemērošanas datumu katrā dalībvalstī, kura nolemj izmantot minētajā pantā paredzēto pārejas laikposmu. Lai mazinātu katrai šādi dalībvalstij radīto administratīvo slogu, nav nepieciešams, lai šādā pārejas laikposmā vāktā informācija tiktu apkopota atsevišķā ziņojumā. Tā vietā pietiktu, ja šādu informāciju iekļautu vai to pievienotu kā atsevišķu daļu pirmajā regulārajā ziņojumā, kas aptver trīs gadu laikposmu, sākot no Regulas (ES) Nr. 1257/2013 piemērošanas dienas.
- (14) Direktīvā 94/63/EK noteiktā ziņošanas prasība vairs nav nepieciešama minētās direktīvas īstenošanas kontrolei. Tāpēc attiecīgā norma būtu jāsvītro.
- (15) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi – proti, grozīt vai atcelt tādus Savienības tiesību aktus vides ziņojumu sniegšanas jomā, kas vairs nav piemērojami vai būtiski, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētās rīcības veida dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (16) Tādēļ Regula (ES) Nr. 1257/2013 un Direktīvas 94/63/EK, 2009/31/EK, 86/278/EEK un 87/217/EEK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/31/EK

Direktīvu 2009/31/EK groza šādi:

1) direktīvas 27. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis ik pēc trijiem gadiem iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, tostarp par 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto reģistru. Pirmo ziņojumu Komisijai nosūta līdz 2011. gada 30. jūnijam. Ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai plānu, ko pieņem Komisija ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 30. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Anketu vai plānu nosūta dalībvalstīm vismaz sešus mēnešus pirms ziņojuma iesniegšanas termiņa.”;

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2016/2323 (2016. gada 19. decembris), ar ko izveido kuģu pārstrādes rūpnīcu Eiropas sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1257/2013 par kuģu pārstrādi (OV L 345, 20.12.2016., 119. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

2) direktīvas 29. pantu aizstāj ar šādu:

“29. pants

Grozījumi pielikumos

Lai pielikumus grozītu nolūkā tos pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 29.a pantu. Šādas pielāgošanas rezultātā nedrīkst pazemināt drošības līmeni, kas noteikts ar I pielikumā ietvertajiem kritērijiem, vai vājināt II pielikumā ietvertos monitoringa principus.”;

3) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“29.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 29. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlijs. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 29. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 29. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”

4) direktīvas 30. pantu aizstāj ar šādu:

“30. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 525/2013/EK (*) 26. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. pants

Grozījumi Direktīvā 86/278/EEK

Direktīvu 86/278/EEK groza šādi:

1) direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu:

“13. pants

Lai pielikumus grozītu nolūkā tos pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 15.a pantu.

Pirmo daļu nepiemēro IA, IB un IC pielikumā uzskaitītajiem parametriem un lielumiem, kā arī jebkādiem faktoriem, kas varētu ietekmēt minēto lielumu novērtēšanu, un IIA un IIB pielikumā minētajiem analīzes parametriem.”;

2) direktīvas 14. pantu svīturo;

3) direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

4) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlijs. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 13. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”

5) direktīvas 17. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Reizi trijos gados dalībvalstis Komisijai nosūta nozares ziņojumu ar informāciju par šīs direktīvas īstenošanu, šis ziņojums attiecas arī uz citām piemērotām Kopienas direktīvām. Nozares ziņojumus sagatavo, pamatojoties uz anketu vai plānu, ko pieņem Komisija ar īstenošanas aktu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Anketu vai plānu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms ziņojumā aptvertā laikposma sākuma. Ziņojumu Komisijai nosūta deviņu mēnešu laikā pēc tam, kad beidzies ziņojumā aptvertais trīs gadu laikposms.”.

3. pants

Grozījums Direktīvā 87/217/EEK

Direktīvas 87/217/EEK 13. pantā svītrot 1. punktu.

4. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 1257/2013

Regulas (ES) Nr. 1257/2013 21. pantā 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Katrs ziņojums aptver trīs gadu laikposmu, un Komisijai šo ziņojumu elektroniski nosūta ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad beidzies ziņojumā aptvertais trīs gadu laikposms.

Pirmais elektroniskais ziņojums aptver trīs gadu laikposmu, kas sākas ar šīs regulas piemērošanas dienu saskaņā ar 32. panta 1. punktu. Ja dalībvalsts saskaņā ar 26. pantu atļauj kuģu pārstrādi veikt Eiropas sarakstā iekļautās kuģu pārstrādes rūpnīcās pirms šīs regulas piemērošanas dienas, attiecīgās dalībvalsts pirmais elektroniskais ziņojums aptver arī laikposmu no šādas atļaujas dienas līdz šīs regulas piemērošanas dienai.

Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc dalībvalstu ziņojumu saņemšanas Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.”.

5. pants

Grozījumi Direktīvā 94/63/EK

Direktīvu 94/63/EK groza šādi:

1) direktīvas 4. panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis informē Komisiju par termināliem, uz kuriem attiecas šāda atkāpe.”;

2) direktīvas 6. panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis Komisijai dara zināmus datus par teritorijām, kurām tās paredz pieļaut šādu atkāpi, un attiecīgi par visām izmaiņām šajās teritorijās.”;

3) direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu;

“9. pants

Uzraudzība un ziņošana

Komisija ir aicināta iesniegt tās ziņojumus, ja nepieciešams, ar priekšlikumiem šīs direktīvas grozīšanai, jo īpaši par tās darbības jomas paplašināšanu, lai ietvertu tvaiku kontroles un pārstrādes sistēmas pārsūkņēšanas iekārtās un kuģos.”.

6. pants

Direktīvas 91/692/EEK atcelšana

Direktīvu 91/692/EEK atceļ.

7. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

A. TAJANI

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV